

L'ALTERNATIVA VALENCIANA

Ponència Política PSPV-PSOE

Ací estem. ♥ 🎯

PSPV
PSOE

15 CONGRÉS
PONÈNCIA POLÍTICA

L'alternativa valenciana.

ÍNDEX

- 1) L'alternativa valenciana.
- 2) La força de la proximitat socialista: Federalisme, vertebració territorial i comarques.
- 3) Una Comunitat Valenciana resilient i amb futur.
- 4) El model valencià de protecció civil i resposta a l'emergència.
- 5) Canvi Climàtic i Transició Ecològica: reptes i oportunitats per a un futur sostenible.
- 6) L'Aigua a la Comunitat Valenciana. Un desafiament i una oportunitat.
- 7) El sector primari: Pilar estratègic i motor de sostenibilitat.
- 8) Lluita contra el despoblament: l'equitat territorial.
- 9) Planejament territorial: clau per a la cohesió i el desenvolupament sostenible.
- 10) Cap a una mobilitat sostenible i infraestructures resilients.
- 11) El dret a l'habitatge: el cinquè pilar de l'Estat del benestar.
- 12) Una via econòmica valenciana.
- 13) L'ocupació de qualitat. Un treball digne per a un projecte de vida digne.
- 14) Política industrial per a un model productiu en transformació.
- 15) Revitalitzar el comerç: Innovació, Sostenibilitat i Proximitat.
- 16) Turisme Valencià: Lideratge, Diversificació i Sostenibilitat.
- 17) Educació i Formació Professional: Pilars del desenvolupament econòmic i social de la Comunitat Valenciana.
- 18) Universitats i recerca com a fortalesa social.
- 19) El sistema sanitari públic: Pilar d'equitat, de cohesió i de benestar a la Comunitat Valenciana.
- 20) Un projecte per a la recuperació social i l'atenció a la vulnerabilitat. Combatent les desigualtats.
- 21) La Longevitat: una revolució sociodemogràfica que transforma l'estructura social.
- 22) Una visió integral de la Cultura Valenciana: creativitat i tradició.
- 23) Esport per a tota la ciutadania: Salut, Igualtat i Cohesió Social.
- 24) Feminisme i pacte contra la violència de gènere i masclista.
- 25) Joventut: motor d'acció i canvi.
- 26) Davant l'odi, més diversitat i igualtat.
- 27) Un model de justícia accessible i inclusiu.
- 28) Memòria i qualitat democràtica.
- 29) La Comunitat Valenciana en una Europa forta i cohesionada.
- 30) Estatuts del PSPV-PSOE.

1. L'alternativa valenciana.

2. El PSPV-PSOE és un partit demòcrata, socialista, feminista, ecologista, valencianista, federalista i europeista i municipalista amb més de 40 anys d'existència. Fruit de la unió i el treball pels drets i les llibertats defensades al llarg de 140 anys per les diferents forces polítiques que s'articulaven en l'espai del socialisme democràtic del nostre país durant el procés de transició.
3. Ho som amb la convicció que aquest espai polític, la seua vocació integradora i la defensa dels valors de la llibertat, la igualtat i la fraternitat són la força imprescindible en la transformació cap a una societat millor.
4. I cap d'aquests principis és renunciable. Perquè constitueixen els pilars sobre els quals s'ha edificat el progrés en el món i en el nostre propi país. Conformen una manera de veure i entendre la realitat, així com la convicció que el futur pot i ha de ser millor que el passat.
5. Són eines per lluitar contra tota mena de resignació i suposen inscriure'ns en la millor tradició democràtica dels qui, en cada moment històric, han entès que ser més lliures i iguals és un horitzó permanent i irrenunciable. Dels qui han sostingut sempre que l'empatia amb els somnis i també amb el patiment aliè és el que ens fa veritablement mereixedors de creure'ns societats i persones civilitzades.
6. Ací resideix la vigència atemporal dels valors republicans i socialdemòcrates. La vigència del socialisme democràtic, que ha combinat la recerca de la justícia social amb el respecte a la llibertat individual. Concebent aquesta llibertat com l'absència de dominació, però també com la lliure determinació del projecte vital.
7. Una societat lliure és absència de dominacions, però també de privilegis que constitueixen greuges per als qui no els posseeixen. Perquè llibertat és justícia social i respecte. I els socialistes valencians volem edificar aquesta societat del respecte que preserva la dignitat de tot treball, garanteix la convivència d'identitats i orígens múltiples, erradica tota forma de discriminació i submissió, empodera la dona i elimina el masclisme, promou un creixement just i sostenible, garanteix els drets humans i construeix una igualtat efectiva d'oportunitats.

8. La pervivència d'aquest horitzó i aquests valors exigeix, alhora, un exercici de renovació constant en un temps que, com tots els que han succeït a altres d'anteriors, però a major velocitat, es torna diferent. En la nostra pròpia mirada progressista hi ha la necessitat d'afrontar una modernització permanent, que reculla les aportacions realitzades per la nostra acció política en el passat i impulse nous horitzons de progrés.
9. Tenim la sort d'impulsar-nos des de la tasca dels companys i companyes que van aconseguir l'Estatut, van construir l'autogovern valencià i els ajuntaments democràtics, dels qui van combatre la corrupció i, més recentment, dels qui des del govern presidit per Ximo Puig van liderar un nou renaixement valencià.
10. La via valenciana del socialisme, que indueix l'origen de l'autogovern i l'Estatut de Benicàssim, està conformada per la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià i per la posada en marxa de la innovació amb la xarxa d'instituts tecnològics, pel desenvolupament de la sanitat pública i el seu posterior rescat de les privatitzacions, per l'accés dels fills i filles de les famílies treballadores a la universitat i l'extensió de l'educació de 0 a 3 anys, per la lluita per l'honradesa o la protecció de la vida davant el "sálvese quien pueda" durant la pandèmia. Està feta de valors i de realitats. I sempre s'escriu amb la voluntat que el millor capítol siga el següent.
11. I hui no podem perdre ni un minut en la construcció d'una alternativa immediata al govern més reaccionari de la nostra història democràtica; el de la dreta extrema i l'extrema dreta.
12. El principal repte dels i les socialistes valencians és tornar a articular una majoria social i política progressista. Convençuts que no només existeix, sinó que també es correspon millor amb aquest temps. Perquè la societat valenciana ha demostrat ser la societat de la solidaritat, de compartir cultures, llengües i tradicions. La societat del respecte a la convivència. Som societat hospitalària que acull sense reserves el turista i el que ve per quedar-se. Som una societat compromesa amb el nostre entorn, amb la nostra identitat. Som una societat que s'enfronta als insolidaris, als quals oposen l'odi a la concòrdia, als que professen la censura, als que neguen el canvi climàtic, als violents i intolerants amb el divers. Som la societat que defensa la igualtat i condemna la violència masclista. Els valencians som això i més, però no el que representa i exerceix aquest govern regressiu.

13. Volen tornar dècades enrere, quan la dreta va construir un país virtual on la pèrdua de capacitat i benestar s'amagava sota un fals i fràgil progrés. Un model en fallida guarnit per grans esdeveniments i que es va desmuntar amb la crisi econòmica. Un model on l'autoestima es trobava a projectar una falsa imatge. Un model que va produir una corrupció generalitzada i un cost reputacional gravíssim per a la nostra Comunitat.
14. Però l'experiència de govern progressista ha mostrat una realitat diferent: la possibilitat de tornar a créixer d'una forma sòlida, honrada i compartida, d'ampliar drets i llibertats i de construir l'autoestima valenciana basada en valors i en identitat.
15. I per això el PSPV-PSOE assumeix com un deure col·lectiu que la majoria torne a sentir-se orgullosa i representada pel seu govern, guanyant les pròximes eleccions valencianes.
16. Per assolir aquest objectiu hem de ser un partit obert a una renovació permanent que, lluny de diluir els principis i valors, els amplii. Aquest és el moment en què es converteix en una necessitat inajornable difuminar les fronteres entre els qui estan dins del partit i els qui són fora.
17. Democràcia és defensar-se contra el reduccionisme del concepte de llibertat que vol delimitar-lo només al banal, mentre limita les opcions vitals, s'apropia de les institucions en contra de qualsevol principi liberal o converteix en enemic qui discrepa políticament. Democràcia és respectar i preservar la nostra llengua com un tresor viu del nostre territori. Democràcia és defensar la distribució justa de la riquesa i l'ascensor social, sense els quals no hi ha una autèntica meritocràcia. Democràcia és protegir l'individu de totes les arbitriïtats, incloent-hi -com va proclamar Pericles- la del mateix Estat. Un estat que no pot permetre que tot acabi en una plutocràcia de tall tecnològic i mercantilista. Democràcia és el reconeixement de la Memòria Democràtica del poble valencià per a avançar en justícia i llibertat i d'aquesta manera reforçar la Qualitat Democràtica.
18. Democràcia és fomentar i impulsar l'educació pública i de qualitat en totes les seues etapes. Democràcia és defensar el dret a la ciutat i que ningú siga expulsat del seu barri. Democràcia és defensar la sostenibilitat davant l'emergència climàtica. Democràcia és defensar la igualtat d'oportunitats entre persones i territoris, detenint la despoblació i la pèrdua de vitalitat del món rural a la Comunitat Valenciana. Democràcia és defensar la ciència i la veritat davant el frau del negacionisme. Democràcia és defensar que el desenvolupament tecnològic operi a favor del desenvolupament humà i no en contra d'aquest. Democràcia és defensar un món en què la pau siga un objectiu irrenunciable, ja siga a l'est d'Europa, a la franja de Gaza o a qualsevol racó del món on es vulnerin els drets humans. Democràcia és combatre amb l'acció la demagògia i el populisme.

19. I per a la democràcia és el moment de reconstruir els llaços i consensos bàsics que s'han trencat com a resultat d'una política d'enfrontament, d'un individualisme segregador i, en última instància, de la tolerància cap als intolerants i l'odi cap al diferent. Hem de ser la gran força demòcrata valenciana, i això requereix que guanyem la batalla cultural de les idees al cànon neoliberal i ultrareaccionari mitjançant grans consensos compartits amb la societat valenciana.
20. I l'hem de guanyar amb urgència, perquè el cost dels governs de dreta per a la societat valenciana ha estat històricament altíssim. Cada any de governs conservadors valencians ha sigut un any d'empobriment col·lectiu i pèrdua de l'honorabilitat de les institucions valencianes, malgrat tota la propaganda desplegada. De retrocés polític i reputacional, d'augment de les desigualtats i atacs a la dignitat de les persones, o de pèrdua de poder adquisitiu i oportunitats econòmiques de les famílies valencianes. Els governs de la dreta han estat perjudicials per al progrés valencià.
21. Perquè les polítiques d'equitat i justícia social són polítiques de llibertat i drets humans. I a més són política econòmica eficaç i inclusiva. I la seua absència determina un doble fracàs d'un model de dreta valenciana que es limita a copiar els corrents internacionals que debiliten les democràcies, trenquen les societats i engreixin les bombolles d'irresponsabilitat econòmica. Són una versió poc intel·ligent d'un corrent nefasta i perillós.
22. De fet, la desregulació i la desigualtat estan darrere dels grans problemes i fracassos econòmics del nostre temps. El gran risc per al progrés econòmic futur prové del desenvolupament depredador que anteposa beneficis ràpids a la sostenibilitat ambiental. La gran amenaça prové d'una globalització sense control, sense voluntat de reparar la hiperconcentració en mans de grans oligopolis privats globals, la pèrdua de capacitat de l'Estat i de les democràcies parlamentàries, les reformes fiscals regressives i les retallades de drets que han provocat que milions de persones, classes mitjanes i treballadores, es tornin precàries i sense projecció positiva de futur. I als riscos coneguts s'hi pot afegir la nova bretxa de desigualtats que pot causar l'anomenada Quarta Revolució Industrial -amb les fortes disrupcions tecnològiques de la intel·ligència artificial- si es condueix sense valors ètics i d'equitat.
23. Cal un desenvolupament que elimini la precarietat i la inseguretats material que estan darrere de la radicalització de les postures antidemocràtiques i els moviments reaccionaris. De la mateixa manera que és imprescindible un contracte social intergeneracional que abordi un projecte de progrés conjunt, evitant caure en el parany de l'enfrontament entre les seues realitats.

24. Cal una nova aliança al voltant d'una identitat democràtica i compartida de ciutadania, no excloent d'altres identitats múltiples i individuals. Cal un projecte col·lectiu progressista on el lliure desenvolupament de la identitat pròpia no exclogui la capacitat de tenir projectes col·lectius.
25. De fet, el paper històric que ara afronta la socialdemocràcia és, d'una banda, el de recompondre la relació de confiança amb amplis sectors de les classes mitjanes i treballadores que han vist disminuir les seues rendes sota aquesta definició de majoria democràtica. I, de l'altra, construir un projecte amb les noves classes que hui conformen el precariat del segle XXI per millorar les seues condicions i oferir-los, com sempre que ha estat reeixida la via socialdemòcrata, un escenari de seguretat i optimisme en el futur.
26. Es tracta de generar una identitat comuna que aglutine identitats diverses i plurals, supere les incerteses i projecte cap endavant, en lloc de fer-ho cap a la nostàlgia. I ho hem de fer entre amplis sectors d'una ciutadania que mostra escepticisme davant la idea que els parlaments i governs tinguen capacitat real per canviar tendències de fons que estan en marxa.
27. *La base de les grans fractures econòmiques, socials i emocionals hui existents en les nostres societats.*
28. Assolir-lo suposa rebutjar ser només un partit de govern dedicat a gestionar l'existent. Implica acceptar l'obligació de convertir-se en un partit clarament reformista que canviï la realitat. Volem guanyar no només per governar, sinó per transformar des del govern. Gestionem millor que la dreta, però no només som gestors, ni comptables. Som polítics i polítiques.
29. El conjunt d'aquests elements obre una nova pàgina de la via valenciana per a construir el futur i requereix un autogovern suficientment dotat de recursos i capacitats per a afrontar les reformes necessàries. D'un projecte de valors compartits amb la socialdemocràcia espanyola que defensa la lleialtat federal entre autonomies i la descentralització competencial, institucional i econòmica juntament amb un europeisme transformador, així com amb la resta dels companys i companyes de la internacional socialista, però també d'una veu i unes possibilitats d'actuació pròpies.
30. Tot això, sabent que la nostra aportació al mateix, la nostra arquitectura institucional, el nostre sistema públic de benestar i innovació, la modernització del nostre sistema productiu, la sostenibilitat del nostre territori i del seu entorn natural, l'enfortiment de la nostra identitat cultural... són una quimera sense un finançament just que no es contraposa a cap altre territori, sinó que obre un debat sobre la distribució de les capacitats de manera justa i intel·ligent en una Espanya que s'empobreix en un model radial i desigual.

31. Per això, 40 anys després d'una història d'èxit autonòmic, ha de continuar latent un impuls federal imprescindible per als valencians i positiu per a tots els espanyols.
32. Des del PSPV-PSOE, ens comprometem a construir l'alternativa valenciana, que està constituïda per tres pilars fonamentals en la defensa d'una democràcia valenciana desenvolupada i que es concreten en uns consensos que com a partit proposem a la societat.
33. *1. La llibertat, l'autogovern, la memòria democràtica i la cultura impulsen la democràcia.*
34. Per a la llibertat efectiva cal societat i capacitat pública. Per això, la defensa de l'autogovern real, amb la capacitat de recursos i política pertinents, és un element de defensa de capacitats democràtiques.
35. Autogovern i democràcia formen part d'un projecte indivisible. Reclamem aquest autogovern per construir llibertat. La llibertat d'adaptar les polítiques al nostre territori des d'una proximitat activa, però també la llibertat d'impulsar els més de cinc milions de mirades valencianes. El nostre és un autogovern emancipador que vol capacitats perquè els valencians i valencianes tinguen l'oportunitat de construir el seu futur propi i compartit.
36. Apostar per la construcció d'un escenari compartit és apostar per una millor democràcia. Una Espanya on totes les veus que conviuen als seus territoris siguen escoltades, una Espanya construïda amb les aportacions dels territoris que la conformen, avançant cap a la desconcentració d'estructures. En una societat de diversitat i pluralitat creixent, l'autogovern amplia els marges per a la construcció del desenvolupament vital.
37. Un desenvolupament vital que és polític, perquè requereix de la política. Per, en primer lloc, deslliurar-nos de forma activa de tota classe d'opressió, començant per la que afecta la meitat de la població: el masclisme.
38. De fet, el feminisme constitueix el projecte polític més democràtic de la història de la humanitat. Per la seua transversalitat i per tractar d'incorporar per primera vegada la totalitat de la societat en condicions d'igualtat. Una democràcia no feminista és una democràcia mutilada.

39. I la llibertat passa per un espai públic amb una política neta, respectuosa i lliure d'odi. Cada vegada que permetem que l'espai polític s'embrute debilitem l'autoestima col·lectiva. Hem de tornar a demostrar a la ciutadania que fer política és una tasca respectable, i això requereix mostrar respecte i aïllar el comportament dels qui estan en la democràcia per erosionar-la des de dins. Els ultrareaccionaris volen un espai destructiu on el soroll tape les converses i l'acord siga sempre una traïció, com a pas previ per qüestionar els consensos bàsics.
40. Una democràcia on no es puga parlar s'empobreix. Per això, la defensa de la llibertat és la defensa de la paraula. I volem la llibertat i la paraula per ser lliures.
41. En aquest sentit, ens comprometem a:
42. Treballar per assolir, com a primer objectiu, la plena llibertat de les dones, que requereix plena igualtat i absència de discriminació com a requisit per viure en una societat autènticament democràtica, és a dir, sense masclisme.
43. Promoure i practicar una política valenciana neta, exemplar, respectuosa i lliure d'odi, i treballar per un valencianisme inclusiu, acollidor i identificat amb la defensa dels drets humans i la lluita contra tota classe d'opressió, en una participació més activa de la societat civil.
44. Defensar els interessos dels valencians i valencianes per damunt dels interessos de qualsevol partit. Reivindicar i treballar per assolir un finançament just, així com les condicions que possibiliten inversions estratègiques per al nostre territori, amb la presència d'una veu pròpia en les decisions comunes dins d'un marc federal d'autogovern que garantisca la igualtat entre ciutadans i la diversitat dels territoris.
45. Promoure la llibertat d'expressió i de premsa, la cultura valenciana i la llibertat artística, atenent a la seua contribució social més enllà de les seues xifres i enfrontant qualsevol classe de censura per a defensar-la de forma activa, garantint d'aquesta manera el dret al coneixement i la cultura.
46. Promoure la recuperació de la nostra memòria democràtica des del diàleg i el debat assossegat, per assentar el nostre futur de convivència i pau. Preservar la memòria democràtica és l'expressió de la llibertat i la reivindicació de la lluita de la ciutadania en la conquesta de les llibertats i és una manifestació de cultura democràtica.
47. I això requereix un projecte valent, perquè la realitat és que el sistema d'igualtat d'oportunitats es troba en crisi, malgrat les millores fruit de les polítiques de redistribució en els últims anys de governs progressistes ací i en el conjunt d'Espanya. Hi ha un corrent de fons que cal aturar.

48. Quan en una societat la desigualtat s'explica fonamentalment per la riquesa d'origen, no estem davant d'una societat meritocràtica, sinó davant d'una basada en l'herència. De fet, el diferent accés a recursos culturals o educatius des de l'entorn més proper, però també la desigualtat enfront de les necessitats sociosanitàries incrementades per un context de canvi demogràfic o la impossibilitat d'accés a l'habitatge, són hui elements que expliquen la desigualtat i la pobresa, i cap d'aquests problemes té origen en una fallada de caràcter individual.
49. Són reptes col·lectius, i la resposta és més drets, com ja ho va ser en altres moments històrics i, afortunadament, és possible en unes condicions molt més avantatjoses. Perquè tenim desafiaments, alguns provocats pels avanços científics, com la major esperança de vida, i d'altres pel fracàs de receptes neoliberals, com l'especulació amb un dret com és l'habitatge.
50. Per això, no podem acceptar que en les societats actuals, les més pròsperes de la nostra història com a humanitat, ens resignem davant de nous desafiaments. La incapacitat per millorar les coses és un element de desànim col·lectiu, promulgat pels qui volen, amb interessos econòmics propis, que res millore.
51. Nosaltres volem socialitzar drets, perquè aquesta és la finalitat de la democràcia. Com ho ha estat en totes les seues generacions.
52. *Per això ens comprometem a:*
53. Reparar l'ascensor social per reduir el pes de les desigualtats d'origen, amb mesures socials redistributives, especialment per abolir la pobresa infantil, i impulsant l'educació pública i la formació permanent al llarg de tota la vida.
54. Defensar i ampliar el sistema sanitari públic, protegint-lo de les privatitzacions, dotant-lo dels mitjans tècnics i humans necessaris, incloent de forma efectiva la salut mental i garantint la universalitat dels nous tractaments incorporant-los amb equitat en el nostre sistema de salut.
55. Ampliar les dotacions socials i fer front al canvi demogràfic, garantint la dignitat durant tot el cicle vital i integrant definitivament les cures dins del sistema públic de benestar.
56. Intervenir amb valentia per garantir el dret a l'habitatge, permetent la llibertat efectiva d'una generació sense capacitat d'emancipació i de famílies treballadores expulsades pels preus derivats de la bombolla especulativa actual.

57. *El progrés sostenible és l'únic progrés democràtic*
58. I aquesta visió d'un progrés possible, aquest convenciment d'un futur millor és una necessitat per a la pervivència democràtica. Un sistema que no té la capacitat de generar aquest horitzó es trenca pels qui es consideren perdedors d'un progrés que els deixa enrere. Per això, la idea de creixement és incompleta si no aporta un escenari de distribució d'aquest. I en aquest moment de la humanitat, especialment, de sostenibilitat d'aquest creixement.
59. Aquests dos elements —distribució i sostenibilitat— són els reptes del model econòmic a plantejar en una societat que ja no és la del model de treballs protegits de l'anterior era industrial, però que no pot transitar, com si fos una distopia inevitable, cap a una època de treballs desprotegits digitals.
60. Les condicions laborals assolides en altres moments de desenvolupament econòmic no van ser una conseqüència automàtica del model productiu, sinó un equilibri polític assolit per la defensa dels drets i les condicions materials del conjunt de la societat. Van ser una resposta concreta a un moment concret, però això no implica la impossibilitat de donar respostes actuals al model productiu contemporani. De fet, en tots aquests moments, els resultats del desenvolupament econòmic haurien donat lloc a una distribució extremadament desigual del creixement en absència de concertació social i regulació. La diferència en l'actualitat no és la transformació productiva, sinó l'articulació d'interessos espuris per intentar que aquesta siga la primera revolució industrial sense acord social des de l'establiment dels models de benestar col·lectius. La socialdemocràcia, en aquest moment històric, ha de tornar a assumir el paper de constructora de democràcia econòmica.
61. La desregulació no és un model exitós a mitjà termini en una economia digital i del coneixement com l'actual. Tenim els exemples de funcionament del que s'ha denominat la "uberització econòmica" i com totes les societats avançades estan coincidint en la necessitat d'establir noves seguretats laborals per evitar noves formes d'explotació. Més encara quan els grans avanços provenen de l'economia del coneixement, que requereixen la mobilització de la inversió social, l'accés i el desenvolupament en condicions d'igualtat del talent. De fet, les grans transformacions sempre han requerit un sector públic amb política industrial activa, com ho exemplifiquen les inversions aconseguides durant l'últim govern valencià. Si en algun moment és crucial incorporar la visió del treballador i la treballadora al centre del progrés econòmic, és aquest. Mai com ara la qualificació i la capacitat aportades pel capital humà, en la seua capacitat d'adaptar-se a les noves tecnologies, han tingut tanta importància. El talent com a recurs és la matèria primera del progrés

62. La depredació ambiental i l'emergència climàtica dibuixen un món sense futur, o un futur en el qual no volem habitar.

63. Ja estem notant les conseqüències d'aquesta emergència i els seus efectes socials, de salut i econòmics per a sectors sencers. Hi ha components globals i treballs que hem de realitzar juntament amb d'altres, però també és cert que els territoris que sacrifiquen sostenibilitat per creixement a curt termini s'enfronten a punts de no retorn que els empobriran en el futur.

64. El binomi i sostenibilitat és un imperatiu democràtic. Créixer per progressar i viure millor, no per retrocedir.

65. Per aconseguir-ho, ens comprometem a:

66. Aprovar un sistema fiscal i redistributiu just on les persones més afavorides contribuïsquen a la cohesió social i que ningú quede enrere. Lluitar contra el dúmping fiscal, el frau i proposar una major equiparació entre les rendes del treball i les del capital.

67. Impulsar un model d'economia productiva mitjançant una reindustrialització basada en el coneixement, que genere oportunitats dignes i una transició digital justa, amb una adopció responsable de tecnologies com la Intel·ligència Artificial, incompatible amb noves desigualtats o treballadors i treballadores en situació de pobresa, i fomentar aquesta transformació per aconseguir la convergència econòmica amb les regions espanyoles i europees més avançades.

68. Defensar els interessos dels treballadors i treballadores, l'augment salarial i la millora de les condicions laborals, incloent-hi millors horaris i jornades de treball, el dret a la desconnexió i la seua participació en les decisions econòmiques i empresarials.

69. Garantir en un pacte verd valencià no sols la sostenibilitat i la neutralitat climàtica, sinó també la recuperació i millora ambiental, introduint el càlcul climàtic en les decisions econòmiques, impulsant l'energia neta, programant el final de la dependència tòxica del petroli, descarbonitzant l'economia, així com transformant la mobilitat, els entorns urbans i adaptant el territori a aquesta emergència. Impulsar aquests canvis des d'una perspectiva justa, evitant la fuga de les rendes altes dels compromisos ambientals, aplicant un cor roig a aquest pacte verd.

70. Desplegar les accions contingudes en la Llei de Canvi Climàtic i la Transició Ecològica de la Comunitat Valenciana, aprovada pel Botànic. Rescatant la immediata posada en marxa de l'Agència Valenciana de Canvi Climàtic, per a avançar en la coordinació entre administracions, revisant i adaptant els Plans d'Emergència i Desenvolupament Sostenible que permeten generar espais més amables amb l'entorn natural, disminuint els riscos.

71. Tres pilars de consens democràtic

72. Aquests tres pilars d'alternativa valenciana, aquests compromisos bàsics, no són una recepta tancada, sinó una presa de posició en un moment en què els canvis i els corrents globals ens aboquen a una època de transició. Les conseqüències d'una transició sense principis ja les coneixem, i en certa mesura s'estan intuïnt en el món actual en forma d'inseguretat i incertesa. I la resposta de deixar-se portar, de no afrontar les conseqüències negatives i de no tractar d'aprofitar les potencialitats dels canvis, condueix al replegament democràtic.
73. En la seua versió valenciana, el govern més conservador de la nostra història ha optat pel negacionisme i, per tant, per no oferir solucions als reptes del moment actual. Negacionisme que ha contribuït a agegantiar els efectes de la recent catàstrofe provocada per la DANA.
74. Ataquen les llibertats perquè no enfronten les opressions, i construeixen una idea excloent de valenciania. Volen identitats tancades, models regressius de rols socials. Tracten de crear societats limitades, censurades i acrítiques.
75. No impulsen drets o els retallen perquè protegeixen les desigualtats i les legitimen. Actuen com a protectors de privilegis, en lloc de generadors d'oportunitats. Haurien de gestionar per a tots i totes, però actuen al servei d'una minoria exclusiva i excloent.
76. Abandonen la seua responsabilitat d'impulsar un model econòmic amb capacitat de generar benestar col·lectiu i sostenibilitat ambiental. Practiquen una política econòmica de rendició i passivitat. I això resta oportunitats al progrés valencià, que s'havia posicionat en una oportunitat històrica per a establir-se com a protagonista de la nova realitat econòmica.

77. Davant això, l'alternativa valenciana és un projecte de democràcia: llibertat, drets i progrés.

78. Som plenament conscients de la responsabilitat col·lectiva que enfrontem i de la necessitat de reformes i valentia per canviar la retòrica de les fractures per la dels acords socials. I, precisament perquè no tenim una visió acrítica, no neguem les dificultats que sorgeixen ni els conflictes actuals; estem decidits a establir aquesta resposta democràtica, canviant la definició de perdedors i perdedores dels canvis i transicions socials, econòmiques i ambientals per la de ciutadans i ciutadanes d'una democràcia en la qual són importants, estan reconeguts i compten amb veu en el futur.

79. A més, aspirem a representar a més de cinc milions de valencians i valencianes, perquè en aquest projecte existeix un horitzó col·lectiu en el qual totes les persones poden desenvolupar la seua pròpia vida en millors condicions que les actuals. És un projecte de solidaritat productiva i d'identitat democràtica, on guanyen els joves hui precaritzats, les classes treballadores, les classes mitjanes que han de tornar a sentir-se integrades en els beneficis de l'Estat de benestar i, també, tots aquells que han de ser conscients que una menor desigualtat i un territori sostenible garanteixen millors condicions de vida i llibertat universal. La solidaritat entre persones de diferents classes, procedències, condicions, identitats... és el que construeix la solidesa democràtica.

La força de la proximitat socialista: Federalisme, vertebració territorial i comarques

80. La força de la proximitat socialista: Federalisme, vertebració territorial i comarques
81. El federalisme ha sigut una constant històrica en la tradició socialista i una aspiració clau per a la Comunitat Valenciana. Des dels seus orígens, el PSOE ha defensat una organització territorial basada en la descentralització, la justícia social i el respecte a les peculiaritats de cada territori. En el cas del PSPV-PSOE, aquesta lluita ha estat profundament vinculada a la recuperació de les institucions pròpies, l'autogovern i la promoció d'un model territorial inclusiu i solidari.
- 82. *El PSPV i la lluita per l'autogovern***
83. El naixement de la Generalitat Valenciana en 1982 va marcar una fita històrica en el desenvolupament autonòmic de la Comunitat Valenciana. Aquest assoliment no hauria sigut possible sense l'impuls del socialisme valencià, que des dels anys de la Transició va reivindicar la recuperació de les institucions pròpies com una eina per a garantir els drets socials, culturals i econòmics de la ciutadania. Figures com Joan Lerma, Ciprià Císcar, Alfons Cucó, Vicent Soler, Joan Romero o Ximo Puig han jugat un paper decisiu en aquest procés, contribuint a consolidar la Generalitat com l'eix vertebrador de la política valenciana.
84. En paral·lel, el PSPV ha mantingut una visió crítica enfront del model centralista heretat del franquisme. La imposició del sistema radial d'infraestructures, el dèficit de finançament i la falta de reconeixement de les singularitats territorials han sigut problemes estructurals que els socialistes valencians han denunciat reiteradament. Aquest esperit crític es va plasmar en fites com la Declaració de Granada (2013) i la Declaració de Barcelona (2017), on el PSOE va apostar per un model federal que reconegués la pluralitat d'Espanya i que garantitzara una distribució més justa de recursos i competències.

85. El PSPV va tenir un paper destacat en l'elaboració i defensa de les Declaracions de Granada i Barcelona. Des de la Comunitat Valenciana, es va treballar per a posar el focus en qüestions clau com la necessitat d'una reforma immediata del sistema de finançament autonòmic per a corregir el greuge històric que pateixen les valencianes i valencians, la importància de les infraestructures com a eina de cohesió territorial, denunciant el model radial que perpetua les desigualtats entre el centre i la perifèria, l'impuls d'estructures de proximitat, que, com la comarca, poden complementar i, de manera molt insistent, reforçar, la descentralització federal.
86. Ambdues declaracions van ser documents ambiciosos que van consolidar la visió federal del PSOE i va marcar un camí clar cap a la superació de les tensions territorials. Tanmateix, també va evidenciar les resistències del centralisme i les limitacions d'un sistema constitucional rígid que dificulta les reformes necessàries.
87. Malgrat la seua transcendència, tant Granada com Barcelona continuen sent, en gran mesura, aspiracions pendents. En aquest sentit, el PSPV ha de reivindicar el seu paper com a motor del federalisme dins del PSOE, impulsant aquestes propostes en els diversos àmbits. En el nivell estatal, exigint les reformes necessàries per a avançar cap a un model federal, a nivell autonòmic, desenvolupant polítiques que reforcen la vertebració territorial i l'autonomia real de la Comunitat Valenciana.
88. Durant els anys de govern de Ximo Puig (2015-2023), el PSPV va exercir un paper clau en la defensa d'un model territorial més just. Com a element clau del paper propositiu a les polítiques de l'Estat, la seua proposta de reforma constitucional el 2018 plantejava la federalització de l'Estat, garantint l'autonomia real de les comunitats; la promoció de les comarques com a estructura territorial bàsica a la Comunitat Valenciana, la reforma del sistema de finançament autonòmic, així com el reconeixement, entre altres, del dret civil valencià com a part de l'ordenament jurídic estatal.
- 89. *Valencianisme del segle XXI***
90. En la cerca d'un valencianisme progressista del segle XXI és fonamental generar una resposta socialdemòcrata des d'una perspectiva valenciana. Un valencianisme construït, alhora, des de la pluralitat i la diversitat de la nostra gent i del nostre territori. Aquesta heterogeneïtat que marca el nostre valencianisme ha de ser percebuda com un motiu de riquesa, entenent que les diferents identitats no són incompatibles i que totes elles són necessàries per a la reconstrucció del nostre país, el país dels valencians i les valencianes. Tots som valencians i hem de concloure en una identitat que construisca un projecte de país en conjunt.

91. La socialdemocràcia i els projectes socialistes han d'estar arrelats a la societat. El PSPV és un partit tant Valencià com Socialista, que sempre s'ha caracteritzat per la seua tasca en la defensa dels interessos dels valencians i les valencianes, dins del marc de valors de la solidaritat internacional als quals el socialisme està lligat per naturalesa.
92. Valencianisme és prendre consciència i ser responsables d'allò que volem ser com a poble. Un valencianisme capaç de construir la seua identitat des de la diversitat. Un projecte valencianista que reivindica més autogovern més finançament i més cohesió social.
93. Estem orgullosos del que som, de la nostra identitat com a poble, de la nostra llengua, de la nostra cultura com a instrument de vertebració i cohesió social que s'esdevé un ingredient bàsic per enfortir el capital social que qualsevol societat en el món globalitzat en el qual estem necessita per assegurar un creixement sostenible econòmicament, socialment i mediambientalment.
94. Exigir, dins d'aquest context, respecte i reconeixement de la nostra llengua al conjunt de l'Estat, així com el finançament necessari per garantir la prestació dels serveis bàsics de protecció, promoció i difusió de la nostra llengua i patrimoni cultural com a dret bàsic de ciutadania.
95. Proposem per tant una alternativa socialdemòcrata i valencianista basada en la defensa de la nostra llengua, la nostra identitat colectiva, la nostra música, la nostra cultura i patrimoni, el nostre teixit industrial, perquè el patrimoni comú històric, cultural i artístic tinga el suport que necessita per ser aprofitat com un valor afegit irrenunciable per a la nostra societat.
96. Aquesta visió integradora ha buscat durant anys equilibrar les demandes de les perifèries amb la necessitat de garantir la cohesió territorial d'Espanya, i ha tingut notables avanços en la descentralització, així com en la recerca de noves fórmules de vertebrar els diversos territoris de manera eficient i eficaç. És un gran llegat que hem de mantenir i desenvolupar. Tanmateix, el retrocés actual amb el govern del PP a la Generalitat i el desmantellament d'iniciatives progressistes han evidenciat la necessitat de redoblar esforços per consolidar el model federal i descentralitzat.
97. *Les comarques com a eix de proximitat*
98. Dins d'aquest context, la Comunitat Valenciana té una particularitat que reforça la seua aposta federalista: l'existència de comarques històriques que estructuraren la vida social, econòmica i cultural de la seua població. Des de la reinstauració democràtica, aquestes comarques han estat reivindicades com a unitats naturals d'organització territorial, tot i que el seu desenvolupament institucional ha patit moltes vicissituds al llarg dels anys.

99. Després dels intents infructuosos en els governs de Joan Lerma per articular un sistema comarcal, la Llei de Mancomunitats socialista durant el govern del Botànic, va ser un pas definitiu per dotar les comarques d'un paper més rellevant en la gestió pública, en aparèixer la figura de Mancomunitat Comarcal, a la qual es volia dotar de competències, pressupost i funcionament pròpies. Amb l'arribada del Partit Popular al Consell en 2023, tots aquests intents han quedat aparcats fins que els i les socialistes arribem de nou a assumir responsabilitats de govern a la Comunitat Valenciana. Mentrestant, les comarques orgàniques del PSPV-PSOE han funcionat com a espais de coordinació territorial dins del partit, i s'està treballant perquè disposen de finançament propi i reconeixement formal més avançat en l'estructura organitzativa del PSOE.
- 100. La necessària reforma Constitucional: cap a l'Estat Federal*
101. La reforma constitucional és imprescindible per adaptar el model territorial d'Espanya a la realitat plural del segle XXI. Des del PSPV-PSOE, advoquem per una reforma ambiciosa que transforme l'Estat autonòmic en un Estat federal, garantint la igualtat en la diversitat, l'euromunicipalisme, la descentralització efectiva i el reconeixement ple de les diferents identitats que conformen Espanya.
102. Els principis d'aquest estat federal serien diversos, com ara:
103. La sobirania compartida, reconeixent que la sobirania resideix tant a l'Estat com a les comunitats autònomes, que han de tenir capacitat real de decisió sobre les seues competències, garantir que les comunitats, puguen legislar en els seus àmbits de competència sense una tutela excessiva de l'Estat.
104. Treballant la igualtat en la diversitat, establint un sistema que respecte les peculiaritats culturals, lingüístiques i socials de cada territori, sense que això implique desigualtat en l'accés a drets i serveis bàsics.
105. Aplicar els conceptes relatius a la lleialtat institucional, dotant les comunitats de major autonomia fiscal, garantint que aquesta s'exercisca amb criteris de solidaritat i responsabilitat, introduint el principi de lleialtat institucional a la Constitució, obligant l'Estat i les comunitats a col·laborar en la recerca de solucions conjuntes, creant un sistema de finançament federal que garantisca recursos suficients per a totes les comunitats, evitant pràctiques com el dúmping fiscal.
106. En relació amb el reconeixement de la plurinacionalitat, correspondria treballar per incloure en el Preàmbul de la Constitució un reconeixement explícit de la plurinacionalitat d'Espanya, així com incorporar regles i clàusules de respecte a les identitats culturals, lingüístiques i històriques de les comunitats autònomes.

107. S'ha de treballar per aconseguir una plena participació autonòmica en la política estatal, creant mecanismes de cogovernança on les comunitats autònomes puguen participar en la presa de decisions estatals en àrees compartides com educació, sanitat, energia, medi ambient o infraestructures.
108. Treballarem també la descentralització d'institucions de l'Estat, per reubicar organismes i ministeris en diferents territoris, fomentant un desenvolupament equilibrat i reduint la concentració de recursos a Madrid.
109. Els i les socialistes tenim com a objectiu la federalització del Senat, transformant-lo en una autèntica cambra territorial, on les comunitats autònomes tinguen representació directa, i establint un sistema de vot ponderat que permeta a les comunitats tenir una representació justa, garantint la igualtat territorial, fomentant la cooperació entre territoris per resoldre conflictes mitjançant el diàleg i el consens.
110. De la mateixa manera, volem una clara reforma de les competències, clarificant aquelles que són exclusives de l'Estat i de les comunitats autònomes, evitant conflictes derivats de la interpretació del Tribunal Constitucional, i reconeixent la capacitat de les comunitats per reformar els seus estatuts amb major autonomia, atorgant-los rang constitucional.
- 111. *Una visió federalista***
112. El federalisme ha de ser el marc per a assegurar la viabilitat del valencianisme i donar solucions reals als nostres problemes. El federalisme pel qual apostem ha de tenir almenys les característiques següents:
113. Autonomia i responsabilitat fiscal. Des del reconeixement de la diversitat, el model ha de garantir l'exercici de l'autonomia econòmica i financera tant en el vessant d'ingressos com de despeses.
114. Cooperació i lleialtat institucional. El model s'ha de basar en la lleialtat mútua de totes les administracions implicades.
115. Solidaritat interterritorial. El model ha de ser garantia de solidaritat a través de la prestació de les funcions clau de l'Estat del benestar en serveis educatius, sanitaris i socials, independentment del nivell de renda per càpita dels ciutadans.
116. Equitat. El model ha de proporcionar un tracte equitatiu del sector públic a ciutadans de diferents territoris amb les mateixes necessitats de serveis bàsics.

117. En definitiva, del que es tracta és de prestar una sèrie de serveis als ciutadans de manera igualitària segons les necessitats, no segons la seua capacitat econòmica com passa amb els serveis que proveeix el sector privat i recaptar la solidaritat imprescindible per poder atendre aquesta prestació de serveis.
118. Cal assegurar una inversió i un finançament just i adequat per a tots els nivells de govern. En aquest sentit, els socialistes valencians apostem per un finançament basat en els principis de transparència, equitat, solidaritat, predictibilitat, corresponsabilitat, sostenibilitat, eficiència i suficiència financera.
- 119. **Vertebrem el territori: la realitat comarcal***
120. En aquest congrés, és imprescindible actualitzar i potenciar el paper de les comarques, d'un contingut més d'acord amb les demandes actuals de la ciutadania i als reptes institucionals del futur. Les comarques han de ser l'eix vertebrador tant de l'acció política del PSPV-PSOE com del sistema territorial de la Comunitat Valenciana.
121. Des del PSPV-PSOE pretenem impulsar una reforma institucional més enllà del legislat que reconega formalment les comarques com a entitats bàsiques d'organització territorial a la Comunitat Valenciana, generant la transferència de competències específiques a les comarques en àrees com transport, gestió de residus, cultura i promoció econòmica, així com generant la creació de mancomunitats comarcals amb finançament suficient per garantir la seua operativitat.
122. La Llei de Mancomunitats del PSPV-PSOE ha de ser impulsada, ampliant les competències de les mancomunitats comarcals, d'una major capacitat de decisió i recursos, i facilitant la participació de la ciutadania en la presa de decisions a nivell comarcal.
123. Volem estudiar una reestructuració de les infraestructures des d'una lògica territorial, apostant per un model d'infraestructures que vertebre la Comunitat Valenciana des d'una lògica comarcal, abandonant l'esquema radial que connecta exclusivament les capitals provincials, i planificant inversions estratègiques en infraestructures comarcals que milloren la connexió entre els municipis i faciliten l'accés a serveis bàsics.
124. Seguirem exigint un finançament just per a la Comunitat Valenciana i les seues comarques, exigint una revisió immediata del sistema de finançament autonòmic per a garantir recursos suficients.

125. *Un sistema territorial vertebrat: municipis, comarques i àrees metropolitanes*

126. La Comunitat Valenciana necessita un sistema territorial que reconega i potencie la diversitat de la seua geografia, des de les àrees metropolitanes fins a les zones rurals més despoblades. Aquest model s'ha de fonamentar en una visió equilibrada i policèntrica en funció de les seues diferents realitats.
127. En aquest sentit, es treballarà en l'enfortiment de les àrees metropolitanes, l'escala de les quals ha de ser l'eix de planificació i integració d'infraestructures i serveis públics. Proposem la creació d'òrgans de cogovernança que unifiquen la gestió de les àrees metropolitanes, similar a l'antic Consell Metropolità de l'Horta, amb seues descentralitzades per a fomentar la proximitat.
128. Volem entrar en la revitalització de les zones rurals i en risc de despoblació, amb la digitalització, l'accés a l'habitatge, l'economia circular, el sector primari i les energies renovables com a pilars del desenvolupament rural. És essencial impulsar plans territorials com el Pla Vega Renhace, estenent-los a altres comarques sensibles des del punt de vista econòmic, social i mediambiental, així com prendre referències vertebradores i integrals com l'Agenda AVANT, del Govern socialista, per aconseguir avanços a les nostres comarques.
129. Les comarques han de ser considerades com a eix de vertebració. El model comarcal s'ha de consolidar com a eina de proximitat i gestió. Les mancomunitats, tot i que útils, han d'evolucionar cap a un model comarcal més sòlid i eficient, essent imprescindible desenvolupar polítiques redistributives que fomenten la cohesió territorial entre les comarques més dinàmiques i les més perifèriques.

130. *Reforma i impuls de les mancomunitats comarcals*

131. El desenvolupament de les mancomunitats comarcals a la Comunitat Valenciana és una tasca pendent que pot ser clau per a enfortir la vertebració territorial, optimitzar recursos i millorar la proximitat administrativa. La Llei de Mancomunitats de 2018, impulsada pel Botànic, va suposar un avanç significatiu, però va quedar lluny de consolidar un veritable sistema comarcal que permeta a aquestes entitats assumir competències rellevants i rebre finançament adequat.
132. El PSPV ha de liderar el debat sobre la reforma i impuls de les mancomunitats comarcals com a pas previ cap al seu reconeixement formal com a entitats bàsiques de la nostra organització territorial.

133. Estat actual de les mancomunitats

134. Les mancomunitats actuals no són comarques plenament reconegudes, sinó agrupacions voluntàries de municipis, la qual cosa limita la seua capacitat operativa. Manquen de competències pròpies clares i, en la majoria dels casos, depenen dels municipis per finançar les seues activitats. Els obstacles i falta d'impuls del Partit Popular a la nostra llei de mancomunitats estan impeding anar en la direcció correcta que teníem planificada.
135. En aquest sentit, no totes les comarques han constituït mancomunitats, la qual cosa genera desigualtats en la prestació de serveis bàsics, i les àrees rurals i despoblades són les més afectades per la manca d'estructures comarcals efectives, generant-se així una clara desigualtat territorial. El fet que les mancomunitats no estiguen plenament integrades en l'estructura administrativa de la Comunitat Valenciana, com sí ocorre en altres autonomies, dificulta el seu paper com a intermediàries entre municipis i Generalitat, i per això hem de treballar per a canviar aquesta situació.

136. Propostes per a la reforma i impuls de les mancomunitats comarcals

137. El PSPV-PSOE reafirma el seu compromís amb un model territorial basat en la proximitat, la cohesió i la descentralització. Les comarques són un pilar fonamental per a enfortir la nostra organització i millorar la gestió pública a la Comunitat Valenciana. Aquest congrés ha de ser el punt de partida per consolidar un model territorial que integre municipis, comarques i àrees metropolitanes en una estructura moderna, inclusiva i adaptada als reptes del futur, i en això, les mancomunitats comarcals han d'ocupar un paper central. És per això que des del partit socialista promourem una reforma legislativa que reconega les comarques com a entitats bàsiques d'organització territorial, amb competències pròpies i finançament garantit, més enllà de la nostra pròpia llei de Mancomunitats.
138. Per a això, proposarem transferir competències específiques a les mancomunitats comarcals, prioritzant àrees com la gestió de residus, transport públic, promoció econòmica, o Cultura i esport.
139. Crearem un sistema de finançament específic per a les mancomunitats comarcals, suficient i estable, amb aportacions de la Generalitat Valenciana, a través de partides pressupostàries dedicades, aportacions dels municipis integrants, amb un percentatge dels seus ingressos destinat a la mancomunitat i aportacions de fons europeus, aprofitant programes de cohesió territorial i desenvolupament rural.

140. Ajudarem a la generació de plans de desenvolupament comarcal, elaborant plans estratègics comarcals que definisquen prioritats i objectius a curt, mitjà i llarg termini, i fomentant la participació ciutadana en l'elaboració d'aquests plans per garantir que responguen a les necessitats reals de cada comarca.
141. En relació amb l'impuls a la governança comarcal, establirem òrgans de govern democràtics en les mancomunitats, amb representació de tots els municipis integrants i participació directa de la ciutadania, així com crearem comissions específiques per coordinar àrees clau, com transport, medi ambient i desenvolupament econòmic.
142. Tot això ens ha de permetre incrementar la cohesió territorial, millorant la connexió entre municipis, facilitant la prestació de serveis en àrees rurals i despoblades, i reforçant la identitat comarcal com a eix vertebrador de la Comunitat Valenciana. També permetrà una major eficiència en la gestió, centralitzant serveis a nivell comarcal, evitant duplicitats i optimitzant recursos, i generant major capacitat per gestionar projectes d'àmbit supramunicipal.
143. En aquesta línia, amb el treball de les mancomunitats, generarem major proximitat administrativa, facilitant l'acostament de l'administració a la ciutadania, reduint la dependència de les diputacions provincials i de la Generalitat per a qüestions locals.
144. Finalment, les mancomunitats són fonamentals en el desenvolupament econòmic i social dels seus territoris, generant impuls a iniciatives de desenvolupament rural, turisme i ocupació que beneficien a totes les comarques, fomentant la cohesió social mitjançant activitats culturals i esportives.
- 145. Proposta per a un model territorial equilibrat*
146. El debat territorial a Espanya no s'ha de centrar en confrontacions entre territoris, sinó en la construcció d'un model de convivència que siga just, solidari i equilibrat. Des del PSPV-PSOE, advoquem per superar les dinàmiques centralistes que històricament han concentrat poder i recursos en un únic punt del territori. Aquest model no només és ineficient, sinó que a més perpetua desigualtats i frena el desenvolupament de les zones perifèriques.
147. Creiem en una Espanya on tots els territoris puguen contribuir al seu progrés i beneficiar-se'n, respectant les especificitats de cada comunitat i posant fi a les dinàmiques que privilegien uns pocs en detriment del conjunt.

148. Des del PSPV-PSOE apostem per un model de descentralització territorial, on les institucions públiques es distribuïsquen per tot el territori, promovent el desenvolupament equilibrat de totes les comunitats autònomes. El trasllat d'organismes estatals, com l'Institut Nacional d'Estadística o entitats culturals, a ciutats perifèriques, podrien ser bons exemples d'aquesta desitjada descentralització.
149. Establir un marc fiscal homogeni que elimine la competència deslleial entre comunitats autònomes, és el desitjable des de la perspectiva de l'harmonització fiscal, garantint que les diferències fiscals no siguin un obstacle per a l'equitat territorial. Els i les socialistes apostem per una fiscalitat progressiva i solidària, on cada territori contribueix segons la seua capacitat i reba segons les seues necessitats.
150. Necessitem un model d'infraestructures transversal, impulsant infraestructures que connecten les zones perifèriques entre si, com el Corredor Mediterrani, en lloc de perpetuar un model radial, promovent una xarxa de transport públic que facilite la mobilitat sostenible a tot el territori, amb especial atenció a les àrees rurals i comarques.
151. Treballarem per crear un mecanisme estatal, en forma de fons de compensació territorial, per equilibrar les inversions entre territoris, assegurant que les comunitats amb menor renda per càpita o majors necessitats reban els recursos necessaris per al seu desenvolupament.
152. Promovem un model cogovernança, de presa de decisions compartit entre l'Estat i les comunitats autònomes, que respecte les peculiaritats de cada territori i garantisca una distribució equitativa dels recursos.
153. Tot això ens porta a un sistema territorial equilibrat que disposa de molts avantatges amb què afrontar el nostre més immediat futur. Des de la perspectiva d'enfortiment de les autonomies, un sistema territorial just beneficia tant les zones perifèriques com el centre, creant un desenvolupament més equilibrat i sostenible per a tota Espanya. Distribuir recursos i infraestructures de manera equitativa permet a totes les comunitats autònomes desenvolupar el seu potencial econòmic i contribuir al progrés del país, en clara competitivitat econòmica. Un model menys centralitzat redueix les tensions territorials i fomenta la solidaritat entre autonomies, amb una evident cohesió social, enfortint la idea d'una Espanya plural i unida. I és evident que descentralitzar les infraestructures i fomentar la mobilitat sostenible contribueix als objectius climàtics i redueix l'impacte ambiental del model actual, ajudant a la tan desitjable sostenibilitat.

154. Des de la Comunitat Valenciana volem sumar i construir una Espanya on totes les persones, independentment del seu lloc de residència, tinguen les mateixes oportunitats i drets. El nostre objectiu no és recentralitzar en un altre punt, sinó distribuir, diversificar i equilibrar perquè tots els territoris siguen protagonistes del seu propi desenvolupament, autonomies, comarques i municipis.
- 155. Un exemple de vertebració: el reconeixement del dret civil valencià*
156. El dret civil valencià i la derogació dels Decrets de Nova Planta són qüestions fonamentals per al reconeixement ple de l'autonomia de la Comunitat Valenciana i el seu encaix en un Estat plural i respectuós amb les identitats territorials. Aquestes reformes no són una qüestió simbòlica, sinó un acte de justícia històrica i una eina clau per a avançar en l'autogovern i en la millora de la qualitat de vida de les valencianes i valencians.
157. En les últimes dècades, i dins de les nostres competències, es van aprovar lleis autonòmiques en les Corts Valencianes regulant matèries de dret civil. No obstant això, el Tribunal Constitucional ha anul·lat diverses d'aquestes lleis argumentant que el dret civil valencià manca de rang constitucional, la qual cosa limita l'autogovern en aquesta matèria.
158. Cal manifestar que el sistema històric de dret civil, i els furs de l'antic Regne de València van ser abolits pels Decrets de Nova Planta (1707), com a part d'un procés de recentralització que va anul·lar les singularitats jurídiques dels territoris de la Corona d'Aragó, i que, ara, amb les sentències del Tribunal Constitucional, han estat utilitzats jurídicament per negar les possibilitats de regulació del dret civil en la nostra autonomia, amb la qual cosa s'imposa la seua definitiva derogació formal.
159. Per a això, els i les socialistes valencians donem suport a incorporar una disposició addicional en la Constitució que reconega expressament la capacitat normativa de la Comunitat Valenciana en matèria de dret civil, com passa amb Catalunya, Euskadi, Navarra, Galícia o Aragó, garantint que les lleis autonòmiques aprovades en aquesta matèria tinguen el mateix rang que les d'altres comunitats amb dret civil propi, i fomentant la reforma del dret civil per garantir amb més fermesa els drets entre la ciutadania sense trencar amb els conceptes d'igualtat existents per a tot el territori espanyol, i que no suposen cap minva de llibertats per a les persones.

160. De la mateixa manera, impulsarem una declaració formal del Congrés dels Diputats que derogue simbòlicament els Decrets de Nova Planta, anul·lant-los en tots els seus efectes, i reconeixent el dany que van causar a l'autonomia i diversitat territorial. En les Corts Valencianes prendrem les iniciatives que corresponguen per a aconseguir el consens i la unanimitat de les forces polítiques en aquest sentit, reforçant l'autogovern, i la identitat històrica i política de la Comunitat Valenciana.

161. Un PSPV-PSOE líder de l'Espanya plural i federal

162. El PSPV-PSOE és i seguirà sent el motor de transformació i progrés de la Comunitat Valenciana i d'Espanya, un partit d'avantguarda que aposta decididament per recuperar el lideratge progressista a la nostra terra i avançar cap a un model federal, de valors republicans, euromunicipalista, solidari i democràtic, on cada territori trobe el seu lloc en una estructura cohesionada i justa. La nostra visió passa per construir una vertebració territorial adaptada als reptes del segle XXI, fonamentada en la proximitat, l'equitat i l'eficiència. En aquest model, les comarques assumeixen un paper protagonista, com a eix de la descentralització i de la cogovernança, tant en les institucions que vam liderar com en l'estructura interna del nostre partit. Apostem per unes comarques fortes, reconegudes i dotades de competències reals, que siguen capaces d'articular el territori i garantir la igualtat d'oportunitats per a totes i tots els valencians, visquen on visquen. Aquest congrés no és només una oportunitat per a reafirmar el nostre compromís amb la modernització i la justícia territorial, sinó també per a consolidar el PSPV-PSOE com el referent polític que lidera amb determinació, des de la proximitat, un futur més solidari, igualitari i democràtic per a totes i tots.

Una Comunitat Valenciana resilient i amb futur

163. Una Comunitat Valenciana resilient i amb futur
164. Aquests principis generals assenyalats en les pàgines anteriors, aquests consensos necessaris amb la societat, els hem d'aplicar a tot el procés de reconstrucció o de refundació, en alguns casos, que requereix la Comunitat Valenciana després de la DANA d'octubre.
165. La DANA que ha colpejat la Comunitat Valenciana a l'octubre de 2024 ha marcat un punt d'inflexió per a la nostra societat. Més enllà dels devastadors efectes immediats, amb inundacions que han causat l'horror d'un elevadíssim nombre de morts, arrasat municipis sencers i han paralitzat sectors econòmics clau, aquest fenomen climàtic extrem ha revelat amb claredat les debilitats estructurals que hem d'afrontar. Alhora, ens brinda l'oportunitat de reflexionar col·lectivament sobre com gestionar el nostre territori, protegir la nostra població i preparar-nos per a un futur que ja no pot ignorar els desafiaments del canvi climàtic.
166. Els danys materials són, sens dubte, significatius. Infraestructures essencials com carreteres, ponts i sistemes de drenatge van quedar inutilitzades en qüestió d'hores, mentre que milers d'habitatges i establiments comercials van patir inundacions que van forçar el desallotjament de milers de famílies. Sectors estratègics per a la nostra economia van veure com les pluges torrencials i la pujada dels rius arrasaven collites, instal·lacions i destinacions que representen la principal font d'ingressos per a moltes comarques. No obstant això, el veritable impacte va més enllà del visible: la DANA ha afectat profundament el teixit social, deixant en situació de vulnerabilitat famílies treballadores, xicotets empresaris i agricultors que, en molts casos, ja estaven lidiant amb altres crisis acumulades.
167. Però la DANA no només és una crisi; és també un símptoma d'un problema més ampli que exigeix una resposta urgent i ambiciosa. En un context global marcat per l'augment dels fenòmens climàtics extrems, la Comunitat Valenciana —amb la seua extensa línia de costa, la seua diversitat ecològica i la seua alta densitat demogràfica— és especialment vulnerable. Les inundacions, la desertificació i la pèrdua de biodiversitat no són amenaces futures: són realitats que ja condicionen la nostra economia, la nostra qualitat de vida i les oportunitats de les generacions futures. I, com a socialistes valencians, tenim la responsabilitat de liderar la resposta a aquests reptes amb determinació, empatia i una visió clara de futur.

168. La DANA com a punt de partida per a un nou model de desenvolupament

169. Davant d'aquesta emergència, no n'hi ha prou amb reconstruir el que s'ha perdut. Hem d'abordar la reconstrucció des d'un enfocament transformador que ens permeta no solament superar aquesta crisi, sinó també establir les bases per a una Comunitat Valenciana més resilient, sostenible i inclusiva. Això requereix una planificació integral que tinga en compte no només els aspectes materials, sinó també els socials, econòmics i emocionals. Perquè la veritable reconstrucció no es mesura únicament en carreteres reparades o habitatges reconstruïdes, sinó en la capacitat de la nostra societat per afrontar el futur amb confiança i cohesió.
170. El PSPV-PSOE parteix d'un compromís clar: liderar un model de gestió que combine eficàcia, proximitat i una visió de llarg termini. Aquest compromís es fonamenta en tres pilars essencials: la planificació i prevenció, la sostenibilitat com a eix transversal i la participació activa de la ciutadania. No es tracta només de gestionar una crisi; es tracta de transformar la nostra manera de relacionar-nos amb el territori i amb les persones que l'habiten.

171. Un impacte social i econòmic profund

172. El cop de la DANA ha causat estralls en les infraestructures, els habitatges i els cultius. Milers d'agricultors han vist com la feina de mesos, i fins i tot anys, ha quedat reduït a res, mentre que xicotets comerciants i empresaris locals enfronten ara un panorama incert, marcat per la pèrdua d'ingressos i la dificultat per accedir a recursos que els permetan recuperar-se. No menor ha estat l'efecte devastador causat en el sector hostaler les pèrdues del qual assoleixen nivells que condicionen la viabilitat de nombrosos locals. En l'àmbit social, moltes famílies s'han vist obligades a abandonar les seues llars, enfrontant-se a una situació de desarrelament que no només afecta la seua estabilitat material, sinó també el seu benestar emocional.
173. L'emergència climàtica ha exacerbats, a més, desigualtats preexistents en la nostra societat. Els col·lectius més vulnerables, aquells amb menys recursos per afrontar els efectes de la crisi, han estat els més afectats per les inundacions. Com a socialistes, entenem que la reconstrucció no es pot limitar a una resposta tècnica; ha de ser un procés profundament humà, que prioritze les persones i garantisca que ningú quede enrere.

174. El paper de la sostenibilitat en la reconstrucció

175. La DANA ens ha recordat que els fenòmens climàtics extrems no són accidents aïllats, sinó el resultat d'una emergència climàtica que exigeix un canvi radical en la forma en què gestionem el nostre entorn. La Comunitat Valenciana, amb la seua rica diversitat ecològica i el seu alt valor estratègic com a regió mediterrània, té l'oportunitat —i la responsabilitat— de liderar aquest canvi. Però per a això, hem d'abandonar els models de desenvolupament que sacrifiquen la sostenibilitat en favor d'un creixement a curt termini i apostar per un enfocament que integre la justícia social amb la preservació del medi ambient. En conseqüència, enfrontem de nou -si cap amb major intensitat- una batalla que es lliura en el terreny cultural i en la contraposició dels marcs ideològics que postulen models antagònics de desenvolupament. La socialdemocràcia contemporània o el neoliberalisme nodrit d'antipolítica negacionista del canvi climàtic i de les pròpies bases de la justícia social.
176. Això significa repensar com dissenyem les nostres ciutats, com gestionem els nostres recursos naturals i com planifiquem les nostres infraestructures. Significa també apostar per solucions basades en la natura, com la creació d'aiguamolls artificials que actuen com a amortidors enfront de les inundacions, o la reforestació d'àrees degradades per reduir l'erosió del sòl i millorar la capacitat d'absorció de l'aigua. Però, sobretot, significa assumir que la sostenibilitat no és una opció, sinó una necessitat.
177. Un dels majors desafiaments que afrontem com a socialistes és la pròpia idea de futur. El seu contingut, la seua viabilitat, la pròpia vigència del concepte il·lustrat de progrés. Enlloc està escrit el destí ni un desenllaç distòpic de la nostra història. Els socialistes volem aportar arguments per a l'optimisme i l'esperança. La història la guionitzen els pobles conscients de les seues capacitats i la seua determinació per doblegar les dificultats. Ací estem per reprendre un món amb rumb i les nostres coordenades són, fonamentalment, l'Agenda 2030 que atorga un full de ruta just i sostenible per a tots els éssers humans. Com a ciutadans i ciutadanes de la Comunitat Valenciana i com a mediterranis, som molt conscients que ens trobem en l'anomenada zona zero del canvi climàtic. En conseqüència, les nostres accions i el que fem, marcarà el veritable esdevenir de les següents generacions.

178. *Un compromís per al futur*

179. El PSPV-PSOE està preparat per a liderar aquest procés de reconstrucció. El nostre compromís no és només amb el present, sinó amb les generacions futures que, com hem assenyalat, heretaran la Comunitat Valenciana que hui construïm. Davant l'immobilisme i la falta de visió de l'actual govern autonòmic, proposem un model que combine innovació, solidaritat i sostenibilitat. Volem una Comunitat Valenciana on ningú haja de triar entre protegir la seua casa o el seu mitjà de vida, on el desenvolupament econòmic vaja de la mà de la justícia social i on totes les persones tinguen l'oportunitat de viure amb dignitat.
180. Sabem que els reptes són grans, però també ho és la nostra determinació. La DANA ha posat a prova la nostra capacitat com a societat, però també ha reafirmat la nostra convicció que, junts, podem construir un futur millor. Des del PSPV-PSOE, liderarem aquest procés amb la certesa que una Comunitat Valenciana resilient no solament és possible, sinó necessària.

181. *Actuacions Necessàries per a la Reconstrucció*

182. La reconstrucció després de la DANA és una tasca que ha d'abordar no només els danys materials, sinó també les desigualtats i vulnerabilitats estructurals que aquest desastre ha tret a la llum. Es tracta d'una oportunitat única per a redefinir el model de desenvolupament de la Comunitat Valenciana, incorporant sostenibilitat, justícia social i resiliència en totes les dimensions. A continuació, es detalla un enfocament estratègic en cinc àrees clau, ampliant les accions necessàries per aconseguir una reconstrucció integral i transformadora.

183. *1. Planificació Territorial Resilient*

184. El territori valencià, caracteritzat per la seua gran diversitat natural, la seua costa densament poblada i la seua riquesa agrícola, necessita un enfocament renovat que prioritze l'adaptació al canvi climàtic i reduïska els riscos derivats de fenòmens extrems.

185. *Pla Integral de Resiliència Territorial:*

186. Aquest pla ha d'establir un marc normatiu i operatiu que combine les perspectives tècnica, ambiental i social. Inclourà:
187. Mapes de risc actualitzats que identifiquen les zones més vulnerables, incorporant simulacions basades en projeccions climàtiques.
188. La innovació tecnològica al servei de la seguretat humana i territorial.
189. Protocols d'emergència específics per a cada tipus de territori, des de zones urbanes costaneres fins a àrees rurals i muntanyoses.
190. Formació als equips tècnics municipals i autonòmics per garantir una resposta immediata i eficient davant emergències.

191. *Revisió del planejament urbà:*

- 192. Cal revisar i actualitzar els plans urbanístics existents, aplicant criteris estrictes de sostenibilitat. Això inclou:
- 193. La prohibició d'urbanitzar en zones inundables o d'alt risc.
- 194. Incentius fiscals per a promotors que integren solucions sostenibles en els seus projectes.
- 195. Rehabilitació d'entorns urbans amb estratègies de drenatge natural, com sistemes de paviment permeable.

196. *Infraestructures resilients:*

- 197. Les inversions en infraestructures han de ser vistes com una oportunitat per integrar tecnologies innovadores i sostenibles. Proposem:
- 198. Construcció de dics naturals i sistemes de contenció que s'integren en el paisatge i redueixen l'impacte ambiental.
- 199. Renovació de xarxes de sanejament i drenatge per gestionar amb major eficàcia les pluges torrencials.
- 200. Fomentar la recerca i el desenvolupament en enginyeria hidràulica per adaptar-nos als nous reptes climàtics.

201. *Protecció del litoral:*

- 202. El litoral valencià, motor econòmic i social, requereix mesures urgents i sostenibles per a preservar la seua riquesa. Aquestes inclouen:
- 203. Restauració de dunes i sistemes de vegetació costanera que actuen com a barreres naturals.
- 204. Regulació estricta d'activitats que acceleren l'erosió, com a construccions properes a la costa. Manteniment del Pativel com a instrument d'ordenació de la franja litoral i de l'actualització del Patricova com a garantia de mitigació d'afeccions indesitjables.
- 205. Inversions en projectes de regeneració marina que protegisquen la biodiversitat i fomenten la pesca sostenible.

206. *2. Sostenibilitat Ambiental com a Pilar Transversal*

- 207. La DANA ha evidenciat la necessitat d'incorporar la sostenibilitat ambiental en totes les polítiques públiques i estratègies econòmiques. Aquest enfocament ha de ser la base de qualsevol acció, no només per mitigar el canvi climàtic, sinó també per garantir el benestar de les generacions futures.

208. Energies renovables:

- 209. Cal accelerar la transició energètica a la Comunitat Valenciana mitjançant:
- 210. Incentius fiscals i financers per a llars i empreses que installin panells solars o sistemes d'energia eòlica.
- 211. Creació de cooperatives energètiques locals que permetin a les comunitats generar i gestionar la seua pròpia energia.
- 212. Programes de formació en energies renovables per a treballadors del sector industrial i primari.

213. Solucions basades en la natura:

- 214. Els ecosistemes naturals són els nostres majors aliats enfront del canvi climàtic. Proposem:
- 215. Ampliar els programes de recuperació d'aiguamolls com l'Albufera, dotant-los de recursos econòmics i tecnològics.
- 216. Fomentar la instal·lació de teulades verdes en edificis públics i privats, especialment en àrees urbanes densament poblades.
- 217. Establir corredors ecològics que connecten àrees protegides, facilitant el moviment d'espècies i reduint l'impacte humà.

218. Reforestació:

La reforestació ha d'anar més enllà de plantar arbres. Cal:

- 219. Dissenyar programes de reforestació participatius que involucren la ciutadania, especialment els joves.
- 220. Seleccionar espècies natives i adaptades al clima mediterrani, que requereixen menys recursos hídrics i siguen més resistents a incendis.
- 221. Monitoritzar i avaluar periòdicament els projectes de reforestació per garantir el seu èxit a llarg termini.
- 222. Renaturalització dels espais urbans. Increment substancial de la reforestació i la generació de zones d'ombra a les ciutats.

223. Educació ambiental:

- 224. La sostenibilitat no serà possible sense una ciutadania informada i compromesa. Per a això:
- 225. Incloure mòduls específics sobre canvi climàtic i sostenibilitat en tots els nivells educatius.
- 226. Organitzar campanyes massives de conscienciació, utilitzant mitjans digitals i tradicionals.

227. Promoure aliances amb associacions i ONGs per desenvolupar projectes comunitaris de sensibilització ambiental.

228. 3. Reactivació Econòmica Sostenible

229. L'impacte econòmic de la DANA ha afectat especialment sectors clau com l'agricultura, el turisme i les pimes. La nostra proposta busca no només la recuperació, sinó una transformació econòmica que combine competitivitat, sostenibilitat i justícia social.

230. Agricultura sostenible:

231. Necessitem un sector primari resilient i l'única manera d'aconseguir-ho és de la mà de la ciència que ha d'estar al servei de l'agricultura, la ramaderia i la pesca per garantir el seu present però sobretot el seu futur.

232. Hem de garantir la recuperació de totes les infraestructures agropecuàries destruïdes per la DANA, no ens podem permetre que desaparega ni una hectàrea de cultiu, alhora que:

233. Hem de promoure una agricultura eficient climàticament que augmente la productivitat i reduisca les emissions.

234. Incrementar els recursos per a la formació del sector agrari, sobretot en matèria d'estalvi d'aigua, energia i en matèria de reducció de la contaminació

235. Promoure la integració de cooperatives agràries que permetan compartir recursos i accedir als mercats de forma més competitiva i permeta a l'agricultor un major benefici sobre el resultat del seu treball.

236. Que es promocióne la ramaderia extensiva com una eina fonamental per a la prevenció d'incendis forestals en totes les zones rurals de la Comunitat Valenciana, per a garantir una major protecció del medi ambient i una millor gestió del territori.

237. Turisme regeneratiu:

238. Dissenyar rutes turístiques sostenibles que incloguen espais naturals, culturals i gastronòmics únics.

239. Incentivar la rehabilitació i manteniment del patrimoni etnològic, que atresora les nostres comarques i la construcció d'allotjaments sostenibles mitjançant certificacions ecològiques i ajuts econòmics, contribuint amb això a la diversificació de l'oferta turística i l'activació de les zones rurals, com a mesura contra la despoblació.

240. Ampliar l'oferta de formació en turisme sostenible i intel·ligent per a guies, gestors i empresaris del sector.

241. Aprofitar tots els plans de sostenibilitat aprovats amb motiu dels fons Next Generation UE per fer un salt qualitatiu en l'evolució del model turístic del futur.
242. Avançar en la Xarxa de Destinacions Turístiques Intel·ligents, la recuperació dels Plans de Governança i competitivitat supramunicipals i el SIT (sistema d'Intelligència Turística).
243. Planificar amb la participació de tot el sector i la societat civil concernida en les destinacions, el nou Pla Estratègic 25/30, alineat amb els 17 ODS i l'Agenda 2030.
- 244. Transformació digital de pimes:**
245. Oferir subvencions directes per a l'adquisició de tecnologia avançada i formació en competències digitals.
246. Crear xarxes de mentorització empresarial on pimes més avançades puguin compartir la seua experiència amb altres en procés de digitalització.
247. Impulsar fires i esdeveniments regionals que promoguen la col·laboració entre pimes i startups tecnològiques.
248. Complementar, d'acord amb les nostres competències estatutàries, la legislació estatal existent amb normativa autonòmica per millorar la competitivitat del nostre ecosistema innovador.
- 249. 4. Cohesió Social i Drets Bàsics**
250. La reconstrucció ha de garantir que cap persona quede exclosa, prioritzant la protecció dels col·lectius més vulnerables i l'enfortiment de l'Estat del Benestar.
- 251. Habitatge digne:**
252. Establir un fons d'emergència per rehabilitar habitatges danyats, assegurant que complisquen amb estàndards d'eficiència energètica.
253. Crear programes d'habitatge transitori per als qui han perdut la seua llar, oferint solucions immediates mentre es reconstrueix.
- 254. Reforç de serveis públics:**
255. Augmentar la inversió en recursos humans i materials en centres de salut i hospitals en àrees afectades.
256. Garantir la continuïtat educativa mitjançant sistemes híbrids que combinen presencialitat i digitalització, així com reforçar l'atenció educativa a l'alumnat dels centres de les zones més afectades.

257. *Suport psicològic i social:*

- 258. Impulsar un Pla de Salut Mental per a les zones afectades per la Dana. El seu caràcter extraordinari ha d'anar acompanyat de fons i recursos humans suficients.
- 259. Ampliar la xarxa de psicòlegs especialitzats en emergències, amb atenció prioritària per a infants i grans.
- 260. Organitzar tallers comunitaris per enfortir els llaços socials i promoure la resiliència col·lectiva.

261. *5. Governança Transparent i Participació Ciutadana*

- 262. La confiança en les institucions és clau per a l'èxit de la reconstrucció. Això requereix transparència, rendició de comptes i una participació ciutadana real en la presa de decisions.

263. *Pressupostos participatius:*

- 264. Establir mecanismes online i presencials que permetan a la ciutadania prioritzar projectes d'inversió en els seus municipis.

265. *Auditories públiques:*

- 266. Crear un portal de seguiment en temps real que informe sobre l'ús dels fons assignats a la reconstrucció.

267. *Diàleg continu:*

- 268. Establir consells consultius ciutadans que es reunisquen periòdicament amb representants polítics i tècnics.

269. *La gestió d'emergències: el govern de Ximo Puig davant el govern de Mazón*

- 270. Les emergències naturals i sanitàries representen proves de foc per a qualsevol govern. Requereixen lideratge, planificació, coordinació interinstitucional i, sobretot, sensibilitat i empatia cap a la ciutadania. La comparació entre les gestions del Govern del Botànic (2015-2023) i de l'actual Govern de la Generalitat Valenciana presidit per Carlos Mazón davant emergències com la DANA de 2019, la pandèmia de la COVID-19 i la recent DANA de 2024 posa de manifest la diferència abismal entre totes dues formes de governar.

271. *La DANA de 2019: Lideratge eficaç dels socialistes*

- 272. Al setembre de 2019, la Vega Baja va patir una de les majors inundacions de la seua història. La gestió del Govern de Ximo Puig va ser exemplar, destacant per la seua capacitat de coordinació, rapidesa i un enfocament centrat en les persones afectades.
- 273. Resposta immediata i coordinació interinstitucional:

274. Des del primer moment, el Govern del Botànic va mobilitzar tots els recursos autonòmics disponibles. En primer lloc, adoptant totes les mesures de prevenció necessàries davant les primeres alertes. Es van establir centres de comandament a les zones més afectades per coordinar amb els ajuntaments i amb l'administració estatal. No es va tractar només de gestionar l'emergència, sinó de fer-ho de forma propera i eficient, garantint que les ajudes arribaren ràpidament als qui més ho necessitaven.
- 275. Reconstrucció sostenible i suport al sector agrícola:*
276. La Generalitat va prioritzar la reconstrucció amb criteris de resiliència i sostenibilitat. A més, es van destinar fons directes a agricultors i ramaders, conscients de l'impacte que la DANA va tindre en aquest sector clau per a l'economia de la Vega Baja. Aquest enfocament va permetre no només patlliar els danys immediats, sinó també enfortir les capacitats de la regió enfront de futurs desastres. També es van dimensionar amb més recursos els Plans de Governança Turística per enfortir un sector fonamental a la comarca afectada.
- 277. Empatia i escolta activa:*
278. La presència constant de responsables polítics del Botànic a les zones afectades va ser una mostra de sensibilitat i compromís. Les reunions amb veïns i col·lectius locals no només van servir per identificar necessitats, sinó també per mantenir una comunicació fluida i transparent.
- 279. La Pandèmia de la COVID-19: Un model de gestió en temps d'incertesa*
280. Entre 2020 i 2022, la pandèmia de la COVID-19 va representar un desafiament global sense precedents. A la Comunitat Valenciana, la gestió del Botànic presidida per Ximo Puig va destacar pel seu enfocament basat en la ciència, l'empatia i una comunicació clara. En aquest enfocament el principi d'actuació fonamental va ser el que totes les decisions es prengueren sempre valorant quina era la millor opció per salvar vides, comportés les crítiques que comportés.
- 281. Reforç del sistema sanitari:*
282. La Generalitat va incrementar significativament els recursos destinats a la sanitat pública, ampliant plantilles, habilitant hospitals de campanya i assegurant el subministrament de material sanitari. La vacunació massiva va ser un exemple d'organització i eficiència, amb una logística que va convertir la Comunitat Valenciana en un referent nacional. I tot això ho fem amb la crítica adversa de les dretes i sense treva. Unes crítiques instal·lades en posicions conspiranoiques i acientífiques pròpies, en alguns moments, del moviment antivacunes.

283. *Comunicació transparent i confiança ciutadana:*

284. Les decisions es van explicar amb claredat, argumentant cada mesura adoptada i destacant sempre el benestar col·lectiu com a prioritat. Aquest enfocament va generar confiança en la ciutadania, imprescindible per al compliment de les restriccions i per a l'èxit del procés de vacunació.

285. *Protecció social i econòmica:*

286. Es van implementar ajudes directes per a sectors especialment afectats, com el comerç, l'hostaleria i els autònoms, alhora que es van reforçar els serveis socials per atendre les persones més vulnerables. Es va incrementar el professorat en tots els centres públics i concertats i es va dotar l'alumnat dels mitjans tecnològics necessaris per garantir la seua atenció educativa.

287. *La DANA de 2024: La nefasta gestió del Govern de Mazón*

288. El 29 d'octubre de 2024, la Comunitat Valenciana ha patit una nova DANA de grans dimensions. No obstant això, la gestió de l'actual Govern de la Generalitat s'ha caracteritzat per la seua lentitud, desorganització, deslleialtat i falta d'empatia, evidenciant la incompetència dels seus responsables.

289. *Manca de previsió i reacció tardana:*

290. Malgrat les alertes meteorològiques emeses amb prou antelació, el Govern de Mazón no va activar a temps els protocols d'emergència. Aquesta falta de planificació va deixar moltes localitats desprotegides, provocant nombroses morts i agreujant els danys soferts per infraestructures i habitatges.

291. *Descoordinació institucional:*

292. La Generalitat no va establir una xarxa de treball efectiva amb els ajuntaments ni amb altres administracions, dificultant la gestió de la crisi. Els alcaldes i alcaldesses de municipis afectats van denunciar públicament la falta de suport per part del Govern autonòmic, que no va estar present en els moments més crítics.

293. *Manca d'empatia i rogalia:*

294. L'Executiu de Mazón ha mostrat una desconexió alarmant amb les persones afectades. Les visites a les zones malmeses s'han limitat a actes protocol·laris sense establir un diàleg real amb la ciutadania. A més, la comunicació ha sigut vergonyosa, amb declaracions plagades de falsedats del govern de Mazón que tenen com a únic objectiu culpar el Govern d'Espanya de la falta de recursos, eludint la seua pròpia responsabilitat.

295. El problema no són les competències, sinó la incompetència

296. La Generalitat Valenciana, com a administració autonòmica, té les competències necessàries per a liderar la gestió d'emergències. Això no va ser un obstacle per al Govern del Botànic, que va demostrar en 2019 i durant la pandèmia que una gestió eficaç i responsable és possible. No obstant això, l'actual Govern de Mazón ha demostrat, des del primer moment, la seua negligència, incompetència i falta de responsabilitat. Aquesta actitud, aquesta forma de governar redueix la confiança de la ciutadania en les institucions democràtiques.

297. La Generalitat és la màxima responsable:

298. Les competències en matèria de protecció civil, sanitat i coordinació territorial són de la Generalitat. Si aquestes competències no es gestionen adequadament, la responsabilitat recau sobre el Govern autonòmic, no sobre altres administracions.

299. El discurs de la victimització:

300. Davant la crítica per la seua negligència, la seua incompetència i la seua indissimulable inacció, el Govern de Mazón ha optat per una estratègia de victimització, acusant el Govern d'Espanya de no proporcionar prou recursos i mentint sense cap repar quan afirmen que les ajudes que arriben a la ciutadania són per tornar amb interessos.

301. Lliçons apreses: El model del Consell de Ximo Puig com a referència

302. La comparativa entre ambdues gestions evidencia que el lideratge, la planificació i l'empatia són factors determinants per afrontar les emergències. Mentre el Govern de Ximo Puig va actuar amb eficàcia i proximitat, el Govern de Mazón ha demostrat ser incapaç de respondre a les necessitats de la ciutadania en moments crítics.

303. La gestió de crisi no només requereix recursos, sinó també lideratge polític, sensibilitat i capacitat de treball en equip. El Govern de Ximo Puig va demostrar en 2019 i durant la pandèmia que és possible combinar eficàcia, solidaritat i proximitat, mentre que el Govern de Mazón ha mostrat que la incompetència i la falta de planificació poden agreujar encara més les conseqüències d'una emergència. La Comunitat Valenciana mereix un govern que estiga a l'altura dels desafiaments que enfronta, i el PSPV-PSOE està preparat per a liderar aquesta reconstrucció.

El model valencià de protecció civil i resposta a l'emergència

304. El model valencià de protecció civil i resposta a l'emergència
305. El 29 d'octubre de 2024 passarà a la història de la Comunitat Valenciana per representar la pitjor catàstrofe que ha patit el nostre territori.
306. No obstant això, la DANA no ha sigut un episodi excepcional, ja que en els últims anys, la Comunitat Valenciana ha patit episodis extrems que han generat importants danys econòmics i pèrdua de vides humanes. Els efectes del canvi climàtic provoquen, cada vegada amb més freqüència, pluges torrencials, inundacions o la desestacionalització dels incendis.
307. Les habituals gotes fredes han donat pas a fenòmens virulents, com la DANA que va afectar la Vega Baja al setembre de 2019 i la que ens ha afectat de manera catastròfica el 29 d'octubre en gran part de la província de València.
308. La pandèmia de Covid19 el 2020, els efectes i conseqüències de la qual es van prolongar en els anys següents, va merèixer una resposta coordinada en l'àmbit de protecció civil. Ens enfrontem a un escenari desconegut, que va obligar a dotar-nos dels instruments i normativa necessària, com la modificació de la Llei de Protecció Civil i Gestió d'Emergències, 13/2010, per possibilitar la declaració d'emergència catastròfica i facultar el president de la Generalitat per a l'assumpció del comandament únic.
309. Tant en la gestió de la DANA de la Vega Baja, com en la pandèmia de COVID19, va ser necessària la participació de tots els organismes amb responsabilitat en la protecció civil i emergències, fent-se palpable la rellevància del treball coordinat entre ells. El sistema de protecció civil i gestió de les emergències s'ha de garantir pel conjunt de les administracions públiques a la Comunitat Valenciana, en l'àmbit de les seues respectives competències.
- 310. El model valencià de protecció civil i resposta a l'emergència.*
311. El model valencià de protecció civil i resposta a l'emergència és pioner a nivell estatal i es caracteritza per la contínua millora dels protocols i plans d'actuació per a donar resposta eficaç, així com pel seu esforç constant a ampliar i coordinar els recursos amb capacitat per a actuar de manera immediata davant qualsevol emergència de protecció civil, ordinària o extraordinària.

312. Inversió en recerca i innovació.

313. La inversió en recerca i innovació es revela com el primer pas per millorar la detecció dels riscos climàtics extrems i l'anticipació a ells, així com les capacitats en matèria de protecció civil.
314. I tot això en consonància amb les peticions del Consell de la Unió Europea, conforme a les quals els Estats han d'adaptar els sistemes de protecció civil a les conseqüències de canvi climàtic, tant en matèria de prevenció com de preparació, resposta i recuperació.
315. La Ciència constitueix, per tant, una eina imprescindible per conèixer i millorar la tipologia de resposta, aportant el coneixement necessari per adaptar-nos als nous escenaris de vulnerabilitat generats pel canvi climàtic.
316. La nova realitat a la qual ens enfrontem ens obliga a l'adaptació dels procediments i protocols que abasten la resposta de protecció civil.
317. Per això, és necessària l'aprovació de la llei valenciana de riscos naturals que contemple accions de prevenció i gestió de les emergències, per a adaptar la planificació d'emergències als supòsits de canvi climàtic.
318. La Ciència ens aporta la informació i la capacitat per anticipar-nos en cada escenari. I sabem que l'anticipació salva vides, com vam fer en la gestió de l'emergència a la DANA que va afectar la Vega Baja el 2019.
319. D'altra banda, el govern del Botànic ja va deixar patent la seua voluntat de facilitar recursos als municipis perquè estigueren el millor preparats possible a través de la concessió d'ajudes per a la realització o actualització dels plans d'emergències municipals. En cap cas, l'escassetat de recursos econòmics o tècnics pot constituir un element discriminatori a l'hora de garantir la seguretat de tots els veïns i veïnes de qualsevol municipi de la Comunitat Valenciana.
320. No obstant això, és imprescindible continuar avançant i millorant la coordinació eficaç dels plans municipals a través de l'aprovació dels plans comarcals d'emergències.
321. La nefasta gestió de la resposta a la DANA de 29 d'octubre a nivell autonòmic ens ha demostrat que el nostre model de gestió d'emergències estava en el bon camí i que el negacionisme del canvi climàtic causa un dany irreparable.
322. És imprescindible millorar la capacitat de resposta àgil i integral per atendre situacions de crisi provocades per fenòmens naturals com inundacions, tempestes hivernals, terratrèmols, causes antròpiques com incendis forestals o de qualsevol altra índole, que impliquen una operació a gran escala de protecció civil.

323. En els últims anys hem comprovat com els grans incendis venen produint-se fora de l'època estival, fins i tot les alertes per risc extrem s'han multiplicat exponencialment.
324. Per adequar la resposta, i davant la complexitat que impliquen els grans incendis forestals, apostem per la necessitat que les competències en matèria d'incendis forestals queden atribuïdes a una Direcció única i per la col·laboració amb els consorcis provincials de bombers en les tasques de prevenció i extinció d'incendis, especialment en els que afecten espais naturals.
325. Per tant, les i els socialistes reprendrem la senda iniciada per a la resposta única en tot el territori de la Comunitat Valenciana.
326. La DANA ens ha mostrat les conseqüències de la falta de prevenció i de no anticipar-se en la resposta a l'emergència. Si bé els registres de pluja del 29 d'octubre van generar augments de cabal incontrolables, també tenim la certesa que l'anticipació i l'adopció de mesures preventives haurien assegurat la integritat i la vida de les persones. L'enviament tardà de les alertes a la població es va revelar insuficient o ineficient. Per això, és imprescindible la creació de biblioteques pròpies de missatges per a tots els sectors de població resident, per tal d'optimitzar l'eficàcia d'aquesta eina.
327. Tal com assenyalen les conclusions del Consell de la Unió Europea en matèria de protecció civil, hem de promoure campanyes informatives o de formació que permetan preparar la ciutadania per a la detecció de l'emergència i adequar la seua conducta a la informació rebuda, prestant així mateix, especial atenció al paper del voluntariat en les iniciatives de protecció civil.
328. I en aquest punt, hem de posar en valor la generositat i la grandesa de les voluntàries i voluntaris, com hem comprovat en les tasques d'ajuda a la ciutadania afectada per la DANA.
329. El model valencià de protecció civil i resposta a les emergències no sols ha de garantir la protecció de la ciutadania, sinó també la de tots i cadascun dels i les integrants de la cadena de resposta.
330. És el nostre objectiu, per tant, millorar les condicions de treball de tots els integrants de la cadena de resposta, des de la recepció de la crida fins a l'extinció de l'emergència, ja que catàstrofes com l'incendi de Campanar a València o recentment, la DANA de 29 d'octubre, han evidenciat que hem de contemplar també l'especificitat de la tasca que realitzen i el suport psicològic que proporcionen a la ciutadania.

331. Finalment, els quantiosos danys personals i materials provocats per la DANA de 29 d'octubre han posat de manifest la necessitat d'establir un Fons de Resiliència davant l'emergència climàtica, que ens permeti la ràpida resposta i protecció de les persones i comunitats més vulnerables als efectes directes del canvi climàtic i el reforç dels procediments que abasten la resposta de protecció civil, acoplant-los a les noves realitats.
- 332. Protecció de les nostres platges*
333. D'altra banda, la Comunitat Valenciana compta amb un litoral que s'estén al llarg de 470 quilòmetres, dels quals 270 km són de platges.
334. Segons les dades de la Federació Espanyola de Salvament i Socorrisme, en el període 2019-2022 va haver-hi 232 morts per ofegament en espais aquàtics, sobretot en platges, a la Comunitat Valenciana. En 2023, van ser 46 els morts i en 2024, les dades revelen que la Comunitat Valenciana continua sent una de les autonomies amb més morts, els quals en moltes ocasions es produeixen en platges en les quals no hi ha socorristes.
335. El Decret 67/2020, de 12 de juny, del Consell, va regular la seguretat humana i la coordinació de les emergències ordinàries i protecció civil a les platges de la Comunitat Valenciana, però les dades ens demostren que hem de continuar treballant per a garantir la seguretat de les nostres platges.
336. Aquest decret va establir la creació d'un Catàleg Especial de Platges de la Comunitat Valenciana, així com els criteris per a la seua classificació, tenint en compte el seu nivell de risc i grau de protecció, per a disposar de la informació necessària i garantir una eficaç intervenció i coordinació davant qualsevol tipus d'emergència.
337. S'establia així mateix l'obligació per part dels ajuntaments d'elaborar els plans de seguretat i salvament de cada platja considerada com a perillosa o amb un grau de protecció moderat o alt, així com la seua inscripció en el Registre autonòmic de Plans d'Autoprotecció i Plans d'Emergència.
338. Haurem de facilitar, en conseqüència, la redacció o revisió dels plans per part dels municipis, així com implementar mesures per a la modernització i digitalització de la resposta per a garantir la seguretat dels banyistes i sense que l'escassetat de recursos econòmics d'alguns municipis, en alguns casos, pugua afectar la seguretat del nostre litoral ni perjudicar la imatge turística de les platges de la Comunitat Valenciana.

Canvi Climàtic i Transició Ecològica: reptes i oportunitats per a un futur sostenible

339. Canvi Climàtic i Transició Ecològica: reptes i oportunitats per a un futur sostenible
340. El territori valencià és un espai geogràfic molt vulnerable als efectes del canvi climàtic per la seua localització en la ribera del Mediterrani. L'evidència dels successius fenòmens adversos que han acabat en desastres no deixa lloc a dubtes. L'informe del Grup Intergovernamental d'experts sobre canvi climàtic (IPCC, març 2023) assenyala que es ve registrant un augment en la freqüència i intensitat dels esdeveniments meteorològics extrems, com pluges de forta intensitat, danes, onades de calor, augment de les temperatures, així com la disminució de les precipitacions i dels recursos hídrics, la recurrència de sequeres prolongades al mateix temps que es produeixen inundacions, a més de l'increment dels processos d'erosió del sòl, regressió de la costa, aparició d'espècies invasores o la pèrdua de biodiversitat i efectes irreversibles en els ecosistemes naturals més sensibles, que afecten la seua estructura, la distribució geogràfica de les espècies i el ritme dels cicles de vida estacionals, d'animals i conreus.
341. Des del PSPV som conscients de la dimensió global del problema, però això no implica acceptar-ho com una conseqüència inevitable de la naturalesa humana o del progrés tecnològic. Tots aquests riscos climàtics estan estretament relacionats amb el nivell d'escalfament global que s'assoleix a causa de la crema de combustibles fòssils i a les emissions antropogèniques de gasos d'efecte hivernacle.
342. La comunitat científica deixa clar en l'esmentat informe de l'IPCC que un escalfament global que arribés als 1,5 °C desencadenaria múltiples perills climàtics per a ecosistemes i per a la societat. En aquest marc, la dada que ha de fer-nos reaccionar d'una manera contundent és que aquest 2024 s'ha tancat com l'any més càlid registrat fins ara, segons el Servei de Canvi Climàtic de Copernicus (C3S), dependent de la Comissió Europea. A més, la temperatura mitjana diària ja ha estat 1,5 graus més alta que la dels nivells preindustrials (prenent la mitjana del període 1850-1900 com a referència). També aquest any, la concentració de diòxid de carboni (CO₂), principal component dels gasos d'efecte hivernacle que provoquen l'escalfament global, es tanca amb nivells rècord, segons el seguiment de l'Oficina Nacional d'Administració Oceànica i Atmosfèrica (NOAA) dels Estats Units.

343. A més, els efectes del canvi climàtic no només impliquen canvis ambientals, sinó que també es tracta d'una qüestió de salut. L'elevació de les temperatures mitjanes s'acompanya d'una major freqüència d'episodis de temperatures extremes, en forma d'onades de calor, en l'actualitat fins a quatre vegades més freqüents, així com en un major nombre de nits tropicals. Això implica greus repercussions en els ecosistemes, però també en els sectors productius que perden competitivitat, i també afecten la vida de les persones.
344. El canvi climàtic ja està causant estralls en la vida i la salut a tot Europa, segons The Lancet Countdown. Les altes temperatures poden estar darrere d'un empitjorament de l'estat de salut de les persones o fins i tot ser la causa de la seua mort. A Espanya, el sistema de monitorització de la mortalitat diària per totes les causes que elabora l'Institut de Salut Carles III (ISCIII), estima que el 2022 es van produir una mica més de 4.700 morts relacionades amb l'excés de temperatura. Això representa al voltant del 3,2% de les morts observades per qualsevol causa i multiplica per tres la mitjana dels últims cinc anys. Unes 3.800 d'aquestes morts es van produir només entre els mesos de juliol i agost. Segons aquestes investigacions més d'un terç de les morts relacionades amb la calor es deuen al canvi climàtic induït per la humanitat, tot i que l'impacte varia substancialment entre regions i territoris.
345. Les ciutats, on es concentra la contaminació i l'augment de temperatura són alhora víctimes i botxins de la crisi climàtica. La combinació de diversos factors (densitat de l'edificació, infraestructures viàries, trànsit, contaminació) propicien l'efecte d'illa de calor, que agreuja l'increment de les temperatures, amb efectes heterogenis, segons la presència o absència de vegetació, de fonts d'aigua, major densitat edificatòria o de sòls artificials. Resulta evident que els efectes d'aquest fenomen es fan més patents en àrees urbanes especialment vulnerables, com són les barriades socialment i econòmicament marginalitzades. Per fer front a aquest greu problema i potenciar la resiliència de la població, independentment del lloc on viuen i del seu nivell econòmic, cal desplegar un ampli ventall de mesures que porten a la mitigació i l'adaptació davant els riscos i efectes del canvi climàtic i de l'increment de les temperatures en les àrees urbanes, siga quina siga la seua mida.

346. La tendència de les polítiques climàtiques promogudes en diverses ciutats comença a tenir en compte aquestes desigualtats i es fan esforços per incorporar la justícia social en la planificació urbana i climàtica, contemplant les necessitats dels col·lectius més vulnerables, com gent gran, infants o famílies que pateixen amb més intensitat els rigors tèrmics. En aquest context sorgeix el concepte de "refugi climàtic urbà" com una infraestructura o servei públic que es posa a disposició de la població per fer front als efectes del canvi climàtic, posant al centre les necessitats de persones, residents o no, i, en particular, dels col·lectius més vulnerables. Aquest concepte pot ser adequat tant a situacions d'onades de calor o de fred, com a situacions de sequera extrema, i també a altres esdeveniments climàtics que poden resultar hostils per a la població, com escenaris de risc climàtic relacionats amb la pluja torrencial i les inundacions, així com a la mala qualitat de l'aire per la pols en suspensió a causa de la contaminació, entre d'altres.
347. Al marge de la necessitat de continuar treballant en altres polítiques de mitigació i adaptació al canvi climàtic, centrades en la transició energètica i control de les emissions de CO₂, la identificació i obertura d'espais de refugi per a benefici de tota la població són una mesura assumible que pot contribuir a més a la divulgació i educació ambiental sobre el risc i el canvi climàtic. No obstant això, la seua implantació i el desenvolupament de les mesures necessàries que puga generar resiliència i un efecte positiu en tota la societat necessita del compromís públic a diferents escales i un finançament per a la seua aplicació.
348. Per si aquestes raons no n'hi hagués prou, l'informe Nexus WEF, realitzat pel MedECC (MediterraneanExpertsonClimate and Environmental Change) assenyala que el canvi climàtic s'ha d'observar des de l'òptica econòmica i territorial, a partir de la intersecció de quatre elements clau a la conca mediterrània: l'aigua, l'energia, l'alimentació i els ecosistemes. No en va, el canvi climàtic, a més d'esdeveniments climàtics que poden generar desastres, propicia també l'escassetat hídrica, redueix el rendiment dels cultius i augmenta els seus preus, afecta la producció d'energia, augmenta la desertificació i provoca la pèrdua d'hàbitats i d'espècies vulnerables.

349. Tenint en compte aquests aspectes, es pot incorporar, a més, l'enfocament econòmic atès que, malgrat els arguments dels negacionistes, reduir els objectius de lluita contra el canvi climàtic no només no milloraria l'economia, sinó que la perjudica de forma evident. Diversos estudis demostren que cada euro que s'inverteix en canvi climàtic estalvia 6 euros en el futur, al no haver de patir conseqüències posteriors relacionades amb esdeveniments climàtics recurrents. Aquest fet ha sigut lamentablement palpable amb els multimilionaris costos provocats per la recent dana en els municipis valencians. D'altra banda, si es posa el focus en la despesa sanitària, cada euro que s'inverteix a combatre el canvi climàtic evita 20 euros de costos sanitaris, no només els relacionats amb els desastres, sinó amb les morts per calor, fred o contaminació, o l'agreujament de dolències cardíaques o pulmonars, entre altres causes.
350. Després de tot l'exposat, sembla evident que atendre la influència del canvi climàtic en totes les seues dimensions no només és convenient, sinó necessari. També ho és actuar posant l'accent en la interconnexió entre les polítiques d'àmbit territorial i ambiental que fins ara es desenvolupen en departaments aïllats; d'una banda, agricultura, de l'altra, aigua, de l'altra medi ambient, ordenació del territori, i de l'altra, benestar i salut pública, tot i que tots ells estan relacionats, ja que actuacions en un dels àmbits repercuteixen en la resta i l'enfocament hauria de ser integral.
351. No es pot fer cap pas enrere en la lluita contra el canvi climàtic ni en les polítiques necessàries per aconseguir-ho, ja que les denominades per la dreta com a "traves i barreres innecessàries" no són tals. Tot el contrari, la societat i l'economia valenciana necessiten que es tinguen en ment, en totes les polítiques i actuacions, mesures climàtiques que no empitjoren la situació i que ajuden a adaptar-se i mitigar el canvi climàtic.
- 352. Polítiques, riscos i reptes de futur*
353. En línia amb tot l'exposat, sembla evident que els efectes del canvi climàtic són presents en diferents escales i llocs, i que el nivell de risc pot variar, depenent de les condicions de vulnerabilitat i exposició, així com dels avanços en adaptació que siguen capaços de realitzar els territoris. Per això, és fonamental la posada en marxa de polítiques efectives de lluita contra el canvi climàtic doncs, més enllà d'una dimensió purament ambiental, es tracta també d'una qüestió econòmica que referma els sectors productius de la Comunitat, i també és un assumpte de justícia social, atès que l'absència de mesures adequades i estratègicament orientades contra el canvi climàtic condueix a l'agreujament de les desigualtats socials i un major perjudici als sectors més vulnerables.

354. El canvi climàtic existeix i ens afecta directament a diari, però també de forma extraordinària, com ha mostrat la dana el passat mes octubre de 2024; o la dana de la Vega Baja del Segura 2019, o el temporal Gloria que va assolir els municipis litorals de la Comunitat Valenciana en 2020, entre molts altres exemples. Ja estem patint fenòmens climàtics adversos, cada vegada més extrems i recurrents, i això posa als territoris i a la Comunitat Valenciana en situació de crisi, tant ambiental, com econòmica i social. Per tot això, tenim un repte urgent que obliga a prendre mesures de dos tipus: de mitigació i d'adaptació al canvi climàtic que s'han de basar en l'evidència científica disponible en cada moment.
355. Fins ara, amb els governs de Ximo Puig, la Comunitat Valenciana ha fet seu el principi de responsabilitat compartida que regeix les polítiques internacionals mediambientals, conscient, a més, dels impactes i riscos que comporta. La culminació d'aquest procés va ser l'aprovació de la Llei 6/2022, de 5 de desembre, del Canvi Climàtic i la Transició Ecològica de la Comunitat Valenciana, que ha suposat un gran avanç per a abordar els reptes que es plantegen cap a un model social, econòmic i ambiental resilient i neutre en carboni.
356. Al costat d'aquesta llei, cal assenyalar la iniciativa dels Plans d'Acció per al Clima i l'Energia Sostenible (PACES), amb la finalitat de reduir les emissions de CO2 un 40% per a 2030, augmentar l'eficiència energètica un 27% i, entre altres metes, realitzar una avaluació de riscos i vulnerabilitats derivades del canvi climàtic. A la Comunitat Valenciana, 423 municipis es van adherir al Pacte de les Alcaldies per al Clima i l'Energia i, amb això, es van comprometre a l'elaboració de programes d'adaptació al canvi climàtic per a reduir els riscos econòmics, ambientals i socials derivats del canvi climàtic mitjançant la incorporació de mesures d'adaptació en els instruments de planificació autonòmica i local. Però cal mantindre l'accent en aquestes qüestions davant la perspectiva d'un context en l'actual govern de la Generalitat Valenciana que resta importància a qualsevol estratègia relacionada amb el canvi climàtic i el desenvolupament sostenible del territori.
357. L'arribada a la Generalitat d'un Consell que ignora els efectes del canvi climàtic, i fins i tot els nega quan convé aliar-se amb els postulats de Vox, posa la Comunitat Valenciana en seriós risc. Des de la seua arribada al govern, el PP i el seu aliat, Vox, ve imposant una agenda negacionista en l'àmbit climàtic i ambiental que, lluny de postulats que busquen el desenvolupament sostenible en totes les seues dimensions (econòmica, social i ambiental) implica, tornar al model territorial de l'especulació immobiliària i del desenvolupament urbà extensiu en el territori de la Comunitat Valenciana, tant a la costa com en espais agrícoles i d'interior.

358. Per a l'actual govern del PP tot val, el seu model es basa a tornar al "laissez faire" dels anys del "desarrollismo" per primar objectius exclusivament economicistes que, sota la coartada de la flexibilització burocràtica dels requisits i tràmits amb finalitats estrictament econòmiques, està derogant de facto els controls en l'ordenació del territori de normes com el PATIVEL, PATRICOVA, l'Estratègia territorial Valenciana, o el PAT de l'Horta, i ja ha presentat avantprojectes per a l'aprovació d'una Llei de Costes valenciana, la modificació de la LOTUP, i de la pròpia Llei de Canvi climàtic, al mateix temps que anuncia també canvis per a la llei forestal. Es tracta d'un atac sistemàtic a totes aquestes normes d'àmbit territorial, que plantegen l'ús racional del sòl i estableixen per a això el necessari control de les accions que deixen empremta en el territori i que tenen la qualitat de causar impactes irreversibles. En l'argumentació dels canvis resulta recurrent l'argument de la necessitat de "reduir traves i barreres innecessàries o desproporcionades", la màxima expressió de les quals és l'aprovació de la Llei 6/2024, de 5 de desembre, de la Generalitat, de "Simplificació administrativa" que, de forma agregada, modifica nombroses lleis i que suposa una veritable contrareforma als principis de sostenibilitat i ús racional del territori impulsades pel govern del Botànic.
359. És fonamental vincular explícitament l'Estratègia Territorial Valenciana amb les polítiques de canvi climàtic per a evitar contradiccions i garantir que els esforços de mitigació i adaptació estiguen alineats amb els objectius territorials. Això inclou coordinar els instruments de planejament territorial i les polítiques climàtiques per maximitzar el seu impacte positiu. L'Estratègia Territorial Valenciana ha de ser un marc de referència essencial per a orientar la planificació de mesures climàtiques en les àrees urbanes i rurals, promovent una integració efectiva de les accions en favor del desenvolupament sostenible.
360. Malgrat la deriva retrògrada de la dreta, les polítiques d'adaptació i lluita contra el canvi climàtic i la transició energètica ja estan en marxa i segons Antonio Guterres, secretari general de l'ONU, "cap empresa ni cap govern poden aturar-la". Per la seua banda, la UE està decidida a millorar l'eficàcia energètica dels edificis i ve impulsant accions cap a un desenvolupament neutre en emissions de carboni el 2050, a través de polítiques, programes i finançament. Per tot això, des del PSPV mantenim amb fermesa la determinació d'actuar per a:
361. Complir els compromisos de la Llei 6/2022, de 5 de desembre, del Canvi Climàtic i la Transició Ecològica de la Comunitat Valenciana, desenvolupant els mecanismes necessaris per al compliment dels objectius sectorials i accions específiques que desenvolupen tots els plans i programes que inclou.

362. Continuar desenvolupant polítiques de lluita contra el canvi climàtic des de la transversalitat en l'àmbit del Govern Valencià implementant l'Agenda 2030 de Desenvolupament Sostenible de Nacions Unides.
363. Actuar per donar resposta amb eficàcia al repte integral del canvi climàtic i assolir els objectius marcats, avançant en tots els àmbits de l'esfera pública que concerneixen tota la societat.
- 364. Actuar en el marc de l'Agenda 2030 i els Objectius de Desenvolupament Sostenible*
365. Tal com s'ha assenyalat anteriorment, des del PSPV s'entén que la lluita contra el canvi climàtic ha d'entendre's de forma integrada amb la resta de les polítiques i estratègies de govern, per la qual cosa les línies d'acció es basen a plantejar sinergies entre la Llei de canvi climàtic i transició ecològica amb l'Agenda 2030 i els ODS. Recordem que l'Agenda 2030, està alineada amb els Acords de París de 2015, i proposa un camí cap a la sostenibilitat, la mitigació i l'adaptació al canvi climàtic, recollint els postulats de diferents conferències i cimera internacional de Nacions Unides, i agrupant les seues metes en 17 Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS).
366. En cadascun dels grans blocs en què s'estructuren els ODS: Persones, Planeta, Prosperitat, Pau i Aliances, està present d'una manera o altra la transició cap a una economia justa i neutra en emissions de gasos d'efecte hivernacle, així com la lluita contra el canvi climàtic, l'adaptació i mitigació dels seus efectes, tant en el pla ambiental, com social i econòmic.
367. Tot això ve recollit en les propostes que es formulen a continuació i que recullen l'estructura d'acció que el PSPV creu necessària per a actuar enfront del canvi climàtic en les àrees de mitigació, adaptació i comunicació.
- 368. Accions per a la mitigació del canvi climàtic*
369. La mitigació implica reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle que generen l'escalfament, per la qual cosa se centren en accions relacionades amb la transició energètica i la modernització tecnològica. Per tant, en la descarbonització del sector energètic, la reducció de la demanda d'energia final i el canvi a combustibles baixos en carboni, incloent-hi l'electricitat. Algunes de les propostes sobre la qüestió serien:
370. Fomentar un sistema energètic valencià renovable i descarbonitzat, a partir de fonts d'energies renovables, amb participació ciutadana i recolzant-se en la investigació i el desenvolupament. A més, continuar amb el Full de Ruta de l'Hidrogen Verd i la del Biogàs a la Comunitat Valenciana que també fomenta l'ús de biocombustibles.

371. Millorar l'eficiència energètica en edificis i infraestructures, amb menor emissió de Gasos d'Efecte Hivernacle (a partir d'ara GEH), mitjançant la rehabilitació d'edificis i infraestructures urbanes existents, públiques o privades.
372. Impulsar projectes d'urbanització d'àrees urbanes que impliquen regeneració d'espais degradats, així com l'aplicació de criteris d'eficiència energètica i energies renovables en les edificacions. (prioritzar la rehabilitació d'habitatges a la construcció de noves), i impulsar l'autosuficiència energètica, reduir la vulnerabilitat i les emissions. En la mateixa línia, millorar l'eficiència d'enllumenat públic i substituir les instal·lacions obsoletes per altres de més eficients.
373. Afavorir la substitució de combustibles fòssils per altres fonts d'energies netes diversificades. Això implica, a més, la millora en eficiència energètica, així com la inversió en innovació i desenvolupament per assolir models circulars.
374. Fomentar l'aplicació d'anàlisi de la petjada de carboni com a eina per als plans de reducció i mecanismes de compensació, fonamentalment en grans i mitjanes empreses, en tots els àmbits d'activitat. En relació amb això, reduir els GEH de tots els sectors amb el foment de la millora en instal·lacions, circularitat de materials i subproductes, i ús de les energies renovables.
375. Definir àrees de desenvolupament prioritari d'instal·lacions d'energies renovables en unitats territorials, delimitades mitjançant instruments de planejament urbanístic i territorial d'àmbit supramunicipal.
376. Referit a la gestió de la demanda, tant de particulars com de sectors consumidors més intensius com la indústria, promoure l'autoconsum i el desenvolupament de comunitats energètiques locals, fomentant la participació ciutadana.
377. Incentivar la instal·lació de plaques fotovoltaïques en places d'estacionament de tots els nous aparcaments de titularitat privada en sòl urbà amb una àrea superior a 1000 m², així com en les cobertes d'edificis residencials plurifamiliars i habitatges unifamiliars de nova construcció i en els quals siguen objecte d'una reforma integral o canvi d'ús, així com en construccions d'ús dotacional, industrial o terciari, de titularitat pública o privada, amb una superfície en planta superior a 250 m². I impulsar la participació en instal·lacions de generació renovable amb comunitats energètiques locals.

378. Desenvolupar i impulsar polítiques per a la mobilitat lliure d'emissions, impulsant el transport electrificat, amb baixes o nul·les emissions (transport públic, bicicleta o vehicle elèctric). Això implica actuar per crear infraestructures per a la bicicleta, noves línies de transport públic i ampliació de la xarxa de punts de càrrega per al vehicle elèctric. També l'impuls de PMUS (de plans de mobilitat sostenible) i l'adaptació dels plans urbanístics a la nova mobilitat.
379. En l'àmbit de l'agricultura, ramaderia i pesca, impulsar pràctiques que afavorisquen la circularitat i reduisquen l'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle, permetent la reutilització de residus i subproductes per a altres aplicacions com la producció de biogàs. Relacionat amb això, fomentar la producció i demanda de productes ecològics i de proximitat, per crear imbornals de carboni i reduir la petjada de carboni.
380. Millorar la gestió sostenible dels residus optimitzant el tractament i la reutilització de residus per tal de reduir les emissions de metà en abocadors. En paral·lel, promoure accions per promocionar productes amb menor embalatge en col·laboració amb fabricants, així com campanyes de sensibilització per a la població, i millora de les ràtios de recollida selectiva per a una correcta circularitat de materials i la generació de biogàs.
381. Donar suport als projectes per a la captació del CO2 en imbornals naturals, a partir de les masses forestals existents i d'espais naturals, i impulsar-ne de nous amb polítiques de reforestació i solucions basades en la natura (projectes de restauració de boscos de ribera, actuacions en lleres i vessants), juntament amb el reconeixement del paper ambiental de l'agricultura.
382. En relació amb això, impulsar programes de restauració d'ecosistemes naturals, així com millorar la gestió d'espais naturals protegits, actuar per millorar la prevenció d'incendis i per incrementar la massa forestal. Tot això tindrà una repercussió en la biodiversitat, la conservació i restauració d'ecosistemes, alhora que es preveu la desertificació.
- 383. *Accions per a l'adaptació al canvi climàtic***
384. Es refereixen a estratègies l'objectiu de les quals és limitar els riscos derivats del canvi del clima, reduint les vulnerabilitats identificades. Tot i que es tracta d'estratègies diferents a les de mitigació, cal reconèixer que són clarament complementàries. Entre elles destaquem les següents propostes:
385. Enfortir la resiliència i la capacitat d'adaptació als riscos naturals relacionats amb el clima i els desastres naturals, per mitjà de l'avaluació ambiental prèvia de la vulnerabilitat dels territoris, així com de l'impuls de plans per a la implantació de nous projectes urbans i d'infraestructures que siguin resilents i adaptables davant la presència d'esdeveniments desfavorables.

386. Augmentar la superfície forestal, d'aiguamolls i d'ecosistemes naturals amb estat de conservació de la Xarxa Natura 2000, incloent-hi les espècies silvestres per a la seua adaptació i reducció. En la mateixa línia, millorar la planificació desenvolupada per als espais naturals i promoure accions per a una millor gestió forestal.
387. En recursos hídrics, planificar i gestionar el cicle urbà de l'aigua cap a l'eficiència i l'estalvi. Facilitar els sistemes de drenatge sostenible que permetan la reutilització, emmagatzematge i el millor confort climàtic.
388. Impulsar la utilització i gestió sostenible dels recursos hídrics, a través del coneixement de la petjada hídrica i de les conseqüències en les fonts d'aigua relacionades amb el canvi climàtic. Assegurar un accés a l'aigua assequible, equitatiu, amb majors qualitats, reduint la contaminació i el rebuig.
389. Relacionat amb això, garantir el manteniment de serveis de sanejament adequats i protecció d'ecosistemes relacionats amb l'aigua. Així com, plantejar polítiques per aconseguir la reutilització al 100% de les aigües depurades.
390. Identificar els riscos i el posterior ús racional de l'aigua per lluitar contra la desertificació i la conservació de sòls, zones humides i prevenció i control d'inundacions gràcies a un medi ambient més resilient.
391. Millorar la qualitat de les masses d'aigua, superficials o subterrànies i dels ecosistemes aquàtics. Restaurar els ecosistemes aquàtics, i identificar l'estat de les masses d'aigua i els riscos derivats del canvi climàtic.
392. Protegir la línia de costa davant el canvi climàtic, per tal de prevenir els impactes del canvi climàtic i augmentar la seua resiliència. Realitzar estudis de risc climàtic a les àrees litorals per identificar els espais més exposats a l'augment del nivell del mar o als impactes de temporals marítims excepcionals. Plantejar el desenvolupament de plans de resposta davant aquests riscos (obres d'amortiment, regeneració de platges, equipaments i solucions innovadores) així com monitorització del nivell del mar.
393. Modernitzar i adaptar les infraestructures litorals, fent que siguin més sostenibles i resilents en aquells llocs on l'exposició als riscos climàtics és més alta. També contribuir amb els plans d'actuació coordinats a nivell estatal per a la realització d'obres de protecció, regeneració de platges i adaptació de la infraestructura.
394. Garantir l'accés per a totes les persones a zones verdes i espais públics que siguin segurs, inclusivament i accessibles, en especial per a persones vulnerables. En sintonia amb el concepte de refugi climàtic, garantir que la ciutadania pugui tenir accés a un lloc segur, amb confort climàtic i en harmonia amb la natura.

395. Enfortir la resiliència i la capacitat d'adaptació als riscos relacionats amb el clima i els desastres naturals.
396. Realitzar estudis sobre els impactes futurs del canvi climàtic en l'agricultura per establir mesures d'adaptació i augmentar la resiliència amb l'ocupació de noves tècniques que reduïsquen els riscos i afavorisquen els serveis ecosistèmics. Les accions estan encaminades a detectar de manera precoç plagues i malalties, impulsar la resiliència de sistemes de producció i tècniques de cultiu, així com promoure accions per evitar la degradació del sòl agrari, creant microclimes que afavorisquen la biodiversitat i resiliència climàtica.
397. Incorporar la perspectiva i els riscos climàtics en els plans d'ordenació del territori i urbanisme que hauran de contemplar l'adaptació al canvi climàtic. Això inclourà l'elaboració d'una anàlisi de riscos climàtics per als municipis valencians, que s'emprarà com una variable més a contemplar en la planificació urbana i territorial.
398. Promoure la infraestructura verda i solucions basades en la natura en zones urbanes, per millorar la permeabilització del sòl i reduir els efectes d'inundacions i illes de calor.
399. Incrementar la connectivitat espacial i funcional entre les àrees naturals i seminaturals, millorant la permeabilitat del paisatge i mitigant la seua fragmentació.
400. Mantenir, enfortir i, on siga possible, restaurar el funcionament dels ecosistemes per tal de garantir l'aportació de múltiples serveis dels ecosistemes. Reconèixer el valor econòmic dels serveis dels ecosistemes i augmentar el seu valor mitjançant l'enfortiment de la seua funcionalitat
401. Millorar el vincle social i cultural amb la natura i la biodiversitat, reconeixent i augmentant el valor econòmic dels serveis dels ecosistemes i creant incentius perquè la societat s'involucre en el seu manteniment i millora.
402. Enfortir la resiliència i la capacitat d'adaptació de la societat als riscos relacionats amb el clima i els desastres naturals.
403. Plantejar un sistema de protecció i prevenció de riscos sobre la salut humana de les amenaces climàtiques i investigar com les noves condicions del canvi climàtic afectaran l'aparició de nous problemes per a salut.
404. Reforçar la capacitat d'adaptació de les infraestructures crítiques: per prevenir impactes del canvi climàtic, establint mesures preventives augmentant la seua resiliència. Aquesta mesura ve recolzada per una anàlisi de riscos i la definició de les accions de resposta d'aquests llocs com ports, aeroports, transport, energia, residus i aigua, entre d'altres.

405. *Programes per millorar la conscienciació i capacitació social*
406. Impulsar la recerca i innovació per incorporar pràctiques sostenibles en tots els sectors: indústria, agricultura, ramaderia.
407. Fomentar l'educació per al canvi climàtic i la cultura del risc amb la incorporació de la temàtica en el currículum escolar i en programacions de cursos o mòduls formatius en tots els nivells educatius, fins i tot universitaris, per tal que es tinga el coneixement de com actuar en cas d'emergència climàtica i/o desastre natural relacionat amb el canvi climàtic.
408. Promoure programes i campanyes de comunicació, educació ambiental i sensibilització sobre el canvi climàtic i la cultura del risc orientats a tots els agents de la societat per a la implantació de mesures de mitigació i adaptació.
409. Propiciar el desenvolupament i la difusió de recursos i informació sobre el canvi climàtic i sobre la cultura del risc entre les institucions públiques i privades per millorar la seua resposta als problemes relacionats amb el clima i utilitzar mesures que contribuïsquen a una transició ecològica.
410. Incentivar fiscalment les actuacions que afavorisquen la reducció de gasos amb efecte d'hivernacle i l'adaptació al canvi climàtic. Valoració positiva d'aquests criteris en ajudes i subvencions a municipis amb qualificació de baixa emissió de carboni. Tenir en compte criteris de sostenibilitat i eficiència energètica en la contractació pública, per a contractes de subministrament elèctric 100% renovable.
411. Impulsar l'acció ciutadana en matèria climàtica i els convenis de col·laboració amb universitats i centres tecnològics.

L'Aigua a la Comunitat Valenciana. Un desafiament i una oportunitat

412. L'Aigua a la Comunitat Valenciana. Un desafiament i una oportunitat
413. L'aigua és, sens dubte, l'eix central de la vida. A la Comunitat Valenciana, un territori marcat per un clima mediterrani i sotmès a les conseqüències del canvi climàtic, aquest recurs vital es veu amenaçat. El PSPV considera que garantir l'accés a l'aigua de manera sostenible és un imperatiu tant ambiental com social, i, en conseqüència, advoquem per una gestió estratègica, eficient i equitativa d'aquest recurs, amb l'adaptació a l'emergència climàtica com a eix central de les nostres polítiques.
- 414. La necessitat urgent d'una gestió de l'aigua a la Comunitat Valenciana*
415. Com s'ha assenyalat en l'apartat dedicat al canvi climàtic, la Comunitat Valenciana s'enfronta a un panorama desafiant en relació amb la gestió de l'aigua. Els efectes del canvi climàtic estan alterant els patrons meteorològics, la qual cosa provoca fenòmens extrems com sequeres prolongades, incendis i inundacions devastadores com les DANAS. Això ha causat un dèficit hídric crònic, amb un notable descens de les reserves d'aigua, la qual cosa amenaça la sostenibilitat dels ecosistemes i posa en risc els sectors clau de l'economia, com l'agricultura, la ramaderia, la pesca, el turisme i per suposat el consum humà. Els patrons irregulars de pluja i la variabilitat en el cabal dels rius agreugen encara més aquesta situació, provocant crisis d'abastament, deteriorament de la qualitat de l'aigua, sobreexplotació d'aqüífers posant en risc els ecosistemes de la nostra regió, especialment els aiguamolls i les masses d'aigua subterrània.
416. D'altra banda, l'emergència climàtica que patim requereix que prenguem decisions integrals, la sostenibilitat del cycle integral de l'aigua és una necessitat urgent. Tanmateix, en lloc de veure aquesta crisi com una amenaça, l'hem d'aprofitar com una oportunitat per transformar la nostra política hídrica, liderant un canvi cap a un model més eficient, equitatiu i respectuós amb el medi ambient, assegurant un ús racional i eficient de l'aigua.
417. L'objectiu principal és fer un ús més racional i eficient de l'aigua, reduint el seu consum en un 5% d'ací al 2030, mentre s'incrementa l'ús de fonts alternatives com la dessalació i la reutilització. També es treballarà en la recuperació d'aqüífers i en assolir l'abocament zero al mar, millorant el cycle integral de l'aigua amb infraestructures de depuració i dessalació més sostenibles.

418. Des del PSPV-PSOE anem a treballar per a:

419. Blindar l'aigua com un dret humà. L'accés a l'aigua és un dret bàsic que ha de ser garantit a tota la població, la gestió d'aigua ha d'estar basada en criteris solidaritat i equitat, i no ha de ser tractada com un recurs comercial. Aquest dret no només està relacionat amb el consum domèstic, sinó també amb l'abastament per a ús agrícola, industrial i mediambiental.
420. Fomentar la resiliència davant la crisi climàtica: Impulsar el desenvolupament de sistemes resilientts de gestió de l'aigua, amb especial èmfasi en l'adaptació a la sequera i la recuperació de les infraestructures hídriques per garantir la continuïtat del servei en situacions d'emergència.
421. Afrontar els efectes del canvi climàtic en la gestió de l'aigua. La Comunitat Valenciana està sent greument afectada per fenòmens meteorològics extrems. Per mitigar aquests efectes, cal implementar polítiques preventives, com el manteniment i la millora de les lleres fluvials, reducció de pèrdues, i aprofitament d'aigües pluvials. Les infraestructures verdes, com les solucions basades en la natura, són claus per garantir la qualitat i quantitat de l'aigua.
422. Fomentar l'ús de fonts alternatives d'aigua: dessalació, reutilització i regeneració. A la Comunitat Valenciana, les fonts convencionals d'aigua no són suficients per a cobrir la demanda creixent. És urgent promoure l'ús de tecnologies innovadores que permetan aprofitar fonts alternatives, com la dessalació, la reutilització d'aigües residuals i la recuperació d'aigües pluvials. Impulsarem una estratègia integral de reutilització d'aigües perquè, el 2030, el 30% de l'aigua utilitzada en el reg agrícola i urbà provinga de fonts reciclades.
423. Impulsar l'ús de tecnologies d'estalvi i eficiència energètica aplicades al cicle integral de l'aigua, per reduir la petjada hídrica i la dependència de fonts externes, especialment en els sectors agrícola i industrial.
424. El manteniment del transvasament Tajo-Segura: Assegurar la permanència del Transvasament Tajo-Segura, una infraestructura essencial per al proveïment urbà i agrícola de la Comunitat Valenciana. Defensarem la seua existència i la dels usuaris que depenen d'aquesta infraestructura per a l'abastament, especialment en el sector agrícola de la Vega Baixa i en altres comarques dependents del recurs
425. Inversions en infraestructures hídriques clau. Per a garantir la disponibilitat d'aigua en tota la comunitat, és essencial continuar amb les obres del Transvasament Xúquer-Vinalopó, que ha demostrat ser una infraestructura clau per a portar aigua des del riu Xúquer a les comarques del sud de la Comunitat Valenciana.

426. Impulsar la modernització del regadiu i fomentar l'eficiència en l'ús de l'aigua en l'agricultura. L'agricultura és un dels sectors més sensibles a l'escassetat d'aigua. Per això, una de les nostres prioritats serà la modernització dels sistemes de reg per millorar la seua eficiència i reduir el consum d'aigua. En aquesta línia, treballarem en la implantació de tecnologies intel·ligents de reg, com el reg per degoteig i els sensors d'humitat, que permeten optimitzar l'ús de l'aigua en funció de les necessitats reals dels cultius.
427. Promoure l'educació i conscienciació sobre l'ús responsable de l'aigua. És fonamental crear campanyes de sensibilització per fomentar un ús racional i responsable de l'aigua en tots els àmbits de la vida. Des de les llars fins a les grans indústries, tots hem de ser conscients de la necessitat de reduir el consum i evitar el malbaratament. Impulsarem programes educatius perquè les noves generacions compreguen la importància de l'aigua com a recurs limitat i valuós.
428. Garantir la protecció dels ecosistemes aquàtics. Els aiguamolls i altres ecosistemes aquàtics han de ser preservats com a part de la nostra estratègia de sostenibilitat hídrica. Aquests ecosistemes, que actuen com a filtres naturals, són fonamentals tant per a la qualitat de l'aigua com per a la biodiversitat de la regió. Treballarem en la restauració i protecció d'aquests espais per garantir la seua funció ecològica i contribuir a la mitigació del canvi climàtic. Promoure el Pla Albufera com a model integral de protecció d'ecosistemes hídrics.
429. En definitiva, l'aigua és un bé essencial, i en el PSPV-PSOE, tenim la responsabilitat de garantir el seu accés per a tota la ciutadania de la Comunitat Valenciana, no sols en el present, sinó també per a les futures generacions. La nostra proposta és clara: apostar per un model de gestió integral, eficient i sostenible de l'aigua, que combine la innovació tecnològica amb el respecte al medi ambient i l'equitat social.

El sector primari: Pilar estratègic i motor de sostenibilitat

430. El sector primari: Pilar estratègic i motor de sostenibilitat
431. A la Comunitat Valenciana, l'agricultura, la ramaderia i la pesca formen part d'un sector estratègic, no sols des del punt de vista econòmic, que també, sinó des d'un punt de vista mediambiental, paisatgístic, cultural i fins i tot turístic. Són tres activitats econòmiques que a més expliquen una forma de vida i que ajuden a mantenir vives les nostres tradicions.
432. Quant a la rellevància econòmica és un dels sectors més importants a la nostra Comunitat. Durant els últims anys els indicadors oficials així ho demostren, atès que el seu pes específic en l'economia ha anat creixent en les últimes dècades. En el sector primari el balanç és positiu, significant el 22% del total de les exportacions valencianes segons l'últim informe emès sobre el comerç exterior agroalimentari de la Comunitat Valenciana, acumulant un valor de 8.672'7 milions d'euros amb un saldo net positiu respecte de les importacions de 3.206'2 milions d'euros, dades que segueixen des de fa diversos anys en sentit ascendent i afermar-se. Per tant, podem afirmar amb certesa que és un sector decisiu per a la nostra balança comercial.
433. Tenim un sistema agroalimentari fort i de gran importància socioeconòmica. Per això, necessitem continuar apostant pel sector i incorporar els nous reptes que tenim al davant: treballarem per un sector rendible, modernitzat, sostenible, que ens subministre aliments més sans i saludables, que segueixi generant oportunitats en el medi rural, i que facilite la incorporació de dones i joves. Necessitem un sector primari resilient que avança de la mà de la ciència per fer front als reptes del canvi climàtic, i que siga capaç d'enfrontar-se als fenòmens meteorològics adversos cada vegada més freqüents a la nostra terra.
434. Cal destacar la gran aportació del sector a la millora del medi ambient, en la lluita contra els incendis. Especial rellevància trobem en l'agricultura de secà, de vegades la gran oblidada i que representa més del 50% de la superfície cultivada de l'agricultura Valenciana, com a fixadora de CO₂, circumstància que ens ha de portar a estudiar polítiques que posen en valor aquesta gran aportació.
435. El sector també ha de contribuir a la millora econòmica del medi rural d'una manera sostenible. Per a això hem d'avançar cap a una major modernització, amb l'aplicació de les noves tecnologies i la digitalització, integrant l'enfocament circular, i incrementant la seua capacitat per reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle.

436. Hem d'impulsar el Contracte Agrari amb la societat, perquè l'agricultura, la ramaderia i la pesca, continuïn subministrant serveis ecosistèmics a la societat en el seu conjunt: paisatge, biodiversitat, cultura, turisme i per suposat una activitat econòmica rendible.
- 437. La Dana del 29 d'octubre*
438. Hem viscut a la Comunitat Valenciana una DANA devastadora que es va emportar per davant un nombre elevat d'infraestructures agràries; explotacions ramaderes i explotacions agrícoles. L'abandonament de terres en les darreres dècades és cada vegada més gran, resultant un greu problema, és per això que no ens podem permetre com a societat que s'abandoni ni un centímetre quadrat de les terres de conreu que la DANA ha esborrat del mapa.
439. És la nostra obligació lluitar per la recuperació d'aquestes terres, de totes i cadascuna de les infraestructures destrossades. Hem de fer un esforç col·lectiu perquè es pugui replantar tota la superfície cultivada abans de la DANA, tenint en compte a més que algunes de les explotacions necessitaran un període considerable per poder tornar a estar en plena producció, per la qual cosa haurem de fer els esforços necessaris per garantir les rendes del sector mentre aconseguim la reconstrucció.
- 440. El relleu generacional i la incorporació de la dona*
441. Si el relleu generacional és absolutament imprescindible en qualsevol activitat humana, en el sector primari és vital. En l'últim any i mig no han existit polítiques públiques per a la incorporació dels i les més joves al nostre sector primari, la qual cosa comporta sens dubte moltes oportunitats perdudes, més si tenim en compte que el nostre sector primari és un sector envellit.
442. Les polítiques públiques dutes a terme durant els governs de progrés a la Comunitat Valenciana van apostar de forma decidida per potenciar la presència de dones en el sector agroalimentari, polítiques que s'han eliminat de les prioritats del govern autonòmic donat les aliances amb la ultradreta. És per això que hui més que mai els i les socialistes hem d'apostar per la visibilitzar i incorporar les dones en el món agrari, establir mecanismes perquè la seua presència augmente en llocs de responsabilitat en organitzacions agràries o que accedeixen a la titularitat o cotitularitat d'explotacions. Cal recuperar la incorporació de la perspectiva de gènere en totes les accions i disposicions amb relació al sector agroalimentari. Prioritzarem i liderarem totes les mesures que prioritzen el paper de la dona com a part essencial en la seua dinamització i desenvolupament, ja que la seua inclusió en el sector és molt menor que en la resta de les activitats econòmiques. Recuperarem els premis anuals a les Dones emprenedores del món rural i la seua dotació econòmica eliminada en el pressupost de 2024.

443. A més, és prioritari impulsar la formació, amb una millor oferta de cicles d'FP i graus en agricultura, ramaderia i pesca. Així com cercar fórmules de noves estructures agràries per afavorir l'agrupació de terres que permetin millorar la competitivitat en les explotacions agràries, i un millor acompanyament als agricultors i ramaders que es jubilen, per a que puguen cedir les seues explotacions en bones condicions a les persones que reprenen la seua activitat. Hem d'impulsar la formació especialitzada (agrodigitalització, dinamització i modernització) que permeta una millora de les condicions de les nostres explotacions a través de l'increment del valor de la producció agrària i prioritzar la qualitat en consideració amb les preferències en aliments saludables i naturals, seguint sempre les directrius europees en seguretat alimentària. Hem de potenciar les marques de qualitat diferenciades i també un pla estratègic de reactivació dels Consells Agraris municipals i les cooperatives en l'àmbit local.
444. Les polítiques públiques dutes a terme pel govern d'Espanya i el govern del Botànic han millorat amb escreix el greu problema de la despoblació de l'Espanya rural. L'èxode del món rural ha perjudicat la ramaderia i l'agricultura. Hem d'ajudar i acompanyar aquelles persones que decidisquen retornar als seus pobles d'origen per poder continuar amb les activitats agropecuàries de les seues famílies.
445. La sostenibilitat del sector i les seues garanties de futur, requereixen d'una major presència de joves i dones en qualsevol activitat relacionada amb el sector primari. Ambdós objectius, només es podran assolir garantint un horitzó de futur i estabilitat econòmica pel qual com a socialistes ens hem de comprometre a treballar. Sempre hem estat a l'avantguarda de les polítiques i això no ha de ser una excepció, si volem que el nostre sector continue sent un referent hem de comptar amb la joventut i les dones, i així ho farem.
- 446. Modernització i competitivitat*
447. Malgrat el bon comportament del sector agroalimentari valencià, hi ha debilitats intrínseques que llastren el seu desenvolupament. Una d'elles és la seua estructura productiva, a causa del minifundisme de les seues explotacions i l'excessiva parcel·lació. El mateix succeeix amb el sector ramader tradicional en el qual és urgent estudiar com aquestes explotacions poden continuar sent productives en un futur pròxim davant els ràpids canvis que s'estan succeint en l'àmbit de la producció ramadera. Les institucions públiques valencianes han de contribuir a l'estudi i a l'orientació del sector ramader, amb una aposta decidida per la ramaderia extensiva que ajudarà sens dubte en la millora en la lluita per la prevenció d'incendis.

448. L'aposta per una millora de les estructures agràries és una garantia d'eficiència i millora de la competitivitat de les nostres explotacions agràries. Per això, cal aplicar de la mà dels professionals del sector, la Llei d'Estructures Agràries, per treballar per estructures modernes, de mida suficient, i capaces de competir en el mercat nacional i internacional en condicions d'igualtat. Durant aquests últims anys som conscients de les inèrcies en el camp valencià i el que costa que l'agricultor/a del pas definitiu a un canvi en les seues estructures agràries i per tant en una millora significativa en el seu rendiment productiu. Igual que fa més de 100 anys les cooperatives van fer un pas molt important per la millora en la comercialització dels productes agraris dels seus cooperativistes, ara haurien de fer aquest pas igual cap a la producció, millorant els inputs quant a costos de producció, buscant sempre una major rendibilitat del productor i en conseqüència generar un canvi de paradigma per fer-lo molt més atractiu a la incorporació de la joventut al camp.
- 449. Els reptes del canvi climàtic i el sector primari.*
450. Els informes porten massa temps advertint de les conseqüències del canvi climàtic en general i en particular per al sector primari, concretant que les regions mediterrànies són les que més en patiran les conseqüències. Per desgràcia fa uns mesos gran part de la província de València va patir la major catàstrofe natural de l'últim segle portant-se vides humanes, infraestructures agràries i arrasant collites. Hem d'incorporar en totes les nostres consideracions aquesta circumstància i dissenyar les polítiques agràries en consonància.
451. La implantació de cultius ha de tenir en compte aquesta realitat, el maneig de les plantacions ha de cercar la resiliència i el recurs al reg ha d'estar absolutament en consonància amb les nostres característiques de territoris amb acusats dèficits hídrics. El suport públic a la millora de l'eficiència del regadiu dutes a terme pel govern d'Espanya i pels governs progressistes de l'última dècada a la Comunitat ha aconseguit una millora substancial en les tècniques emprades.
452. El nostre regadiu, òbviament amb drets concessionals, i que realitza un ús racional i eficient de l'aigua és font de producció, riquesa i ocupació, i ha de ser impulsat a través de la seua modernització, fomentant la creixent participació de la reutilització d'aigües regenerades i altres recursos no convencionals. Per a això, seguirem apostant per aquestes tècniques, de manera que es garantisca el sosteniment del regadiu de l'àrea mediterrània.

453. No obstant això, els regadius valencians han de fer front en els pròxims anys a una sèrie de reptes summament exigents amb una forta pressió sobre els recursos hídrics, agreujada pels processos de canvi climàtic i que són molt diferents als que van motivar l'anterior Pla. Es tracta d'un complex escenari en el qual convergeixen altres problemes, com els alts costos energètics o el desafiament de la incorporació de noves tecnologies.
454. Durant el govern de Ximo Puig vam establir una Estratègia Valenciana de Regadius que ens va permetre promoure la seua viabilitat, adaptació i millora, al mateix temps que fomentem l'ús sostenible de l'aigua en l'agricultura i amb una clara aposta per la innovació. Impulsem polítiques de millora en l'eficiència energètica i hidràulica dels regadius, aconseguim l'aprofitament per a reg de les aigües regenerades, garantim la recuperació i conservació dels recursos hídrics i el bon estat de les masses d'aigua i ecosistemes associats, així com la prevenció de la contaminació de les masses d'aigua. Polítiques totes elles que han patit un fort retrocés en els pressupostos de la Generalitat del 2024. El canvi climàtic és un problema per al sector i només li podem fer front reconeixent el problema i no negant-lo.
455. Cal fer també menció de l'agricultura de secà, que representa més del 50% del terreny cultivable del total de l'agricultura valenciana, més exposada si cap a les vicissituds meteorològiques. Des del PSPV-PSOE volem posar en valor que l'agricultura, i en especial l'agricultura de secà, generen una gran aportació mediambiental com a somriure de CO2.
- 456. Gestió del territori rural*
457. L'activitat agropecuària ha constituït un eix vertebrador del nostre territori i fa anys era una gran utilitzadora del territori. En l'actualitat, però, tant en zones de secà com de regadiu s'han produït una gran cessió d'espai a altres activitats, que en alguns casos ha arribat a l'abandonament a causa del despoblament de les zones rurals i la caiguda de la rendibilitat del sector.
458. Aquest fenomen, també s'ha produït a les zones d'interfície, on hi ha hagut un gran i continuat augment de les zones forestals, la gestió de les quals des del punt de vista de la prevenció d'incendis és primordial. Per això hem de recuperar la partida pressupostària destinada a la recuperació de terres que constava en els pressupostos de 2023, atès que aquesta mesura no només suposa una lluita contra l'abandó de terres sinó que a més ens ajuda en la lluita contra els incendis forestals. Cal desenvolupar polítiques públiques valentes perquè es recupere el màxim terreny per a l'agricultura, com per exemple en la recuperació de bancals en zones forestals, així com per a la ramaderia extensiva.

459. L'objectiu és afavorir una regulació en la gestió del territori eficaç, a través d'un mosaic de conreus d'interior i ramaderia extensiva que permetan un entorn rural viu, essent això una oportunitat per evitar la despoblació i poder treballar en la prevenció d'incendis forestals. Hem d'assumir noves formes de polítiques locals que permetan generar una xarxa eficient en l'ús del sòl públic i dignificar el treball del pastor, tant en el seu àmbit econòmic com en el paper essencial i sostenible que juguen en la neteja de les masses forestals i la lluita contra els incendis.
460. En el món rural les infraestructures de camins són essencials per a la millora de l'accessibilitat a les parcel·les o explotacions ramaderes, per millorar l'accés en cas d'incendi forestal als professionals o com a infraestructures vitals en la comunicació entre pobles i aldees. Per això, cal recuperar el Pla CAMINANT que va establir el govern de Ximo Puig i que una vegada més el govern PP-VOX ha retallat a la mínima expressió.
461. No podem oblidar que la dinamització del sector agroalimentari ha de ser intel·ligent i sostenible. Per això, la implantació en aquestes zones d'instal·lacions d'energies renovables en un context regulat és una oportunitat que no pot ser desaproveitada com una font addicional d'ingressos i diversificació d'activitats econòmiques.
462. Totes les accions que s'emprenquen per garantir la supervivència i la rendibilitat del sector han d'estar dirigides a augmentar la seua sostenibilitat econòmica, social i mediambiental.
- 463. Una aposta per productes més saludables i segurs*
464. La producció ecològica ha patit un fort estancament en l'últim any, sent un subsector en auge en l'última dècada a la Comunitat Valenciana, tant que superava la mitjana de l'Estat. Hem de tornar a recuperar la inversió econòmica per generar una alternativa atractiva on la presència de joves i dones és major que en la producció convencional, el suport a la producció ecològica per part de la societat i la necessitat de garantir que els productes valencians es fagen en les millors condicions ambientals, la qual cosa el converteix en un objectiu essencial per al nostre full de ruta. L'aposta per la promoció de productes km0 a la Comunitat Valenciana és també una aposta pel consum i la producció comarcal que permeta conscienciar el consumidor del territori.

465. Cal apostar per les marques de qualitat diferenciada per tal de donar valor afegit als nostres productes agroalimentaris. Cada vegada es produeixen aliments més sans i saludables, qualitats que representen un atribut de qualitat afegit gràcies també a l'aplicació de la recerca i la ciència en els nostres productes. Per això, aprofitant l'alineament amb les polítiques europees, seguirem apostant per la producció ecològica i per uns aliments cada vegada més saludables.
466. És absolutament imprescindible i urgent la recuperació de l'Agència Valenciana de Qualitat Agroalimentària, amb l'objectiu de garantir que les marques de qualitat diferenciada, les Denominacions d'origen i qualsevol altre producte agroalimentari tinga totes les garanties per al consumidor.
- 467. El principi de reciprocitat per garantir igualtat de condicions sociolaborals i el respecte al medi ambient*
468. Tanmateix, no podem oblidar que estem exigint les més altes cotes de sostenibilitat ambiental al nostre sector que, com no pot ser d'una altra manera, també compleix amb tots els requeriments en seguretat alimentària i drets laborals.
469. El nostre model de producció és un dels més exigents del món en qüestions ambientals, socials, de benestar animal o de seguretat dels aliments. Però això significa que els nostres productors han de fer front a un esforç extra davant els de tercers països, que no tenen totes aquestes exigències, però que també comercialitzen els seus productes en el mercat comunitari.
470. No podem permetre que no hi haja una reciprocitat per a les produccions que arriben als nostres mercats. Els productes que importem de països tercers han de ser produïts en iguals condicions sociolaborals i de respecte al medi ambient. Per aconseguir-ho s'han de concretar mesures com l'exigència que, davant la proposta de qualsevol acord comercial, la Comissió Europea faci pública una anàlisi detallada de les conseqüències sobre els sectors productius més afectats, recollint els efectes sobre els ingressos d'agricultors i ramaders, i la previsió de mesures compensatòries, sense les quals els tractats no s'haurien d'aprovar ni posar en marxa. El PSPV lluitarà perquè Europa incorpore les clàusules mirall en qualsevol conveni comercial internacional.
471. De la mateixa manera que cal que la política comercial de la UE incloga el principi de reciprocitat, també seria adequat que alguns productes agraris amb un impacte significatiu en les emissions de gasos d'efecte hivernacle (GEI) es tinguen en compte en el mecanisme d'ajust en frontera per emissions de carboni de la UE.

472. *El valor de l'associacionisme*

473. Les organitzacions cooperatives exerceixen una funció bàsica en el camp. Tant en el marc de la Unió Europea com en el nostre, les cooperatives han de ser objecte de protecció i impuls. L'associacionisme representa una opció vital per aconseguir mida en la producció, volum en la comercialització i poder en la negociació. Per les seues característiques, suposen uns interlocutors de primer ordre, capaços d'aconseguir millor renda i situació en la cadena agroalimentària per al productor.

474. És el moment de fer un pas més i promoure la integració de cooperatives agràries que permeta compartir recursos i accedir als mercats de forma més competitiva i a l'agricultor assolir un major benefici sobre el resultat del seu treball.

475. *Ramaderia mediterrània*

476. La ramaderia és una part fonamental del medi rural mediterrani. Tant la ramaderia de base tecnològica com l'extensiva, amb més base de terra, proporcionen aliments saludables, generen riquesa i ocupació, i modelen el territori, a més, en el cas de la ramaderia extensiva de ser un baluard fonamental en la lluita contra els incendis forestals. Però també hem d'anar un pas més i hem de posar al servei del ramader la formació contínua en tècniques de maneig sostenible, la qual cosa permetrà una millor adaptació a les noves normatives i als desafiaments ambientals emergents.

477. *Preus justos per al productor, una cadena de valor equilibrada*

478. No podem aspirar a tenir una indústria ramadera de primer ordre ni una distribució referent amb aliments sans i saludables si no es retribueix justament als productors.

479. Des del PSPV-PSOE treballarem per a la consecució d'una cadena de valor més equilibrada, amb preus més justos, amb unes rendes adequades en tots els esglaons, que augmente l'atractiu del sector per a noves generacions i garantisca el relleu generacional. És necessari recuperar i potenciar l'Agència Valenciana d'Informació i Control d'Aliments (AVICA) com a organisme de control del compliment de la llei de cadena alimentària, sobretot pel que fa a la prohibició de la venda a pèrdues i en el control de la qualitat i etiquetatge dels productes agroalimentaris.

480. *Potenciar la competitivitat de la indústria agrària*

481. La investigació representa un desafiament per al sector, tot i ser un dels que més inverteix en R+D no obstant això, encara queda lluny d'atendre les necessitats en formació de tecnologia que necessita el sector primari i que es reflecteix en la tendència a acudir a empreses externes per equilibrar aquesta mancança.

482. La digitalització és una realitat en la societat, però treballarem perquè arribe plenament a tot el sector, acompanyat d'un fort pla de formació, sobretot per a les xicotetes i mitjanes explotacions. La connectivitat digital integral en tot el territori s'ha d'assolir en el menor temps possible, com a condició imprescindible per a la igualtat d'oportunitats i el desenvolupament rural.
483. La nostra aposta per la recerca i la innovació ha de ser total. I per a això, accentuarem encara més l'aposta per l'IVIA (Institut Valencià d'Investigacions Agràries) com a centre de referència en investigació agrària al costat de l'ampliació i reforma del centre biològic contra plagues que ha sigut víctima del negacionisme del govern PP-VOX i també al relançament d'Estacions Experimentals Agràries i altres centres de desenvolupament.
484. D'altra banda, cal tindre en compte que el teixit empresarial agroalimentari valencià el componen més de 2.500 companyies, en la seua gran majoria microempreses. Davant d'això, hem de treballar per un teixit econòmic d'empreses i cooperatives de major grandària, digitalitzades i connectades de manera que augmentem el valor afegit dels nostres productes, incrementant les nostres possibilitats de comercialització, internacionalització i presència als mercats. Per a això, fomentarem la creació d'un startup agroalimentari, per a aglutinar a tot el sector valencià.
- 485. Modernitzar la pesca i l'aqüicultura amb la incorporació de la recerca i la innovació*
486. El nostre sector pesquer compta amb una de les principals flotes del mediterrani, amb un fort caràcter social i territorial, dedicada a la pesca de bajura i artesanal. Els nostres 21 ports es distribueixen al llarg de tot el litoral i formen part de la realitat sociocultural de la nostra Comunitat.
487. La pesca és una activitat econòmica que proporciona aliments frescos, sans, de proximitat d'alta qualitat, i que contribueix a l'ocupació i creació de riquesa. Tanmateix, hem de continuar prestant suport a la flota per a la seua modernització i que continue sent un sector de futur.

488. Per a això, refermarem la consecució de l'equilibri ambiental, social i econòmic en les captures. Cal una ordenació de la pesca a les zones marines subjectes a protecció, i seguir desenvolupant la nostra xarxa de Reserves Marítimes i altres figures d'Interès Pesquer. A més, les últimes decisions sobre el pla de demersals per al mediterrani pot ser un recolzament molt important perquè molts vaixells opten per amarrar, davant la incertesa de les decisions que s'adopten sense un criteri científic clar i de vegades contradictori. Cal que la ciència siga una eina fonamental perquè el sector valencià es veja acompanyat i guiat pels científics en la millora dels estocs i de l'aplicació de les millores tècniques que des de la comissió es ve exigint en els últims anys.
489. La Comunitat Valenciana, és també un referent en aqüicultura que cada vegada adquireix més importància. Com a socialistes hem d'impulsar millores per a la seua ordenació i planificació en l'espai marí que reculla aquestes instal·lacions, com pot ser un Pla Estratègic que permeti també la protecció del litoral i dels ecosistemes marins davant projectes especuladors.
490. La pesca sostenible refermada en un augment de la recerca pesquera per a la protecció i millora dels recursos pesquers i hàbitats marins, la incorporació de tecnologia, la necessària ordenació, i l'impuls al millor desenvolupament de noves formes de comercialització del sector marquen les polítiques que defensem com a socialistes en el sector pesquer i l'aqüicultura.
491. El sector pesquer valencià ha sigut pioner en l'assumpció de compromisos mediambientals relacionats amb la millora de l'estat de les pesqueries i el medi ambient marí, molt conscient que aquesta activitat necessita un mar mediterrani viu i ple de biodiversitat. Per això hem de posar la ciència al servei del sector perquè l'aplicació d'aquests compromisos siguen objecte d'un estudi rigorós.
492. Acompanyarem la transició de l'activitat aqüícola i pesquera cap a una major sostenibilitat amb uns plans de gestió de flota justos, que garantisquen la rendibilitat als seus professionals.

Lluita contra el despoblament: l'equitat territorial

493. Lluita contra el despoblament: l'equitat territorial
494. La despoblació com a fenomen demogràfic i el despoblament com a fenomen territorial són problemes amb profundes arrels històriques que han conformat el paisatge humà de la Comunitat Valenciana. L'èxode poblacional i el decaïment socioeconòmic associat a zones rurals és conseqüència de processos econòmics i socials originats en períodes històrics passats, desenvolupats durant dècades i accelerats a partir dels seixanta del segle passat.
495. Una de les característiques més destacades de la despoblació a la Comunitat Valenciana és la dualitat territorial: la zona rural es troba ubicada a l'interior despoblat. D'altra banda, la zona urbana, molt poblada, es troba a la franja litoral. La primera és subsidiària i depèn econòmicament, socialment i políticament de la segona.
496. En l'actualitat, el nivell de desenvolupament tecnològic que assoleixen les zones urbanes genera un desequilibri territorial. Afegits als problemes econòmics, polítics i socials ens trobem altres pèrdues importants que no només afecten la part del territori deprimida demogràficament, sinó tot el conjunt de la regió.
497. D'una banda, la pèrdua cultural i patrimonial: llenguatge, tradicions, iconografia, etc., en molts casos irreversible i; d'altra banda, l'abandonament del medi ambient: boscos, forests, conreus, explotacions ramaderes tradicionals, etc., que esdevenen un problema afegit pel risc d'incendis forestals, aïllament, disminució de la producció agropecuària, mancança o precarietat de nombrosos serveis.
498. A aquests problemes s'uneix un conjunt de factors sociològics desfavorables que deprimeixen aquests territoris i els fan dependents: envelliment, creixement vegetatiu negatiu, emigració de joves i dones, manca d'emprenedors, un associacionisme feble etc. S'entén d'aquesta manera el despoblament com un problema estructural que depèn de múltiples factors, la majoria encadenats.
499. Durant els vuit anys de govern de la Generalitat Valenciana de Ximo Puig es van donar passos molt importants que van col·locar en l'agenda política el repte demogràfic creant una direcció general específica de lluita contra el despoblament per la igualtat territorial, que va culminar amb l'aprovació de la Llei 5/2023, de 13 d'abril, integral de mesures contra el despoblament i per l'equitat territorial a la Comunitat Valenciana. Una norma que proporciona el marc d'actuació del Consell i de la col·laboració entre diferents institucions i que va ser aprovada per una àmplia majoria en Les Corts Valencianes, 73 vots a favor, 11 abstencions i res més que el vot en contra de la ultradreta.

500. Una Llei que, des de l'arribada de Carlos Mazón, a la presidència de la Generalitat per la ultradreta, s'ha desnaturalitzat perdent la rodalia que els representants polítics havien establert amb els municipis més despoblats i amb això, buidant de contingut les polítiques i iniciatives que havien funcionat mentre el Consell presidit per Ximo Puig va estar al capdavant del govern de la Comunitat.
501. Si prenem les dades de l'INE veurem com totes les polítiques de lluita contra la despoblació desenvolupades tant pel Govern Valencià durant els anys 2016-2023 i el Govern d'Espanya des de 2019 han donat els seus fruits i són molts els municipis de la nostra comunitat que han aconseguit parar la baixada de població i fins i tot molts revertir el fenomen de pèrdua de població.
502. El preocupant és sens dubte que amb un govern autonòmic com l'actual, amb un President sense cap credibilitat i sense projecte territorial, ens trobem davant una retallada definitiva de recursos als municipis en risc de despoblació.
503. Hem de barallar un risc real al qual cal enfrontar-se de manera directa i impedir que es materialitze: sota el mantell de l'argumentari de dedicar tots els recursos a recuperar a la Comunitat de l'investida de la DANA del passat 29 d'octubre, el repte demogràfic corre el risc d'abandonar definitivament l'agenda política d'un Consell que en lloc d'invertir i intentar recuperar la totalitat del territori (igual que es va fer durant la pandèmia), utilitza la tragèdia per desviar els recursos públics i empobrir la Comunitat, incloent-hi els municipis d'interior, entre els quals es troben en la seua majoria els municipis en risc de despoblament, que són sempre els més damnificats.
504. Per a aconseguir-ho, les i els socialistes seguim defensant que, per a atendre la nostra realitat territorial, la lluita contra el despoblament ha d'estar en el focus polític i per a això és necessari apostar per enfortir els serveis públics bàsics com es va fer durant els Governos del Botànic i blindar aquestes polítiques defensant la posada en pràctica de la totalitat de la Llei de lluita contra la despoblació aprovada a l'abril de 2023.
- 505. *Reforçar el municipalisme.***
506. El PSPV és sens dubte un partit d'arrels profundament municipalistes, en el municipalisme resideix en aquests moments el nostre major poder institucional després de les eleccions de maig de 2023, i és al costat del municipalisme des d'on el nostre partit ha dut a terme les polítiques més ambicioses, les que han arribat de manera directa a la gent en primera persona.

507. El Fons de Cooperació Municipal, el Fons de Cooperació Municipal per a la Lluita Contra el Despoblament o el Fons de Cooperació Municipal per a Municipis Turístics, són clars exemples de com s'empodera les zones més despoblades i amb menys recursos, dotant de recursos econòmics als ajuntaments, que al seu torn generen oportunitats que arriben fins a la gent, generant al seu torn confiança per quedar-se a viure a l'interior.
508. Uns fons creats pels nostres governs i denostats (i fins i tot denunciats davant el Tribunal Constitucional) pel Partit Popular, que un cop assolida la presidència de la Generalitat s'ha dedicat a posar-los en dubte i a vendre públicament un augment d'aquests (que no és real) mentre buida la resta dels recursos de tota mena que feien possible les polítiques de lluita contra el despoblament.
509. Així doncs, des del PSPV defensem que és necessari potenciar i augmentar progressivament els ingressos econòmics als municipis a través dels Fons de Cooperació Municipal.
510. Defensar el compliment íntegre de la Llei 5/2023, de 13 d'abril, integral de mesures contra el despoblament i per l'equitat territorial a la Comunitat Valenciana.
511. Accés a l'educació pública: amb el desenvolupament dels "institut-escola", l'estabilització de les plantilles rurals, la creació d'aularis que asseguren de manera real la gratuïtat de l'educació de 0 a 3 anys a tota la població a tot el territori o l'impuls de la formació professional atenent les necessitats del teixit productiu del territori en risc de despoblació.
512. Accés a la sanitat pública: potenciant els centres d'atenció primària adaptant les prestacions sanitàries a la realitat del territori. Cobra especial importància l'atenció a la Salut Mental, en un territori en què l'envelliment, la soledat o l'aïllament provoca problemes de salut en una part important de la població. Cal implementar un Pla d'Acció per a la Salut Mental específic a les zones en risc de despoblament.
513. Accés a uns Serveis Socials Públics: garantir als municipis en risc de despoblament l'accés als serveis que ofereixen els centres residencials de la zona, l'atenció domiciliària en totes les seues formes i prioritzar la construcció de tots els centres projectats en el Pla Convivent.
514. Accés als serveis de justícia: modernitzar els jutjats de pau.
515. Joventut: creació de programes específics adreçats a la joventut en el medi rural (formació, divulgació, participació, creació de programes per a l'ocupació, ...).

516. Gent gran: lluita contra la bretxa digital, programes de lluita contra la soledat, ...
517. Igualtat de Gènere: disseny de plans específics per a la promoció i permanència de la dona en el medi rural impulsant mesures que afavorisquen l'emprenedoria femenina en el medi rural i que impulsen la participació de les dones. Recuperar i blindar els programes d'ocupació destinats a dones de municipis amb població inferior a 5.000 habitants (EMDONA).
518. Accés al transport públic: garantint uns nivells de servei constants, sostenibles i accessibles.
519. Accés a l'Habitatge: elaboració en col·laboració amb les entitats locals l'Estratègia d'Habitatge Públic en els municipis en risc de despoblament de la Comunitat Valenciana.
520. Seguretat i Resposta a les Emergències: la tragèdia de la DANA viscuda el passat 29 d'octubre, ens obliga a apostar de manera clara per uns serveis d'emergències públics i forts, basats en la cooperació interadministrativa tenint en compte en les zones en risc de despoblament el necessari augment de dotacions, la formació del personal o la millora del servei d'informació per a l'emergència.
521. Cultura i Esport: assegurar l'accés a la cultura de qualitat i a l'esport mitjançant plans d'acció, promocionant la cultura i l'esport en zones rurals despoblades o en municipis en risc de despoblació, dotar de recursos econòmics els municipis per dur a terme reclams esportius i culturals basats en el territori, a través de la natura...
522. Accés a les Tecnologies de la informació i la comunicació: a través de la lluita contra la bretxa digital, millora de la connectivitat
523. Serveis bancaris: potenciar la xarxa de caixers en municipis en risc de despoblament.
524. Subvencions i contractació pública: incorporació de discriminació positiva en matèria de subvencions i incorporació de requisits en contractació que contribueixin a frenar la despoblació.
525. Aplicació de fiscalitat diferenciada per consolidar iniciatives empresarials, socials i culturals als municipis en risc de despoblament.
526. Suport al petit comerç, posada en marxa de programes d'ocupació, programes per a la reactivació i diversificació de l'activitat econòmica.
527. Promoció del turisme sostenible.

528. Foment d'energies renovables tenint en compte la idiosincràsia d'un territori els principals recursos socioeconòmics del qual provenen de l'entorn.
- 529. Defensar el territori, potenciar el sector primari i lluitar contra el canvi climàtic.*
530. Un denominador comú dels municipis en risc de despoblament és la pertinença a zones d'interior que pateixen permanentment l'envestida d'incendis forestals de gran envergadura que arrasen amb una important quantitat de recursos turístics, ramaders, agrícoles i naturals, envestides que s'han multiplicat en les darreres dècades a causa del canvi climàtic, generant situacions de pèrdua permanent d'aquests recursos.
531. Per això, des del PSPV defensem l'augment del Fons estratègic municipal de prevenció d'incendis forestals creat pel Consell de Ximo Puig com a recurs indispensable per a la implementació dels plans locals contra incendis forestals, mitigant el risc de patir-los.
532. Cal, a més, mantenir en els municipis en risc de despoblament l'activitat econòmica basada també en el sector primari. L'aposta ha de passar per incentivar les iniciatives que es generen en aquests territoris a través de polítiques públiques basades a aportar recursos econòmics que permetan mantenir el ja existent, donar suport a les noves iniciatives i invertir en la modernització i digitalització del sector.
533. També resulta imprescindible blindar els plans d'ocupació per a la realització d'accions previstes en plans o procediments d'emergències en l'àmbit forestal (EMERGE), perquè servisquen com a eina permanent en la lluita contra els incendis forestals.
534. L'aposta en els municipis en risc de despoblament per assolir els Objectius de Desenvolupament Sostenible ha de passar per la inversió en energies netes, tenint sempre en compte la voluntat de les persones que desenvolupen el seu projecte vital en els municipis i apostant per l'equilibri entre el respecte i la protecció al territori i la generació d'energies renovables

Planejament Territorial: clau per a la cohesió i el desenvolupament sostenible

535. Planejament Territorial: clau per a la cohesió i el desenvolupament sostenible
536. La Unió Europea estima que les pèrdues econòmiques causades per fenòmens extrems relacionats amb el canvi climàtic superen els 12.000 milions d'euros a l'any, per la qual cosa queda clar que actuar en la prevenció dels seus efectes no només és una qüestió de justícia intergeneracional sinó una aposta d'eficàcia de cara al futur. L'Estratègia Territorial Europea incideix en la necessitat de fomentar territoris resilents i intel·ligents per mitigar els efectes del canvi climàtic amb nous enfocaments i estratègies d'adaptació. A Espanya el Pla Nacional d'Adaptació al Canvi Climàtic (PNACC 2021-2030) contempla l'adaptació al canvi climàtic en la planificació territorial i urbana, amb implicació de totes les parts en la planificació i la gestió. Aquest és un dels punts clau en què es basa el conjunt de línies d'actuació davant el risc d'inundacions.
537. A la Comunitat Valenciana s'està treballant en aquesta línia des de fa un temps, amb l'aprovació en 2011 de l'Estratègia Territorial Valenciana i el seu blindatge com a document amb caràcter vinculant a partir de 2016. A partir d'aquell moment es va modificar la LOTUP per consolidar un nou model territorial i urbà que depurés i corregira els excessos de creixement al nostre territori. Es van aprovar Plans d'Acció Territorial i instruments d'ordenació de caràcter supramunicipal (PATIVEL- PATRICOVA- PAT HORTA), al costat d'altres plans per a minimitzar l'impacte dels habitatges en sòl no urbanitzable al mateix temps que es van crear l'Agència Valenciana de Protecció de Territori i l'Agència Valenciana de lluita contra el canvi climàtic.
538. Els antecedents de desenvolupament immobiliari extensiu en el territori valencià, a partir d'una interpretació laxa de les successives lleis del sòl i de l'aprofitament extrem dels resquicis legals (o il·legals) del planejament, ha portat al límit la capacitat de càrrega del territori i a nombroses situacions de conflicte. Això fa evident la necessitat d'actuar d'una manera diferent, a partir d'una concepció del territori com un bé limitat i fràgil que s'ha de protegir. Per això, es considera fonamental que el planejament urbanístic es basi en criteris i paràmetres de sostenibilitat i desenvolupament equilibrat; les cartes de presentació de l'Estratègia Territorial. Aquesta és la raó per la qual, des de 2015 s'introduiran modificacions substancials en la Llei d'Ordenació del Territori i del Paisatge de la Comunitat Valenciana, resultat d'un ampli procés de diàleg i debat.

539. Una mirada supramunicipal: Els Plans d'Acció Territorial

540. Per donar coherència integradora i global a les propostes, es va apostar pels Plans d'Acció Territorial de caràcter supramunicipal per a àrees metropolitanes, en funció de les característiques, capacitats i necessitats del territori. D'aquesta manera s'ofereix un marc de major seguretat jurídica de l'ordenació territorial, que parteix d'una concepció racional, clara i definida de la distribució d'usos del sòl i del seu plantejament cohesionat i coherent que escapa a les lògiques interessades del marc local per llançar propostes d'índole supramunicipal. El Pla d'Acció Territorial de l'entorn metropolità d'Alacant-Elx (PATEMAE) com el propi de l'entorn de Castelló (PATECAS) o el PAT de les Comarques Centrals o el de la Vega Baja, es van considerar com a autèntics pilars fonamentals en aquest nou model d'estratègies i que ara, no obstant això, llanguixen de forma interessada en els arxius de la Conselleria.
541. L'objectiu principal era revertir dues dècades d'un model de desenvolupament urbanístic depredador del territori, basat en propostes que buscaven el benefici en el curt termini, sense observar ni els impactes negatius en el paisatge i el medi ambient, ni el fet d'hipotecar el futur d'aquests territoris amb externalitats negatives de tota mena.
542. En aquest context es va apostar clarament per deixar sense efectes els PAIs fantasma fruit dels temps del "tsunami" especulatiu i optar pels models de regeneració, revitalització i rejuveniment de la ciutat.
543. Enfront dels Plans expansius i desarrollistes d'altres temps, que van reclassificar únicament a la Comunitat Valenciana més sòl verge i rural que en tots els països junts del nostre entorn, es va apostar de manera clara i decidida per tornar la vista arrere i recuperar la ciutat existent. L'objectiu era regenerar els polígons d'habitatges construïts als anys 60, restaurar els nuclis històrics en franca decadència i finalment rejuvenir els barris obrers en situacions de vulnerabilitat.
544. Després de la DANA s'ha evidenciat que l'aposta per un model sostenible i racional és més necessari que mai. No obstant això, el Govern del PP ha iniciat un procés de contrarreforma legislativa que afectarà les futures actuacions territorials, principalment a través de la Llei de Simplificació Administrativa, l'avantprojecte de llei de Costes i l'avantprojecte de modificació del Text refós de la Lotup, que van a situar a la Comunitat Valenciana en un marc normatiu en els antípodes de la preservació del territori, la seguretat jurídica i la planificació coherent en els usos del sòl.

545. Davant d'això, es va confiar en la gestió i ordenació del territori, a través dels Plans d'Acció Territorial. D'una banda, el Pla de Protecció del Litoral (PATIVEL) que va desclassificar 7.500 hectàrees de sòl, 1.100 de les quals eren sòl inundable urbanitzable, validat pel Tribunal Suprem, i que va comportar més de 60 recursos contenciosos administratius que demanaven la seua anul·lació.
546. D'altra banda, el Pla d'Acció Territorial de l'Horta de València que constitueix un dels paisatges agraris més rellevants i singulars del món mediterrani. És un espai d'acreditats valors productius, ambientals, culturals, històrics i paisatgístics, i que va merèixer la protecció de més d'11.000 hectàrees de sòl verge classificades amb anterioritat com a sòls urbanitzables.
547. En el cas del PATIVEL, una de les claus de volta del nou urbanisme valencià, resulta oportú destacar les paraules de Richard Florida que parlava de les possibilitats del Water Front, en la cerca des de la innovació de noves oportunitats també des del punt de vista econòmic. En el mateix sentit, les noves oportunitats també les que venen de la mà de PowerCo, gràcies nous instruments urbanístics, com el 'Projecte Territorial Estratègic' que situa l'urbanisme al servei d'inversions qualificades. I també la figura dels 'Projectes d'Interès Especial' per atorgar amb agilitat més garanties jurídiques que la figura de l'ATE creada i fracassada durant els governs del PP. Aquests instruments han de permetre una planificació equilibrada, així com els controls necessaris per garantir la transparència en els processos de transformació del sòl.
548. Des del PSPV-PSOE creiem en la necessitat d'articular mecanismes que, preservant la seguretat jurídica, aposten per l'agilitació de la tramitació per a facilitar l'arribada d'inversions, però no de qualsevol manera. Per això es va aprovar el Pla de Transparència i Agilitació en la tramitació de procediments urbanístics i la Guia T per a agilitar la tramitació, i es va crear l'Agència de Protecció del Territori, per a preservar la legalitat urbanística, a la qual s'han adherit més de 200 municipis de la Comunitat Valenciana.
549. El nostre és un territori ple d'oportunitats, amb actius com el litoral, enclavaments únics a Europa com l'Albufera i altres espais naturals excepcionals, espais seminaturals amb valors ambientals com els paisatges agraris i l'Horta, que han de ser gestionats a partir de l'Estratègia de la Infraestructura Verda, amb grans opcions de conservació activa d'aquests ecosistemes.
550. A més, la ubicació estratègica de la Comunitat Valenciana, amb una adequada planificació urbanística, territorial i en matèria de mobilitat, pot afavorir un creixement sostingut i sostenible, si es fa de manera ordenada i amb seguretat jurídica.

551. *El despoblament, fenomen demogràfic i territorial*
552. Tal com s'ha assenyalat en l'apartat específic dedicat a la lluita contra el despoblament, la despoblació, com a fenomen demogràfic, i el despoblament, com a fenomen territorial, són problemes amb profundes arrels històriques que han conformat el paisatge humà de la Comunitat Valenciana.
553. L'èxode poblacional i el decaïment socioeconòmic associat a les zones rurals és conseqüència de processos econòmics i socials originats en períodes històrics passats, desenvolupats durant dècades, i accelerats a partir dels anys seixanta del passat segle.
554. El creixement de les àrees urbanes i metropolitanes d'Alacant, Castelló i València afecta amb major intensitat a les persones i als territoris que pateixen els efectes de la despoblació, ofegant en la bretxa rural-urbana i en les desigualtats.
555. El Partit Socialista a través de la pròpia Llei 5/2023, de 13 d'abril, integral de mesures contra el despoblament, va establir els models urbans propis d'aquest àmbit territorial preservant el caràcter rural dels nuclis, atenent criteris paisatgístics, però adaptant alternatives que afavorisquen l'accessibilitat i activant la rehabilitació i revitalització dels teixits urbans i dels habitatges buits, garantint alhora el desenvolupament de nous sòls.
556. Es van analitzar a escala supramunicipal les demandes reals de sòl per a activitats econòmiques, identificant les millors localitzacions des del punt de vista de factors com l'accessibilitat, la proximitat a les matèries primeres i l'aptitud del territori.
557. Des que va arribar al Govern de la Generalitat Valenciana, el PP ha iniciat una contrareforma legislativa en matèria d'urbanisme i protecció del territori, amb propostes liberals per a l'execució de nous desenvolupaments constructius. Aquesta situació es torna especialment greu després de la DANA els treballs de reconstrucció i recuperació de la qual haurien de realitzar-se de forma planificada i a partir de plantejaments de major control i racionalització dels usos del sòl.
558. Resulta imprescindible blindar l'Estratègia Territorial Valenciana, fins ara de caràcter vinculant, i procedir a la seua revisió periòdica, a partir de paràmetres científicotècnics per a adaptar-se a les capacitats del territori i a les noves coordenades que imposa el canvi climàtic. S'ha d'incidir especialment en aspectes de prevenció, mitigació i adaptació al potencial impacte dels fenòmens climàtics extrems (inundacions, sequera, incendis, onades de calor) cada vegada més freqüent i intensos. A més, cal planificar de forma conscient per frenar la degradació del territori, determinant nous indicadors per mesurar els objectius amb les estratègies estatals i europees.

559. La devastadora Dana del passat 29 d'octubre ha mostrat amb cruesa que l'ocupació d'espais inundables suposa un risc per a la ciutadania, per la qual cosa tota la normativa ha de conduir a l'ordenació del territori, protecció del paisatge i prevenció de riscos per a les persones.
560. Enfront d'aquest criteri d'adaptació i mitigació dels efectes del canvi climàtic, el PP ja ha anunciat modificacions en el pla de prevenció de risc d'inundacions (PATRICOVA), i canviarà la llei de l'Horta, que regula els sòls d'alt valor agrícola, en entendre que és un obstacle per a les obres en llits i barrancs. Fins i tot, plantegen la creació de la nova figura del Pla Urbanístic Especial de Reconstrucció, que donarà major facilitat per a la construcció d'habitatges, polígons industrials o terciaris, en els municipis afectats per la Dana, de la qual poc es coneix però que no sembla plantejar la revisió de la distribució d'usos en prevenció de potencials nous riscos. No en va, només serà necessària una declaració responsable per facilitar la reconstrucció d'instal·lacions, equipaments i edificacions fins ara legalment implantades, encara que se situen en àrees de risc.
- 561. Propostes:**
562. En aquest context sembla fonamental recuperar la legislació en matèria d'ordenació del territori i planificació dels usos del sòl que l'actual Consell planteja modificar per tornar a un marc neoliberal i desarrollista. Bona mostra d'això és l'aprovació accelerada de la Llei de Simplificació administrativa, que introdueix nombrosos articles en les lleis d'índole territorial, la proposta de l'avantprojecte de llei de costes, la modificació de la LOTUP, i el projecte ja anunciat de desactivar la Llei de l'Horta. Tot això suposa en aquests moments un tema crucial de la contrareforma del PP perjudicial per al territori i la seguretat jurídica.
563. Així doncs, resulta imprescindible continuar la línia marcada per tots els instruments de planificació territorial previs i mantenir vigència de la LOTUP, PATRICOVA i PATIVEL, com els més imprescindibles, i fins i tot revisar els seus plantejaments en el sentit d'afavorir una major adaptació per prevenir els efectes del canvi climàtic.
564. Convé reforçar la coordinació de les normes de planificació territorial entre les diferents escales administratives de treball i el compliment de les pautes comunes en forma de PAT, en àrees temàtiques tan diverses com protecció de paisatge, prevenció de riscos, gestió de l'aigua i sanejament, control de la capacitat de càrrega, xarxa d'infraestructura verda, o protecció de la franja litoral, entre d'altres.

565. En un territori complex com la Comunitat Valenciana, la planificació supramunicipal resulta especialment adequada per a superar les visions locals i curtplacistes de l'escala urbana local. El desenvolupament extensiu que s'ha donat en dècades passades ha propiciat processos de metropolització al voltant de ciutats o en les àrees costaneres l'ordenació i planificació de les quals no s'hauria de realitzar en l'àmbit de decisions estrictament municipal, sinó en escales verticals, que siguen capaces de preservar la connectivitat funcional i ecològica, en consonància amb els nous reptes que imposa la globalització.
566. La planificació dels usos del territori ha de contemplar la prevenció, adaptació i mitigació dels efectes del canvi climàtic, partint de premisses que afavoreixin la transició ecològica i energètica a diferents escales. Tot això a partir d'accions que afavoreixin la distribució racional dels usos en ciutats i en l'espai algerianès, perquè siguen més resilient davant l'escalfament global i els esdeveniments climàtics que poden causar desastres naturals.
567. Amb aquest objectiu s'hauria de primar les diferents formes de la ciutat dels quinze minuts, de mobilitat sostenible, d'indústries netes, noves polítiques per a la gestió del cicle integral de l'aigua o gestió de residus, entre d'altres.
568. Afavorir la connexió funcional de les ciutats amb els seus espais periurbans que propicie la revitalització de les àrees rurals d'influència, partint de la multifuncionalitat del territori (de producció i consum de productes).
569. Incorporar de forma prioritària la visió tècnica i científica en la presa de decisions de caràcter territorial, amb la incorporació d'estudis i cartografia temàtica específica que servisca en els processos d'avaluació ambiental, i territorial. Fer esment a la mirada tècnica en àrees relacionades amb la prevenció i gestió de riscos naturals i amb la capacitat de càrrega del territori.
570. Reforçar la rellevància del criteri paisatgístic en la planificació territorial, més enllà de criteri de classificació funcional dels usos del sòl, de manera que la infraestructura verda i el paisatge, especialment en espais sensibles com el litoral, l'horta, o entorns productius singulars, siga condicionant clau en la presa de decisions enfront del criteri transformador de la urbanització indiscriminada.
- 571. *Nova Agenda Urbana***
572. La Conferència de Nacions Unides sobre habitatge i desenvolupament urbà sostenible, Hàbitat III, celebrada a Quito el 2016, va posar les bases de la Nova Agenda Urbana, en plantejar un ideal comú per aconseguir un futur millor i més sostenible, en el qual totes les persones puguen gaudir d'igualtat de drets i d'accés a beneficis i oportunitats que les ciutats puguen oferir, i en el qual la Comunitat Internacional reconsidera els sistemes urbans i la forma física dels nostres espais urbans com un mitjà per a aconseguir-ho.

573. En aquesta era en la qual vivim amb un creixement sense precedents de la urbanització, i en el context de l'Agenda 2030 per al Desenvolupament Sostenible, l'Acord de París, i altres acords i marcs mundials per al desenvolupament, hem arribat al moment decisiu perquè les ciutats puguen formar part de la solució als problemes als quals s'enfronta el món en l'actualitat.
574. La Nova Agenda Urbana presenta un canvi de paradigma basat en la ciència de les ciutats, i estableix normes i principis per a la planificació, construcció, desenvolupament, gestió i millora de les zones urbanes. A més, subratlla el vincle entre el bon urbanisme, el desenvolupament i la creació d'ocupació, així com l'oportunitat de millorar la qualitat de vida que s'haurien d'incorporar en totes les estratègies de renovació urbana. La connexió entre la Nova Agenda urbana i l'Agenda 2030 per al desenvolupament sostenible és especialment evident en l'Objectiu 11, centrat en les ciutats i comunitats sostenibles.
575. La Unió Europea, seguint l'estela iniciada per l'ONU-Habitat va conformar l'Agenda Europea de la UE el 2016. Posteriorment, el Govern d'Espanya va fer el propi, el 2019 quan va aprovar l'Agenda Urbana Espanyola, com a full de ruta que guiarà l'estratègia i accions fins al 2030. En aquest context, entre 2015 i 2023 en el marc legislatiu autonòmic trobem encaix en el Text Refós de la LOTUP, en la llei 2/2017 per la funció social de l'habitatge, amb la creació de l'Observatori de l'Habitat i la Segregació Urbana. I, seguint aquesta línia, després dels processos de redacció i participació pública, es va aprovar l'Agenda Urbana Valenciana a l'abril de 2023.
576. Els objectius d'aquestes agendes urbanes: europea, nacional i valenciana, parteixen d'una visió integrada de la sostenibilitat: ambiental, econòmica i social. Per això proposen un conjunt de fites estratègiques que impliquen una reflexió sobre l'espai urbà i la seua relació amb el context que l'envolta.
577. L'agenda urbana parteix de la necessitat que les ciutats no només s'adapten a la natura, sinó que aquesta en forme part, amb el foment d'infraestructures verdes i blaves que procuren un ambient més confortable i salubre, a més de més biodivers i resilient. A més, s'ha de procurar la connexió del medi urbà i el rural perquè la conservació del paisatge, les tradicions i la cultura suposen font de riquesa. Per això és fonamental, també en l'escala urbana, ordenar el territori i fer un ús racional del sòl, com un recurs escàs i no renovable, que convé gestionar de forma estricta, atenent només les necessitats reals de la població, partint en primer lloc de la urbanització i després d'ella l'edificació, per aquest ordre.

578. L'ordenació del sòl ha de procurar la creació d'estructures compactes i polifuncionals, que prioritzen el reciclat dels teixits urbans preexistents, la regeneració urbana i la recuperació de sòls en desús a l'interior de nuclis urbans, abans d'expandir-se i ocupar nous terrenys, pel cost ambiental, infraestructures i de serveis que això implica. Així doncs, s'hauria d'evitar la dispersió urbana i revitalitzar la ciutat existent, reduint així les distàncies entre usos urbans, espais públics i equipaments. Aquests patrons de proximitat, a més, propicien els desplaçaments a peu i per tant també redueixen la contaminació i l'emissió de menys CO2 a l'atmosfera. En la mateixa clau d'optimització de la inversió i la qualitat de vida, de la ciutat compacta i organitzada, s'ha d'apostar per la defensa de l'espai públic com a element estructural clau per a la convivència i la cohesió social.
579. Prevenir i reduir els impactes del canvi climàtic i millorar la resiliència, també a partir d'accions conscients de reduir l'increment d'urbanització i, per tant, també de segellament i impermeabilització del sòl que permet una major absorció de l'aigua de pluja i la reducció de la velocitat de l'escorrentia, en casos de pluges de forta intensitat. L'impuls de xarxes de refugis climàtics a les ciutats i el seu entorn, a partir d'equipaments i instal·lacions que redueixen les altes temperatures a l'estiu i protegeixen del rigor tèrmic a l'hivern, amb el consegüent estalvi energètic i menor emissió.
580. Després de tot l'exposat resulta evident que existeix suficient normativa en vigor per a la planificació i ordenació del territori de forma racional a diferents escales, que existeixen diferents maneres d'actuar i que l'elecció del model territorial resilient i sostenible és l'únic que pot garantir un futur millor per a la societat.
581. Els i les socialistes tenim clara la prioritat i, reconeixent les debilitats actuals de l'actual ordenació del territori, és clara l'aposta per continuar avançant en la línia de la planificació i fer front al negacionisme dels partits del PP i Vox que, de forma expressa o de facto, posen el risc el desenvolupament sostenible de la Comunitat Valenciana.
- 582. *Els Barris Vulnerables o d'Acció Preferent***
583. La Comunitat Valenciana alberga una complexa xarxa de ciutats mitjanes, organitzades al voltant de centres històrics valuosos, dipositaris de la identitat col·lectiva. A partir de 1950 es van construir als seus voltants unes perifèries residencials, denses i de baixa qualitat constructiva.

584. Des d'un pla físic es tracta de contextos urbans amb vivendes envellides o inadequades –infrahabitatges en ocasions–, on al deteriorament físic, funcional i ambiental s'afegeix la manca de recursos dels seus habitants, dramàticament agreujada en els últims anys. Són espais situats tant en els centres urbans com en les perifèries aixecades a partir de 1950, on la necessitat d'intervenció és tant més peremptòria com la seua eventual absència genera el risc que la degradació assolint situacions irreversibles.
585. Ens referim entre altres als barris de la Fuensanta, Tendetes o Verge dels Desemparats a València, Carolines o Verge del Remei a Alacant, Porfirio Pascual o els Palmerals d'Elx, Sant Llorenç a Castelló, el Raval d'Algemesí, el Parc Alcosa d'Alfajar, Verge de la Mercè de Paterna, les 613 de Burjassot i més de 100 barris en situació d'emergència.
586. En aquestes zones, conflueixen sovint problemes de diferent naturalesa, que afecten en molts casos l'estat de conservació de les edificacions, la urbanització i les xarxes de serveis; l'escassetat d'espais públics; la manca de dotació d'equipaments; la concentració de grups de persones amb necessitats especials; els problemes d'accessibilitat viària i en transport públic; l'atur i l'absència de desenvolupament econòmic.
587. La crida a una ordenació del territori que atenga la ciutat construïda ha estat una constant en l'àmbit científic i doctrinal. Ara bé, després d'uns anys de profunda crisi en el sector de la construcció, és més fàcil assumir críticament que en gran part d'Europa la rehabilitació suposa un percentatge de l'activitat constructiva molt superior al nostre.
588. Durant el 2023 el partit socialista va consensuar amb la major part d'entitats associatives, el projecte de Llei de barris tractant d'aconseguir tres objectius principals: emprendre actuacions d'atenció i millora de les condicions de vida de la població que resideix en aquests barris, amb especial atenció als col·lectius més vulnerables (llars monoparentals, gent gran, joves en situació d'atur, població migrant, etc.); fer front als dèficits en matèria urbanística (degradació de l'espai públic, dificultats d'accessibilitat, escassetat de zones verdes, obsolescència, etc.), i finalment enfortir la vida associativa i les iniciatives cíviques als barris concernits amb la finalitat de fomentar la implicació de la població en els projectes de millora de les dotacions dels barris.
589. Des del PSPV-PSOE continuarem treballant per a aconseguir aquests objectius amb la finalitat de millorar les condicions de vida de tota la població que hi resideix als mateixos.

Cap a una mobilitat sostenible i infraestructures resilientes

590. Cap a una mobilitat sostenible i infraestructures resilientes

591. Infraestructures

592. Les infraestructures són la columna vertebral del desenvolupament econòmic i social, però també reflecteixen les prioritats d'una societat. L'alternativa socialista que plantejarem suposa un enfocament transformador en el disseny, gestió i finançament d'infraestructures, alineat amb els grans desafiaments del segle XXI: la crisi climàtica, la digitalització i la necessitat de justícia intergeneracional.
593. La devastació provocada per fenòmens extrems com la DANA ens recorda que les infraestructures tradicionals ja no són suficients. La pregunta és: ¿vam reconstruir tot igual, als mateixos llocs i de la mateixa manera? Des d'aquesta perspectiva, no només cal reconstruir el perdut, sinó imaginar les infraestructures com a eines de resiliència climàtica, que protegeixen les persones i els territoris davant els riscos cada vegada més grans derivats del canvi climàtic.
594. Aquest plantejament no només busca resistir, sinó readaptar-se i transformar. Significa integrar tecnologies emergents i solucions innovadores que permetan monitoritzar en temps real la salut de les nostres infraestructures mitjançant sensors intel·ligents i eines d'anàlisi basades en intel·ligència artificial. Aquest model, basat en la digitalització i el monitoratge avançat, permetrà preveure fallades, optimitzar el manteniment i evitar pèrdues humanes i econòmiques. És un pas cap a una gestió proactiva, que substitueixi el model reactiu tradicional.
595. Tanmateix, aquesta transformació no és només tecnològica, sinó també econòmica i ètica. El nou socialisme promou un finançament verd, que alineï els recursos financers amb els objectius climàtics i socials. Això implica captar fons mitjançant bons verds o col·laboracions responsables, garantint que les inversions es dirigisquen cap a projectes sostenibles, eficients i socialment inclusius. En aquest sentit proposarem la captació de fons europeus (Next Generation i similars) per finançar infraestructures sostenibles i resilientes.
596. Amb aquests principis, plantejarem unes infraestructures que no només responguen a les necessitats del present, sinó que anticipen els reptes del futur, defensant l'equilibri entre desenvolupament i sostenibilitat com el motor d'un progrés real i durador.
597. Per tot l'indicat, hem d'ampliar el concepte de resiliència climàtica en diversos aspectes:

598. Incloent un pla específic per integrar la digitalització i monitoratge en infraestructures clau (carreteres, ponts, túnels) per prevenir riscos, detectar problemes estructurals, anticipar fallades per condicions climàtiques extremes i respondre de forma més àgil a fenòmens climàtics extrems. Crearem un pla pilot per introduir sensors de monitoratge en infraestructures clau com a part de l'estratègia de resiliència al canvi climàtic.
599. Prioritzant la construcció d'infraestructures permeables i sostenibles (bioswals, paviments permeables, passos elevats) per mitigar els efectes de futures DANAs.
600. Limitant les construccions en àrees d'alt risc i fomentarem la reubicació d'estacions i centres de transport cap a zones segures.
- 601. *Mobilitat sostenible***
602. El model de les ciutats sostenibles del segle XXI requereix mesures que impulsen l'ús del transport públic i apostin per la mobilitat sostenible. En el disseny de les ciutats, és fonamental abordar la mobilitat des del marc de la sostenibilitat.
603. El desenvolupament de les Infraestructures i l'activitat del transport ha de ser compatible amb els reptes del canvi climàtic, i la sostenibilitat ambiental. És més, després de la DANA s'ha evidenciat més si cap, la necessitat d'adaptar les infraestructures al canvi climàtic. És fonamental impulsar un estudi per facilitar que les infraestructures siguen més resilients al canvi climàtic.
604. S'ha de continuar avançant en l'aposta clara pel transport públic, com el metro nocturn, que implantem els socialistes, els diumenges gratuïts i la integració tarifària dels diferents mitjans de transport públics.
605. Reforçarem la comunicació i participació ciutadana en la planificació de la mobilitat sostenible mitjançant pressupostos participatius i campanyes de sensibilització.
606. En aquest sentit, resulta imprescindible continuar la tramitació dels plans de mobilitat sostenible de les àrees metropolitanes, que contribueix a vertebrar territori a les àrees metropolitanes d'Alacant- Elx, València, Castelló. La planificació en temes de mobilitat és fonamental i planificar des de l'àmbit supramunicipal els diferents mitjans de transport garantint les necessitats de connectivitat. Promourem plans estratègics de mobilitat supramunicipal, consolidant una estratègia conjunta entre Generalitat, diputacions, mancomunitats i ajuntaments per garantir la cohesió territorial i l'equitat en l'accés al transport públic, exigint l'adjudicació immediata dels plans concessionals de transport per carretera.

607. Cal continuar apostant per la mobilitat sostenible, i per això cal apostar per les vies verdes, la Xarxa d'itineraris no motoritzats. L'anell verd metropolitana, l'ampliació del TRAM a Castelló, la L10, L11 i L12 a València, o la L9 Benidorm – Denia entre altres.
608. Vam innovar en mobilitat metropolitana. I ho farem de diverses maneres:
609. Plantejant la integració d'aparcaments dissuasoris connectats amb transport públic (tramvies, autobusos i trens) com una solució per a reduir la dependència del vehicle privat en ciutats com València, Alacant, Elx i Castelló.
610. Introduint autobusos elèctrics i autònoms en corredors metropolitans com a projecte pilot (exemple: connexió València Albufera o Alacant-Elx).
611. Renovant els informes de mobilitat territorial per ajustar la política de transport a la realitat de la ciutadania dins de cadascuna de les àrees.
612. Projectarem els eixos ciclopeatonals estratègics, que es pot fer de diverses formes:
613. Expandint l'Anell Verd Metropolità a València i proposar la seua rèplica en àrees urbanes d'Alacant, Elx i Castelló, integrant carrils bici amb vies per als vianants i zones verdes.
614. Desenvolupant una xarxa d'autopistes per a bicicletes, potenciant iniciatives com la xarxa Eurovelo, connectant les principals àrees metropolitanes i municipis propers.
615. Implementant bicicletes elèctriques compartides en zones afectades per la DANA.
616. Un altre dels grans eixos d'actuació va a ser el foment del Transport Públic Intermodal, que va a treballar-se en les seues diverses dimensions:
617. Reforçant la integració tarifària i operativa dels diferents mitjans de transport públics, afegint rutes intercomarcals i descomptes per a trajectes llargs.
618. Impulsant la digitalització de la planificació de rutes mitjançant plataformes "Mobility as a Service" (MaaS), que integren trens, autobusos, bicicletes i altres modes.
619. Introduint plans de substitució de vehicles sinistrats per bons de transport públic gratuït durant el període de temps que siga necessari.
620. Potenciant l'ús del transport ferroviari i marítim davant el transport per carretera, que és més vulnerable en inundacions.

621. *Logística*

622. La Comunitat Valenciana té un alt valor estratègic en el conjunt d'Espanya per la seua ubicació geoestratègica, amb tres ports d'interés Estatal i la seua connexió amb el Corredor Mediterrani. Hem de propiciar avanços en estes connexions i les Plataformes Intermodals, Font de Sant Lluís, l'estació Intermodal de Castelló, i la vinculada a l'àrea logística de Sagunt, així com la connexió Luceros ADIF a Alacant.
623. Operarem igualment per a impulsar els Aeroports de l'Altet, València, i Castelló, així com la Zona d'Activitats Complementàries que està per desenvolupar, paralitzada pel Govern del PP.
624. Aquests elements, evidencien la importància de continuar avançant en l'Agenda Valenciana d'Infraestructures. Emparada en el fet històric d'arribar a l'11% d'inversió en infraestructures per part del Govern d'Espanya a la Comunitat Valenciana. Són inversions que qualifiquen el nostre territori, que milloren la connectivitat entre persones i en termes econòmics.
625. Fins al 2018, els Governos del PP no van tenir una visió global del Corredor Mediterrani, van desenvolupar alguns trams de manera inconnexa, prioritzant aquest Corredor Mediterrani que passava per Madrid. Van crear una infraestructura descompensada.
626. A partir del 2019, amb els governs socialistes, es va elaborar el Work Pla del Corredor Mediterrani i es va començar a disposar d'una visió més global. Aquesta visió ha destapat trams clau del Corredor Mediterrani com és la connexió Xàtiva – L'Alzina. Els avanços en el Corredor Mediterrani són importants. Aquesta és la gran infraestructura, acompanyada d'avanços en la línia Sagunt- Terol - Saragossa que és la connexió entre la principal plataforma logística marítima que és el Port de València, i la principal plataforma logística terrestre que és Saragossa i la nostra eixida a l'Atlàntic.
627. Cal consolidar la Comunitat Valenciana com a pol logístic de primer ordre per a ser competitiu. Cal impulsar l'Estratègia Logística de la Comunitat Valenciana complementant la connexió de ports amb ferrocarril, contribuir a la descarbonització del transport de mercaderies.
628. Les infraestructures viàries i ferroviàries contribueixen a vertebrar territori i millorar la mobilitat. Alineades amb els reptes del canvi climàtic, la sostenibilitat ambiental.
629. El sector del transport i logística constitueix més del 15% del total d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i més en concret el sector del transport per carretera constitueix més del 60% de les emissions contaminants del sector de transport. Cal transitar cap a un model més sostenible i just.

630. Impulsarem el transport ferroviari de mercaderies i persones per a llarga distància i apostarem pel transport en carretera última.
631. Per això, per avançar cap a una logística descarbonitzada, els i les socialistes vam proposar diverses mesures que suposen:
632. Prioritzar la connexió ferroviària de ports i plataformes logístiques com un eix fonamental per a reduir emissions, destacant projectes com l'accés ferroviari al port de Sagunt i la terminal intermodal de Castelló.
633. Impulsar incentius per al transport d'última milla mitjançant vehicles elèctrics i bicicletes de càrrega en àrees urbanes.
634. També vam treballar en la creació de corredors logístics resilients, dissenyant rutes alternatives per a transport de mercaderies en cas d'inundacions o bloquejos; implementant plataformes logístiques en àrees menys vulnerables, connectades per transport ferroviari, i redissenyant ports amb sistemes de drenatge avançats i àrees d'emmagatzematge elevades.
635. Dins del model d'economia circular que propugnem, aprofitarem el reciclatge dels 120.000 vehicles destrossats després de la DANA per generar matèries primeres que puguen utilitzar-se en infraestructures públiques (baranes, senyalització, materials per a pavimentació).
- 636. *Economia blava***
637. En relació amb els ports, apostem per l'economia blava, que abasta activitats econòmiques que depenen del mar, es basen en competències comunes i infraestructures compartides, com els ports, les xarxes de logística i la utilització sostenible dels recursos marins.
638. Els i les socialistes apostem per actuacions a anar desenvolupant als ports de la Generalitat, i dins del context de l'economia blava, basats en els principis de sostenibilitat, connectivitat, innovació, reactivació econòmica i ocupació, més la integració de la ciutat.
639. És fonamental la connexió de ports i ciutats en les quals estan integrats i la regeneració dels fronts marítims, per aconseguir no només la millora de la imatge de la ciutat enfront del mar sinó també l'ús i gaudir dels ciutadans.
640. Els i les socialistes apostem per estratègies que fomenten l'ús del transport públic i la mobilitat sostenible, assumint els reptes del canvi climàtic i seguint així les estratègies de mobilitat marcades per la Unió Europea.
641. D'altra banda, és imprescindible la planificació de totes aquelles decisions que tinguen a veure amb la millora de la mobilitat i vertebració del territori des dels estàndards que marquen els plans de mobilitat metropolitans.

642. Cal continuar treballant en les grans inversions del Govern d'Espanya en els dos eixos ferroviaris: Mediterrani i Cantàbric, per a millorar la nostra competitivitat, sent el Corredor Mediterrani, on centrarem principalment els nostres esforços transeuropeus, vinculant els avanços en el corredor amb iniciatives d'economia blava, facilitant que les activitats marítimes i logístiques dels ports valencians s'alineen amb objectius de sostenibilitat.
643. Va a ser fonamental treballar en el sentit d'aconseguir acostar-nos a la integració port-ciutat, com a element orientador, plantejant actuacions de regeneració de fronts marítimes més ambiciosos, com el desenvolupament de passejos marítimes sostenibles, creació d'àrees recreatives i espais comercials vinculats a l'entorn portuari, com, per exemple, la reconversió del front marítim de Gandia o l'ampliació de zones verdes en l'entorn del port de Castelló.
644. En matèria de transport marítim sostenible, incentivant l'ús de combustibles nets en vaixells que operen en ports valencians i fomentant l'ús de tecnologia elèctrica en serveis portuaris (com grues i maquinària) i l'exigència d'exempció de taxes en ports per raons humanitàries.
645. El nostre treball en la gestió intel·ligent de ports passa per implementar plataformes digitals per monitoritzar l'activitat logística en temps real, optimitzar processos i reduir emissions, així com per impulsar l'energia eòlica marina i projectes d'energia de les onades com a part de la reconstrucció i reconversió energètica en les àrees portuàries, treballant en la transició cap a les energies renovables.

El Dret a l'Habitatge: el cinquè pilar de l'Estat de Benestar

646. El Dret a l'Habitatge: el cinquè pilar de l'Estat de Benestar
647. El dret a l'habitatge està reconegut en la Declaració Universal de Drets Humans, el Pacte Internacional de Drets Econòmics, Socials i Culturals, la Constitució Espanyola i l'Estatut d'Autonomia.
648. La Comunitat Valenciana, no va tindre polítiques públiques d'habitatge durant els governs del PP. És més, l'Empresa Pública d'Habitatge, l'IVVSA va servir de plataforma per a gestar un entramat d'empreses mixtes que va acabar construint habitatge públic a preus inasequibles i fomentat l'especulació.
649. En vint anys es va perdre el 60% del parc públic d'habitatge, i va créixer l'ocupació il·legal sense control en aquells habitatges que tenien una funció estrictament social. Van deixar 340 milions d'euros de deute en ajudes al lloguer, més de 60 mil famílies afectades.
650. El 2015, iniciem el camí per canviar el model en matèria d'Habitatge, perquè no fos abordada com un negoci sinó com un Dret. Per això, aprovem la Llei 2/2017 de 3 febrer, de la Funció Social de l'Habitatge. Apostant per primera vegada i de manera pionera a Espanya, per reconèixer l'habitatge com a dret subjectiu, el cinquè pilar de l'Estat de Benestar, i es va procedir a declarar la qualificació permanent de l'Habitatge Protegit, tant d'iniciativa pública com privada.
651. La Comunitat Valenciana era l'autonomia amb més estoc d'habitatge buit d'Espanya, es van destinar recursos sense precedents per a dignificar el parc públic d'habitatges socials, es va articular la compra d'habitatges privats amb aquest objectiu, juntament amb el dret de tempteig i retracte, així com el concurs de compra d'habitatge buit, per a anar ampliant el parc d'habitatge, i crearem el Registre d'Habitatge Deshabitat, perquè els grans tenidors d'habitatge registraren els seus habitatges buits i els posaren de lloguer assequible, en cas de no fer-ho es preveu un mecanisme sancionador.
652. El marc jurídic aprovat en l'etapa socialista abandona el model especulatiu sobre l'habitatge que va desenvolupar el PP, i posa en el centre de les polítiques d'habitatge el dret de les persones a un habitatge digne, adequat i assequible.
653. La Llei va crear un Observatori d'Habitatge, que va elaborar un Índex de preus de referència de Lloguer, un mecanisme de prevenció de la bombolla immobiliària del lloguer. Es va identificar un mapa de zones tensionades en què els preus del lloguer havien pujat un 20% en els últims tres anys. El sistema es va articular a través de bonificacions fiscals per als propietaris.

654. En aquest camí, i en ple increment dels preus del lloguer va arribar la Llei 12/2023, de 24 de maig pel Dret a l'Habitatge, que confereix un marc jurídic de limitació de preus del lloguer, imprescindible i en línia amb el camí que es va iniciar en 2015 a la Comunitat Valenciana, que en aquests moments el PP s'oposa frontalment a aplicar.
655. D'altra banda, i en resposta a la crisi econòmica generada també pel Covid19, es va articular el major instrument econòmic de la Unió Europea. A través del mecanisme Next Generation, es va crear el Mecanisme Europeu de Recuperació i Resiliència. Concretament el Programa d'Ajuts a la Construcció d'Habitatge de lloguer social en edificis energèticament eficients.
656. En el marc d'aquest Mecanisme es va convocar el Primer Concurs de Dret de Superfície per construir Habitatge en Lloguer Social, que va finalitzar amb l'adjudicació de 12 parcel·les per construir 1.090 Habitatges.
657. Posteriorment es va convocar el segon concurs, ja sota Govern del PP, i de les 10 parcel·les només se n'han adjudicat 3.
658. Resulta fonamental continuar treballant en la línia d'ampliar el parc públic d'habitatge, especialment de lloguer, per acostar-nos a estandars d'altres països europeus, i garantir des de l'Administració el dret a un habitatge digne.
659. L'arribada del Govern del PP a la Generalitat Valenciana ha suposat una involució en termes absoluts respecte del model que iniciem els socialistes en matèria d'habitatge.
660. El Govern del PP ha tornat a situar l'habitatge com un negoci, i no com un dret. Mostra d'això és el recentment aprovat Decret d'habitatge protegit, que suposa desqualificar, i a més sense terminis mínims de qualificació, l'habitatge protegit d'iniciativa privada. Han incrementat els preus dels mòduls de la VPP, i ampliat el l'umbracle de renda per accedir, la qual cosa dificulta l'accés a les famílies que més necessiten aquest tipus d'habitatge. A més, han impulsat, el Pla Viu, que lluny de garantir el dret a l'habitatge suposa tornar al model de fomentar l'habitatge, només a través de la construcció, amb preus alts i afavorint només el negoci i no el dret.
661. Addicionalment el PP ha tornat al model de reduir el patrimoni de les administracions públiques substituint els models de gestió del sòl en els quals es fomenta el lloguer assequible retenint la titularitat pública del terreny per models especulatius de permuta, en els quals es fomenta exclusivament la compravenda d'habitatge amb la consegüent pèrdua de patrimoni públic.

662. Els socialistes apostem per desplegar tots els mecanismes de què disposa la Llei 2/2017 per la Funció Social de l'Habitatge, per garantir aquest Dret, especialment tots aquells mecanismes que impliquen posar habitatges a disposició de la ciutadania que es troben buits en mans de grans tenidors. Revertir les mesures adoptades recentment pel govern del Partit Popular i fomentar la mobilització d'habitatge buit existent a la Comunitat, a través del dret de tanteig i retracte, el concurs de compra d'habitatge.
663. Els socialistes considerem fonamental recuperar les línies d'ajudes al lloguer que es van anar incrementant durant els governs socialistes. L'arribada del PP a la Generalitat Valenciana ha suposat un retrocés en la consignació pressupostària i pagament d'aquestes ajudes, que són essencials per a milers famílies. D'altra banda, resulta imprescindible la declaració de qualificació permanent de la vivenda protegida, per a ampliar i garantir un parc públic d'habitatge a la Comunitat Valenciana. Cal continuar impulsant a través dels Fons Next Generation la construcció d'habitatge de lloguer assequible al nostre territori.
664. Així mateix, considerem fonamental establir mecanismes que incentiven els xicotets propietaris perquè els habitatges buits ixquen al mercat de lloguer, mitjançant la creació d'una assegurança pública que pugui donar cobertura davant situacions d'impagaments o altres problemes entre llogaters i propietaris.
665. Actuar sobre la ciutat consolidada és una altra de les premisses sobre les quals es basa la política pública d'habitatge dels socialistes:
- 666. *La Rehabilitació***
667. Actuar sobre la ciutat consolidada ha estat sempre una màxima per als socialistes. Impulsant mesures per a garantir la rehabilitació, millora i reutilització de l'entorn construït a la Comunitat Valenciana. S'estima que hi ha 420.000 edificis amb més de 50 anys. El que constreny a adaptar l'actual parc edificat amb problemes de sostenibilitat, accessibilitat, i eficiència energètica en la línia que marca la Unió Europea. Per tant, és clau la coordinació entre Administracions per aprofitar l'impuls que confereixen els Fons Next Generation a aquesta finalitat.
668. No obstant això, la Comunitat Valenciana ja va ser pionera a impulsar mecanismes de foment de la reforma i rehabilitació, a través del Pla Renhata que es va posar en marxa en 2017 i subvenciona millores de l'interior de la vivenda, l'accessibilitat o l'eficiència energètica. Cal continuar promovent aquestes iniciatives que el govern del PP ha paralytat en 2024, així com reprendre i impulsar els programes de Rehabilitació i Regeneració Urbana com a element fonamental per a actuar sobre la ciutat consolidada i apostar per les polítiques d'habitatge sostenibles.

669. Els socialistes prioritzarem la millora del Parc públic d'habitatge a través de les polítiques de rehabilitació que aborden també la lluita contra la pobresa energètica, la perspectiva de gènere, la cohesió social, la convivència, l'accessibilitat i la igualtat.
670. Per això impulsarem especialment la rehabilitació de barris vulnerables, des d'una visió integral de ciutat, abordant la rehabilitació d'habitatges i els espais públics amb major degradació social i residencial, ja que la necessària transició energètica no pot deixar enrere els més necessitats.
- 671. *Habitatge Jove***
672. Segons l'últim Observatori d'Habitatge del Consell de la Joventut d'Espanya, la Comunitat Valenciana ha millorat en els últims anys, però encara queda camí per recórrer per a arribar als índexs òptims d'emancipació de joves entre 16 i 29 anys que en el primer trimestre de 2023 era de 15'5%.
673. Per tant, cal continuar implementant mesures com el Bo Lloguer Jove per fomentar l'emancipació dels joves. Garantir de manera permanent la reserva del 40% d'habitatges per a joves al parc públic, així com impulsar un pla de col·laboració publicoprivada de cessió d'ús de l'habitatge en règim de lloguer assequible després de la rehabilitació per part de l'administració.
- 674. *Els desnonaments i l'emergència habitacional***
675. Entre els col·lectius més vulnerables, i també entre persones en situacions sobrevingudes, es produeixen situacions d'emergència habitacional, que en massa casos acaben en desnonaments i així ho acrediten les dades del Consell General del Poder Judicial.
676. Per fer front a aquesta situació, la Llei 2/2017 per la Funció Social de l'Habitatge, va regular una sèrie de mecanismes per poder afrontar i articular mesures contra els desnonaments, que comporten la dramàtica situació de perduda de l'habitatge.
677. Els socialistes apostem per la intervenció de l'Administració per evitar els desnonaments i garantir d'alternativa habitacional quan es requerisca, amb l'objectiu de garantir el dret a un habitatge adequat i assequible.
678. Per aquest motiu cal continuar els treballs de la Unitat d'Ajuda al Desnonament, com a espai de coordinació estudi i anàlisi de cada cas particular que arribe al servei central i remetre'l a l'òrgan competent d'emergència habitacional
679. És imprescindible ampliar la dotació pressupostària per implementar les polítiques per donar resposta a les situacions d'emergència habitacional, que acaben de ser retallades del pressupost per part del PP.

680. *La Iniciativa Pública en matèria d'Habitatge*

681. El govern d'Espanya ha anunciat recentment la creació d'una empresa estatal d'habitatge, apostant per la iniciativa pública no només en gestió del sòl, sinó també en l'àmbit del lloguer assequible a través de la promoció i gestió, bé directament, bé a través de mecanismes de col·laboració publicoprivada.

682. Els socialistes continuarem impulsant aquesta política des de l'àmbit autonòmic i municipal, donant suport a l'acció pública a través d'instruments públics (empreses o entitats públiques empresarials) que desenvolupen un parc públic d'habitatges de lloguer assequible i que compten amb els mitjans necessaris per implementar adequadament la gestió social dels parcs d'habitatge, incidint en l'acompanyament social de les famílies més vulnerables.

683. *El Tercer Sector i el Sector de Lucre Limitat en matèria d'Habitatge.*

684. Considerem fonamental desenvolupar el tercer sector en matèria d'habitatge. Per a això impulsarem mesures fiscals i urbanístiques amb la finalitat que el tercer sector es desenvolupe a la Comunitat Valenciana, i les entitats sense ànim de lucre o lucre limitat puguen col·laborar amb el sector públic per a implementar les polítiques d'habitatge.

Una via econòmica valenciana

685. Una via econòmica valenciana
686. La Comunitat Valenciana enfronta un període decisiu per a impulsar i redefinir el seu desenvolupament econòmic i social en un nou entorn global. Les tensions geopolítiques, el canvi climàtic o les transicions ecològica i digital, així com els efectes de la COVID-19, han posat de manifest les vulnerabilitats de la nostra economia i alhora han dibuixat algunes oportunitats per redissenyar estratègies de desenvolupament des d'una òptica pròpia.
687. Ja ningú qüestiona que l'actual model imperant en l'economia global ha mostrat la seua fragilitat davant d'esdeveniments extrems, ni tampoc que ha de ser repensat per no caure en un estancament regressiu. En aquest sentit han decaïgut les teories econòmiques que negaven la naturalesa cíclica de l'economia i, per tant, restaven importància al paper d'intervenció dels agents públics per mantenir i impulsar el creixement econòmic, així com s'ha revaloritzat la necessitat del públic com a actor determinant del sistema econòmic. Hi ha un consens davant el paper essencial de l'estatal –en el seu concepte, ampli-, així com la necessitat d'introduir un grau de planificació estructural que implique diversificar les fonts de desenvolupament, garantir la sostenibilitat dels recursos naturals i abordar les desigualtats que s'han agreujat per un sistema que ha perdut capacitat redistributiva en les últimes dècades, abocant-lo al col·lapse en molts dels seus aspectes.
688. És cert que molts dels nostres reptes són compartits amb altres regions europees, com la interdependència estratègica en un context en què les tensions geopolítiques limiten les cadenes de subministrament i l'accés a mercats globals, la sostenibilitat, la crisi climàtica, la digitalització, les desigualtats derivades de la precarització, la pèrdua de poder adquisitiu del treball, l'atur, que malgrat avanços històrics continua sent estructuralment alt, el retard de l'emancipació i la negació en el mercat del dret a l'habitatge o l'envelliment de la població. Així com els replegaments proteccionistes d'algunes de les economies principals, la manca de competitivitat europea en alguns dels nous sectors dominants i predominantment digitals, la necessitat d'arbitrar una sobirania compartida en termes primaris o energètics. Aquests, entre altres factors, determinen riscos per tenir en compte i no només marquen l'agenda regional, sinó que també requereixen solucions que transcendeixen fronteres. Però, alhora hi ha un protagonisme creixent del local i regional. Els territoris, en el seu concepte més ampli, tenen singularitats, el lloc importa, i el nostre requereix d'una mirada econòmica valenciana.

689. El nostre espai econòmic és el d'una regió mediterrània i europea, terciaritzada, eminentment oberta, cosa que la defineix com a més propensa a aprofitar escenaris d'expansió i alhora més vulnerable que d'altres a shocks globals. Una característica redundant amb la nostra distribució sectorial i els nivells de productivitat de la nostra estructura productiva que limiten l'accés a ocupacions de qualitat.
690. El nostre PIB per càpita regional és un 15% inferior a la mitjana nacional, reflectint reptes estructurals relacionats amb la productivitat i l'estructura empresarial.
691. El sector industrial representa una mica més del 15% del Valor Afegit Brut de la Comunitat Valenciana, encara que els serveis lligats a la indústria, on es troben una part important dels sectors més productius, està tres punts per davall del conjunt de l'Estat i les nostres exportacions industrials es concentren en productes de baix valor afegit.
692. Això es combina amb una productivitat laboral estancada i una estructura empresarial dominada per pimes amb baixa capacitat d'inversió en tecnologia i innovació i menys del 10% de les empreses participa en clústers o ecosistemes innovadors.
693. En aquest sentit, les inversions en R + D + i i TIC de les nostres empreses estan 10 punts per sota de la mitjana nacional, la qual cosa limita la capacitat d'innovació de les empreses. I reflex d'aquesta estructura productiva el nostre mercat laboral, encara que amb avanços, continua mostrant altes taxes de precarietat i desigualtat.
694. De fet, la concentració de gran part de les inversions en actius immobiliaris, de forma accelerada en els últims anys a la calor d'una nova bombolla especulativa en el mercat de l'habitatge a causa de la conjunció de la recerca de rendibilitat en en la rajola i la conversió d'espais residencials en llocs per a l'activitat turística, no han afavorit la productivitat valenciana, que va iniciar una senda de retrocés marcat pel protagonisme especulatiu.
695. Una economia que, coneixedora d'això, va reincidir un camí de transformació i reindustrialització en l'última dècada amb els governs progressistes de Ximo Puig, però que es troba inconclús.

696. A més, per la nostra situació geogràfica ens enfrontem a enormes riscos climàtics amb afecció a la seguretat, però també d'un cost econòmic de gran magnitud, com el provocat per la DANA a la província de València. I lamentablement el sofert és la mostra de la major virulència d'episodis que amenacen de repetir-se més freqüentment. De la mateixa manera que constitueix l'alarma d'una nova situació climàtica amb grans implicacions per a sectors primaris com l'agricultura o per a altres associats al clima com el turisme, del qual som excessivament dependents. Si el nostre país és especialment vulnerable al canvi climàtic, la Mediterrània s'ha convertit en la zona zero, amb un increment d'1,5°C des de 1950.
- 697. *El finançament autonòmic***
698. A la Comunitat Valenciana patim un gran problema d'insuficiència dels recursos aportats per l'Estat per a finançar les competències transferides.
699. Es tracta d'un problema crònic que, per oferir als ciutadans nivells de prestació de serveis públics bàsics equivalents als que reben en altres comunitats. Així mateix, l'infrafinançament dels serveis bàsics, en obligar a destinar una part més gran del pressupost de la Generalitat que en la mitjana de comunitats autònomes, disminueix els recursos disponibles per desplegar altres moltes polítiques que són necessàries per al canvi de model productiu de la nostra comunitat, la millora de les infraestructures de titularitat autonòmica o la conservació del nostre medi ambient i dels recursos naturals.
700. És imprescindible revisar el sistema de finançament de les Comunitats Autònomes per assegurar els recursos suficients per poder exercir eficaçment les nostres competències en un marc de corresponsabilitat fiscal.
701. Volem avançar cap a una societat més igualitària, que des de la solidaritat i la diversitat supere les insuficiències i les insatisfaccions detectades. Un model capaç de donar resposta als nous reptes polítics que ens permeta millorar la qualitat de vida i el benestar de les persones i ampliar els seus drets en condicions d'igualtat.
702. El problema d'infrafinançament no només implica una menor quantitat de recursos per cobrir la despesa en Serveis Públics Fonamentals, així com el recurs a l'endeutament per poder accedir a una inversió social equitativa respecte a altres territoris generant desigualtats i un deute, en gran proporció, injusta. Sinó que, a més, redueix el marge d'autogovern en termes econòmics i la capacitat de la Generalitat per sostenir les polítiques transformadores necessàries.

703. Al mateix temps, el sector públic valencià, com el seu entorn administratiu, s'enfronta a barreres en la seua digitalització. De fet, només el 25% dels serveis públics estan completament digitalitzats. Així com a problemes d'eficàcia i eficiència, compartits amb altres regions i països amb models burocràtics assimilables, als quals cal atendre, encara que aquests hagen estat exagerats per justificar les onades privatitzadores. I segueix sense recuperar-se de forma completa de les polítiques de restricció de la inversió pública imposades després de la crisi del 2008, així com d'un corrent que instava a la reducció del protagonisme públic en l'economia que afortunadament comença a revertir-se en termes europeus. De fet, la inversió pública el 2022 va ser un 55% inferior al moment àlgid del 2009.
704. No obstant això, al costat de les debilitats tenim algunes oportunitats especialment rellevants.
705. En l'espai energètic formem part del país europeu que millor està aconseguint un mix sostenible i a preus reduïts, la qual cosa ens eleva a una situació de competitivitat, en nous sectors i en el terreny industrial, que no teníem fins ara.
706. El nostre sistema públic de generació de talent és un dels millors d'Espanya i és competitiu al món, cosa que ha permès que algunes iniciatives d'alt valor afegit hagen triat la nostra regió com a espai de futur.
707. La nostra posició geogràfica, de caràcter central amb l'avanç del Corredor que ens connecta ferroviàriament amb Europa, així com la posició en el comerç global com a porta d'entrada per a Àsia a Europa o la nostra proximitat als països emergents del nord d'Àfrica ens concedeixen un marc privilegiat de l'oportunitat mediterrània. Factors tots ells que predisposen que la Comunitat Valenciana siga un espai rellevant en la nova configuració econòmica regional i global.
- 708. Objectius**
709. Cal restablir, per tant, la salut dels dos pilars sobre els quals s'ha basat l'èxit de l'Estat del Benestar; el públic i el privat. El pacte social que més desenvolupament ha produït en la història ha estat basat en el bon funcionament i la col·laboració, no en la desaparició del públic sota el privat, ni tampoc en la negació de la iniciativa econòmica. Aquesta actualització, a una nova versió, és una defensa del model econòmic, però també de la democràcia econòmica que, en definitiva, sosté una part important de l'estabilitat de la democràcia en el seu conjunt.
710. Una economia extractiva que es basa en la pèrdua de present i en la negació d'expectatives de futur d'àmplies capes de la societat o en la qual l'esforç es remunera de forma absolutament desproporcionada en favor del capital, respecte del treball, és una societat en fallida.

711. En aquest sentit cal convertir el que es planteja com la debilitat econòmica de les democràcies, enfront de noves autocràcies, capaces de decidir ràpid i sense contrapesos, en un avantatge. La col·laboració, l'establiment d'un model capaç de donar oportunitats que permetin aprofitar la totalitat del talent, l'enfortiment de les classes treballadores i mitjanes, un repartiment equilibrat de les rendes, la seguretat o els beneficis d'una societat del benestar, on els drets socials estan garantits, són elements a favor del nostre futur i no en contra.
712. No neguem les insuficiències, però sí que s'utilitzen com a excusa per a una regressió històrica. Ens recolzem en aquests pilars per a obtenir un nou equilibri, fruit del diàleg social que ha protagonitzat algunes de les majors històries d'èxit de l'economia valenciana. El repte econòmic valencià, que, en gran mesura, des de l'òptica d'un partit d'ideari socialdemòcrata és el repte de les noves ocupacions, s'ha d'abordar des de marcs d'acord que permetin fer sostenibles les transicions necessàries. I no només es tracta d'abordar un concepte acrític de noves ocupacions, sinó d'ocupacions dignes. I les ocupacions només són dignes quan permeten a les treballadores i els treballadors desenvolupar projectes de vida dignes i permet les expectatives de progrés personal. De fet, perquè les ocupacions complisquen amb el conjunt de funcions necessàries en un estat social han de contribuir a la redistribució –o, predistribució– de la renda. Han de permetre avançar en termes relatius i no retrocedir, en permetre als treballadors participar en el repartiment de la renda generada per l'economia.
- 713. Acords en matèria econòmica*
714. Per a aprofitar aquest escenari és necessari adoptar una sèrie d'acords que senten les bases sobre les quals edificar la nova via econòmica valenciana.
715. En primer lloc, cal que el conjunt d'Espanya continue amb l'impuls de polítiques que superen la infrainversió, que ha situat històricament la Comunitat Valenciana en xifres inferiors al seu pes relatiu respecte al conjunt de la població.
716. Des del PSPV-PSOE s'entén necessari un Pacte d'Estat per a planificar i prioritzar les infraestructures amb criteris socioeconòmics, mediambientals i consensuats.
717. En aquest sentit es considera clau l'impuls de projectes com el Corredor Mediterrani i Corredor Càntabre Mediterrani, el desenvolupament de xarxes logístiques, connexions viàries i ferroviàries amb ports i àrees industrials clau prioritzant la descarbonització i la integració de les infraestructures portuàries en l'Economia Blava, prioritzant la sostenibilitat i la regeneració port-ciutat.

718. Així mateix, per poder tirar endavant les polítiques d'impuls a un nou model des de l'autogovern econòmic és necessària l'aprovació d'un model de finançament autònom just, segons els criteris de població ajustada.
719. Un sistema que implique el finançament suficient dels serveis públics fonamentals i acabar amb la desigual provisió d'aquests en l'actualitat. Però també que permeta una política promocional que permeta consolidar-nos com una regió competitiva en aquest nou escenari.
720. Referent a això és important que els efectes de l'infrafinançament traduïts en deute públic valencià es compensen per part del conjunt de l'Estat per a evitar que els seus efectes continuen limitant, de forma injusta, a la Comunitat Valenciana en el futur. Així com habilitar mecanismes transitoris que permetan generar un efecte similar al de la pròpia reforma, com pot ser el finançament extraordinari acompanyat d'una condonació d'aquest deute.
721. De la mateixa manera la distribució equilibrada dels focus de desenvolupament ha de venir acompanyada d'una reducció de l'efecte capitalitat que promou la concentració del poder econòmic i administratiu a Madrid i polaritza el desenvolupament del país.
722. En aquest sentit, es requereix d'un impuls reformista per acordar un nou conjunt de normes fiscals orientades al desenvolupament que incloguen la reforma de la Llei d'Estabilitat Pressupostària, així com el conjunt de normatives que limiten l'autonomia regional i local, que conjuguen la responsabilitat amb l'adaptació dels límits de dèficit i deute a les necessitats reals i a una política d'impuls del desenvolupament, no només en contextos d'emergència. Abandonar l'entramat legislatiu de caràcter restrictiu i substituir-lo per normativa fiscal orientada als objectius globals.
723. Un sistema fiscal just i progressiu que permeta finançar l'Estat del Benestar, corregisca desigualtats socials i permeta impulsar polítiques públiques que generen bons llocs de treball, permetent l'impuls necessari a la transformació econòmica.
724. En aquest sentit, el sistema impositiu s'ha d'alinejar amb els principis constitucionals d'igualtat i progressivitat, perquè la fiscalitat, lluny de ser neutral, influeix en les oportunitats i condicions de vida, buscant reduir les desigualtats heretades. Per tant, hem de combatre arguments falsos com la teoria de l'efecte degoteig que defensa que rebaixar impostos als més rics no beneficia el conjunt de la societat, quan en realitat les dades de l'OCDE mostren que aquestes mesures augmenten la desigualtat o que reduir la fiscalitat de grans empreses promou un creixement real, quan de nou l'OCDE ha desmentit aquesta fallàcia i ha acordat l'impuls d'impost mínim global de societats.

725. Alguns elements clau són l'acord per l'harmonització d'impostos per evitar el dúmping fiscal entre comunitats autònomes, assegurant la igualtat territorial i evitant que comunitats amb més recursos perjudiquen altres menys afavorides. Màxime quan aquesta competència fiscal a més de ser contraproductent es construeix sobre una desigual distribució dels recursos de tots en favor d'un model excessivament centralista.
726. Aprofundir en els avanços que, a la Comunitat Valenciana, es van produir amb els governs socialistes, quan la reforma fiscal va aconseguir una reducció de l'IRPF per a rendes mitjanes i baixes o un Impost sobre Successions i Patrimoni per al 3% més ric, que beneficiava el conjunt de la societat i permetia reduir els efectes de la coneguda com a trampa de la meritocràcia, finançant amb recursos dels qui més tenen per raó de naixement les oportunitats d'una majoria que no disposa d'aquest privilegi.
727. De la mateixa manera, la lluita contra el frau fiscal va recuperar més de 100 milions d'euros anuals, i continua constituint un objectiu primordial aconseguir aflorar aquests recursos per múltiples motius, com la lluita contra l'economia submergida que promou models de precarietat i l'erradicació d'un frau que, gairebé sempre, està relacionat amb l'elusió fiscal de les capes més afavorides de la població.
728. Aquesta línia d'actuació ha de continuar afavorint les classes mitjanes i treballadores promovent un major equilibri de tributació entre les rendes del treball i del capital que impedeix la transferència regressiva que es produeix des de les primeres a les segones.
729. Així mateix, la introducció decidida d'una fiscalitat verda sota la màxima "qui contamina, paga" és essencial, com ho és introduir un plantejament social en aquestes, tenint en compte que la contaminació està protagonitzada per les rendes més altes i que, per fer sostenible aquesta transició, s'ha d'atendre criteris d'equitat que permetan una adaptació justa.
730. Un acord per impulsar un Sector Públic Transformador que conjugue un model democràtic modern, amb una administració pública eficient, innovadora i connectada amb les necessitats de la ciutadania i els sectors econòmics.
731. En aquest sentit s'antaja necessari recuperar el valor del públic, reconnectar-lo amb la ciutadania, recuperant el seu valor com a facilitador de drets i desenvolupament econòmic. Un paper públic actiu de caràcter neokeynesià, però també de referència ètica i transparència, liderat per responsables exemplars i sota principis de transparència que permetan establir un marc de confiança de què ara no gaudeix la Generalitat sota el govern de Mazón.

732. A més, la reputació de les administracions s'ha de protegir, impulsant indicadors objectius d'acompliment i retent comptes a la ciutadania. Millorant la percepció del rendiment dels impostos abonats per la ciutadania. Tot i que la comparació amb els serveis privats ha d'introduir el benefici conjunt de la solidaritat o l'accés universal, així com el cost de la manca d'aquestes. No obstant això, encara que la pandèmia haja demostrat la importància del públic, especialment en sanitat, manteniment de l'ocupació i serveis essencials o la DANA ha demostrat la necessitat d'una resposta col·lectiva, estructurada i sobre la base de garanties públiques, cal que la valoració del públic no descanse en excés sobre escenaris d'emergència.
733. S'ha de combinar escolta activa, eficiència i seguretat jurídica, eliminant tràmits innecessaris i millorant la percepció ciutadana actual que entén l'administració com un entorn hostil, en lloc de facilitador. Per això cal comprometre's a dotar el públic dels mitjans necessaris, perquè la precarització en termes, especialment, de personal genera un clima advers i perquè la consecució dels objectius públics no ha de descansar sobre una càrrega desproporcionada de treball en serveis tensionats. Hi ha marge de millora i és imperatiu aconseguir-ho incorporant recursos, reduint burocràcia, adoptant noves tecnologies emergents.
734. L'administració ha d'avançar en models, com es va començar a fer amb el Botànic, per a la incorporació de talent. En aquest sentit, és essencial superar els actuals límits en la provisió de l'ocupació pública amb nous perfils i facilitats per a la connexió permeable entre sector públic i privat.
735. De la mateixa manera que la participació estatal en tecnologia i innovació és clau per evitar desigualtats i garantir beneficis per a tota la societat o com ho és la promoció de l'intraempreniment, el foment d'espais d'innovació pública com laboratoris i hubs col·laboratius per experimentar polítiques i solucions.
736. Un pacte per la igualtat d'oportunitats i la plena ocupació digna.
737. Perquè malgrat el desenvolupament de l'estat de benestar i en concret, dels serveis públics valencians i el seu reforç durant les dues legislatures del Botànic, persisteixen desigualtats significatives en accés a l'educació, l'ocupació i els recursos públics. A més, no es pot desatendre que la mobilitat intergeneracional és baixa, especialment per a les dones i grups amb més dificultats, així com que el model de redistribució espanyol s'ha demostrat notablement eficaç a l'hora de corregir les desigualtats un cop produïdes les transferències socials.

738. Un terç dels qui creixen en llars pobres romanen en el quintil més baix d'ingressos o, malgrat una millora important en els últims anys, la taxa d'abandonament escolar primerenc és propera al 15%, per sobre de la mitjana europea, només el 10% dels estudiants accedeixen a programes avançats de STEM. De la mateixa manera, les dones guanyen un 20% menys que els homes en llocs equivalents. A aquest context s'afegeix una bretxa en termes de propietaris i arrendataris, que està generant un desplaçament de rendes des dels segons als primers i que suposa el detriment de les rendes del treball, respecte a les del capital. El conjunt d'aquests fets determina una societat en la qual el mèrit té menys protagonisme del degut en l'assignació dels recursos i un conjunt d'incentius nocius per al funcionament del sistema econòmic valencià, en línia dels riscos que pateixen les regions on guanyen protagonisme les institucions econòmiques extractives enfront de les inclusives.
739. Per aconseguir avançar en un escenari d'igualtat d'oportunitats és imprescindible acompanyar les polítiques fiscals d'un nou impuls a l'educació universal que permeta no només garantir la igualtat en l'accés al sistema educatiu sinó també la permanència en el mateix, continuar enfortint la formació professional i la universitat pública. No podem oblidar el gran repte que suposa la polarització dels perfils de les persones aturades, ja que hi ha un nombre molt important de persones a qui haurem de poder oferir noves oportunitats.
740. Des del PSPV-PSOE també hem de donar suport a una transició de doble via cap a una economia de més oportunitats. Des de l'òptica del treballador, cal assegurar que la generació d'ocupació en sectors sostenibles i digitals estiga acompanyada de condicions laborals dignes, fomentant contractes estables i salaris justos com a part del compromís amb el desenvolupament sostenible. I des de la de l'empresa establir ajuts o subvencions perquè les empreses fomenten la reconversió professional dels seus empleats cap a sectors o àrees més sostenibles i tecnològiques, evitant així l'exclusió laboral. L'objectiu és que ningú quede enrere quan es consolide la transformació digital i ecològica de forma majoritària en el teixit productiu.
741. Per a això, s'ha de blindar un diàleg social estructurat amb taules de concertació tripartides permanent.

742. A més, s'ha de reforçar el paper de garant de l'administració sobre les condicions de l'ocupació. Emfatitzem la importància d'eradicar l'ús fraudulent de la figura de l'autònom. Això requereix reformar els drets de les persones autònomes i oferir incentius específics adaptats a la seua activitat. L'entrada en vigor de la Llei Rider representa un avanç significatiu per regularitzar i dignificar les condicions laborals dels repartidors de plataformes digitals. Aquesta normativa estableix que els "riders" són treballadors i treballadores per compte d'altre, i posa fi a un model que generava grans beneficis mitjançant l'explotació laboral, abusant de la figura dels falsos autònoms i perjudicant les empreses que sí que respecten les normes laborals i els drets de les persones treballadores. Creiem en la promoció de l'autoocupació mitjançant crèdits tous i assessorament, en termes equitatius i no com a fórmula de subocupació.
743. De la mateixa manera que ha de ser un objectiu d'una administració progressista el continu treball per la reducció de la jornada laboral apostant per un millor equilibri entre vida personal i laboral que permeta generar un cercle virtuós amb la resta dels objectius socials, però que també és necessària per fomentar entorns de major productivitat. Fent especial incidència en sectors on els horaris són més lesius amb aquests objectius.
744. De la mateixa manera, hem de garantir i defensar el dret de les persones treballadores a la desconexió digital total fora del seu horari laboral, protegint tant la seua intimitat personal com laboral. Els avanços digitals han facilitat la implementació de controls més intrusius, especialment en modalitats com el teletreball. Per això, és fonamental reforçar els drets laborals en l'entorn digital, assegurant la protecció de dades personals, l'autonomia en l'acompliment laboral, el respecte a la privacitat i el compliment rigorós de les normatives relacionades amb els drets fonamentals. És prioritari garantir que totes les persones treballadores puguen gaudir plenament de les seues jornades de descans i que no es vegem sotmeses a exigències de connectivitat constant, respectant sempre els límits dels seus horaris laborals.
745. Un pacte per la innovació i el desenvolupament tecnològic com a pilars fonamentals, tant per enfortir l'Estat del Benestar, com per promoure un creixement econòmic sostenible, amb ocupació estable i de qualitat.
746. A més, cada xoc esdevingut en els últims anys, com la pandèmia o els conflictes bèl·lics, evidencien la necessitat d'enfortir les capacitats innovadores, potenciar el talent i apostar per la regionalització d'una producció estratègica.
747. El camí a la digitalització s'ha de centrar en la dignitat humana, la inclusió digital i eliminar les bretxes de gènere econòmiques i tecnològiques.

748. Per a la consecució del Sistema d'Innovació Valencià, tal com es va impulsar en l'anterior Consell liderat pel PSPV-PSOE mitjançant iniciatives com l'Agència Valenciana de la Innovació (AVI), s'ha d'articular un ecosistema que connecte investigació, empresa i administracions.
749. De fet, malgrat l'eixida de l'èpica individual està demostrat que la innovació és un camí col·laboratiu i en el cas valencià l'objectiu de reduir la baixa productivitat requereix de la concertació social per un model que afavorix el sorgiment l'horitzontalitat de l'educació tecnològica, el suport al sorgiment d'empreses d'alt valor afegit, així com la transformació i consolidació d'iniciatives ja existents de la mà dels programes europeus, com els que estan impulsant una indústria 4.0.
750. Cal assumir la reindustrialització com un gran projecte de país, a diferència del model de grans esdeveniments protagonitzat per la dreta valenciana. Per a això, cal impulsar un fons específic regional i garantir una nova competitivitat de clústers estratègics com el ceràmic o el de la mobilitat, però també impulsar alguns altres en sectors clau per als quals l'economia valenciana té avantatge respecte a altres regions com la biotecnologia, les energies netes, conductors, o aspectes fonamentals de les TIC, com el microxip. Així com generar una estratègia valenciana per a l'economia de dades i la Intel·ligència Artificial, que incidisca tant en la seua rellevància productiva, com en les possibilitats que obre per a la planificació de polítiques públiques. La IA s'aplica o aplicarà a tots els sectors des d'agricultura a indústria o turisme, però també a la medicina o l'educació, millorant processos i optimitzant recursos.
- 751. Intel·ligència Artificial: Una oportunitat per a tothom, no un privilegi per a uns pocs*
752. La revolució de la Intel·ligència Artificial (IA) està transformant les nostres societats a un ritme sense precedents, oferint enormes oportunitats en termes de desenvolupament econòmic, millora de la qualitat de vida i avanç científic. Tanmateix, també presenta un desafiament crucial: garantir que els seus beneficis arriben a tota la població, evitant la creació de noves bretxes socials i econòmiques.
753. La Comunitat Valenciana ha de liderar un model inclusiu en l'accés i ús de la IA, assegurant que cap ciutadà quede al marge d'aquesta transformació. És essencial que la IA siga vista com una eina que millora vides i no com un instrument exclusiu d'uns pocs. La democratització d'aquesta tecnologia requereix polítiques públiques valentes que combinen formació, sensibilització i regulació.

754. Formació en competències digitals i d'IA per a tota la població:

- 755. Crear un programa formatiu públic, accessible i gratuït que incloga conceptes bàsics d'IA, adreçat tant a joves com a persones adultes.
- 756. Integrar l'ensenyament de la IA en el currículum educatiu de les diferents etapes educatives, assegurant que tot l'alumnat adquirisca coneixements bàsics sobre el seu funcionament, impacte i aplicacions.
- 757. Oferir tallers i recursos online específics per a adults majors i col·lectius vulnerables, evitant que queden rellegats en l'accés a les noves tecnologies.
- 758. Promoure la figura de "mentors digitals" en cada municipi per a ajudar a la població a adquirir competències bàsiques en IA i altres tecnologies emergents.

759. Suport a la digitalització de xicotetes i mitjanes empreses (pimes):

- 760. Establir un programa de subvencions i assessorament tècnic perquè les pimes valencianes adopten tecnologies d'IA de manera eficient, fomentant la creació d'ocupació i la competitivitat.
- 761. Garantir que les formacions per a empresaris incloguen un component d'ètica tecnològica i sostenibilitat.

762. Evitar l'exclusió digital en l'accés a serveis públics:

- 763. Cal assegurar que els serveis públics basats en IA siguin inclusius, accessibles i comprensibles per a tota la ciutadania, incloent-hi persones grans i amb diversitat funcional.
- 764. Implementar mesures perquè ningú quede exclòs de l'ús de serveis digitals per manca de connectivitat o dispositius, especialment en zones rurals.

765. Foment de la recerca responsable i inclusiva:

- 766. Impulsar el finançament de projectes de recerca en IA que promoguen la igualtat d'oportunitats i la lluita contra les bretxes socials.
- 767. Crear un Observatori de la Intel·ligència Artificial a la Comunitat Valenciana per a avaluar l'impacte social d'aquesta tecnologia i proposar mesures correctives.

768. Un compromís amb la igualtat en l'era digital

769. La IA ha de ser un motor de progrés compartit, no un mecanisme que aprofundisca desigualtats. Des del PSPV-PSOE, assumim el compromís de treballar per una Comunitat Valenciana on tots i totes puguen aprofitar el potencial d'aquesta tecnologia, sense importar la seua edat, nivell educatiu o situació econòmica.
770. De la mateixa manera, cal orientar la nostra economia a una nova internacionalització que passe per sectors d'alt valor afegit.
771. La millora de la competitivitat de les empreses valencianes passa per una major orientació de les inversions cap a actius immaterials, intangibles, perquè són els que generen més valor afegit en millorar l'eficiència productiva. Això i la inversió en capital humà, en organització, en marca i en disseny, i després en innovació, són palanques poderoses per millorar la productivitat en una transició digital que requereix d'una major inversió en connectivitat i capacitació.

L'ocupació de qualitat. Un treball digne per a un projecte de vida digne.

772. L'ocupació de qualitat. Un treball digne per a un projecte de vida digne.
773. L'ocupació continua sent, per a la majoria de la ciutadania, la base sobre la qual construir projectes de vida dignes i estables. Per això, garantir un treball decent no és només un dret, sinó una necessitat fonamental per a assegurar prosperitat i justícia social a la nostra Comunitat Valenciana. Des del socialisme valencià, la plena ocupació continua sent un objectiu irrenunciable: més ocupació i millors condicions laborals que permeten treballar per a viure, i no viure per a treballar.
774. En els últims anys, l'acció coordinada del govern d'Espanya, liderat per Pedro Sánchez des de 2018, i del govern de la Generalitat Valenciana, sota el lideratge de Ximo Puig, ha sigut clau per a impulsar la millora de l'ocupació i les relacions laborals, demostrant que la creació d'ocupació de qualitat és compatible amb el creixement econòmic. L'aprovació de la reforma laboral del 2021, fruit del diàleg social entre sindicats, patronals i govern, va marcar un abans i un després, reduint la temporalitat, dignificant les condicions laborals i apostant per un model de contractes estables.
775. Durant els vuit anys del govern liderat pels socialistes a la Generalitat, es va aconseguir reduir l'atur en més de deu punts i generar més de 400.000 noves ocupacions a la Comunitat Valenciana. Aquests avanços es van produir en un context marcat per reptes globals com la pandèmia de la COVID-19 i la guerra entre Ucraïna i Rússia, i gràcies a l'esforç col·lectiu de la societat valenciana, de les seues empreses, dels seus treballadors i treballadores, gràcies a una inversió constant en polítiques actives d'ocupació, l'enfortiment del diàleg social i la col·laboració publicoprivada.
776. A nivell estatal, des del 2018, el govern socialista ha posat en marxa mesures decisives per protegir la classe treballadora i fomentar una ocupació digna, com la revaloració del Salari Mínim Interprofessional (SMI), que ha augmentat en més del 54%, assolint els 1.134 euros mensuals. Aquestes accions han contribuït a reduir la desigualtat, a dignificar els salaris i a reforçar la protecció social, sense frenar el creixement econòmic.
777. No obstant això, el mercat laboral valencià segueix enfrontant reptes estructurals:
778. Estacionalitat marcada per sectors com el turisme i l'agroalimentació.
779. Desajustos entre l'oferta i la demanda laboral.
780. Manca de personal qualificat en oficis tradicionals.

781. Un alt percentatge d'atur en col·lectius vulnerables, especialment persones aturades de llarga durada, majors de 55 anys, dones i joves.
- 782. Adaptació davant desafiaments globals*
783. Promocionar des del lideratge públic de la Generalitat la generació de nous marcs d'aliances de cooperació publicoprivada per atraure inversions en àrees clau en favor del treball decent i sostenible, i establir una garantia de transicions ecològiques justes i l'impuls a la igualtat de gènere.
784. Hem d'apostar per la utilització sense ambages del recurs a la col·laboració estratègica innovadora publicoprivada, alliberant aquest concepte de la utilització torticera que se li havia donat des de la dreta per encobrir les pràctiques depredadores sobre els recursos públics.
785. La Comunitat Valenciana ha de convertir-se en una autonomia atractora del talent internacional. La deslocalització de professionals qualificats al llarg del planeta és una constant dels últims anys que cada dia s'accelera. Professionals de diferents àmbits poden realitzar el seu treball des de qualsevol lloc i això genera oportunitats per a la Comunitat Valenciana. Ser una regió que atrega el talent té un efecte arrossegament important per a la nostra economia. Elements com unes comunicacions adequades, un bon clima o un sistema educatiu de qualitat són alguns dels aspectes que influeixen en les decisions de mobilitat del talent internacional i en els quals la Comunitat Valenciana té un avantatge comparatiu innegable, encara que encara hem de millorar. Per a això és necessari elaborar una estratègia global que permeta donar a conèixer el nostre territori i acompanyar aquestes persones i les seues famílies en la seua instal·lació a la Comunitat Valenciana.
786. La defensa del públic i de la necessitat del seu enfortiment, mostrada especialment durant la crisi de la Covid, ha de permetre també que la seua acció contribueixca a la generació de noves oportunitats per a les empreses compromeses amb la creació de llocs de treball amb majors estàndards de qualitat i millors salaris, i especialment per a les xicotetes i mitjanes empreses valencianes. En aquest sentit, ha de ser un objectiu essencial establir les condicions per a millorar el teixit productiu, fonamentalment perquè la creació de riquesa quede vinculada a un canvi de tendència substancial per a modificar la situació actual en la qual el salari mitjà dels valencians i valencianes és un 13 % inferior a la mitjana d'Espanya.

787. L'economia valenciana està molt diversificada, però la seua baixa productivitat s'estén a molts sectors ja que es deu a que el pes de les activitats més productives en la majoria d'ells és menor que en altres regions. La conseqüència d'una baixa productivitat és una menor capacitat de generació de renda. Les polítiques de modernització del teixit productiu valencià han de contribuir a que guanyen pes en cada sector industrial o de serveis les activitats tecnològicament avançades, perquè tenen més capacitat de generar valor, ocupació de qualitat i bons salaris.
788. El nostre teixit productiu es basa molt en microempreses i pimes, mentre que les grans empreses estan experimentant una reducció significativa de la seua força laboral. Una mida empresarial massa xicoteta limita la professionalització de la direcció, la productivitat de les empreses i la seua capacitat de finançament, d'innovació i d'internacionalització, fent més freqüent la mortalitat empresarial. Les polítiques de suport a l'empresa valenciana han de crear condicions favorables perquè els projectes siguen duradors, les inversions es recuperen i les empreses creixquen, contribuint així a la generació d'ocupació i a la millora de la productivitat.
789. Som conscients que la prioritat en les nostres polítiques públiques ha de ser reduir les insostenibles taxes d'atur, especialment el juvenil i el de llarga durada, al qual se suma una important bretxa de gènere tant en l'accés com en la millora de l'ocupació. En aquest context, les inevitables revolucions mediambientals i digitals, amb l'aplicació de les correctes polítiques públiques socialistes, poden suposar una oportunitat laboral per a aquests col·lectius.
790. De fet, la innovació per a adaptar les polítiques públiques d'ocupació a les noves característiques que estan definint ja el futur del mercat de treball és clau perquè el teixit productiu valencià realitze les transicions necessàries alhora que garanteix la seua sostenibilitat i augmenta el seu potencial per a la creació d'ocupació de qualitat. És a dir, urgeix una redefinició de l'estructura productiva de la Comunitat Valenciana que, acompanyada de les necessàries polítiques públiques d'inversió, permeta una millora del valor afegit dels nostres productes, una modernització de la nostra economia i, alhora, un increment dels nivells i qualitat de l'ocupació.
791. A més de constituir vector d'evolució del model productiu, la nova generació de polítiques d'ocupació ha de ser també capaç de cooperar més eficaçment amb el teixit empresarial i els interlocutors socials per garantir el dret a unes transicions justes per a les persones treballadores els llocs de treball de les quals puguen veure's amenaçats per les novetats canviants de l'entorn i les evolucions tecnològiques i/o socials. És a dir, abordar des del diàleg social els desajustos que la revolució digital i ambiental puguen ocasionar en borses de treballadors i treballadores poc qualificats i que desenvolupen tasques rutinàries.

792. Les crisis recents han accelerat transformacions estructurals en el mercat laboral, com la digitalització i l'auge del teletreball. Alhora, han exposat desigualtats persistents, especialment entre les dones, les persones joves i les persones aturades de llarga durada, o persones amb discapacitat o els col·lectius en risc d'exclusió social.
793. En aquest context, tant el govern d'Espanya com la Generalitat Valenciana, mentre els socialistes estàvem al capdavant, implementem mesures pioneres com el reforç de l'escut social i el suport a sectors clau de l'economia. La cobertura dels ERTOS, impulsada pel govern estatal durant la pandèmia, va protegir milions de treballadors a tota Espanya, evitant acomiadaments massius i permetent una recuperació econòmica més ràpida i justa.
- 794. Resposta davant emergències: l'impacte de la DANA*
795. Esdeveniments excepcionals, com la DANA que ha afectat la Comunitat Valenciana, han demostrat la necessitat d'adaptar les polítiques laborals i econòmiques als desafiaments climàtics i socials. Aquesta catàstrofe ha deixat greus pèrdues humanes i materials, així com danys a infraestructures públiques, habitatges, cultius agrícoles i activitat productiva.
796. El govern d'Espanya va actuar amb rapidesa i determinació, desplegant una bateria de mesures per patlliar els efectes d'aquesta emergència:
797. Activació dels ERTOS per força major, protegint les persones treballadores en sectors afectats.
798. Aprovació d'un pla d'ocupació extraordinari destinat als municipis més afectats per a la contractació de persones aturades en tasques de reconstrucció i recuperació.
799. Ajuts específics a empreses i autònoms, amb subvencions directes per reparar danys, mantenir l'activitat econòmica i assegurar la supervivència de negocis afectats per la DANA.
800. A la Comunitat Valenciana, el PSPV-PSOE reafirma el seu compromís de destinar recursos extraordinaris per a la reconstrucció econòmica i social, fomentant inversions que prioritzen la creació d'ocupació local i asseguruen una transició justa per als col·lectius més perjudicats.

801. Davant la falta de lideratge de l'actual govern valencià en la resposta a l'emergència i la reconstrucció de les zones afectades exigim una millora en la resposta de la gestió de futures DANAs i el suport a empreses i els seus sectors econòmics??, impulsant la prevenció, augmentant les partides d'ajuda, simplificant la burocràcia i dissenyant plans de recuperació a curt i llarg termini. En definitiva, garantint no només l'atenció immediata als danys sinó també construint una estratègia global que reforce la competitivitat i la supervivència dels sectors econòmics més vulnerables.
- 802. *Ocupació digna per construir un futur just***
803. El PSPV-PSOE assumeix com a prioritat la creació d'ocupació digna i de qualitat com a eina per a reduir desigualtats i avançar en els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS). En concret, l'ODS 8, que promou el treball decent i el creixement econòmic, estableix que una ocupació digna ha de garantir ingressos justos, seguretat laboral, protecció social i oportunitats de progrés personal.
804. Per assolir aquest objectiu, és imprescindible:
805. Millorar l'ocupabilitat dels col·lectius més vulnerables mitjançant formació, qualificació i polítiques d'inserció laboral efectives.
806. Modernitzar el teixit productiu i apostar per la sostenibilitat i la innovació com a eixos de l'economia valenciana.
807. Garantir la qualitat de l'ocupació pública, fomentant condicions laborals estables i dignes.
808. Protegir els drets laborals en l'entorn digital, assegurant la desconnexió fora de l'horari laboral i la privacitat de les persones treballadores.
809. Seguir incrementant el poder adquisitiu de les classes mitjanes i treballadores, mitjançant el suport a marcs adequats de negociació col·lectiva capaços de traduir els guanys de productivitat en millors remuneracions per a totes les categories professionals i nivells de qualificació.
- 810. *Ocupació pública com a exemple***
811. El paper de l'administració en el desenvolupament de les polítiques públiques és fonamental per corregir l'escassa possibilitat de reinserció al mercat laboral de determinats col·lectius demandants d'ocupació. Aquestes polítiques requereixen d'una avaluació contínua dels diferents programes implementats amb la finalitat de corroborar els resultats. Entre els perfils més castigats per l'atur es troben les persones treballadores menys qualificades, la joventut, persones migrants, així com les persones d'edat avançada que presenten moltes dificultats per integrar-se en el mercat laboral després de la pèrdua de la seua ocupació. Combatre les causes de la seua situació requereix accions formatives i de qualificacions decidides i eficaces i polítiques d'inserció laboral efectives.

812. El sector públic ha de ser exemplar en la generació d'ocupació estable i de qualitat, reduint la temporalitat en àrees essencials com la sanitat, l'educació, els serveis socials i la recerca. El PSPV-PSOE reafirma el seu compromís d'erradicar la precarietat laboral en l'ocupació pública i establir criteris de responsabilitat social en la contractació subcontractada.
813. El PSPV-PSOE continuarà treballant perquè ningú quede arrere, assegurant un model d'ocupació estable, inclusiu i sostenible que responga als desafiaments socials, econòmics i climàtics del nostre temps. Només a través de resultats concrets i avaluables podrem continuar avançant cap a una Comunitat Valenciana més justa i pròspera.
- 814. El diàleg social com a fortalesa: la rellevància de la patronal i els sindicats*
815. La participació activa dels agents econòmics i socials, així com de la societat civil, constitueix un pilar essencial de l'Estat social i democràtic de dret. El govern de Ximo Puig va fer del diàleg social un dels seus segells distintius, assolint importants consensos en benefici de la ciutadania. Donar continuïtat a aquest treball resulta essencial per afrontar els desafiaments pendents de la digitalització i la descarbonització, així com per a la recuperació social i econòmica dels municipis afectats per la DANA.
816. Les i els socialistes valencians considerem imprescindible la funció social d'empreses i sindicats: les primeres generen la major part de l'ocupació, mentre que els segons exerceixen una defensa essencial dels drets de les persones treballadores. Per al socialisme valencià, el diàleg social va molt més enllà del relatiu al mercat laboral: també contribueix de forma decisiva a identificar i encarar els grans reptes que tenim per davant. En l'actualitat, dues transicions —la digital i l'ecològica— estan transformant radicalment la producció de béns i serveis, així com les relacions laborals.
817. Traçar un diagnòstic compartit i dissenyar un full de ruta comú és clau perquè les nostres empreses continuen sent competitives, per adaptar la capacitat de la plantilla, crear ocupació i millorar salaris, tot això sense deixar ningú enrere. El diàleg social a la Comunitat Valenciana sempre ha sigut actiu, però la pandèmia va evidenciar encara més la seua importància, en servir de fòrum per a abordar urgències, plantejar solucions i analitzar les mesures adoptades en un context inestable. A través d'aquest espai, es van coordinar plans de xoc per patlliar els efectes de la crisi sanitària i es va defensar, alhora, la necessitat d'un finançament just.
818. Des del PSPV-PSOE volem mantindre el rumb de la cogovernança amb els agents socials en totes les decisions que forgen el nostre futur. Aquest és el nostre model de govern: construir acords sòlids, en col·laboració permanent i amb agents socials més representatius i amb una visió global dels problemes de la societat.

819. Cal recordar com al juliol de 2020 es va assolir el gran acord "Alcem-nos, Acord Social", una ruta conjunta amb 357 accions reunides en 90 línies estratègiques per a reactivar l'economia i la societat per a mitigar l'impacte de la crisi produïda per la COVID i, a mitjà i llarg termini, establir les bases per a la recuperació.
820. Per això, proposem que totes les actuacions necessàries per a la recuperació econòmica derivada de la DANA mantinga aquesta mateixa estratègia.
- 821. *El valor de les organitzacions patronals i les empreses***
822. En temps de crisi econòmica, quan el teixit empresarial valencià ha resultat especialment perjudicat, l'actuació del govern socialista ha sigut determinant per a superar les dificultats de manera resilient. Tot i així, factors internacionals, desafiaments mediambientals i canvis de mercat estan afectant negativament la indústria, incrementant el risc de deslocalitzacions, tancaments o ERO.
823. El PSPV-PSOE reforça el seu compromís amb la indústria valenciana mitjançant una defensa activa que fomenti el creixement empresarial i la competitivitat. El partit ha demostrat ser un aliat estratègic del sector industrial per fer front als reptes més immediats, impulsant polítiques d'innovació, sostenibilitat, manteniment i generació d'ocupació de qualitat.
824. Per a les i els socialistes, les empreses són organitzacions concebudes per perdurar, que assumeixen riscos amb l'objectiu d'obtenir beneficis, però no a qualsevol preu: el seu compromís amb la seua plantilla i amb l'entorn és fonamental. Durant la pandèmia, observem com nombroses companyies —moltes d'elles familiars— es van bolcar per fer front a l'emergència sanitària.
825. Aquest és el model empresarial que dona suport al PSPV-PSOE: el que crea valor afegit, respecta els drets laborals, aposta per la sostenibilitat i compleix les seues obligacions tributàries. Confiança, transparència, bon govern, ètica i innovació són valors compartits per la majoria de les empreses valencianes, molt allunyades de la visió de la dreta, que fomentava estructures centrades en l'especulació i el curt termini, danyant la imatge de l'empresariat.
- 826. *El valor dels sindicats i de les persones treballadores***
827. En un món globalitzat, dominat per grans fons d'inversió i una digitalització creixent, la bretxa entre la persona treballadora i l'empresa pot eixamplar-se, generant desequilibris en la negociació. Per això, des del socialisme atorguem una importància essencial a la tasca sindical. La creació d'ocupació de qualitat, la defensa i sostenibilitat de les pensions i l'elevació del Salari Mínim són objectius compartits amb el moviment sindical.

828. Per a les i els socialistes, l'enfortiment de la negociació col·lectiva és l'instrument més eficaç per equilibrar els interessos de la classe treballadora i de les empreses. La nostra relació amb les organitzacions sindicals es caracteritza per la convergència en valors com la igualtat, la justícia social i la solidaritat. Diferenciem, així mateix, entre sindicats de classe, que promouen interessos generals i un model de societat més just, i sindicats corporatius, l'enfocament dels quals es limita a demandes concretes de determinats col·lectius.
829. Defensem la tasca dels sindicats davant els qui busquen deslegitimar la seua funció. Bona part dels avanços assolits al país en els últims anys —en matèria de reforma laboral o acords sobre pensions— s'han aconseguit amb governs socialistes i la col·laboració dels principals sindicats, reconeguts per la Constitució.
830. A la Comunitat Valenciana, el Consell liderat pels socialistes durant vuit anys va impulsar el treball conjunt amb els agents socials i econòmics per a revitalitzar l'economia i atraure teixit productiu, promovent més inversions en el sector industrial, cultural i turístic. El PSPV-PSOE donarà suport i continua aquesta tasca amb l'objectiu que l'economia productiva de la Comunitat Valenciana s'assenteix en els tres principis que comparteixen sindicalisme i socialisme: la creació d'ocupació de qualitat, l'estabilitat laboral i la igualtat d'oportunitats.
- 831. *Cap a la Plena Ocupació: Pacte Irrenunciable per la Igualtat d'Oportunitats***
832. Les polítiques d'ocupació i les relacions laborals són pilars fonamentals del contracte social que des del PSPV-PSOE impulsem per a construir una societat valenciana més justa i equitativa. El nostre compromís amb la plena ocupació, l'estabilitat laboral i els salaris dignes és inquebrantable. Orientem els nostres esforços cap a la generació d'activitat econòmica vinculada a la sostenibilitat, l'enfortiment de l'ocupació digna i estable, i la consolidació de drets laborals que redueixen desigualtats, combaten l'explotació i milloren les condicions de vida de les treballadores i els treballadors. Malgrat els avanços en l'estat de benestar i el reforç dels serveis públics durant les dues legislatures del Botànic, persisteixen desigualtats significatives en accés a l'educació, l'ocupació i els recursos públics.
833. Des de 2015 fins a 2023, els governs liderats per Ximo Puig van posar en marxa mesures determinants per a reduir l'atur a la Comunitat Valenciana, aconseguint la creació de més de 400.000 ocupacions. Aquest assoliment, entre altres causes, se sustenta en l'increment constant del pressupost de LABORA, que gairebé va duplicar els seus recursos per fomentar polítiques actives d'ocupació, programes de formació i oportunitats laborals. No obstant això, no podem oblidar que la mobilitat intergeneracional continua sent baixa, especialment per a les dones i els grups amb més dificultats, la qual cosa subratlla la necessitat de continuar lluitant per una societat més inclusiva.

834. La reforma laboral del 2021, impulsada pel Govern d'Espanya, ha marcat un punt d'inflexió en el mercat de treball. L'aposta per l'estabilitat ha permès reduir dràsticament la temporalitat laboral, millorant la qualitat de l'ocupació i promovent la dignificació de les relacions laborals. Aquesta reforma, fruit del diàleg social entre sindicats, patronal i govern, s'ha traduït en un augment dels contractes indefinits en sectors clau de la nostra economia i ha reforçat els drets col·lectius i individuals de les persones treballadores.
835. D'altra banda, la nova Llei d'ocupació ha suposat un avanç significatiu en la territorialització de les polítiques actives d'ocupació. Aquest marc ha dotat les comunitats autònomes de majors competències per adaptar les estratègies a les realitats locals, cosa que facilitarà la implementació de mesures específiques que responen a les necessitats del teixit productiu, afavorint una transició justa cap a un model econòmic sostenible i resilient.
- 836. *Impacte de la DANA en les polítiques d'ocupació***
837. La DANA que va colpejar la Comunitat Valenciana ha posat de manifest la necessitat d'adaptar les polítiques d'ocupació als desafiaments climàtics. Les pèrdues materials i econòmiques generades han afectat sectors com l'agricultura, el turisme i el comerç, ocasionant atur i precarietat a les zones afectades. Des del PSPV-PSOE, defensem la mobilització de recursos extraordinaris per a la reconstrucció econòmica i laboral dels territoris més perjudicats, prioritzant inversions que fomenten l'ocupació local i garantisquen una ràpida recuperació de les infraestructures i l'activitat productiva.
- 838. *Cap a una ocupació estable i digna***
839. El PSPV-PSOE reitera el seu compromís de continuar consolidant polítiques públiques que reforcen la negociació col·lectiva i combatan la precarietat laboral. El recent Estatut del Becari, juntament amb les estratègies de LABORA, són eines clau per garantir una transició efectiva de la joventut cap a l'ocupació de qualitat. A més, apostem per la reducció de la jornada laboral i la millora de l'equilibri entre la vida personal i laboral, la qual cosa no només contribueix a millorar la qualitat de vida dels treballadors, sinó que també genera un cercle virtuós de major productivitat.
840. És fonamental reforçar el diàleg social estructurat mitjançant taules de concertació tripartites permanents, garantint que les empreses fomenten la reconversió professional dels seus empleats cap a sectors sostenibles i tecnològics. També hem de continuar lluitant contra l'ús fraudulent de la figura de l'autònom i promoure la Llei Rider, que ha estat un avanç en la regulació i dignificació de les condicions laborals dels repartidors de plataformes digitals. Aquest model ha de ser complementat amb la promoció de l'autoocupació mitjançant crèdits tous i assessorament, sense que això esdevinga una fórmula de subocupació.

841. Protecció en l'entorn digital i el dret a la desconnexió

842. Des del PSPV-PSOE, també entenem la importància de garantir el dret a la desconnexió digital total fora de l'horari laboral, protegint la intimitat personal i laboral dels treballadors, especialment en modalitats com el teletreball. Els avanços digitals han d'anar acompanyats de mesures que protegeixen l'autonomia en l'acompliment laboral, la privacitat i el compliment rigorós de les normatives sobre drets fonamentals.

843. El futur de l'ocupació: sostenibilitat, innovació i justícia social

844. La revolució digital i la transició ecològica representen reptes i oportunitats per al mercat de treball. En aquest sentit, el PSPV-PSOE aposta per una transformació del model productiu que prioritze la sostenibilitat ambiental i el valor afegit. La millora del teixit productiu valencià, acompanyada de formació contínua i qualificació digital, permetrà consolidar un mercat laboral competitiu, modern i capaç de generar ocupació de qualitat. Les polítiques socialistes seguiran impulsant aliances públicoprivades responsables, fomentant la incorporació de clàusules socials en la contractació pública i garantint la inclusió de col·lectius vulnerables.

845. En definitiva, l'objectiu socialista és clar: avançar cap a un model d'ocupació digne, estable i sostenible que respongui als desafiaments socials, econòmics i climàtics del nostre temps. Perquè només així aconseguirem que ningú es quede arrere i que la Comunitat Valenciana siga exemple de progrés i justícia social.

846. Un nou marc regulatori per a les polítiques actives d'ocupació

847. El disseny i enfortiment de les polítiques actives d'ocupació no és només una eina per a reduir l'atur, sinó també un compromís irrenunciable amb la justícia social, la igualtat d'oportunitats i el desenvolupament sostenible de la nostra Comunitat Valenciana. Des del PSPV-PSOE entenem que l'ocupació no és només un mitjà de subsistència, sinó la base sobre la qual construir un futur de dignitat, inclusió i benestar col·lectiu.

848. Tanmateix, les polítiques d'ocupació han tingut un paper sectoritzat pel que fa a determinats grups més vulnerables i, en aquest sentit, les polítiques d'ocupació han de mantenir la seua funció reequilibradora perquè aquelles persones i col·lectius que més dificultats presenten en l'accés i manteniment al mercat de treball, puguen consolidar-lo. En aquest sentit, cal que les polítiques actives d'ocupació es redefinisquen en l'àmbit de la població activa, o el que és el mateix, aquelles persones que estan en recerca activa de feina o les persones ocupades.

849. Des del PSPV-PSOE som conscients que és complexa definir els límits entre les polítiques d'ocupació i les polítiques socials, però és el moment de buscar una veritable coordinació entre totes dues, com recomana la Comissió Europea, i redirigir o redefinir les polítiques d'ocupació a l'activació d'aquelles persones que estan en disposició real d'accedir a un lloc de treball i garantir una adequada política social per a aquelles altres que no estan en disposició real d'accedir al mercat laboral, garantint-los una cobertura vital i acompanyant-les en aquest itinerari previ que els permeta amb posterioritat accedir a una recerca activa d'ocupació real.
850. En aquest sentit, hem d'avançar en la coordinació entre les polítiques actives i les passives, i crear instruments que combinen la prestació per desocupació amb polítiques actives d'ocupació per millorar l'ocupabilitat de les persones.
851. És el moment d'afinar en les polítiques actives d'ocupació, des del punt de vista del suport als sectors econòmics, així com millorar i dissenyar polítiques d'ocupació sectorialitzades i territorialitzades, que reforcen el creixement de l'ocupació en aquells sectors estratègics que generen ocupació de qualitat en els nostres municipis. Els i les socialistes apostem per polítiques d'ocupació que donen suport a les empreses que busquen millorar la seua competitivitat en el marc de la transició ecològica i digital, especialment els vinculats a l'economia verda, blava, de les cures, de la cultura o del patrimoni i que tenen cada vegada una major demanda. La col·laboració entre el LABORA amb les entitats de l'Economia Social i Solidària són fonamentals per a la creació d'ocupació de qualitat i de caràcter estable. És imprescindible que LABORA cree llaços amb les cooperatives d'activitat i de l'emprenedoria per donar una nova eixida laboral perquè pugui formar part d'una empresa compartida al costat dels seus propis projectes de negoci individuals.
852. Per això, en aquest moment crític, apostem per consolidar i reforçar les polítiques actives d'ocupació com a garantia d'equitat enfront de les desigualtats i de progrés enfront dels desafiaments que imposa un mercat laboral en constant transformació.
- 853. Dels avanços del Botànic al retrocés actual*
854. Entre 2015 i 2023, el govern de Ximo Puig va demostrar amb fets el compromís del PSPV-PSOE amb l'ocupació, incrementant de manera històrica el pressupost destinat a LABORA i a les polítiques actives d'ocupació. Durant aquests anys, es va posar en marxa una estratègia sòlida que va permetre:
855. Multiplicar les inversions en programes d'orientació, formació i ocupabilitat.

856. Destinar recursos específics per a col·lectius vulnerables com joves, majors de 45 anys, dones, persones aturades de llarga durada i persones amb diversitat funcional.
857. Garantir que LABORA tingues els recursos necessaris per esdevenir un referent de gestió moderna, eficient i propera a les persones...
858. Aquesta trajectòria s'ha vist abruptament interrompuda amb el canvi de govern a la Generalitat. Des de la seua arribada al Consell, el Partit Popular ha iniciat un clar procés de desmantellament, retallant els pressupostos destinats a LABORA i eliminant programes com Avalem Joves i Avalem Experiència, que van ser reconeguts a nivell estatal i europeu com a models d'èxit en la promoció de l'ocupació juvenil i l'ocupabilitat de majors de 30 anys. Aquestes decisions, lluny de respondre a criteris tècnics o d'eficiència, representen un retrocés que ignora les necessitats de la ciutadania i posa en risc els avanços assolits.
859. L'esforç realitzat pels i les socialistes durant els nostres anys al capdavant de LABORA amb els programes com AVALEM per a implementar suports diferenciats a grups de persones amb característiques d'ocupabilitat diferents, és una via que va cosir inqüestionables resultats, i que l'actual govern ha rebutjat malgrat ser reclamats fins als municipis on governen alcaldes populars. L'eliminació d'aquests programes es basa exclusivament en criteris partidistes i una miopia política inexcusable. Per la qual cosa els socialistes proposem la recuperació d'aquests programes amb el manteniment de la inversió pressupostària anterior.
- 860. *Garantir el dret a l'ocupació com a dret subjectiu***
861. L'ocupació ha de ser un dret, no una aspiració. La nostra proposta es fonamenta en la construcció d'un marc que garantisca l'accés a l'ocupació com a dret subjectiu, garantir a totes les persones la possibilitat efectiva d'accedir a un treball digne i remunerat adequadament, avançant en la reforma iniciada pel Govern d'Espanya amb la Llei d'Ocupació. Això suposa:
862. Un Servei Públic d'Ocupació i Formació, LABORA, encara més enfortit i que aprofundisca en els processos de modernització i innovació per a convertir-se en referent de les empreses valencianes i el conjunt de la població activa.
863. Una atenció personalitzada a cada persona aturada mitjançant l'assignació de professionals de referència que dissenyen, acompanyen i supervisen itineraris d'ocupabilitat adaptats a les seues capacitats i objectius. Per a això, és necessària la consolidació de la xarxa de 3.000 orientadors/es i prospectors/es com un servei estructural per a les comunitats autònomes, assegurant la seua permanència com a eina essencial en la connexió entre persones aturades i empreses.

864. Dissenyar i implementar plans estratègics d'ocupació adaptades a les necessitats laborals i productives valencianes, considerant els sectors prioritaris i els col·lectius de major vulnerabilitat. Dissenyar plans específics per a zones rurals o en risc de despoblació.? Els plans estratègics d'ocupació, s'han de dissenyar garantint la perspectiva de gènere i per atacar les bretxes de gènere que persisteixen en els mercats laborals.
865. Els avanços cap a la igualtat s'han aturat en les grans economies i indústria. La menor representació de les dones en els lideratges polítics, l'excessiva feminització de determinats sectors professionals amb escàs valor afegit, amb condicions laborals precàries, l'escassa presència de dones en els equips directius de les empreses, la doble jornada laboral, el sesgo cap als cuidats familiars i el treball domèstic i l'escàs ritme de la contractació de les dones en la indústria estan fent marxa enrere a anys de progrés i de lluita per la plena igualtat. Si volem una economia dinàmica, més productiva i que aposte pel nostre futur és vital que despleguem tots els recursos públics i les polítiques al nostre abast perquè les dones formen part en igualtat d'oportunitats en l'accés a l'ocupació. El socialisme valencià continua compromès, sense tibesa, per eradicar els obstacles i les bretxes que discriminen les dones treballadores i així poder avançar cap a una societat on no es desperdi el talent de la meitat de la humanitat i on la igualtat de gènere siga una realitat.
- 866. Blindar la despesa en ocupació com a pilar de protecció social*
867. El PSPV-PSOE entén que l'ocupació és una prioritat estratègica, especialment en èpoques de crisi. Per això, davant les retallades actuals, defensem:
868. Garantir un pressupost estable i suficient en polítiques actives i passives d'ocupació, blindant aquests recursos enfront de qualsevol crisi econòmica, optimitzant al màxim els fons europeus i aprofitant de forma eficient les transferències estatals per a una gestió efectiva dels fons finalistes.
869. Reactivar programes com Avalem Joves, Avalem Experiència, Avalem Capacitats o Avalem Dones,? entre d'altres, que van demostrar la seua eficàcia a reduir l'atur en col·lectius prioritaris.
870. Apostar per mesures extraordinàries per fer front als efectes d'emergències com la DANA, amb programes d'ocupació que combinen la sostenibilitat, la recuperació econòmica i la cohesió social.
- 871. Redissenyar les polítiques actives per a un mercat laboral inclusiu*
872. Les polítiques actives s'han d'orientar cap a una intervenció més focalitzada i coordinada que permeta:

873. Oferir una garantia d'ocupació a les persones joves, especialment a les de baixa qualificació, a les persones de més de 50 anys especialment a les parades de llarga durada per millorar la seua ocupabilitat i poder incorporar-se al mercat de treball ordinari.
874. Millorar les oportunitats d'ocupació dels col·lectius vulnerables mitjançant programes específics i itineraris personalitzats que consideren les seues necessitats particulars. Persones amb discapacitat o persones en risc d'exclusió social a través de la recuperació de programes d'ocupació específics.
875. L'ocupació protegida, com a fórmula d'accés a l'ocupació de les persones amb capacitats diverses, és una altra de les apostes més clares dels i les socialistes valencians, així com del Servei Valencià d'Ocupació. De fet, no només s'ha duplicat el pressupost destinat a cobrir els costos salarials d'aquests treballadors dins dels Centres Especials de Treball, sinó que, a través del diàleg social, hem avançat en la millora de la regulació autonòmica pel que fa a les condicions i garanties que ha de complir una empresa per ser qualificada amb aquesta categoria.
876. Però no és suficient, hem de continuar avançant en alguns aspectes, en primer lloc, en el reconeixement específic de les plantilles de CEE, de cada CCAA en el repartiment de fons del Ministeri de Treball, per poder complir amb la normativa bàsica en matèria de drets de les persones amb diversitat funcional o discapacitat, i avançar en la renovació en el si del Sistema Nacional d'ocupació, amb el consens de les CCAA i agents socials, de la normativa que regula aquesta fórmula d'ocupació protegida per millorar les oportunitats de les persones treballadores en aquestes empreses, per garantir els serveis de suport i avançar en el trànsit cap a l'empresa ordinari com a objectiu fonamental.
877. A més, apostem per establir, dins dels plans de treball i seguiment de la Inspecció de Treball autonòmica, la prioritització en la protecció d'aquest col·lectiu de treballadors amb major vulnerabilitat en el mercat de treball.
878. Els i les socialistes considerem també fonamental prestar especial atenció a les condicions laborals dels treballadors i treballadores de les contractes i subcontractes, incloent-hi les empreses multiserveis, que són actualment una de les principals vies de consolidació de la precarietat laboral, de devaluació dels drets laborals de les persones treballadores i de competència deslleial. L'extensió de les clàusules socials s'ha d'assumir com una eina d'obligat compliment en totes les administracions públiques.

879. És imprescindible continuar incorporant les persones migrants al mercat de treball per aprofitar tot el seu talent i cobrir les necessitats de les empreses alhora que s'assoleix l'ajust en molts casos, entre el seu perfil professional, en molts casos qualificats al seu país d'origen i els llocs que ocupen. I aprofitar els recursos com l'arrelament per a la formació per complir aquest objectiu.
880. Promoure polítiques sectoritzades i territorialitzades, alineades amb els sectors estratègics que generen ocupació de qualitat: economia verda, digital, blava, cultural, del patrimoni i dels cuidats.
881. Establir llaços més sòlids amb l'economia social i solidària, especialment cooperatives d'activitat i empenedoria, com a fórmula innovadora per crear ocupació estable i sostenible.
- 882. Digitalització i modernització dels Serveis Públics d'Ocupació*
883. Perquè LABORA i els serveis municipals d'ocupació siguin referents en el mercat laboral, és imprescindible avançar en la seua modernització i digitalització:
884. Crear una "finestreta única" que permeti a les persones usuàries accedir a la cartera de serveis establerts en el marc del Servei Públic d'Ocupació.
885. Millorar les eines digitals de recerca de feina i habilitar espais d'immersió digital, especialment per a les persones amb dificultats d'accés a dispositius o connexió.
886. Incrementar la capacitat de LABORA per actuar com a intermediari eficaç entre empreses i demandants d'ocupació, millorant la seua connexió amb les necessitats del teixit empresarial. Per a això serà fonamental obtenir els recursos necessaris per a dimensionar les plantilles del servei públic d'ocupació i continuar millorant els mitjans humans, materials i tecnològics, perquè totes les persones puguin accedir en igualtat als serveis oferits, que deuran ser suficientment flexibles i adaptables per a arribar a empreses de totes les característiques i poder estendre les aliances amb el teixit empresarial per a escometre conjuntament polítiques de superació de desigualtats i bretxes existents.

887. Governança multinivell i coordinació de polítiques

888. La proximitat és un factor essencial en les polítiques d'ocupació, i així s'ha pogut demostrar amb els resultats obtinguts en els últims anys amb el desplegament de plans d'ocupació locals, destinats a diferents col·lectius, gestionats de forma col·laborativa entre la Generalitat i les entitats locals. Per això, és important refermar les aliances, la coordinació i la cooperació de la Generalitat amb les administracions locals per executar eficaçment les polítiques d'ocupació a tot el territori i ser capaços de generar processos d'innovació i millora contínua a través de la governança multinivell, reforçant la capacitat d'actuació dels municipis i els pactes territorials per a l'ocupació. En concret, el Servei Públic d'Ocupació ha de representar un rol fonamental en els mercats de treball locals, juntament amb les àrees de promoció d'ocupació i desenvolupament locals, així com els ajuntaments, els pactes territorials i les agències de desenvolupament local per mobilitzar els llocs de treball vacants i donar suport a les iniciatives dels emprenedors en activitats emergents o amb potencial de creació d'ocupació.
889. La proximitat i la cooperació entre administracions són essencials per a l'èxit de les polítiques actives d'ocupació. Des del PSPV-PSOE proposem:
890. Reforçar les aliances entre la Generalitat, els ajuntaments i els pactes territorials per executar polítiques d'ocupació eficaces i adaptades a les realitats locals, avançant en una proposta legislativa autonòmica que blindi els continguts essencials que deriven del dret subjectiu a l'ocupació.?
891. Aprofundir en la coordinació entre polítiques d'ocupació i polítiques socials per garantir que cada persona reba el suport que necessita en cada etapa del seu recorregut cap a l'ocupabilitat.
892. El PSPV-PSOE reafirma el seu compromís amb l'ocupació com l'eina més poderosa per a construir una societat més justa, inclusiva i sostenible. Davant les retallades i retrocessos de l'actual govern autonòmic, presentem una proposta ambiciosa i realista, centrada en les persones i en les oportunitats. Un model que prioritze la qualitat, l'estabilitat i la innovació com a pilars d'un mercat laboral preparat per afrontar els desafiaments del present i del futur.

893. Les persones treballadores autònomes: motor de l'ocupació i l'economia valenciana

894. Des del PSPV-PSOE, reconeixem que les persones treballadores autònomes són fonamentals per al desenvolupament econòmic, la generació d'ocupació i la innovació en el teixit productiu valencià. Representen un pilar bàsic de la nostra economia, i per això és una prioritat protegir els seus drets, eradicar l'ús fraudulent de la seua figura i reforçar les mesures de suport específiques que garantisquen la seua estabilitat i creixement.

895. En els últims anys, el Govern d'Espanya ha impulsat reformes fonamentals per a les persones autònomes, que han suposat un canvi significatiu en la seua protecció i sostenibilitat econòmica. Entre aquestes mesures destaquen:
896. Noves bases de cotització adaptades als ingressos reals, que van començar a aplicar-se el 2023, garantint més justícia contributiva i permetent reduir les cotitzacions per a aquells autònoms amb ingressos baixos.
897. Ampliació de la tarifa plana per a nous autònoms, reduint les barreres econòmiques d'entrada al treball per compte propi.
898. Reforç de la prestació per cessament d'activitat, que ara permet als autònoms accedir a una "aturada" amb condicions més flexibles i adaptades a la seua realitat.
899. Dret a la formació contínua i a l'actualització professional, garantint l'accés a recursos formatius subvencionats per millorar la seua competitivitat en un entorn canviant.
900. Ampliació de la cobertura per contingències professionals, incloent millores en la protecció enfront d'accidents laborals i malalties relacionades amb l'activitat econòmica.
901. A més, normatives com la Llei Rider han estat essencials per combatre el frau en la figura del fals autònom, especialment en sectors com les plataformes digitals, dignificant les condicions laborals de milers de treballadors i garantint la competència justa.
- 902. *Propostes per seguir avançant***
903. Des del PSPV-PSOE plantegem continuar avançant en el suport a les persones autònomes des de l'àmbit de l'autonomia amb mesures concretes per a reforçar la seua protecció.
904. Davant els danys soferts a les comarques afectades per la DANA, el PSPV-PSOE proposa impulsar ajudes extraordinàries, similars al Pla Resistir, dotades amb recursos econòmics suficients per garantir la recuperació de les activitats afectades i mantenir-les en el temps fins que la recuperació siga efectiva.
905. El PSPV-PSOE defensa continuar avançant en la millora del sistema de protecció per als autònoms per tal d'equiparar-lo progressivament amb el dels treballadors per compte d'altre, i assegurar pensions dignes, especialment per a aquells autònoms que han cotitzat de manera intermitent o amb ingressos baixos.
906. La transformació digital és un repte clau per als autònoms. Per facilitar la seua adaptació és necessari desenvolupar programes de formació en competències digitals, estendre ajudes econòmiques per a la implantació de tecnologies i plataformes de venda online i crear xarxes de col·laboració entre autònoms i pimes per impulsar projectes conjunts.

907. El desenvolupament rural i la lluita contra la despoblació també passen pel suport al treball autònom a través de beneficis fiscals per als qui desenvolupen la seua activitat en zones rurals, la millora de la connectivitat digital i viària en aquestes àrees i els incentius per fomentar l'emprenedoria i l'arrelament demogràfic en zones en risc de despoblació.
908. Totes aquestes mesures es duran a terme en el marc del diàleg social amb agents econòmics, sindicats i associacions d'autònoms. Aquest enfocament participatiu garantirà que les polítiques responguin a les necessitats reals del col·lectiu.
- 909. *Noves formes d'organització del treball***
910. La transició cap a formes de treball més flexibles, com el teletreball, s'ha d'emmarcar dins d'un model laboral que promogui la dignitat, la conciliació, la corresponsabilitat i el benestar de les persones treballadores. El teletreball, impulsat inicialment per la pandèmia de la COVID-19, s'ha consolidat com una eina clau en la transformació del mercat laboral, gràcies al desenvolupament de tecnologies com el 5G, la digitalització i l'accés universal a Internet. No obstant això, la seua implementació s'ha d'alinejar amb l'objectiu de "treballar per viure, no viure per treballar", tal com recull la nova cultura laboral promoguda pel PSOE.
- 911. *Reducció de la jornada laboral i flexibilitat***
912. L'organització del treball ha d'avançar cap a una jornada laboral més curta, flexible i saludable, com a part del compromís del PSOE de transformar el mercat laboral en benefici de les persones treballadores. En aquest sentit, es planteja una reducció progressiva de la jornada laboral fins a assolir una mitjana de 36 hores setmanals per al 2030, sense pèrdua de salari. Aquesta mesura, a més de millorar la qualitat de vida de les persones treballadores, fomentarà la productivitat i la competitivitat empresarial, seguint els exemples dels països més avançats d'Europa.
913. Així mateix, s'aposta per una Llei d'Usos del Temps, que garantisca opcions de flexibilitat horària, concentració de la jornada en horaris de matí i teletreball, sempre que la naturalesa del lloc ho permeta. El teletreball ha demostrat el seu potencial per augmentar la productivitat, reduir els desplaçaments i contribuir a la sostenibilitat mediambiental. Tanmateix, també ha exposat desafiaments importants, com el risc de precarització, la bretxa de gènere en la corresponsabilitat de les cures i els impactes en la salut mental de les persones treballadores. Per abordar aquestes qüestions, cal garantir el dret a la desconexió digital i evitar l'always on, especialment en sectors on la connectivitat contínua s'ha normalitzat.

914. El PSOE aposta per garantir una flexibilitat laboral equilibrada, respectant el dret al descans i promovent mesures de corresponsabilitat que reduïsquen les desigualtats de gènere. Això inclou mesures com augmentar l'oferta de serveis de cuidats accessibles i assequibles, assegurar que les empreses assumisquen les despeses associades al teletreball (com equipament i tecnologia), i fomentar la negociació col·lectiva per adaptar les condicions laborals a la nova realitat.
915. El teletreball no ha de ser sinònim d'aïllament ni de condicions laborals precàries. Per això, el PSOE defensa un model de treball que incorpore mesures específiques de prevenció de riscos laborals, incloent-hi l'ergonomia, l'avaluació de riscos psicosocials i el foment de pràctiques que preserven la salut mental de les persones treballadores. A més, es promourà l'actualització de la normativa de seguretat laboral per adaptar-la a les noves patologies derivades de les realitats laborals emergents, com el teletreball.
916. Per garantir una implementació equitativa del teletreball, cal enfortir la legislació existent, com la Llei de Treball a Distància, amb especial èmfasi en la protecció dels drets laborals i la corresponsabilitat empresarial. La negociació col·lectiva continuarà sent un pilar essencial per equilibrar els beneficis i desafiaments del teletreball, assegurant que les persones treballadores no assumisquen costos addicionals i que es promoga un repartiment just dels guanys empresarials derivats de la transformació tecnològica.
- 917. Cap a la plena ocupació i una cultura laboral diferent*
918. En línia amb els objectius del Congrés del PSOE del 2024, el teletreball i la reducció de la jornada laboral han de contribuir a un mercat laboral més inclusiu, que fomenti la plena ocupació i garantisca condicions laborals dignes. Apostem per reduir les desigualtats salarials, enfortir els drets laborals digitals, i fomentar la formació contínua de les persones treballadores per adaptar-se als canvis del teixit productiu.
919. Amb aquestes mesures, es promou una nova cultura laboral que prioritze el benestar, l'equitat i la sostenibilitat, reafirmant el compromís socialista amb un treball digne i una vida plena. Aquestes transformacions són essencials per assegurar que treballem per viure i no vivim per treballar.

920. *L'economia social, motor del desenvolupament sostenible i equitatiu a la Comunitat Valenciana*

921. L'economia social és un pilar fonamental de l'estructura econòmica i social de la Comunitat Valenciana, i es va situar com a referent a nivell estatal. Segons un estudi de Cepes, la nostra comunitat lidera a Espanya el pes relatiu de l'economia social en comparació amb l'economia mercantil, superant en sis punts la mitjana nacional. Aquest lideratge no és casual, sinó fruit d'un model sòlid i sostenible que prioritza les persones i equilibra els interessos socials, econòmics i ambientals.
922. L'economia social ha demostrat ser un motor de creació d'ocupació de qualitat i responsable, així com un impulsor clau per al desenvolupament territorial i el benestar col·lectiu. Els principis cooperatius, com la participació democràtica, la sostenibilitat i la solidaritat, fan possible transformar utopies en realitats tangibles, creant un model econòmic que no només genera riquesa, sinó que la redistribueix equitativament.
923. Aquest model és present en tots els sectors econòmics: des de l'agricultura, l'educació o la salut, fins a la indústria, l'energia i el turisme. Empreses de totes les mides, des de microempreses fins a grans grups empresarials com Consum i Anecoop, destaquen pel seu lideratge en els seus respectius sectors. A més, a la Comunitat Valenciana, el cooperativisme de treball associat és la fórmula preferida pels emprenedors per a constituir empreses col·lectives participades.
924. L'economia social valenciana en xifres
925. L'impacte de l'economia social a la Comunitat és significatiu:
926. L'11% de les empreses i el 14% de l'ocupació de l'economia social a Espanya estan a la Comunitat Valenciana.
927. València és la província on les cooperatives generen més ocupació al país.
928. La taxa d'ocupació femenina en les cooperatives valencianes aconsegueix el 49,2%, i el 39% dels llocs estan ocupats per joves menors de 40 anys.
929. Les cooperatives agroalimentàries generen el 20% de l'ocupació total d'aquest tipus de cooperatives a Espanya i exporten més del 78% de la seua producció.
930. El cooperativisme d'ensenyament ofereix educació laica i concertada a més de 25.000 alumnes en més de 100 centres, i es va desplegar Florida com una de les dues úniques cooperatives universitàries a Espanya.
931. En el sistema financer valencià, les cooperatives de crèdit són les úniques entitats autòctones amb una quota creixent en dipòsits (15%) i crèdits (10%).

932. L'enfortiment de l'economia social no sols és una qüestió de justícia social, sinó també una estratègia per a garantir un desenvolupament sostenible i equilibrat a la Comunitat Valenciana. La seua capacitat per fomentar la innovació, la cohesió social i la sostenibilitat la posiciona com un model a seguir en la construcció d'un futur més equitatiu i pròsper per a totes les persones.
933. Des del PSPV-PSOE destaquem la importància de donar suport i impulsar aquest model, visibilitzant les seues forteses i consolidant-lo com un eix prioritari en les polítiques públiques. L'economia social no és només una opció, és la resposta als reptes del nostre temps

Política industrial per a un model productiu en transformació

934. Política industrial per a un model productiu en transformació
935. Una indústria forta i competitiva és el motor que impulsa el creixement econòmic, generant ocupació de qualitat i estabilitat. La seua contribució a la cohesió territorial i la millora de les condicions laborals és innegable. El context europeu és clar, les regions amb un sector industrial robust són més resilients davant les crisis, ofereixen salaris més alts i un menor atur.
936. Conscients de la seua importància, des del PSPV-PSOE hem prioritzat sempre reforçar les capacitats industrials i tecnològiques del nostre territori a través d'estratègies de reindustrialització i plans d'acció, dissenyats amb la cooperació i col·laboració d'institucions i agents socioeconòmics.
937. Davant els grans desafiaments als quals s'enfronta la indústria europea, espanyola i en particular la valenciana, és necessària una estratègia clara i adaptada a la realitat canviant. Basada en polítiques per afavorir la transformació digital, que impulse la descarbonització i la sostenibilitat dels processos industrials i el foment de la innovació i la R + D + i. Grans reptes que amb l'impuls i suport de les institucions valencianes han de suposar una gran oportunitat per a la competitivitat de les indústries, la possibilitat de generar nous sectors productius d'alt valor afegit i l'atracció de noves inversions industrials.
938. L'economia mundial i les cadenes globals de subministrament s'estan veient sotmeses a fortes tensions i canvis disruptius, tant des del punt de vista tecnològic com geopolític, que suposen un desafiament sense precedents per a les empreses industrials, per als estats comunitaris i també per a les seues regions. En aquest sentit, des del PSPV-PSOE contribuirem al foment de l'autonomia estratègica oberta, protegint a la nostra indústria tradicional, contrarestat la competència deslleial i impulsant reserves de capacitat industrial de sectors productius estratègics per a la societat.
939. En qualsevol cas, la protecció de la indústria valenciana sempre ha d'anar alineada amb uns processos de reindustrialització sostenible i descarbonitzada, en els quals la Comunitat Valenciana té l'oportunitat per a consolidar-se com a autonomia amb un fort pes industrial en el conjunt de l'economia espanyola.
940. El teixit econòmic valencià està conformat en el seu 99% per microempreses i xicotetes i mitjanes empreses. Aquestes creen dos de cada tres llocs de treball i contribueixen a més de la meitat del valor afegit del total generat per les empreses. Des del PSPV-PSOE impulsarem línies d'actuació perquè les pimes industrials valencianes siguen més competitives, fomentant l'augment de la seua grandària i una major capacitat d'inversió i continuarem apostant per la seua internacionalització i poder així accedir a nous mercats.

941. En línia amb la política activa industrial per a un model productiu en transformació i enfront d'un govern valencià sense una política industrial clara i decidida, des del PSPV-PSOE treballarem per a incrementar el pes de la indústria valenciana, generant entorns més competitius promovent una indústria més verda, resilient, digital i intel·ligent, alineada amb la política industrial espanyola i comunitària.
942. A més, en aquest procés de transformació, hem de tindre en compte la situació actual que travessem davant els efectes ocasionats per la terrible DANA que ha assolat la província de València, entre altres, i que sens dubte marcarà a partir d'ara la concepció i les rutines de treball de les indústries (des del punt de vista logístic al d'ubicació, davant els efectes del canvi climàtic i la possibilitat de futures inundacions).
943. En el camí per a avançar en la recuperació social, humanitària i econòmica després de la catàstrofe, i que no serà fàcil, la indústria valenciana ha de recolzar-se en l'escut social impulsat per Govern i, sens dubte, una futura Administració Valenciana haurà de desenvolupar noves estratègies industrials que tinguen en compte protocols de seguretat i eines de seguretat econòmica enfront de possibles paralitzacions de la producció per qüestions meteorològiques adverses.
944. De forma paral·lela, des del PSPV-PSOE fomentarem al costat del teixit productiu i sindical, una nova Estratègia Valenciana totalment alineada amb l'Avantprojecte de Llei d'Indústria i Autonomia Estratègica impulsada pel Govern d'Espanya i amb les polítiques europees de transició cap a la neutralitat climàtica i el lideratge digital, apostant per l'atracció de talent, l'emprenedoria, la innovació, i les start-ups en indústries de futur (6G, energies netes, robòtica, fabricació intel·ligent, big data, IoT, IA, xips, nanotecnologia, biomedicina, cadena agroalimentària o computació quàntica).
945. I ho farem potenciant les fortaleses i oportunitats de la nostra indústria, atenent el nostre enorme potencial en l'àmbit energètic, amb el desplegament de les energies renovables, així com per la ubicació estratègica del nostre territori. Perquè, alhora que seguim impulsant la modernització de la nostra indústria tradicional i estratègica, hem d'impulsar la nova indústria del futur.
946. Aquesta estratègia, de forma obligatòria, ha d'estar adaptada als nous temps i necessitats de la indústria actual, perquè ens permeta establir les bases d'un model d'èxit, basat en la col·laboració publicoprivada entre els diferents nivells de l'Administració i el sector privat, un model desenvolupat des del Govern d'Espanya i que hem comprovat com, des del consens, el treball conjunt i l'esperit de millora contínua, funciona.

947. Davant els reptes globals que travessem, és imprescindible concebre les empreses i indústries valencianes com a agents de canvi social. O impulsem una Administració autonòmica que treballa en total col·laboració amb el sector privat o resultarà impossible avançar cap a la transició imparabile de la sostenibilitat, l'economia circular, el repte climàtic i la transformació tecnològica i social. A més, aquesta Estratègia en clau valenciana haurà d'anar acompanyada d'un Pla d'Acció Biannual atenent als diferents sectors productius del territori. Amb especial atenció al sector d'automoció, que viu un moment de transformació cap a l'electrificació.
948. Un procés, el de la transformació del sector de l'automoció i tota la seua cadena de valor, en el qual la Comunitat Valenciana juga un paper clau en el conjunt de la indústria espanyola pel seu pes com a territori històric i amb pes en el desenvolupament del sector automobilístic espanyol i europeu.
949. En aquest sentit, es planteja l'oportunitat de traure important avantatge enfront d'unes polítiques conservadores, obsoletes i negacionistes de les necessitats de la transició ecològica que plantegen les opcions de dreta a la Comunitat Valenciana.
950. Per això, conscients que el present i el futur de la mobilitat passa inexorablement per un model electrificat, sostenible i assequible, proposem desplegar tots els recursos necessaris, en la línia que ja es desplega des del Govern d'Espanya, per a accelerar l'impuls i la transformació d'un sector que es juga tot a Espanya i davant el qual tenim l'oportunitat de situar a la Comunitat Valenciana com a referent en la indústria en Espanya i com a hub de l'electromobilitat del sud d'Europa.
951. I alhora, tal com assenyala l'OCDE, a més de realitzar una política horitzontal per tenir un marc de treball, desenvoluparem polítiques focalitzades amb els sectors productius de gran potencial per a la Comunitat: estratègies industrials definides com a grups coherents i articulats d'instruments polítics per assolir objectius específics.
952. Vam concentrar-nos amb sectors com els de les energies renovables, els semiconductors o l'economia circular que a més de ser importants per la càrrega tecnològica, afecten la resta de sectors per ser part fonamental dels seus processos interns. Així, combinant polítiques de subvenció i foment de l'R + D + i, compra pública innovadora, programes de formació i connexió de les empreses amb centres tecnològics i de recerca volem emular les regions més capdavanteres des del punt de vista industrial.

953. Les energies renovables des del punt de vista de producció industrial serà un punt focal per a tot Europa i la Comunitat no pot quedar-se enrere. La Net Zero Industry Act i la necessitat de tenir una base industrial i de coneixement pròpia suposa una oportunitat per l'atracció d'inversió d'aquestes capacitats. Per això, aprofitarem la demanda pública d'aquestes tecnologies per fomentar la producció local i l'exportació.
954. El sector dels semiconductors ha adquirit una altra dimensió des de la pandèmia, atesa la seua importància per a qualsevol sector, des dels electrodomèstics, robòtica o el tan conegut impacte dins del sector de l'automoció. Dissenyar programes específics per potenciar-lo és imprescindible, comptant com tenim el clúster fotònic més important de l'estat i de referència a nivell europeu i mundial. Ens focalitzarem amb elements de calat industrial d'aquestes spinoff de la universitat que ja són una realitat ara mateix.
955. Aprofitar els reptes que ens demana la societat amb l'Economia circular afecta múltiples sectors industrials i la regulació europea en la matèria també suposa una oportunitat per potenciar un sector que, a més de ser fonamental per l'impacte ambiental, suposa l'aprofitament de recursos i matèries primeres escasses, en gran mesura claus per a la nostra autonomia estratègica.
956. Potenciar la política de clusters industrials és fonamental. El concepte de districte industrial o cluster industrial, desenvolupat als anys 90 per Becattini o Michael Porter ha estat la base per al creixement de xicotetes i mitjanes empreses industrials dins d'una àrea geogràfica determinada. Tenir una xarxa de seguretat, fomentar la cooperació entre empreses, compartir recursos industrials i treballar en xarxa és clau, però per a portar-ho endavant es necessiten recursos públics i així ho promourem des del Govern Valencià.
957. Dins d'aquesta política de cluster potenciarem un sector molt important dins de la nostra economia i molt necessari per a la política d'habitatge, com és l'edificació, abordant la creació del Clúster de l'Edificació Industrialitzada i Sostenible, que, amb la col·laboració de tot el sector, articule una estratègia que situe a la Comunitat Valenciana a l'avantguarda en els processos de construcció industrialitzada, sostenible i innovador

Revitalitzar el Comerç: Innovació, Sostenibilitat i Proximitat

958. Revitalitzar el Comerç: Innovació, Sostenibilitat i Proximitat
959. El comerç és un sector estratègic per a la nostra comunitat. Però, a més, és un element clau per a la revitalització dels nostres pobles i ciutats, perquè on hi ha comerç hi ha activació de la vida social, generant un efecte molt positiu sobre altres activitats econòmiques, culturals, esportives i lúdiques.
960. El comerç es configura com a essencial per al necessari procés de transformació de les nostres empreses, impulsant la sostenibilitat, digitalització, economia circular i productes de proximitat i qualitat.
961. Des del PSPV-PSOE creiem que el comerç de proximitat és un veritable factor de desenvolupament econòmic, social i cultural, que requereix una coordinació sòlida i estreta amb totes les administracions, associacions i Cambres de Comerç per a la posada en marxa d'actuacions conjuntes que permeten a les nostres empreses avançar cap a la seua necessària transformació.
962. El Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència posat en marxa pel Govern d'Espanya està suposant una enorme oportunitat per a impulsar el comerç tant en l'àmbit urbà com en el rural, afavorint la seua modernització, sostenibilitat i digitalització, i millorant la seua presència en tots els canals de distribució.
963. El comerç exterior ha guanyat competitivitat durant els últims anys a base d'empreses exportadores que creixen de forma continuada. El comerç de serveis ofereix encara un gran potencial de creixement, demostrant que les empreses valencianes han sigut capaces d'adaptar-se, de reinventar-se i continuar competint en els mercats internacionals.
964. La Comunitat Valenciana ha d'estar oberta al comerç exterior, motor de creixement i prosperitat. Per això, és fonamental tant evitar la fragmentació del nostre mercat interior, com preservar l'obertura a l'exterior i obrir nous mercats per augmentar les possibilitats de subministrament i exportació per a les nostres empreses.
965. Això no és impediment per reconèixer que la globalització, juntament amb altres fenòmens simultanis, com el canvi tecnològic, poden tenir costos d'ajust i efectes distributius importants dins de cada economia i que no sempre han estat prou considerats. Les polítiques públiques s'han d'orientar a potenciar aquests efectes positius ja reduir o compensar els eventuais costos, de manera que els beneficis arriben a tots i no deixen ningú enrere.

966. Per tot això, des del PSPV-PSOE ens comprometem a desenvolupar instruments públics perquè en coordinació amb altres administracions, dinamitzem el consum local i recolzem al comerç de proximitat en el necessari procés ordenat d'avançar cap a un model més innovador, verd i digital, que permeta la creació d'ocupació de qualitat i la cohesió social i territorial. Enfortint l'activitat comercial, especialment també en les zones rurals i en aquelles d'alta aflluència turística.
967. Cal seguir impulsant actuacions que garantisquen l'efectivitat de la informació. Impulsant el desenvolupament d'unes polítiques de protecció de les persones consumidores que garantisca el major nivell de protecció dels seus drets i la millora dels mecanismes que facilitin la resolució de controvèrsies. Hem d'implementar mesures de millora de la protecció de les persones consumidores vulnerables per reforçar els drets dels qui es poden trobar en situació d'indefensió.
968. És fonamental també dur a terme accions concretes per al foment del consum responsable, comptant amb la col·laboració de les associacions de consumidors, promovent el consum de béns i serveis que tinga en compte les característiques socials i laborals de l'entorn de producció i les posteriors conseqüències mediambientals. Desenvolupant polítiques transversals que promoguen modalitats sostenibles de consum mitjançant una combinació d'accions normatives, econòmiques i socials i incorporant el consum sostenible com un dret bàsic de les persones usuàries
969. Seguirem impulsant polítiques de reforç de la seguretat alimentària i conscienciació de la importància d'una alimentació saludable, impulsant les estratègies de promoció de la salut en l'àmbit de la nutrició, l'activitat física, especialment la mediterrània.

Turisme Valencià: Lideratge, Diversificació i Sostenibilitat

970. Turisme Valencià: Lideratge, Diversificació i Sostenibilitat
971. El turisme és un important motor per al creixement de l'economia valenciana i suposa una força transformadora extraordinària, capaç de millorar la vida de milers de persones, contribuint al desenvolupament econòmic, la generació d'ocupació i la cohesió social i territorial.
972. La Comunitat Valenciana és una autonomia líder, tant en arribades de turistes internacionals com en despesa. Els punts forts de la nostra comunitat són els recursos patrimonials naturals i culturals, la qualitat de les nostres destinacions i productes turístics, així com una extraordinària xarxa d'infraestructures i un alt nivell de seguretat.
973. La nostra indústria turística s'enfronta a importants reptes de transformació i adaptació cap a un model turístic més sostenible i intel·ligent. Un model d'acord amb una realitat en constant canvi que ha de fer front als desafiaments de la lluita contra el canvi climàtic, la digitalització, les tendències internacionals i la maximització de la satisfacció de l'experiència en destinació del turista.
974. En aquesta direcció, des del PSPV-PSOE tenim com a objectiu transformar el model turístic sobre la base de la desestacionalització, la desconcentració i la diversificació, emprant la digitalització, l'ús intel·ligent de dades i la sostenibilitat com a palanques.
975. Les i els socialistes valencians volem aconseguir que la indústria del turisme avance cap a un model plenament sostenible, responsable i integrador. El creixement turístic necessari per al desenvolupament econòmic ha de comptar amb la perspectiva de la sostenibilitat econòmica, social i mediambiental, buscant avançar en un model desestacionalitzat, equitatiu, amb millors condicions laborals, corresponsable i respectuós, que aconseguisca un equilibri necessari davant l'augment de turistes i un repartiment econòmic, social i territorial més just. La digitalització, la formació i la innovació seran pilars estratègics en aquest nou model adaptat a les necessitats dels i les visitants, diversificant serveis i modernitzant el sector empresarial.
976. Per tot això, continuarem defensant un model basat en la intel·ligència, que recopile, analitze, interprete i difonga informació estratègica per al seu ús en el procés de presa de decisions del governant. La indústria del turisme requereix d'una governança que reduisca riscos i faça un bon ús estratègic de la informació, per aconseguir la identificació primerenca d'oportunitats o amenaces per a les ciutats.

977. Promourem polítiques que incentiven la implementació de pràctiques ecològiques en la indústria turística, com la reducció d'emissions, l'ús d'energies renovables i la gestió sostenible de recursos, per fomentar un model de turisme sostenible que respecte el medi ambient, protegisca el patrimoni natural i cultural i afavorisca l'economia local.
978. Impulsarem mesures legislatives que possibiliten la implantació d'instruments fiscals en destinació, amb l'objectiu de millorar i reforçar el posicionament, l'impuls de la sostenibilitat i el reforç de la qualitat de vida de la ciutadania. Una implantació fruit del diàleg i del consens social i econòmic, adreçada al reforç de les polítiques turístiques centrades en la qualitat, promoció, la competitivitat de les empreses i la sostenibilitat.
979. Cal apostar per la diversificació. S'han de posar en valor tots els productes turístics, posant el focus en el turisme cultural o el turisme rural. El turisme més tradicional ja es complementa amb una nova oferta turística que s'ha de potenciar. El turisme esportiu, el de congressos, el gastronòmic, l'industrial o el musical són alguns dels exemples. El turisme enogastronòmic va més enllà del caràcter complementari i ha d'esdevenir en si mateix en un important producte turístic que posa en valor els productes de proximitat i la cultura dels territoris, avançant amb això en sostenibilitat i en desestacionalització.
980. Cal continuar defensant que la Comunitat Valenciana siga posicionant-se com a referència mundial en turisme i com una alternativa moderna, competitiva i a l'avantguarda en la transformació del model cap a la sostenibilitat mediambiental, socioeconòmica i territorial. En aquesta sostenibilitat s'han d'aplicar mesures destinades a contribuir a un turisme respectuós amb el medi ambient i els recursos naturals, així com mesures dirigides a garantir l'ocupació digna i l'equilibri entre els visitants i els residents.

Educació i Formació Professional: Pilars del desenvolupament econòmic i social de la Comunitat Valenciana

981. Educació i Formació Professional: Pilars del desenvolupament econòmic i social de la Comunitat Valenciana
982. L'educació i la formació professional són molt més que eines per al progrés individual; constitueixen l'eix vertebrador de qualsevol societat que aspire a ser justa, inclusiva i sostenible. A la Comunitat Valenciana, històricament, aquests sectors han sigut motors de transformació social i econòmica, permetent que milers de ciutadans i ciutadanes trenquen les barreres de la desigualtat i accedeixen a un futur més prometedor. L'educació no és només un dret, és el vehicle que defineix les oportunitats de les persones i, per tant, el potencial de tota la societat. Per això, el disseny i la implementació de polítiques educatives sòlides i que tinguen una visió del futur de la nostra societat se situen en el centre de qualsevol projecte polític compromès amb el benestar i el progrés.
983. En els últims anys, els desafiaments als quals s'enfronta el sistema educatiu valencià han aconseguit una magnitud sense precedents. La recent DANA del 29 d'octubre de 2024 ha deixat una profunda empremta al territori, danyant greument les infraestructures educatives de tots els municipis afectats. Centres escolars destruïts, aules inundades i comunitats educatives desamparades han estat les conseqüències més visibles d'aquest fenomen natural extrem. Tanmateix, l'impacte va molt més enllà del material: la interrupció de l'activitat escolar ha generat desigualtats educatives que es poden perpetuar si no es prenen mesures ràpides i efectives. Aquesta catàstrofe ha posat en relleu la necessitat d'un sistema educatiu resilient, preparat no només per respondre davant les emergències climàtiques, sinó també per prevenir-les i minimitzar-les els seus efectes.
984. La reconstrucció no es pot limitar a reparar el danyat, sinó que ha d'anar acompanyada d'una planificació estratègica que prioritze la sostenibilitat i l'equitat. L'educació no pot ser refús de les adversitats; ha de convertir-se en la força que impulse la recuperació i la transformació.

985. Parallelament, la Comunitat Valenciana està immersa en un context global marcat per transformacions ràpides i impredecibles. La revolució digital, la transició energètica i els efectes de la globalització estan redefinint les estructures econòmiques, laborals i socials a una velocitat vertiginosa. Aquests canvis presenten un doble vessant per al sistema educatiu en general i per a formació professional en particular: d'una banda, ofereixen una oportunitat inigualable per consolidar un model educatiu innovador, capaç de dotar les noves generacions de les competències necessàries per liderar aquests processos de transformació; de l'altra, plantegen el risc d'aprofundir les bretxes socials i econòmiques si no s'aborden de manera inclusiva.
986. La revolució digital està transformant la manera com aprenem, treballem i ens relacionem. En aquest escenari, la formació professional i el desenvolupament de competències tecnològiques avançades esdevenen elements estratègics per garantir l'ocupabilitat de la joventut i la competitivitat de la nostra economia. Tanmateix, aquesta transformació mai podrà ser homogènia ni universal si no s'asseguren els recursos i les oportunitats per a tothom. Les famílies en situació de vulnerabilitat i les zones menys afavorides corren el risc de quedar al marge d'aquest avanç si no s'implementen polítiques que redueixin la bretxa digital i garantisquen l'accés equitatiu a les noves eines tecnològiques.
987. A més, la transició cap a un model energètic sostenible està generant noves oportunitats laborals, però també exigeix un replantejament de la formació en sectors clau. La formació professional s'ha d'adaptar a aquesta realitat, ampliant la seua oferta en àrees com les energies renovables, l'economia circular i la sostenibilitat mediambiental. És imprescindible que el sistema educatiu forme les noves generacions no només com a persones treballadores competents, sinó com a ciutadanes i ciutadans conscients del paper que exerceixen en la construcció d'un futur sostenible.
988. Parallelament l'educació del segle XXI no pot ser entesa sense una aposta clara per la igualtat en tots els àmbits. El sistema educatiu ha de jugar un paper fonamental per aconseguir aquesta igualtat. La coeducació no ha de ser únicament un objectiu, ha de ser un dels pilars bàsics del nostre sistema educatiu. Aquest pilar que permeta viure en una igualtat real entre homes i dones que encara no hem assolit, a més de formar el conjunt de l'alumnat en la imperiosa necessitat de derrotar una de les majors lacres de la societat actual: la violència de gènere. Enfocar el sistema educatiu sota el paraigües de la necessitat que és imprescindible assolir la igualtat real entre homes i dones suposa superar un dels majors reptes del moment actual en les societats modernes.

989. Així mateix, no hem d'oblidar que, la política educativa de la Unió Europea destaca hui que per seguir avançant cap a una educació de qualitat cal un canvi sistèmic per abordar la salut mental i el benestar emocional en els centres educatius i crear entorns d'aprenentatge positius per a tot l'alumnat. Per a això, té com a objectiu proporcionar als Estats membres les eines necessàries per abordar els reptes relacionats amb el benestar emocional en l'àmbit educatiu.
990. La Comunitat Valenciana no ha de, doncs, planificar ni desenvolupar polítiques educatives ideades al marge d'aquests principis.
991. Finalment, la globalització continua remodelant les nostres estructures socials i econòmiques, amb desafiaments com la mobilitat laboral, la multiculturalitat i la competència internacional. En aquest context, l'educació ha d'exercir un paper central en la construcció d'una societat inclusiva, en la qual la diversitat cultural es perceba com una riquesa i no com una barrera. La capacitat de conviure, innovar i adaptar-se a un entorn globalitzat dependrà, en gran mesura, de la formació que reban les generacions actuals.
992. Davant aquest panorama, la Comunitat Valenciana no pot permetre's polítiques educatives ni estàtiques ni improvisades. Cal un sistema que no només responga a les necessitats del present, sinó que anticipi els reptes del futur i actue amb determinació per afrontar-los. El PSPV-PSOE reafirma el seu compromís amb una educació que siga el motor de la resiliència, del progrés i de la igualtat, garantint que tots els valencians i valencianes puguen participar i beneficiar-se de les transformacions que estan per venir.
- 993. *Diagnòstic de la situació actual***
994. L'educació ha sigut sempre una de les majors prioritats dels governs del PSPV-PSOE, i durant els anys del govern del Botànic presidit per Ximo Puig (2015-2023) es van impulsar transformacions que van situar la Comunitat Valenciana com a referent en polítiques educatives innovadores, equitatives i sostenibles. Amb un enfocament centrat a garantir la igualtat d'oportunitats i preparar a les noves generacions per als reptes del segle XXI, es van desenvolupar polítiques que van marcar un abans i un després en la història educativa valenciana.
995. El Pla Edificant, amb una inversió històrica de més de 1.000 milions d'euros, va permetre la construcció, renovació i ampliació de centenars de centres educatius. Gràcies a aquest esforç, els barracons que durant dècades van ser un símbol d'abandonament es van eliminar progressivament, i es van crear espais adaptats a les exigències del present i del futur.

996. Així mateix, es va apostar per un increment espectacular de professorat: entre 2015 i 2022, el nombre de docents en l'ensenyament va augmentar en més de 17.000, passant de 63.819 a 81.736. Aquest increment suposa un 28% més de docents, xifra mai assolida per cap Comunitat Autònoma en un període de 8 anys. Aquest reforç va tenir com a conseqüència immediata la reducció de ràtios de l'alumnat en totes les etapes educatives, però a més va garantir una atenció més personalitzada, inclusiva i de major qualitat.
997. La pandèmia de 2020 va suposar un desafiament sense precedents per al sistema educatiu, i el Govern del Botànic va demostrar estar a l'altura de les circumstàncies. Es van implementar mesures extraordinàries per garantir la seguretat als centres i la continuïtat del procés d'aprenentatge. A més del reforç del professorat de la xarxa pública, es van dotar recursos addicionals a l'ensenyament concertat perquè també pogués fer front a la crisi sanitària. Tots els centres educatius van rebre Equips de Protecció Individual (EPIs) suficients, i es van establir protocols clars i efectius per protegir tant l'alumnat com el professorat. Aquesta resposta no només va permetre superar els moments més difícils de la pandèmia, sinó que va enfortir la confiança de la comunitat educativa en la capacitat del sistema per adaptar-se a les circumstàncies del moment i protegir els més vulnerables.
998. Un altre aspecte destacat va ser la universalització de l'educació infantil. La creació de més de 500 aules per a nenes i nens de 2 anys en els col·legis públics i la construcció de noves escoles infantils públiques van garantir l'accés primerenc a l'educació per a milers de famílies, consolidant a la Comunitat Valenciana com una de les regions més avançades en aquesta matèria. A això s'hi va sumar un increment del 75% de les beques de menjador, que van beneficiar més de 150.000 alumnes i alumnes durant el curs 2023-2024, assegurant que ningú quedara exclòs d'una alimentació adequada per raons econòmiques.
999. En aquests mateixos anys, es va donar un impuls sense precedents a la Formació Professional. La creació de centres d'excel·lència, el desenvolupament de programes com Avalem Territori i l'augment del 42% de la matrícula d'FP reflecteixen una aposta decidida per connectar la formació amb les necessitats del mercat laboral. Aquest esforç va ser especialment visible en l'àmbit de la col·laboració entre centres educatius i empreses per garantir una formació pràctica i de qualitat.

1000. En contrast, el primer any de govern del Partit Popular sota la presidència de Mazón ha suposat un preocupant retrocés. En només un any, s'han retallat més de 1.500 places de professorat. Aquesta retallada no només incrementa les ràtios d'alumnat per aula, sinó que sobrecarrega els docents i redueix la qualitat de l'ensenyament, amb un impacte directe en l'atenció a l'alumnat més vulnerable. A això se suma la reducció de beques de menjador i transport escolar, mesures que afecten especialment les famílies amb menys recursos i acreixen les desigualtats socials i territorials.
1001. La gestió de Mazón davant la DANA d'octubre de 2024 ha evidenciat una preocupant falta de planificació i de coordinació. Els centres educatius s'han sentit abandonats per la Conselleria, ja que els dirigents del PP han decidit deixar sols als centres, derivant als ajuntaments totes les tasques de posada a punt dels centres educatius per a poder tornar a les aules, mentint sobre les competències de cada administració.
1002. Mentre que el Govern del Botànic, enfront de la DANA de 2019, o enfront de la pandèmia covid19, va mantindre un contacte permanent amb tots els sectors de la comunitat educativa per a donar resposta a les seues necessitats amb el propòsit de minimitzar la interrupció del curs escolar, l'actual administració ha deixat nombrosos centres educatius en un llimb, sense solucions clares ni terminis definits per a la seua reconstrucció. Aquesta desatenció no només perjudica el present, sinó que posa en perill el futur de la Comunitat Valenciana, ja que debilita notablement els pilars fonamentals del seu sistema educatiu.
1003. La comparació entre ambdues gestions no deixa lloc a dubtes. El Govern del Botànic va prioritzar sempre l'educació com un dret fonamental, entenent que cada inversió en aquest àmbit era una aposta pel progrés i l'equitat. Una inversió en un sistema educatiu en què la coeducació fos un dels sustents bàsics de tota l'estructura d'ensenyament. Per contra, les retallades del Partit Popular reflecteixen una falta de compromís amb la societat que posa en risc els avanços assolits i amplifica les desigualtats existents. Alhora mostra clarament la visió de l'educació no com un servei públic que ha de servir com a ascensor social sinó amb un enfocament de rendibilitat econòmica, d'imposició d'ideologia ultraconservadora i que genere clarament diferenciació social. Hem de recordar que un sistema educatiu debilitat no sols afecta els qui estan hui a les aules, sinó que limita les oportunitats de desenvolupament de tota la societat valenciana.

1004. El PSPV-PSOE té la ferma convicció que l'educació ha de ser el motor del canvi cap a una Comunitat Valenciana més justa, igualitària i preparada per als desafiaments del futur. Una societat valenciana que a través del sistema educatiu pugua tindre imprès en el seu ADN la coeducació, la sostenibilitat i la digitalització. Aquest congrés marca l'inici d'una nova etapa, en la qual es consolidaran propostes per a recuperar el lideratge educatiu i garantir que cap valencià o valenciana quede arrere.

1005. Reptes Estratègics i Propostes d'Acció

1006. El sistema educatiu i de formació professional de la Comunitat Valenciana enfronta una sèrie de desafiaments crucials que han de ser abordats amb visió política, responsabilitat i compromís. Aquests reptes no només busquen garantir el benestar immediat de la comunitat educativa, sinó també construir les bases d'un model educatiu basat en la sostenibilitat, la coeducació, l'equitat i la innovació que permeta enfrontar amb èxit els desafiaments del futur.

1007. La reconstrucció després de la DANA

1008. Cal reconstruir i reforçar les infraestructures educatives, especialment a les zones afectades per la DANA, assegurant que siguen més resilents davant fenòmens climàtics extrems.

1009. La DANA del 29 d'octubre de 2024 va deixar al descobert no només els danys materials que els fenòmens climàtics extrems poden ocasionar en les nostres infraestructures educatives, sinó també les mancances estructurals que dificulten una resposta ràpida i efectiva a aquestes crisis. Centres escolars destruïts, aules inutilitzables i alumnat que no va poder continuar amb normalitat la seua educació van evidenciar la necessitat d'integrar la resiliència com un pilar clau en el disseny i manteniment de les infraestructures educatives de la Comunitat Valenciana. És imprescindible desenvolupar un pla d'inversions en infraestructures que contemple no només la reparació, sinó també la modernització dels espais educatius.

1010. A més de garantir la reconstrucció immediata, aquesta crisi subratlla la importància d'un canvi d'enfocament en la planificació educativa. No n'hi ha prou amb reparar el danyat: cal anticipar-se i adaptar-se a un entorn canviant, incorporant criteris de sostenibilitat i de seguretat que protegeixen les comunitats escolars davant futures emergències climàtiques. L'educació, com a motor de la societat, ha de ser una prioritat fins i tot en els contextos més adversos, assegurant sempre la continuïtat del procés d'aprenentatge.

1011. És imprescindible projectar un pla urgent per reparar i modernitzar els centres educatius danyats, garantint que totes les noves construccions i renovacions integren criteris d'eficiència energètica, energies renovables i dissenys adaptats a fenòmens climàtics extrems. Per a això, crearem un protocol que assegure la continuïtat educativa en situacions d'emergència, que considere solucions com ara aules temporals i accés dinàmic a eines digitals.

1012. Reduir desigualtats i garantir l'equitat

1013. Hem de continuar reduint les desigualtats educatives entre territoris i col·lectius, garantint una educació de qualitat a totes les comarques, amb especial atenció a les rurals i desfavorides.

1014. Les crisis, ja siguen climàtiques, econòmiques o sanitàries, amplifiquen les desigualtats existents, i l'àmbit educatiu no és una excepció. Un desafiament essencial és garantir que tot l'alumnat, independentment del seu lloc de residència o de la seua situació socioeconòmica, tinga accés a una educació pública de qualitat.

1015. L'equitat és la base d'un sistema educatiu just i eficient, i encara que la Comunitat Valenciana ha avançat significativament en aquesta direcció, encara persisteixen desigualtats que afecten l'accés i la qualitat de l'educació. Les desigualtats econòmiques, condicionen el rendiment acadèmic i limiten les oportunitats de desenvolupament de l'alumnat. Aquestes desigualtats no només són injustes, sinó que també comprometen el futur de la Comunitat, perpetuant cicles d'exclusió social.

1016. Garantir l'equitat significa no només oferir igualtat d'oportunitats, sinó també establir mesures compensatòries efectives que asseguren que l'alumnat més desfavorit tinga els recursos necessaris per assolir el seu màxim potencial. Per això, cal seguir ampliant les beques i ajudes, establir incentius per atraure i retenir el professorat en zones rurals, així com dotar aquests centres de tecnologia avançada i de recursos addicionals, així com avançar en la reducció de la ràtio especialment a les zones i aules amb més complexitat.

1017. Adaptació al canvi climàtic i la sostenibilitat

1018. Fomentarem la sostenibilitat com a principi transversal en totes les etapes educatives, formant una ciutadania compromesa amb el medi ambient i preparada per als reptes del canvi climàtic.

1019. L'educació té un paper clau en la lluita contra el canvi climàtic, no només adaptant infraestructures, sinó també formant professionals compromesos amb un model sostenible, així com al conjunt de la ciutadania.
1020. La sostenibilitat no es pot quedar en un discurs abstracte; ha d'esdevenir una pràctica integrada en el dia a dia dels centres educatius. En un context de crisi climàtica global, l'educació té la responsabilitat de formar ciutadans i ciutadanes conscients, compromesos i preparats per liderar la transició cap a un model sostenible. La Comunitat Valenciana, amb la seua rica biodiversitat i els seus sectors econòmics lligats a l'entorn, està especialment posicionada per a ser un referent en l'educació per a la sostenibilitat.
1021. Fomentar la sostenibilitat des de l'educació implica reforçar la presència dels continguts sobre canvi climàtic, economia circular, biodiversitat i transició energètica en totes les etapes educatives, fomentar pràctiques sostenibles en els centres, com la instal·lació d'horts escolars, la gestió eficient de l'aigua i l'energia, i programes de reciclatge; finançar iniciatives escolars relacionades amb la sostenibilitat, incentivant la participació d'alumnat famílies i professorat en projectes comunitaris; establir aliances amb empreses i ONGs que treballen en l'àmbit de la sostenibilitat, perquè col·laboren en la formació de l'alumnat i en pràctiques vinculades a aquests sectors.
- 1022. Digitalització i competències per al segle XXI*
1023. Avançar cap a un model educatiu digitalitzat i inclusiu, que tanque la bretxa tecnològica i prepare la joventut per liderar en un món interconnectat.
1024. La revolució digital continua transformant la societat i l'economia, i el sistema educatiu ha d'evolucionar al mateix ritme. Un repte fonamental és garantir que tot l'alumnat i tot el professorat tinguen les competències digitals necessàries per desenvolupar-se en un món cada vegada més tecnològic.
1025. La digitalització ha transformat radicalment la forma en què les persones aprenen, treballen i es comuniquen, i l'educació no pot quedar-se al marge d'aquest canvi. No obstant això, la bretxa digital continua sent un obstacle significatiu, especialment a les zones rurals i entre les famílies amb menys recursos. Perquè la digitalització siga realment una eina d'inclusió i de progrés, ha d'anar acompanyada de polítiques que garantisquen l'accés universal a dispositius i a la connectivitat, així com la formació adequada per al seu ús.

1026. La integració d'eines digitals a l'aula no només facilita l'accés al coneixement, sinó que també obre noves possibilitats per personalitzar l'aprenentatge i preparar l'alumnat per a un futur en constant canvi. No obstant això, aquest procés ha de ser inclusiu, assegurant que ningú quede al marge dels beneficis de la transformació tecnològica. Per a això, cal dotar a tots els centres educatius de dispositius i connectivitat d'alta qualitat, prioritzant les zones rurals i els col·lectius amb menor accés, intensificar la formació del professorat en competència digital i crear una plataforma pública que centralitze continguts i recursos digitals adaptats al currículum valencià, accessible per a professorat, alumnat i famílies.

1027. Seguir avançant cap a una Educació Coeducativa

1028. Promoure una educació coeducativa que contribueixca a la igualtat efectiva entre dones i homes, fomentant el respecte, la diversitat i l'equitat des de les primeres etapes educatives.

1029. La coeducació no es limita a incorporar la perspectiva de gènere en els continguts curriculars, sinó que implica un canvi profund en les metodologies, les relacions dins la comunitat educativa i les pràctiques institucionals. Promoure una educació coeducativa significa garantir que el sistema educatiu forme ciutadans i ciutadanes capaços de construir relacions igualitàries, respectuoses i lliures de violència.

1030. Cal continuar treballant en la integració de la perspectiva de gènere en el currículum educatiu, revisant els continguts curriculars per garantir que reflecteixen la contribució històrica i social de les dones en tots els àmbits del coneixement i incorporant temàtiques específiques relacionades amb la igualtat de gènere, la prevenció de violències masclistes i la promoció de relacions igualitàries.

1031. D'altra banda, per promoure la igualtat en l'elecció d'itineraris educatius cal dissenyar campanyes de sensibilització adreçades a l'alumnat i a les famílies per combatre els estereotips de gènere en l'elecció d'estudis, fomentant la presència de dones en carreres STEM i d'homes en sectors tradicionalment feminitzats, així com implementar programes de mentorització que connecten estudiants amb models de referència femenins en àrees tècniques i científiques. Cal continuar incrementant la prevenció de la violència de gènere en l'àmbit educatiu, establint protocols clars i efectius per a la detecció, prevenció i actuació enfront de situacions d'assetjament o violència de gènere en els centres educatius.

1032. Cal oferir programes de formació inicial i permanent per al professorat, amb continguts específics sobre coeducació, prevenció de violències de gènere i promoció de la igualtat, així com crear recursos pedagògics i guies pràctiques per donar suport al professorat en la implementació d'estratègies coeducatives a l'aula.

1033. Consolidar un sistema educatiu inclusiu

1034. Consolidar un sistema educatiu inclusiu, que valori la diversitat i garantisca que ningú quede enrere, des de la primera infància fins a la vida adulta.

1035. La construcció d'un sistema educatiu veritablement inclusiu és un dels grans reptes als quals s'enfronta la societat espanyola en l'actualitat. En les darreres dècades, el concepte d'educació inclusiva ha evolucionat considerablement, passant de ser una idea limitada a la integració de l'alumnat amb necessitats educatives especials a esdevenir un principi rector de tot el sistema educatiu, aplicable a tot l'alumnat. Aquest procés ha estat impulsat per una creixent presa de consciència sobre la importància de garantir una educació equitativa i de qualitat per a tota la població, sense discriminació per raons de discapacitat, origen, gènere, nivell socioeconòmic o qualsevol altra circumstància.

1036. Per avançar cap a un sistema educatiu de més qualitat per al conjunt de la població és imprescindible parlar d'educació inclusiva. L'educació inclusiva no és una opció, és l'única manera d'aconseguir un sistema educatiu de més qualitat des dels primers anys d'escolarització.

1037. Per a això, es necessita promoure un desenvolupament del currículum que responga a les diverses capacitats i necessitats de l'alumnat, utilitzar enfocaments que promoguen l'aprenentatge competencial, fomentar l'ús de metodologies inclusives a l'aula, impulsant l'adopció de metodologies actives com l'aprenentatge col·laboratiu, la co-docència i els grups multinivell, augmentar la dotació de professorat en els centres i garantir un nombre adequat de professionals especialitzats en atenció a la diversitat. L'aplicació de metodologies actives per atendre tot l'alumnat requereix l'increment de professorat, però alhora cal dotar els centres educatius ordinaris d'orientadors, especialistes en pedagogia terapèutica, en audició i llenguatge, personal de suport, per atendre adequadament la diversitat de necessitats específiques de suport educatiu de l'alumnat. Aquesta assignació ha de ser flexible per adequar-la a les necessitats dels centres.

1038. Cal continuar millorant l'accessibilitat física, cognitiva, sensorial, emocional i digital dels centres educatius, eliminant les barreres arquitectòniques que encara persisteixen, facilitant l'autonomia i assegurant que les tecnologies educatives i les plataformes d'aprenentatge siguen accessibles per a tot l'alumnat; enfortir la formació inicial i permanent del professorat en l'àmbit de la inclusió educativa, perquè adquirisca competències especialitzades en l'ús de metodologies inclusives, gestió de la diversitat a l'aula i programació per a tot l'alumnat, fomentar la col·laboració amb famílies i associacions i promoure una cultura de sensibilització i respecte envers la diversitat en els centres educatius i en la societat en general, fomentar la col·laboració interinstitucional entre les administracions educatives, els centres escolars, les famílies i les organitzacions de la societat civil, per desenvolupar estratègies inclusives de manera conjunta i garantir la coherència i eficàcia en la implementació de polítiques inclusives.

1039. *Benestar emocional i salut mental*

1040. Implementar les eines necessàries per abordar als centres educatius els reptes relacionats amb la salut mental i el benestar emocional.

1041. Es fa imprescindible crear entorns d'aprenentatge positius per a tot l'alumnat, dissenyar i dur a terme un programa d'intervenció amb la voluntat de:

1042. Acompanyar els centres educatius en l'elaboració d'un Pla de Benestar Emocional contextualitzat i amb una dimensió comunitària.

1043. Promoure la divulgació de bones pràctiques en l'àmbit educatiu relacionades amb el benestar emocional i la salut mental.

1044. Oferir formació al professorat que contribisca a desenvolupar les competències relacionades amb el benestar emocional i la salut mental per adequar-les a les necessitats actuals.

1045. Promoure actuacions preventives que tinguen un impacte positiu en el benestar emocional i relacional de tot l'alumnat.

1046. *El Valencià com a Vehicle d'Identitat i Cohesió*

1047. Consolidar el valencià com a llengua de cohesió i igualtat d'oportunitats en el sistema educatiu, promovent consensos amplis i respectant la diversitat sociolingüística de la Comunitat Valenciana.

1048. El valencià és un element essencial de la identitat cultural de la Comunitat Valenciana i un vehicle fonamental per a la cohesió social. Des de l'aprovació de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià (LUEV) en 1983, s'ha treballat per a recuperar i enfortir la nostra llengua pròpia en tots els àmbits. Aquest esforç, encara que insuficient en alguns aspectes, ha permés avançar en el coneixement i en l'ús del valencià com a llengua oficial i com a patrimoni comú.

1049. No obstant això, els reptes persisteixen. L'ús social del valencià continua sent limitat, especialment en zones de predomini lingüístic castellà, on la seua presència és més feble. Aconseguir acords que permeten avançar en l'aprenentatge del valencià sense generar tensions és crucial per a garantir que tot l'alumnat puga comprendre i expressar-se correctament en les dues llengües oficials en finalitzar l'educació obligatòria. Això no sols és una obligació legal, sinó també un requisit indispensable per a la igualtat d'oportunitats, atès que la competència lingüística en valencià és un avantatge professional en molts àmbits.
1050. La llei aprovada pel nou govern de la Generalitat és un atac directe a la llengua pròpia de tots els valencians i valencianes. Una llei que no té cap suport pedagògic i que ha estat posada en dubte per filòlegs i especialistes en multilingüisme. L'aplicació de l'esmentada normativa només suposarà enfrontament, menor ús de la nostra llengua i segregació en els centres escolars. Segregació per ús lingüístic enfront de l'aposta d'utilitzar la llengua com a element integrador i primar els criteris pedagògics en l'elaboració dels grups de tots els nivells educatius que afavoreixin la inclusió.
1051. La defensa del valencià no ha de convertir-se en un motiu ni de divisió, ni de segregació, sinó en una oportunitat per a construir consensos amplis que respecten la diversitat sociolingüística del nostre territori. Evitar la segregació escolar, garantir que ambdues llengües siguen més que matèries acadèmiques i promoure models plurilingües que respecten les particularitats locals són objectius irrenunciables. La història ens ha ensenyat que, amb diàleg i equilibri, és possible avançar cap a un model educatiu equitatiu en el qual el valencià tinga una presència real i efectiva, fins i tot en els entorns més reactis.
- 1052. La Formació Professional com a pilar estratègic*
1053. Impulsar la Formació Professional com una via preferent per a l'ocupabilitat, la innovació i el creixement econòmic, alineant la seua oferta amb els sectors estratègics de la Comunitat.
1054. La formació professional ha de continuar sent un pilar estratègic per a l'ocupabilitat del conjunt de la població i el desenvolupament econòmic de la Comunitat Valenciana. Un repte clau és ampliar l'oferta formativa en sectors estratègics, com la intel·ligència artificial, la biotecnologia o les tecnologies verdes, alhora que s'enforteix el concepte que tota l'FP té caràcter Dual, la qual cosa requereix estretar la col·laboració entre empreses i centres educatius.

1055. La Formació Professional (FP) s'ha consolidat com una eina fonamental per afrontar els desafiaments del segle XXI. En una economia globalitzada i en constant transformació, l'FP no només connecta l'educació amb les demandes del mercat laboral, sinó que també ofereix una resposta efectiva a la necessitat de recobriment i aprenentatge al llarg de la vida. A la Comunitat Valenciana, l'FP té un paper estratègic, no solament per la seua capacitat per a formar a professionals qualificats, sinó també pel seu impacte directe en l'ocupabilitat, la innovació i la cohesió social.
1056. L'FP valenciana ha experimentat un notable avanç en els últims anys. L'ampliació de places, la creació de nous cicles formatius i l'impuls a l'FP Dual han enfortit la connexió entre els centres educatius i el teixit empresarial. Tanmateix, encara hi ha reptes significatius que hem d'abordar. La transició energètica, la digitalització, la industrialització i els sectors emergents com la intel·ligència artificial, l'economia circular i les energies renovables demanen perfils cada vegada més especialitzats i una adaptació constant de l'oferta formativa.
1057. Per tant, cal continuar adaptant la Formació Professional a les demandes empresarials reals mitjançant la detecció territorialitzada de necessitats formatives, garantint el diàleg social i enfortint la xarxa pública de serveis formatius, com iniciem a través del Pla Valencià d'Impuls i Millora de la Formació Professional aprovada pel govern del Botànic l'any 2021. Una estratègia emmarcada en les directrius de la nova llei estatal de Formació Professional i els fons europeus Next Generation destinats a modernitzar i ampliar l'oferta d'FP en totes les comunitats autònomes
1058. D'altra banda, l'FP també ha de ser una eina per reduir les desigualtats territorials i socials. En moltes comarques rurals i zones desfavorides, l'accés a una formació professional de qualitat continua sent limitat, la qual cosa perpetua les bretxes en el desenvolupament econòmic i social. Perquè l'FP siga veritablement inclusiva, cal garantir que tant la població jove com la població adulta que la necessite, independentment del seu lloc de residència o de la seua situació econòmica, puga accedir a cicles formatius que els oferisquen oportunitats reals d'ocupació i de progrés.
1059. L'FP no només és una resposta a les necessitats actuals, sinó també una aposta de futur. La Comunitat Valenciana té el potencial per a liderar sectors clau a Espanya i a Europa, i l'FP ha de ser el motor que impulse aquesta transformació. Això requereix una planificació estratègica que combine l'expansió de l'oferta formativa amb la qualitat de l'ensenyament, amb l'enfortiment de l'FP Dual, les competències innovadores o emprenedores i tot això mitjançant la col·laboració constant amb el teixit empresarial i els agents socials.

1060. Hem de continuar desenvolupant cicles especialitzats en sectors estratègics com les energies renovables, la intel·ligència artificial, l'economia blava, la biotecnologia i el turisme sostenible, ajustant l'oferta formativa a les necessitats específiques de cada comarca, creant aliances estratègiques amb empreses valencianes de sectors emergents amb el ferm propòsit de garantir que les pràctiques d'FP Dual estiguen alineades amb les necessitats reals del mercat. Però tampoc hem de perdre de vista l'impuls a les indústries tradicionals de la Comunitat Valenciana, especialment a les comarques en les quals tenen un arrelament major.
1061. Per facilitar l'accés cal implementar un programa específic de transport subvencionat per facilitar l'accés als centres d'FP, especialment en zones rurals i comarques amb menor oferta educativa, incrementar de manera significativa el pressupost de beques específiques perquè ningú quede exclòs per raons econòmiques, ampliar la xarxa de centres integrats d'FP com a referents a cada comarca, garantint una formació de qualitat i especialitzada en les àrees més demandades.
1062. Cal millorar la dotació dels centres amb equipament tecnològic avançat, incloent laboratoris de simulació, eines de realitat virtual i maquinària d'última generació, garantir que tots els cicles formatius incloguen competències digitals avançades, preparant-se per als reptes de la indústria 4.0 i la digitalització de l'ocupació.
1063. La modernització de l'FP també requereix ampliar la xarxa de centres d'excel·lència especialitzats en sectors clau, fomentant la innovació i la transferència de coneixement, així com promoure programes de col·laboració entre centres educatius, empreses i universitats per desenvolupar projectes de recerca aplicada en sectors emergents.
1064. I en un context de formació i aprenentatge al llarg de la vida cal realitzar estudis anuals sobre les demandes del mercat laboral valencià, adaptant l'oferta formativa a les necessitats identificades, oferir cicles formatius adaptats a persones desocupades, prioritzant aquells sectors amb major potencial de generació d'ocupació, desenvolupar formats modulars i horaris adaptats a treballadors en actiu, facilitant la seua reconeixement sense abandonar el mercat laboral, reforçar els vincles amb els serveis públics d'ocupació per garantir que els programes formatius estiguen alineats amb les polítiques actives d'ocupació. Cal dissenyar programes que combinen formació en habilitats digitals bàsiques per a persones amb menor qualificació i especialització avançada en tecnologies com intel·ligència artificial, blockchain o big data, orientades a sectors sostenibles.

1065. Cal disposar d'un sistema integrat d'informació i orientació professional que tinga com a objectiu proporcionar a les persones informació actualitzada, accessible i útil sobre les oportunitats de formació professional, tant en l'àmbit educatiu com en el laboral, una orientació adaptada a les necessitats, interessos i capacitats de cada persona, facilitant l'accés a itineraris formatius personalitzats i ajudant a la presa de decisions al llarg de tota la vida, desenvolupant una plataforma digital que centralitze la informació sobre l'oferta formativa, les qualificacions professionals i les oportunitats laborals associades, facilitant als usuaris una recerca ràpida i eficient.
1066. Cal seguir impulsant el procediment d'acreditació de competències professionals adquirides a través de l'experiència laboral i dotar les persones treballadores de la formació complementària que requereixen per adaptar-se als continus canvis en el mercat laboral.
- 1067. Reforçar l'estabilitat, la dignificació i el reconeixement del professorat*
1068. Garantir l'estabilitat, formació i reconeixement del professorat, com a peça clau per consolidar una educació pública de qualitat.
1069. El professorat és l'eix sobre el qual se sustenta tot el sistema educatiu. Sense docents ben formats, motivats i valorats, cap pla educatiu pot prosperar. A la Comunitat Valenciana, el professorat ha sigut clau per a implementar amb èxit polítiques d'equitat, inclusió i modernització durant els anys del Botànic. No obstant això, l'últim any ha portat amb si retallades que han generat inestabilitat laboral, sobrecàrrega de treball i una minva en els recursos destinats a la seua formació i benestar.
1070. Reconèixer i donar suport al professorat no és només una qüestió de justícia laboral, sinó també una necessitat estratègica. La qualitat del sistema educatiu depèn directament de la formació contínua, de l'estabilitat i de la salut emocional dels docents. A més, en contextos complexos com zones rurals o centres amb alta diversitat, es requereix un suport addicional per garantir que els docents puguen desenvolupar la seua tasca en condicions òptimes. S'han de revertir les retallades i prioritzar el benestar del professorat com una inversió en el futur de la Comunitat Valenciana.

1071. Cal continuar reduint la interinitat, millorar les retribucions del professorat, establint bonificacions salarials i de carrera professional per als qui treballen en contextos més complexos, intensificar els plans de formació permanent amb èmfasi en la digitalització, l'atenció a la diversitat i la sostenibilitat, així com crear un servei públic de suport psicològic per al professorat, garantint la seua salut emocional i professional en entorns cada vegada més exigents. Així mateix, s'ha de reprendre el reconeixement i suport de la tasca de les i els tutors com a principal figura de referència dels grups escolars dels diferents nivells dels centres educatius. La càrrega administrativa i emocional del professorat que s'encarrega d'aquestes tasques ha de ser recompensada. Per això han de disposar en els seus horaris lectius el temps suficient i necessari per poder desenvolupar aquestes funcions amb la qualitat que es mereix el nostre alumnat.

Universitats i recerca com a fortalesa social

1072. Universitats i recerca com a fortalesa social

1073. El sistema universitari és molt més que un espai de formació acadèmica; és l'eix central per a l'avanç cultural, social i econòmic de qualsevol societat. A través de la generació de coneixement i la formació d'una ciutadania crítica i capacitada, les universitats contribueixen a la construcció d'una societat més equitativa, innovadora i preparada per afrontar els reptes del futur.

1074. A més, les universitats són catalitzadores de canvi social, promovent valors com la igualtat, la sostenibilitat i la solidaritat. En un context de crisi climàtica i desafiaments globals, el sistema universitari es posiciona com un agent essencial per desenvolupar solucions basades en el coneixement científic, fomentant tant el pensament global com l'acció local.

1075. El sistema universitari valencià és un dels més potents d'Espanya, amb uns nivells mitjans de rendiment superiors a la mitjana estatal i una producció científica de primer nivell. Per als i les socialistes cal aprofundir en l'autonomia universitària i millorar el finançament de les universitats, que pateixen retallades importants sempre que governa el PP. De fet, malgrat el seu prestigi internacional, es van veure colpejades amb duresa per la crisi econòmica i per la imposició d'una taxa de reposició que les va precaritzar notablement i que des del PSPV-PSOE urgim a eliminar. La sensibilitat dels governs del Botànic amb les institucions universitàries ha permès millorar parcialment la seua situació.

1076. Resulta molt preocupant l'atac reiterat que des de la dreta es realitza a la universitat pública, maltractant-la i ofegant-la sense finançament mentre proliferen universitats privades que no compleixen amb els més mínims criteris de qualitat i que ofereixen títols de grau i màster que no arriben als estàndards mínims.

1077. Tenim la convicció que la universitat pública de qualitat és essencial per tenir una societat competitiva, cohesionada, plena i lògicament per materialitzar el mèrit. La meritocràcia també és un valor progressista perquè el que hi ha darrere del mèrit és la garantia que hi haja una societat amb igualtat d'oportunitats.

1078. La importància de la innovació i recerca

1079. La innovació i la recerca són motors essencials per al progrés i la transformació de qualsevol societat. La capacitat de desenvolupar noves idees, processos i tecnologies permet no només solucionar problemes actuals, sinó també anticipar-se als desafiaments del futur. En contextos de crisi com l'ocasionat per la DANA, la investigació esdevé una eina indispensable per diagnosticar, prevenir i mitigar els danys, mentre que la innovació assegura la implementació de solucions eficients i sostenibles.

1080. A més, una societat que inverteix en R+D+I fomenta un cicle virtuós de creixement, atraient talent, generant ocupació de qualitat i posicionant-se com a referent en un món cada vegada més competitiu. Apostar per la recerca i la innovació no només és una necessitat, sinó una oportunitat per construir un futur més resiliència i pròsper.
1081. El 2023, Espanya va assolir el seu màxim històric d'inversió en R+D des que existeixen registres, segons l'enquesta de l'INE publicada el novembre del 2024. Amb més de 23.000 milions d'euros invertits, el que representa l'1,49% del PIB, la despesa en R+D va experimentar un creixement interanual del 15,8%. Aquest increment, el més gran dels últims 15 anys, va ser 2,5 vegades superior a la mitjana del creixement a la Unió Europea per a aquest mateix any, situada en un 6,5%.
1082. Aquesta mateixa enquesta assenyala que la inversió en R+D per a la Comunitat Valenciana es troba en un 1,04% del seu PIB. El gran esforç inversor realitzat en els últims anys pel Govern de Ximo Puig, que entre 2015 i 2023 va incrementar en un 42% el finançament de les Universitats i en un 350% el finançament en R+D+I a més de crear l'Agència Valenciana d'Innovació dotant-la de 75 milions d'euros. Aquesta aposta clara del Govern del Botànic amb les universitats i la innovació ha patit retrocessos amb l'entrada del Partit Popular. En els últims pressupostos va retallar un 6% el finançament de la R+D i un 17% el pressupost destinat a l'Agència Valenciana d'Innovació respecte als pressupostos anteriors. També va suggerir les beques pròpies per a estudiants universitaris que el Govern del Botànic havia pujat un 95% entre 2015 i 2023.
1083. Acabar amb la precarietat i la temporalitat en l'àmbit universitari ha estat un dels principals esforços realitzats des del Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats, on s'han destinat 170 milions d'euros per formar més de 2.200 nous professors universitaris signant amb les Comunitats Autònomes acords històrics per ampliar les plantilles i consolidar les places de 5.600 professors a la universitat pública.
- 1084. La recerca i la innovació com a pilars de la reconstrucció*
1085. La pandèmia de COVID-19 va demostrar el paper crucial de la ciència. En un temps rècord, l'esforç científic global va permetre el desenvolupament de vacunes que van salvar milions de vides, subratllant la importància de comptar amb infraestructures adequades, xarxes d'informació i un capital humà excepcional. Aquest assoliment va renovar la confiança de la societat en la ciència com a eina de transformació social i va destacar la necessitat d'enfortir la recerca bàsica, base de tot avanç aplicat. Som el segon país d'Europa que més recursos procedents dels fons de recuperació ha destinat a la ciència i la innovació.

1086. La recent DANA (Depressió Aïllada en Nivells Alts) que ha colpejat la Comunitat Valenciana ha deixat un impacte devastador en les nostres infraestructures, economia i teixit social. Aquest fenomen meteorològic extrem ha posat de manifest la necessitat urgent d'abordar els desafiaments derivats del canvi climàtic des d'un enfocament que prioritze la sostenibilitat, la ciència i la innovació.
1087. En aquest context, el sistema d'investigació, desenvolupament i innovació (R+D+I) exerceix un paper clau, tant per a mitigar els efectes d'aquestes catàstrofes com per a convertir-les en una oportunitat per a transformar la Comunitat Valenciana en un model de resiliència i sostenibilitat.
1088. Per transformar aquest desafiament en una oportunitat, cal seguir estratègies basades en l'enfortiment de l'R + D + I, entre d'altres el desenvolupament de tecnologies per a l'adaptació climàtica que suposen invertir en solucions tecnològiques per millorar la predicció meteorològica, la gestió de l'aigua i la protecció d'infraestructures enfront d'inundacions; el foment de la recerca aplicada prioritzant projectes de recerca que tinguen un impacte en la reconstrucció de la zona així com en solucions que minimitzen els danys si torna a passar i que intenten evitar que pugui tornar a succeir.
1089. Cal reforçar la col·laboració públicoprivada, creant aliances entre administracions, universitats, centres tecnològics i empreses per garantir que les solucions innovadores arriben ràpidament a la societat; l'establiment de fons específics per a R + D + I post-DANA, establint mecanismes de finançament per a projectes que aborden la reconstrucció des d'una perspectiva innovadora, amb èmfasi en les zones més afectades; l'aposta per l'educació i conscienciació, promovent programes formatius que sensibilitzen la població sobre l'impacte del canvi climàtic i la importància de la innovació en l'adaptació i mitigació, així com en l'establiment de plans d'autoprotecció.
1090. La DANA no sols representa un repte per a la nostra Comunitat, sinó també una oportunitat per a reimaginar el nostre futur des de la ciència, la tecnologia i la innovació. Apostar per un sistema robust d'R+D+I ens permetrà no només reconstruir el perdut, sinó també construir una societat més resilient, sostenible i preparada per als desafiaments del segle XXI.
1091. És el moment d'actuar amb determinació i de convertir-nos en un referent de com la recerca i la innovació poden transformar l'adversitat en progrés.

1092. Reptes Estratègics i Propostes d'acció

1093. Les Universitats com a motors del coneixement

1094. Les i els socialistes creiem fermament en el paper de les universitats com a motors del coneixement, el pensament crític i la transformació social i econòmica. Són espais on es produeix i transmet saber, es fomenta el diàleg i s'estimula la creativitat intel·lectual, elements imprescindibles per liderar els canvis que necessita la nostra societat. Volem institucions universitàries que conjuguen prestigi, qualitat en la docència i excel·lència en la recerca, pioneres en els avanços de totes les àrees, generadores de coneixement, i capaces d'aplicar-lo per interpretar i transformar la realitat en benefici de tota la ciutadania.
1095. En el nostre projecte, les universitats han de complir una doble missió: impulsar el desenvolupament personal i la formació integral de les persones en llibertat i amb esperit crític, i garantir una preparació acadèmica i professional sòlida. Això permetrà que la ciutadania siga protagonista de la transformació social, econòmica i tecnològica de la Comunitat Valenciana, assegurant ocupació, fomentant un model productiu més competitiu i contribuint a un desenvolupament sostenible.
1096. L'esperit innovador i transformador de les universitats és clau per enfortir la democràcia. Han de formar les generacions futures per ser creatives, ètiques, humanistes i emprenedores, capaces de generar tecnologies i innovació, mentre es reforcen valors socials fonamentals. Apostem, per tant, per una educació universitària pública, accessible i de qualitat com a eina essencial per garantir l'ascens social i construir una societat plural, democràtica i justa.
1097. Per a les i els socialistes valencians, l'accés a l'educació superior és un dret social efectiu que s'ha de regir per l'excel·lència i l'equitat. És imprescindible eliminar qualsevol barrera econòmica o social que limiti les oportunitats de la ciutadania de desenvolupar el seu talent i potencial. Per això, treballeu des del PSPV-PSOE per a garantir l'accés universal a la universitat mitjançant un sistema sòlid de beques i ajudes a l'estudi, que prioritze l'equitat i reduïsca les desigualtats. També a través de la reducció de les taxes universitàries perquè tothom puga tenir accés a l'educació superior. Per això apostem per continuar incrementant els recursos destinats al sistema de beques, tal com es va fer en l'etapa socialista de la Generalitat després de les retallades aplicades pels governs del PP, increment que ara, amb el govern de Mazón s'ha vist congelat.

1098. Entenem, a més, que les universitats s'han d'adaptar als grans reptes del segle XXI, com la digitalització, la intel·ligència artificial, les noves tecnologies o la robòtica entre d'altres, davant les quals els estudis superiors i universitaris s'han d'adaptar perquè els beneficis i oportunitats de la transició digital es tradueixin en una prosperitat inclusiva, sostenible i socialment justa.
1099. Això exigeix renovar els enfocaments docents i formatius, promoure competències digitals i transversals, i garantir que aquestes transformacions no generen noves desigualtats. Cal impulsar sistemes de formació contínua del personal universitari perquè puguen donar eixida a aquestes noves exigències, incorporant les noves tecnologies tant al sistema d'aprenentatge com al desenvolupament de l'àmbit professional de la titulació en qüestió. Apostem per una educació superior més personalitzada i adaptada a aquesta nova realitat, que incorpore valors transversals com la igualtat, la sostenibilitat i la cooperació.
1100. En el pla de les carreres STEM treballarem per reduir les bretxes de gènere en l'educació superior, incentivant la participació de les dones en carreres STEM, claus per al futur tecnològic i social. Aquest és un treball que hem de realitzar des d'etapes prèvies, lluitant contra els estereotips de gènere i posant en valor les dones referents en la ciència.
1101. El sistema universitari valencià és un dels més potents d'Espanya, ha demostrat la seua excel·lència en la investigació i la docència, amb uns nivells mitjans de rendiment superiors a la mitjana estatal i una producció científica de primer nivell. Tanmateix, cal consolidar el seu finançament i autonomia. Des del PSPV-PSOE seguim treballant per a dotar les universitats de recursos estables, enfortir les plantilles docents i eliminar les taxes de reposició que van limitar el seu desenvolupament.
1102. La internacionalització és un altre pilar fonamental del nostre model universitari. En aquest sentit, advoquem per establir marcs normatius que siguen més adequats per fomentar aliances amb centres universitaris d'altres regions i països, especialment de l'àmbit europeu i iberoamericà i afavorir la mobilitat acadèmica i la cooperació científica.

1103. D'especial valor ha resultat ser la mobilitat dels i les estudiants universitaris i del professorat, principalment en el marc de l'Espai Europeu d'Educació Superior a través del projecte més exitós que s'ha desenvolupat en el marc de la Unió Europea per fomentar el concepte de ciutadania europea, el programa Erasmus. Aquest programa ha ajudat a construir més Europa, a més de garantir la igualtat d'oportunitats dels i les estudiants espanyols respecte a la resta de països del nostre entorn; fomentant l'aprenentatge en idiomes estrangers; facilitant el reconeixement de les titulacions superiors en el conjunt de la Unió Europea i eliminant problemes burocràtics perquè es puga treballar i emprendre un projecte de vida a qualsevol part d'Europa.
1104. Els ensenyaments artístics superiors també s'han d'integrar plenament en el sistema universitari. Reivindiquem el seu accés a recursos i infraestructures equivalents, assegurant la seua contribució a l'àmbit cultural i educatiu de la Comunitat Valenciana. Així mateix, impulsarem la creació d'un mapa de centres i especialitats que responguen a les necessitats productives i culturals del nostre territori, enfortint la seua connexió amb la societat i l'economia.
1105. En definitiva, les i els socialistes defensem un model d'universitat inclusiu, equitatiu i adaptat als reptes del nostre temps. Un sistema que no només forme professionals altament qualificats, sinó que també contribueixca al progrés social, econòmic i democràtic de la nostra societat.
- 1106. Invertir en Ciència és invertir en una societat més justa i equitativa*
1107. El nostre objectiu és consolidar una inversió sostinguda que impulsi la ciència bàsica i contribueixca a construir una societat més justa i equitativa. La nostra aposta va quedar reflectida en la creació de la Conselleria d'Innovació, Universitats, Ciència i Societat Digital, que en 2021 va aconseguir el major pressupost en ciència i innovació de la nostra història, superant els 1.000 milions d'euros, complementats amb fons europeus Next Generation EU. Pressupost que s'ha vist disminuït des de l'entrada en el Govern del Partit Popular.
1108. Des del PSPV-PSOE defensem una col·laboració efectiva entre els sectors públic i privat per a assegurar els recursos que la ciència necessita. Incrementar la inversió pública en ciència i tecnologia i promoure aliances publicoprivades són estratègies essencials per afrontar els desafiaments de les societats modernes amb garanties.

1109. És fonamental fomentar polítiques que estimulin la inversió privada en R + D + i, sense oblidar que el mercat no pot determinar per complet les prioritats científiques. La ciència bàsica, tot i que no sempre genera beneficis immediats, és vital per al progrés. Per això, advoquem per reforçar tant la inversió privada com el finançament públic en aquest àmbit. A més, proposem crear i enfortir oficines de transferència als centres de recerca, facilitant que els descobriments finançats amb fons públics tinguin aplicacions pràctiques.
1110. Des del PSPV-PSOE defensem un pacte social que reconega la ciència com un pilar bàsic de la nostra cultura i societat. Aquest pacte ha de promoure la transició cap a un model econòmic basat en el coneixement, protegint la ciència dels vaivens polítics i econòmics. Hem recolzat iniciatives com el Pacte per la Ciència i Innovació del Ministeri de Ciència i Innovació (2021), que busca incrementar de forma sostinguda la inversió en R+D+i i garantir l'estabilitat del sistema.
1111. Per fomentar una societat més formada i informada, promourem polítiques de divulgació científica que milloren la cultura científica de la ciutadania i combatan les pseudociències que amenacen la salut pública. A més, defensem la integració del coneixement expert en la política, com hem fet amb iniciatives com el comitè assessor d'experts creat durant la pandèmia o com ha fet el Govern d'Espanya incorporant en els Ministeris assessors científics, coordinats a través de l'Oficina Nacional d'Assessorament Científic (ONAC).
1112. Retindre i atraure talent és clau per a impulsar la ciència i la tecnologia a la Comunitat Valenciana. Programes com el Pla GenT o la Institució d'Excel·lència Científica Internacional (ValER), impulsats pels socialistes, buscaven oferir condicions que permetin a les i els investigadors desenvolupar el seu treball ací, en institucions ben dotades i amb ecosistemes que afavorisquen la recerca d'excel·lència. Perquè qualsevol persona que vulga dedicar-se a la recerca pugua fer-ho a la nostra terra i puguem aprofitar el talent després d'haver invertit en la formació.
1113. Cal continuar invertint en infraestructures científiques estratègiques, com ja es va fer al Botànic amb la inversió en Infraestructures Científiques i Tècniques Singulares (ICTS), i donar suport a centres com FISABIO, la tasca dels quals durant la pandèmia va ser exemplar. Projectes com el Centre d'Investigació sobre l'Envelliment en l'eix Alacant-Elx són exemples del suport que volem brindar per a abordar grans reptes socials des d'una perspectiva multidisciplinària.

1114. Cal avançar cap a una gestió moderna i àgil en les institucions científiques. Apostem per reduir la burocràcia i facilitar procediments més eficients en l'assignació de fons, garantint alhora la transparència i el control necessaris. Això permetrà a les i els investigadors concentrar-se en la seua tasca, amb la seguretat de comptar amb recursos estables.
1115. Defensem també la millora de les condicions laborals en l'àmbit científic. Des del PSPV-PSOE, hem treballat en mesures com l'Estatut del Personal Investigador i del Personal de Suport, el primer del seu tipus a Espanya, que busca donar estabilitat laboral i seguretat jurídica al personal d'investigació. Seguirem promovent estratègies que reconeguen el valor de la carrera investigadora, fomentant la igualtat d'oportunitats i la conciliació familiar.
1116. Finalment, és imprescindible augmentar la presència de dones en la ciència i la tecnologia. Per a això, advoquem per iniciatives que promoguen el seu lideratge i participació activa, oferint referents que inspiren les futures generacions. La igualtat de gènere és clau per garantir un progrés científic inclusiu i equitatiu.

El sistema sanitari públic: Pilar d'equitat, de cohesió i de benestar a la Comunitat Valenciana

1117. El sistema sanitari públic: Pilar d'equitat, de cohesió i de benestar a la Comunitat Valenciana
1118. La salut és fonamental per al desenvolupament del nostre projecte vital i també col·lectiu. La protecció de la salut i l'accés als serveis sanitaris són drets reconeguts per la Constitució espanyola i la seua articulació es va instituir com una de les polítiques públiques, un dels pilars que conformen l'Estat del benestar al nostre país.
1119. La marca del PSOE en el disseny i creació del nostre sistema sanitari públic és innegable des de la promulgació de la Llei General de Sanitat de 1986 impulsada pel ministre socialista Ernest Lluch. El nostre sistema és admirat i estudiat per nombrosos països del nostre entorn per les seues característiques de robustesa, universalitat, equitat, accessibilitat, sostenibilitat, eficiència i finançament públic que el fan referent al món.
1120. En aquesta tasca va estar, està i estarà el PSPV-PSOE, en la millora contínua del sistema sanitari públic, defensant-lo enfront d'altres interessos mercantilistes, com ha ocorregut amb els governs de la dreta a la Comunitat Valenciana, perquè augmente la confiança de la ciutadania en ell i se siga percebent com un element social de qualitat, que dona cohesió i igualtat a la societat i del qual ens sentim orgullosos. Una mostra d'això va ser la reducció de les llistes d'espera quirúrgiques en un 32% durant l'etapa del Botànic.
1121. Les lleis que s'estan tramitant al Congrés actualment tenen com a objectiu millorar i consolidar alguns aspectes del sistema sanitari i garantir la seua pervivència: la Llei d'Universalitat inclou les prestacions a espanyols residents a l'estranger i als seus familiars quan venen a Espanya, i a col·lectius vulnerables com és el cas de les víctimes de tracta d'éssers humans entre d'altres. La Llei d'Equitat i Cohesió ve a augmentar la coordinació amb les comunitats autònomes, l'eradicació de copagaments, la visió de la salut de manera transversal en totes les polítiques i a fer dels determinants socials actors fonamentals en l'anàlisi i disseny de les accions en sanitat. La Llei de Gestió Pública té com a objectiu identificar com a model del Sistema nacional de Salut la gestió directa. La creació de l'Agència Estatal de Salut Pública sorgeix com a necessària després de la pandèmia per garantir una millor resposta, coordinació i anticipació davant futures emergències sanitàries.

1122. El Sistema nacional de Salut ha desenvolupat una àmplia xarxa de centres de salut, hospitals i altres dispositius assistencials específics per a problemes de salut abans no contemplats. Aquest desenvolupament s'ha dut a terme juntament amb els governs autonòmics, des de la cogovernança i la descentralització, en aplicació de les competències corresponents, Això ha permès una major coordinació i integració dels recursos existents i millorar la qualitat de les prestacions sanitàries de manera notable, des de la igualtat socioeconòmica i l'accessibilitat territorial.
1123. La pandèmia de COVID 19, va deixar al descobert algunes debilitats del sistema que cal reformar, però també va ser una oportunitat per demostrar la seua fortalesa en moments molt complicats i ens ha deixat alguns ensenyaments com la necessitat d'invertir més en recursos humans, en ciència, tecnologia i en salut pública garantint les tasques de vigilància epidemiològica, promoció de la salut i de prevenció de la malaltia.
1124. La política sanitària i les mesures adoptades pel govern de Ximo Puig i la dedicació i professionalitat del personal sanitari durant la pandèmia van evitar la mort de milers de valencians i valencianes, amb una estratègia tant per a l'assistència de persones malaltes com per a la vacunació, que van ser reconegudes internacionalment.
1125. Si la prioritat del primer mandat del Botànic va ser revertir privatitzacions, eliminar copagaments farmacèutics i finançar tractaments com el de l'Hepatitis C, el segon mandat es va centrar a enfortir el Sistema sanitari públic valencià, que havia sigut maltractat i retallat pels governs del Partit Popular. És important destacar que es va augmentar el nombre de professionals en més 13.000 i el pressupost destinat a Sanitat en un 48%. Es van renovar i construir un bon nombre d'infraestructures sanitàries al llarg de la Comunitat Valenciana. Moltes de les previstes en el Pla Créixer han sigut paralitzades des que ha tornat a governar el PP, però els i les socialistes valencians no pararem de promoure les iniciatives necessàries perquè es tornen a reactivar. Es van invertir importants recursos en la modernització de la tecnologia existent, en especial a través del pla INVEAT que cal mantenir i ampliar. En aquest sentit, proposem l'elaboració d'un Pla Estratègic d'Inversions Sanitàries, amb objectius mesurables i un cronograma de 5 anys detallat.
1126. En la campanya electoral el Partit Popular va prometre arribar al 30% del pressupost per a sanitat i la realitat és que han destinat menys que l'últim any del govern socialista. Menys inversió i menor execució de les obres previstes, la qual cosa com sempre que governa el PP es converteix en més retallades de la sanitat pública, en definitiva.

1127. D'altra banda, a ningú se li escapa l'intent del PP de paraitzar els processos de reversió a la sanitat pública dels departaments de Denia i Manises que va deixar avançats el govern del Botànic i que no han aconseguit anul·lar. Per al PSPV-PSOE continua sent prioritària la desprivatització del departament del Vinalopó i la prestació des del públic dels serveis sanitaris. Els i les socialistes proposem establir un marc jurídic per al rescat progressiu de l'únic departament que queda privatitzat, obligant a realitzar auditories periòdiques, públiques i independents.
1128. La gestió de les llistes d'espera ha estat ineficaç, no han aconseguit disminuir-les malgrat l'intent de maquillatge realitzat amb la nova organització per macroàrees, amb poca transparència. El 75% dels hospitals de referència han augmentat els temps de demora. L'únic que han fet ha estat que ara les llistes d'espera es publiquen semestralment, en lloc de com es feia durant l'etapa del govern del Botànic. S'ha de garantir la publicació mensual de les llistes d'esperes quirúrgiques i diagnòstiques, com a termòmetre del nostre sistema de salut que són.
1129. La política sanitària de recursos humans ha sigut caòtica i sense negociar amb les organitzacions sindicals i els professionals incomplint, a més, entre altres, l'acord de 35 hores aprovat pel govern de Ximo Puig. L'aprovació de decrets com els d'autoconcert, l'esborrany d'atenció primària o les Agrupacions Sanitàries Interdepartamentals (ASI), han estat molt contestades perquè han empitjorat les condicions laborals i no han servit per millorar la qualitat d'atenció a la ciutadania. Cal fomentar els equips multidisciplinaris i crear un marc normatiu, des del consens, que siga atractiu per als professionals, a més de crear plans de fidelització de residents i d'incentivació de tutories i unitats docents per augmentar el nombre d'acreditacions demanades al Ministeri.
1130. La resposta a la gestió sanitària derivada de la DANA va ser catastròfica, amb decisions erràtiques i improvisades. No van mobilitzar personal ni de borses ni d'altres departaments, alhora que van fer servir el voluntariat per realitzar treballs no relacionats amb l'emergència.
1131. Les inundacions del 29 d'octubre que han devastat gran part de la província de València han destruït importants instal·lacions sanitàries que caldrà reconstruir i ampliar de forma urgent amb un pla específic destinat a això, així com augmentar la inversió en recursos humans i materials en les zones afectades i en especial en salut mental.

1132. Queda molt per fer per avançar en una assistència sanitària d'excel·lència, amb importants desafiaments perquè el nostre sistema siga sostenible. Sistema sanitari que requereix d'un finançament adequat que reivindicuem i exigim per a tindre els estàndards de qualitat als quals aspirem a la nostra Comunitat.
1133. Cal ampliar les prestacions, l'accessibilitat als serveis tant en l'assistència primària com en l'especialitzada i hospitalària, afavorint la seua interacció. Especial atenció mereixen les zones rurals o despoblades que tenen dret a tenir la millor sanitat.
1134. La reducció de llistes d'espera insuportables constitueix un repte inajornable i per això cal actualitzar i reorganitzar els nostres serveis sanitaris comptant amb la participació dels agents socials i de les i els professionals sanitaris. Hem de planificar adequadament els recursos humans per garantir l'adequada dimensió de les plantilles i hem de posar en marxa accions per retenir el talent, augmentar la formació especialitzada acreditant places en les especialitats deficitàries, buscant l'excel·lència i la innovació en l'activitat assistencial, lluitant contra la precarietat i la temporalitat i introduint noves àrees de formació com la genòmica, la Intel·ligència artificial o la Big Data.
1135. El Pla d'Atenció Primària 2025-2027, recentment aprovat en el Consell Interterritorial, ha de servir per a enfortir i modernitzar aquest nivell assistencial a la Comunitat Valenciana. El pla se centra en diversos objectius estratègics com:
1136. longitudinalitat, promovent la continuïtat dels equips,
1137. la fidelització i l'atracció del talent, millorant les condicions laborals, ampliant la cartera de serveis incloent nous procediments diagnòstics i augmentant la capacitat resolutiva.
1138. l'impuls de l'atenció comunitària, promovent la salut i la prevenció amb la participació activa de la comunitat en la presa de decisions i procurant la continuïtat assistencial,
1139. la interoperabilitat de les històries de salut i la comunicació bidireccional entre diferents àmbits assistencials, incloent-hi les farmàcies comunitàries.
1140. Per avançar en la consecució d'aquests objectius hem de destinar el 25% del pressupost de sanitat a l'atenció primària.

1141. Per al PSPV-PSOE, l'atenció a la cronicitat és un desafiament crucial del nostre sistema en tots els nivells assistencials. L'increment de la longevitat, l'envelliment i la discapacitat, estan suposant un augment exponencial del nombre de malalts crònics i per tant un augment dels despeses associats a la seua cura. El 80% de les consultes d'atenció primària, més del 60% de l'ocupació de llits hospitalaris i el 91% de les prescripcions farmacològiques, ho són a causa de malalties cròniques. Això suposa un nou paradigma clínic que fa més necessari que mai l'assistència integral, i ha de ser la prioritat del nostre sistema de salut. Les tecnologies de la informació i digitalització han d'estar al servei de l'estratègia de les malalties cròniques, de les cures personalitzades, on el paper de la infermeria i l'atenció primària són nuclears i l'assignació dels recursos pressupostaris ha de ser adaptada en funció de l'atenció als pacients crònics. La prevenció de la malaltia, l'educació per a la salut i millorar l'autocura són essencials per disminuir les despeses socials i econòmiques.
1142. Cal definir la coordinació entre la sanitat i els serveis socials dissenyant un model en el marc de l'autonomia personal i l'atenció a la dependència, fent coincidir els mapes socials i sanitaris. Augmentar i adaptar les infraestructures sanitàries a aquesta realitat es fa imprescindible.
1143. Hem d'ampliar la cartera de serveis en el sistema sanitari valencià amb noves proves de cribratge de càncer, ampliant la població a la qual van dirigits, més proves de cribratge neonatal, major investigació i inversió en malalties rares amb un Pla estratègic. En Atenció primerenca farem efectiu el dret ja reconegut per llei i avançarem en la inclusió de serveis essencials de salut bucodental, ajudes econòmiques a les persones amb celiàquia per evitar el sobrecost que produeix la seua dieta i també per a la salut visual.
1144. Cal garantir que la incorporació de la innovació terapèutica i farmacèutica, de les teràpies avançades i de precisió al sistema valencià de salut, es faça de manera ràpida, sostenible i equitativa.
1145. Hem de reforçar els nivells de Salut pública que es van demostrar tan eficaços durant la pandèmia malgrat les retallades i la falta d'inversió que van patir pels governs del PP. Cal tendir cap a l'enfocament de "OneHealth", garantint que la col·laboració entre equips multidisciplinaris millori els nivells de coordinació local, nacional i global, per aconseguir una salut òptima per a les persones, els animals i el nostre medi ambient.

1146. La prevenció de la malaltia i la promoció de la salut són eines fonamentals per al nostre benestar i imprescindibles per fer durador i possible el nostre sistema sanitari. També necessitem entorns laborals saludables i segurs. Des del PSPV apostem perquè les polítiques i accions que s'adopten s'ocupen dels determinants socials que condicionen la salut, combatent les causes que els provoquen. Per això, cal dotar la Salut pública de majors recursos per afrontar amb garanties els reptes en salut del segle XXI: millorar la gestió de la vigilància en salut pública, la implantació de més programes contra el tabac i l'alcohol, la salut ambiental i alimentària, les vacunes, les infeccions de transmissió sexual, el diagnòstic precoç del VIH i el seu estigma, i la introducció i consolidació d'accions innovadores en salut com per exemple, la prescripció de l'activitat física i l'esport.
1147. Per al PSPV-PSOE és fonamental la implementació dels programes d'acció comunitària amb la col·laboració amb les administracions locals, vertebradores de la participació associativa organitzada, de les associacions de pacients i usuaris de la sanitat i dels consells de salut en tots els nivells assistencials, als quals cal empoderar i promocionar.
1148. La desaparició de les desigualtats de salut que continuen patint les dones és prioritària per als i les socialistes valencians, i per això impulsarem accions d'investigació i assistència que la minimitzen com la dotació de consultes ginecològiques i obstètriques per a dones amb mobilitat reduïda.
1149. Per al PSPV revitalitzar i potenciar la investigació biomèdica, tant la bàsica com la clínica, és una prioritat. Cal establir una política científica adequada i realista, i afrontar la urgent dotació de recursos humans, econòmics i d'infraestructures, així com reduir la temporalitat del personal sanitari.
1150. La gestió del sistema de salut ha de ser professional. Hem d'assegurar la capacitat planificadora amb la participació dels gestors dels departaments. Hem d'augmentar la seua autonomia en la presa de determinades decisions, assegurant la transparència i incorporant l'avaluació continuada de pràctiques i processos per millorar la qualitat assistencial.
1151. Les TICs han suposat un canvi fonamental en la manera d'abordar les activitats en el sistema de salut. La incorporació de la intel·ligència artificial en nombrosos processos, com els diagnòstics i els tractaments, encara suposarà molts més canvis. Hem d'aprofitar més i millor les possibilitats que ens ofereixen en la relació del pacient-sanitari.
1152. Especial atenció cal tenir, en què ningú quede exclòs de l'accés i usos del sistema sanitari per dificultat o desconeixement de les noves tecnologies. Per això, la innovació sanitària, la digitalització i la transformació digital han de ser part nuclear dels canvis en el sistema sanitari valencià els pròxims anys.

1153. Salut mental, una peça indispensable.

1154. Si alguna cosa ha quedat clara en els últims anys és que, sense salut mental, no hi ha salut. Les Nacions Unides han inclòs la salut mental entre els objectius de desenvolupament sostenible i l'Organització Mundial de la Salut ha insistit en la necessitat d'incorporar-la a totes les polítiques com a única manera d'assolir els objectius de salut i benestar de les poblacions. Més enllà d'un tema assistencial, es tracta d'una qüestió de drets. Des de fa uns anys, la salut mental s'ha posicionat com un dels pilars bàsics per garantir un complet benestar de la ciutadania. Un sentir social que s'ha anat visibilitant, sobretot, des del 2020. La pandèmia del Covid-19 va mostrar clarament les realitats de salut mental en la població que tants anys van estar silenciades i, sobretot, les mancances en el sistema públic pel que fa a l'atenció i prevenció de salut mental i les addiccions.
1155. Com a resposta a l'augment de problemes de salut mental en la població, especialment entre les persones més joves, arran de la pandèmia, el govern de Ximo Puig va respondre de manera contundent i pionera, presentant un Pla de Salut Mental holístic, transversal i redactat a través d'un procés obert a la ciutadania i a tots els sectors rellevants. S'hi recollia una visió completa de la salut mental, incloent-hi no només el reforç assistencial si no també els factors psicosocials necessaris per reforçar l'àmbit preventiu i de sensibilització, amb una especial atenció a col·lectius especialment vulnerables.
1156. El Pla de Salut Mental va significar tenir, per primera vegada, un model d'atenció integral a les persones amb problemes de salut mental i de prevenció, tant des del punt de vista assistencial com des de la perspectiva de la prevenció i del suport i la integració social. Juntament amb això, des d'abans de 2020, es van impulsar nombrosos instruments en matèria de salut mental, com l'Estratègia Autonòmica de Salut Mental 2016-2020, el I Pla Valencià d'Atenció Integral a les Persones amb Trastorn Mental Greu 2018-2022, l'Estratègia Valenciana de Suport Social per a la Recuperació i Inclusió Social de les Persones amb Trastorn Mental Greu 2018-2022, i la nova Llei valenciana de la Funció Pública de 2021 que estipula una reserva mínima del 2% de l'oferta d'ocupació pública per a persones amb malaltia mental que acrediten un grau de discapacitat igual o inferior al 33%.
1157. Aquest gran pas endavant en les polítiques de salut mental, no sols de planificació i execució sinó també de canvi de paradigma, va ser una de les primeres àrees modificades per part del govern de Mazón en arribar a la Generalitat Valenciana. Un retrocés que es va iniciar amb la presentació del seu propi Pla de Salut Mental, d'esquena a la ciutadania i sense cap tipus de procés participatiu, que no només limita les accions plantejades a l'àmbit assistencial, sinó que a més presenta objectius inexactes i irrealistes.

1158. La prova de la nul·la prioritització del govern de Mazón pel que fa a la salut mental és que, en el primer any del seu govern, malgrat l'augment del 4,5% de la petició de consultes de salut mental, el reforç de professionals en el sistema de salut valencià va ser només del 2,7%, acompanyat d'una retallada pressupostària de 12 M d'euros respecte al presentat pel govern de Ximo Puig. Tot això, juntament amb l'abandonament de la visió psicosocial i preventiva, de la transversalitat de la salut mental, dels col·lectius més vulnerables i de l'especial cura a les persones amb trastorn mental greu, és una declaració d'intencions. El govern de Mazón no està a l'altura del que la ciutadania necessita i reclama en matèria de salut mental.
1159. Enfront d'un Pla de Salut Mental opac, antiquat i irreal, els i les socialistes hem denunciat que les polítiques de salut mental han de respondre les necessitats de la ciutadania valenciana, reivindicant les propostes presentades en el Pla de Salut Mental del govern del Botànic, com a columna vertebral d'unes polítiques de salut mental que han d'estar en contínua revisió per a adaptar-se a les canviants necessitats de la societat valenciana.
1160. Prova d'això és l'impacte que la DANA ha tingut, té i tindrà en la salut mental de la societat valenciana, especialment d'aquelles persones que han tingut algun tipus d'impacte o pèrdua, o que hagen viscut els efectes en primera persona en el seu entorn. Aquesta emergència va deixar un impacte incalculable en els municipis afectats i en les seues infraestructures, a més de comptar amb 223 persones mortes i algunes que encara continuen desaparegudes.
1161. Les conseqüències de la catàstrofe natural van molt més enllà de les visibles a primera vista: la impronta emocional i psicològica que la DANA deixa en la ciutadania valenciana perdurarà per molt de temps i determinarà unes noves necessitats d'atenció a la salut mental a les quals, des de la política institucional, s'ha de donar resposta. Així, des del PSPV reivindicuem que és necessari una atenció psicològica adequada en aquest context, que atenga i responga no solament a la situació d'impacte immediat en les persones afectades si no també que elabore un itinerari d'atenció psicològica a mitjà i llarg termini, quan aniran eixint problemes de salut mental arran de l'ocorregut. Seguint en la línia de les reivindicacions de la Confederació Espanyola de Salut Mental i la Federació de Salut Mental de la CV, entenem que des del govern de la Generalitat s'ha d'analitzar la situació actual quant a salut mental i l'impacte de la DANA, adaptant les seues línies de treball en matèria de polítiques de salut mental i reforçant els recursos necessaris per garantir una atenció i seguiment adequat a la població que pot patir problemes de salut mental derivats de la greu catàstrofe que s'ha viscut.

1162. Tot això sense oblidar les necessàries modificacions en les polítiques de salut mental que s'han de donar a nivell integral per reprendre el model del govern de Ximo Puig, holístic i transversal, i que posi especial atenció en la visió psicosocial i la salut mental dels col·lectius més vulnerables.
1163. Des dels i les socialistes valencianes reivindicuem una especial atenció, acompanyament i inclusió de les persones amb trastorn mental greu, facilitant polítiques que els garantisquen una vida digna, com programes de foment de l'ocupació, accés a l'habitatge, garantia d'unes condicions i tracte digne a nivell assistencial i un sistema sanitari i social preparat per a oferir els recursos necessaris.
1164. També és fonamental l'atenció especial a col·lectius vulnerables, considerant que són els que poden tenir un major impacte en la seua salut mental per les seues condicions de vida o les seues realitats, com les dones, les persones migrants, les persones joves, sense oblidar les persones grans que ja constitueixen una gran part de la nostra societat cada vegada més longeva, les persones amb discapacitat o el col·lectiu LGTBI. Ha d'existir una atenció transversal que abaste, també i des de l'inici els trastorns de salut mental més comuns com la depressió, els trastorns de la conducta alimentària, els trastorns de la personalitat, les addiccions emergents a substàncies, al joc o a les tecnologies. Cal incidir especialment en les polítiques de salut mental enfront del gravíssim problema del suïcidi, que constitueix una de les primeres causes de mortalitat en joves.
1165. Un punt fonamental per a garantir una atenció integral a la salut mental és garantir les condicions de vida dignes de la societat valenciana. En col·lectius com les persones joves, els estudis demostren que les principals causes d'aparició de problemes de salut mental són de caràcter socioeconòmic (falta de perspectives de futur, precarietat laboral, baixos salaris...), i en general l'evidència científica indica que un dels principals factors de risc per desenvolupar un problema de salut mental és la pobresa i la desigualtat econòmica. És per això que el PSPV, partit que sempre ha abanderat la igualtat i la dignitat de les i els treballadors, ha de posar com a condició sine qua non d'un correcte pla de polítiques de salut mental la dignificació de les condicions de vida de tots els valencians i valencianes. És per això que s'han de revertir les retallades realitzades en polítiques actives d'ocupació, s'ha de garantir el dret a un habitatge digne i s'ha de combatre activament des de l'administració la precarietat laboral i vital.
1166. Finalment, però no menys important, s'ha d'invertir en el reforç assistencial, tant en l'àmbit sanitari com en l'enfortiment del sistema de serveis socials i educatiu que pugua acompanyar les persones amb trastorns mentals. El model comunitari de recuperació apareix com una resposta efectiva a totes les qüestions que atempten contra el benestar de les persones.

1167. Des de la Generalitat s'han de reforçar els professionals de salut mental en el sistema sanitari públic valencià, igualant el nombre de psicòlegs clínics a la mitjana europea de 18 psicòlegs cada 100.000 habitants, reforçant la resta de professionals de salut mental (treballadors socials, psiquiatres, orientadors en centres educatius...) i augmentar els serveis de salut mental disponibles per a la població, com la creació d'Hospitals de Dia infantojuvenils, equips de Tractament Assertiu Comunitari (ETAC) o Unitats Residencials Clíniques d'Acollida en Crisi per a Adults (URCA). A més, s'ha de continuar amb polítiques que fomenten trencar estereotips i acompanyar les persones amb problemes de salut mental des del sistema públic, com el programa pacient expert, on persones que han viscut o viuen problemes de salut mental ajuden altres amb dolències semblants.
1168. Totes aquestes polítiques de salut mental han d'estar elaborades de manera col·laborativa amb professionals de salut mental i la societat valenciana, a més d'establir indicadors i mecanismes d'avaluació i millora periòdica. És per això que proposem també reprendre la creació del Consell Valencià de Salut Mental, un òrgan consultiu i participatiu amb representació professional, social i ciutadana, en el qual es debatan i avaluen les polítiques de salut mental de la Generalitat Valenciana.
1169. Des del PSPV-PSOE volem liderar i defensar unes polítiques de salut mental per a tota la societat valenciana, que represente, atenga i visibilitze totes les realitats i que no deixe a ningú arrere. Per a això hem de continuar denunciant les retallades i l'exclusió de la visió social de la salut mental, però, sobretot, presentant alternatives que situen la salut mental com la prioritat que la societat valenciana ens reclama.

Un projecte per a la recuperació social i l'atenció a la vulnerabilitat. Combatent les desigualtats.

1170. Un projecte per a la recuperació social i l'atenció a la vulnerabilitat. Combatent les desigualtats.
1171. Les polítiques socials formen part de l'agenda ideològica política, enfront d'un model privatitzador i d'abandonament dels serveis socials, propi del Partit Popular i dels governs de dreta o ultradreta, el projecte socialista advoca per un model públic, universal en el qual les persones rebin l'atenció adequada a la seua situació.
1172. La Llei 39/2006, de 14 de desembre, de Promoció de l'Autonomia Personal i Atenció a les persones en situació de dependència aprovada pel govern del president Jose Luis Rodríguez Zapatero, va suposar un abans i un després en les polítiques socials, una llei que el passat 14 de desembre complia 18 anys i que les associacions continuen considerant una bona llei.
1173. La DANA que ha assolat la província de València ha posat a prova institucions i població, deixant en evidència que les persones que tenien la responsabilitat de dirigir les institucions no han exercit les seues responsabilitats abocant a la ciutadania a una situació de devastació i desolació tremendes.
1174. Aquesta situació ens ha impactat emocionalment a totes i tots, però la DANA no només ha deixat danys materials, pèrdues econòmiques i vides humanes, també ha posat de manifest les profundes deficiències i barreres estructurals a les quals ens enfrontem en moments crítics en la nostra societat. Ha revelat les vulnerabilitats en accessibilitat, inclusió i protecció dels drets de les persones amb discapacitat, en situacions d'emergència.
1175. L'atenció a les persones amb discapacitat s'ha hagut d'assumir per part del voluntariat d'organitzacions del tercer sector que han demostrat, una vegada més, el seu compromís social.
1176. Són moltes les persones que han perdut productes de suport, ortopèdics, dispositius de mobilitat, essencials per a la seua autonomia diària com croses, cadires de rodes, llits articulats, vehicles adaptats i un llarg etcètera, que, en molts casos, segueixen sense reposar-se.
1177. Des de la política tenim la responsabilitat de treballar per pal·liar aquesta situació i per establir un marc que evite que les desigualtats preexistents s'incrementen encara més.

1178. El govern de Mazón no ha estat a l'altura de l'emergència i tampoc ho està de la reconstrucció, ha basat la seua atenció en el voluntariat i en la caritat mitjançant comptes de donació, sense compromís econòmic real per la seua banda. Segons les últimes dades de l'Institut Nacional d'Estadística, a Espanya, hi ha més de 430 mil persones amb discapacitat a la Comunitat Valenciana i només una de cada quatre persones amb discapacitat en edat de treballar té ocupació. Les persones amb discapacitat continuen enfrontant-se a una discriminació sistèmica i a barreres que restringeixen la seua inclusió significativa en tots els àmbits de la societat.
1179. Un desenvolupament veritablement sostenible per a les persones amb discapacitat exigeix centrar-se de forma molt específica en les seues necessitats i drets, no només com a beneficiàries, sinó com a contribuents actives en la vida social, econòmica i política. Són, per tant, necessàries polítiques socials centrades en les persones, assumint l'Estratègia sobre els drets de les persones amb discapacitat per al 2021-2030 de Nacions Unides.
1180. La inclusió implica avançar en polítiques que milloren i promoguen l'autonomia i l'accessibilitat universal, tant física com comunicativa. Administracions accessibles en tots els sentits, que vetllen pel compliment de totes aquelles normatives que garanteixen els drets de les persones, en general, i les persones amb discapacitat, en particular.
1181. Des de l'arribada de les dretes a les institucions hem viscut un retrocés en polítiques socials, disminució de les places concertades en centres residencials, retards en els pagaments de la dependència, augment de la llista d'espera per al reconeixement de la valoració de discapacitat i de la dependència, retard en la resolució de programes tan importants com corresponsables o el contracte programa, la cancel·lació del Pla convivint, incompliment de la ràtio de personal de serveis socials generant l'asfíxia del sistema, són algunes de les situacions per les quals la nostra comunitat està passant actualment.
1182. El projecte socialista ha de desplegar polítiques que aborden aquestes situacions i que actuen en moments d'emergències, com la DANA, perquè cap persona quede enrere, apostant per la innovació social com un eix vertebrador de les polítiques públiques, per la generació d'oportunitats i el suport a les iniciatives d'autoajuda.
1183. Des del projecte socialista creiem clau que garantir l'accés a la formació permanent dels i les professionals dels diferents sistemes contribuirà a optimitzar el nostre sistema públic.

1184. Les polítiques del benestar generen rendiments socials i econòmics que moltes vegades són invisibles. Són una font d'ocupació, propicien el desenvolupament del talent i la innovació, prevenen l'exclusió i reforcen les capacitats de les persones. Són un sistema de protecció a la ciutadania davant de situacions vitals complexes i contribueixen a millorar i donar una resposta real a circumstàncies vitals evolutives i excepcionals, promovent els suports i recursos des de les institucions necessaris per afrontar-les.
1185. És el moment de promoure les accions necessàries perquè el treball de cuidats deixi de recaure majoritàriament en les dones, i per això, hem de posar l'economia dels cuidats en el centre de l'agenda econòmica, política i social.
1186. Hem de desplegar polítiques orientades al benestar de les persones en totes les etapes de la vida i en totes les situacions, reforçant l'estabilitat emocional i proporcionant les estructures necessàries per a un desenvolupament segur i protegit.
1187. La DANA ha impactat de forma directa en la infància i adolescència, amb la desaparició de les seues zones d'oci (pèrdua de parcs, poliesportius, biblioteques, etc...), l'afectació severa de moltes estructures educatives, que ha obligat a reubicar xiquets, xiquetes i adolescents i fins i tot, pèrdues humanes de familiars i amics, que han provocat un impacte emocional important en un moment de les seues vides d'especial vulnerabilitat. Tot això, requerirà de plans especials d'atenció, no només en la reconstrucció de les infraestructures, sinó en l'atenció emocional, prestant especial atenció a la salut mental.
- 1188. Diagnòstic de la situació actual*
1189. El Govern del Botànic va marcar un punt d'inflexió en la política social de la Comunitat Valenciana, destacant per tindre com a prioritat implementar polítiques destinades a enfortir l'estat del benestar, reduir desigualtats i garantir drets socials bàsics.
1190. Les i els socialistes no hem d'oblidar els grans avanços que aconseguim durant el Govern del Botànic, on podem destacar l'aprovació l'any 2019 de la llei 3/2019 de 18 de febrer, de Serveis Socials inclusius de la Comunitat Valenciana, una llei que va convertir els serveis socials en drets subjectius, és a dir, essencials per a tota la ciutadania valenciana, deixant enrere polítiques discrecionals o de caritat com les que desenvolupaven els governs de dreta.

1191. Aquesta llei ha suposat un canvi radical en la política social valenciana, estableix l'accés als serveis socials com a dret universal, equiparant-los a altres drets essencials com l'educació i la sanitat. Reforça el compromís de les administracions públiques de garantir que cap persona quede desprotegida davant situacions d'exclusió o vulnerabilitat, promou polítiques que combaten la desigualtat i afavoreix la inclusió social de persones en risc d'exclusió social, persones amb discapacitat i menors en situació de desemparament.
1192. És una normativa amb un clar caràcter integrador i participatiu, reconeixent a les persones usuàries el seu dret a participar en la presa de decisió en els serveis que els afecten.
1193. Fomenta l'atenció personalitzada i eficient, apropant els serveis socials als municipis i adaptant-los a les necessitats específiques de cada territori.
1194. No només s'enfoca en l'atenció de situacions de necessitat, sinó també en la prevenció, reforça la cooperació entre administracions públiques, entitats del tercer sector i agents privats, garantint una resposta més integral i coordinada.
1195. És una llei d'Impacte social que ha contribuït a consolidar una xarxa de serveis socials accessibles i de qualitat a la Comunitat Valenciana, ha millorat la qualitat de vida de milers de persones i ha representat el compromís ètic i social de les i els socialistes. És una llei que posa el focus en el respecte per la dignitat humana, la justícia social, la solidaritat i la resiliència.
- 1196. *Contracte Programa***
1197. Un dels instruments que contempla la Llei de Serveis Socials són els contractes programes, dissenyats per garantir la supervivència dels Serveis socials municipals, ja que estableix un marc de col·laboració entre la Generalitat i les entitats locals (Ajuntaments i Mancomunitats), per tal d'assegurar la prestació adequada i sostenible dels serveis socials a tot el territori.
1198. Els contractes programa es van iniciar l'any 2021 amb una vigència fins al 2024, els quals van ser signats entre la Generalitat i entitats locals (Ajuntaments i mancomunitats) durant aquests anys.
1199. Enguany s'han de renovar, el desembre del 2024 no es coneix encara la partida econòmica que s'assignarà a cada entitat (ajuntament o mancomunitat) cosa que pot posar en risc la continuïtat de serveis essencials per als municipis i la ciutadania.

1200. Des del PSPV-PSOE exigim la continuïtat, promoció i ampliació d'aquest instrument imprescindible per a la sostenibilitat dels serveis socials valencians.

1201. Dependència

1202. El Govern del Botànic es va trobar amb una llista d'espera de persones que demandaven la prestació de la dependència de 45.000 persones, aquesta situació es va revertir i així va ser destacat per entitats de prestigi que vetllen pel compliment de la llei de dependència i es van reduir de forma important aquestes llistes d'espera, passant d'ocupar les vergonyoses últimes posicions en el rànquing de comunitats autònomes que complien amb la llei, a encapçalar-la. També, es va incrementar el pressupost destinat a la dependència, la qual cosa va permetre la contractació de personal especialitzat, la millora d'infraestructures i l'ampliació de places en residències i centres de dia. El Govern del Botànic va ampliar el catàleg de prestacions amb serveis de promoció i desenvolupament personal, com l'acompanyament terapèutic per a persones amb malaltia mental greu, l'assistent personal, el PATI per a l'assistència terapèutica infantil de menors amb discapacitat. Va implantar els serveis d'ajuda a domicili públics, la prestació vinculada de garantia per esmenar la falta de places públiques residències, a més es van compatibilitzar recursos per poder ser beneficiari de diverses prestacions alhora, i garantir una cura integral de la persona dependent, com és el cas d'un centre de dia i un cuidador no professional.

1203. Des del PSPV-PSOE exigim el compliment dels terminis d'obtenció de totes les prestacions de la dependència i l'increment de les places públiques destinades a l'atenció de les persones amb dependència. L'actual Govern del PP ha paralitzat la creació de nous centres d'atenció diürna i residències que estaven projectats, i està retardant les resolucions de les prestacions generant una situació de desprotecció total a les persones que per circumstàncies sobrevingudes es veuen en una necessitat de rebre suports per a la seua supervivència.

1204. Renda Valenciana d'Inclusió

1205. L'any 2017, el Govern del Botànic, aprova la Llei 19/2017, de 20 de desembre, de la Generalitat, de renda valenciana d'inclusió. Aquesta norma establia una garantia econòmica i/o una prestació professional mitjançant una renda l'objectiu de la qual era garantir cobrir les necessitats bàsiques d'una part de la població, afavorint la inclusió social, millorant la qualitat de vida i combatent l'exclusió i la vulnerabilitat social. En aquests moments existeix un retrocés en la tramitació d'aquesta renda a causa de la disminució de treballadores socials en els equips de serveis socials Municipals dirigits per la dreta, sent un clar incompliment de les obligacions que estableix la Llei de serveis socials inclusius i els acords del "contracte programa". Els criteris per a la seua obtenció cada vegada són més limitants, tenint moltes dificultats d'accés persones que tenen necessitats econòmiques reals per subsistir, sense ser el condicionant l'exclusió social.

1206. Pla Convivent

1207. L'anomenat Pla Convivent va constituir el primer pla d'infraestructures de Serveis Socials de la Comunitat Valenciana, va ser una aposta molt important i ambiciosa, en el qual es va posar de manifest la necessitat de construir infraestructures socials per a acabar amb el greu dèficit d'infraestructures en l'àmbit dels serveis socials. El diagnòstic de la situació va revelar la important falta de places residencials de gent gran, de persones en situació de dependència i amb discapacitat, i de persones amb malaltia mental greu, així com, de centres d'atenció diürna i de serveis d'ajuda a domicili.

1208. Una de les primeres polítiques cancel·lades pel Govern de Mazón ha sigut el Pla Convivent, que es troba paralitzat, pràcticament, la qual cosa suposa un moment crític per a les més de 200 infraestructures acordades amb els més de 200 Ajuntaments de la Comunitat Valenciana. S'han paralitzat centres de nova obertura tant de dia per a gent gran, com d'atenció a persones amb discapacitat intel·lectual i alteració de conducta.

1209. Pla Renhata

1210. El pla Renhata (pla de reforma interior d'habitatge) es va aprovar per proporcionar un entorn el més favorable possible i així millorar la qualitat de vida de les persones amb discapacitat i mobilitat reduïda. Es van convocar subvencions anuals que rondaven els sis milions d'euros i el govern del PP també l'ha eliminat.

1211. *Infància i Adolescència*

1212. La Llei 26/2018, de 21 de desembre, de la Generalitat, de drets i garanties de la infància i l'adolescència, suposa la norma que configura l'estatut jurídic de la infància i l'adolescència a la Comunitat Valenciana. D'entre els drets reconeguts, destaca la participació de la infància i l'adolescència en tots els àmbits, tant de l'esfera pública com de la privada és. Per fer efectiu aquest dret i com a mitjà perquè els xiquets, xiquetes i adolescents puguin ser escoltats col·lectivament en els assumptes competència de la Generalitat que els incumbeixin, es crea el Consell d'Infància i Adolescència de la Comunitat Valenciana.
1213. El projecte socialista valencià advoca per realitzar polítiques dirigides a la protecció i coneixement de les necessitats de la infància i adolescència i per això es va aprovar una Estratègia valenciana d'infància i adolescència 2022-2026, que es va convertir en l'instrument garantidor dels drets dels infants i adolescents, a través d'una planificació, l'avaluació i el seguiment de les polítiques de la Generalitat.

1214. *Comparativa de gestió:*

1215. Els avanços socials durant el Govern del Botànic han sigut significatius, la política socialista versa sobre la defensa i protecció de les persones més vulnerables i en el marc d'aquestes premisses ha anat encaminada la gestió de la política social valenciana del Govern del Botànic, una política que va convertir els serveis socials en serveis essencials i en dret subjectiu la ciutadania valenciana.
1216. Aquest model social està en greu crisi. Des de l'entrada de la dreta i la ultradreta en el govern valencià les persones vulnerables són encara més vulnerables a causa de la falta de sensibilitat i polítiques socials que les protegissen. En l'últim any hem vist com les persones dependents cobraven el pagament de les seues prestacions amb retard, com a les persones que treballen en les residències de majors i en l'acció social concertada de la Comunitat Valenciana no se'ls aplicava l'homologació salarial a més de 10.000 persones aprovada pel Govern del Botànic i com les infraestructures socials estan abandonades, per la deixadesa i falta d'inversió de l'actual govern i anteposen la privatització dels serveis socials.

1217. L'anomenada "llei simpliflica" aprovada pel govern de Mazón suposa un altre nou atac a les polítiques socials en augmentar el nombre de persones usuàries dels centres residencials, tornant a un model assistencial i impersonal d'atenció a les persones, que obre la porta a la privatització dels serveis socials municipals i de l'atenció social en general. Ens trobem davant d'una política social per a persones riques i no per a les persones que menys tenen i que més necessitats tenen, en definitiva, és una política creadora de desigualtats socials en la ciutadania, que no contribueix a millorar la qualitat de vida de les persones dependents.

1218. Reptes estratègics i propostes d'acció.

1219. Contracte social: combatre la pobresa.

1220. Els estudis poblacions i sociodemogràfics posen de manifest la tendència a perpetuar situacions de pobresa, en determinats entorns i en determinades famílies, podríem afirmar que, així com la riquesa s'hereta, la pobresa també.

1221. La política hauria de donar solucions a situacions de pobresa que impedeixen l'accés a oportunitats i es perpetuen com una forma cruel de desigualtat social.

1222. Per a això, s'estableix la necessitat d'impulsar un nou Contracte Social, en el qual es recullin situacions cròniques i estructurals a les quals no s'ha donat solució fins a la data i les conseqüències de la DANA, amb especial atenció als col·lectius més desfavorits i a les poblacions més afectades.

1223. El 30,2% de la població resident a la Comunitat Valenciana estava en risc d'exclusió social o pobresa en 2023, la qual cosa suposa que una de cada de tres persones de la Comunitat Valenciana té problemes reals per a cobrir les seues necessitats bàsiques, una dada molt preocupant. A més, el 8,3% de la població de la Comunitat Valenciana en 2024 (424.323 persones) se situa en quotes de pobresa extrema, dada que se situen molt per damunt de la mitjana estatal.

1224. Pel que fa a la pobresa infantil, les dades són encara més preocupants, un 39,9% dels menors es troba en situació de pobresa o exclusió social, una xifra que s'ha vist incrementada respecte de l'any anterior, on el 32,2% estava en aquesta situació, una xifra que se situa cinc punts per sobre de la mitjana estatal (34,4%).

1225. Tal com agafen les dades, la nostra societat ha d'atendre unes xifres de pobresa que són insuportables i que haurien d'averkonyir-nos. Les i els socialistes tenim el desig d'atendre els processos de pobresa i exclusió social, així com revertir l'augment de les desigualtats en la nostra societat. Entre els nostres grans reptes hi haurà la pobresa infantil, la precarietat, l'atur, la temporalitat laboral i la "pobresa en habitatge".

1226. La inversió econòmica i l'esforç en la reconstrucció han de ser coherents i conseqüents amb els danys produïts per donar una resposta proporcional a la fractura ocasionada. reem que la forma més efectiva de combatre la vulnerabilitat social i trencar el caràcter hereditari de la pobresa és el reconeixement de més drets socials.
1227. Els diferents governs del Botànic van ser molt conscients de la necessitat d'activar i mobilitzar tots els recursos disponibles per a fer efectiva la recuperació social i econòmica de la Comunitat Valenciana.
1228. Una tasca en la qual es va implicar als agents socials i que va permetre al juliol de 2020 aprovar l'Acord Social Alcem-nos, que recollia les línies estratègiques en les quals es basava l'Estratègia Valenciana de Recuperació (EVR).
1229. En concret, l'Eix estratègic IV: Cura de les Persones i Inclusió Social, destacava la importància de:
1230. La lluita contra la desigualtat.
1231. La perspectiva transversal de gènere.
1232. L'atenció a la gent gran i dependents.
1233. Reforçar el sistema sociosanitari.
1234. La recerca i innovació medicosanitària.
1235. L'habitatge social.
1236. En el moment actual, després de les conseqüències de la DANA en moltes de les nostres poblacions caldrà revisar i actualitzar l'Acord Social Alcem-nos per incloure una línia estratègica i específica que incloga la reconstrucció social en aquestes poblacions i a totes les persones afectades per la DANA.
- 1237. Cap a un model inclusiu que no deixe ningú enrere.*
1238. Durant els dos 8 anys del Botànic el compromís amb l'atenció a les persones amb discapacitat, persones majors, dones víctimes de violència de gènere i infància i adolescència va ser una realitat.
1239. Es van millorar les ràtios de places residencials concertades, es va desplegar un pla d'infraestructures ambiciós amb un mapa de necessitats, a través del Pla Convivint i el Pla Convierte, el Pla Renhata era una aposta decidida en habitatge accessible, el contracte programa que garantia l'estructura dels serveis públics municipals i l'atenció ràpida i eficient, etc...

1240. L'aprovació de la Llei de Serveis Socials i el Decret 27/2023 pel qual es regulen la tipologia i el funcionament dels centres, serveis i programes de serveis socials, o l'homologació salarial de les persones treballadores en el sector de cures són algunes de les apostes que hem aprovat en els nostres anys de govern i que han comportat que els drets socials siguin drets subjectius de la ciutadania i no caritat.
1241. No obstant això, tot això no va ser suficient o no estava completament establert i els governs de dretes amenacen amb retornar a la Comunitat als anys de privatitzacions dels serveis socials i a perpetuar les desigualtats entre professionals, que una vegada més, han demostrat el seu compromís i professionalitat en la DANA. Igual que va passar en la pandèmia de la COVID 19, les persones treballadores del sector dels serveis socials d'atenció primària i secundària han salvat desenes de vides gràcies a la seua incansable tasca i compromís, carregant amb les persones sobre les seues pròpies esquenes.
1242. La nostra aposta passa per reconèixer als professionals de Serveis Socials com a essencials, i protegir els seus drets i obligacions en un mateix marc jurídic propi, amb un conveni únic que reguli a tot el personal com en Educació i Sanitat. Sol·licitarem estabilitat laboral per als professionals del sector, mitjançant la internalització de les places dels i les professionals dels serveis socials; l'equiparació salarial del personal de l'acció concertada aprovat el 2023 i que dignifica la gran tasca que escometen; la conversió del contracte programa en places estructurals que garanteixen, mitjançant un pressupost adequat, l'atenció de les persones en situació de vulnerabilitat i/o dependència; la creació de recursos socials i socio-sanitaris que garanteixen els drets de les persones a ser ateses independentment de la seua situació econòmica.
1243. A més, una de les majors bretxes existents en la nostra societat actualment és el desigual accés a les tecnologies, tant en funció de la situació socioeconòmica, com la bretxa digital associada a l'edat. Impulsarem polítiques que afavoreixen la formació digital, per tal d'eradicar l'analfabetisme digital.
1244. L'evolució de les TIC permet desenvolupar nous models d'avaluació i seguiment que hem de ser capaços d'aprofitar per modernitzar el sistema i guanyar en eficiència, facilitant els mitjans suficients a la ciutadania que pateix les conseqüències de la bretxa digital.
- 1245. *Infància i Adolescència***
1246. Des del PSPV-PSOE advoquem per aconseguir l'Objectiu Pobresa Infantil Zero. I, per a això, disposarem de les eines legals i pressupostàries necessàries per eradicar la pobresa severa que pateixen xiquets i xiquetes a la Comunitat Valenciana.

1247. El projecte socialista valencià contempla la creació de la "Casa dels Xiquets i les Xiquetes", un model d'atenció integral dotat d'un equip multidisciplinari especialitzat que intervinga en casos de maltractaments o abús sexual infantil.
1248. Tot i comptar amb recursos molt valuosos, com les unitats hospitalàries especialitzades en el diagnòstic de l'abús sexual, les Oficines d'Atenció a les Víctimes del Delicte i els Equips d'Assessorament Tècnic Penal, el procés pel qual ha de passar un o una menor que ha patit abús sexual ha d'assegurar el benestar i la ràpida recuperació, evitant una victimització secundària del menor que ha de repetir moltes vegades la seua història a diferents professionals.
1249. La "Casa dels Xiquets i les Xiquetes", suposaria centralitzar tots els recursos de forma unificada, cosa que evitaria que el o la menor hagués de reviure l'abús sexual en múltiples declaracions i, al seu torn, oferir un entorn amigable i respectuós amb les seues necessitats.
1250. Hem passat per diferents etapes en el que ha sigut el sistema de protecció a la Comunitat Valenciana i hem avançat molt durant els anys de Govern del Botànic en l'impuls de l'acolliment familiar davant l'acolliment residencial. Dels més de tres mil xiquets i xiquetes que estan en acolliment, més de 2.600, és a dir, un 70%, estan en un sistema d'acolliment familiar, bé en família extensa o en famílies educadores i cal seguir avançant en aquesta direcció.
1251. L'acolliment en família educadora professionalitzada, amb una llarga tradició en alguns països europeus, però d'escassa implantació al nostre país, és una opció que hem d'analitzar amb decisió per poder completar el nostre sistema de protecció, que pretén que la via de la institucionalització siga residual, només per atendre determinades situacions.
1252. Els i les menors migrants no acompanyats són, davant de tot, menors d'edat. És a dir, persones que gaudeixen de la protecció especial establerta a l'article 39.4 de la Constitució Espanyola i en diferents normes internacionals de protecció a la infància com la Convenció de les Nacions Unides sobre els Drets de l'Infant de 1989 o la Carta Europea dels Drets de l'Infant, aprovada el 1992 per resolució del Parlament Europeu i la Resolució del Consell d'Europa de 28 de juny de 1997, relativa als menors no acompanyats nacionals de tercers països.
1253. Per primera vegada, en la Llei de Drets i Garanties de la Infància i Adolescència, es reconeix xiquets i xiquetes com a ciutadania activa i es promou la seua participació en la presa de decisions que els afecten, amb la pretensió d'aconseguir aquesta aliança intergeneracional necessària per a la cohesió social en la nostra societat.

1254. Aquest canvi de model exigeix avançar en la creació dels Consells de la infància als Ajuntaments com a eina per escoltar la infància i conèixer quines són les seues necessitats. Aquests consells seran de proximitat, apropant els Consells a la infància i no a l'inrevés, per la qual cosa aquests es realitzaran als barris, on xiquets i xiquetes, així com professionals dels serveis socials i l'educació i entitats del Tercer Sector, podran treballar per proposar canvis que es materialitzaran en polítiques destinades a la infància i adolescència.
1255. L'atenció emocional i a la Salut Mental ha de ser una altra de les nostres prioritats, una atenció que s'ha de facilitar de forma àgil a través dels Equips especialitzats d'Infància i Adolescència, que s'han d'ampliar amb psicòlegs/es experts en psicoteràpia i trauma, que contribuïscan a garantir el benestar emocional dels menors i adolescents. Necessitat d'implementar equips de coordinació entre Sanitat, Serveis Socials i Educació per detectar situacions de risc, d'assetjament o desprotecció de menors, per donar una resposta urgent i conjunta a aquestes situacions.
1256. Aquesta ampliació permetria dedicar més atenció a la salut mental de les i els adolescents. A més, amb motiu de la catàstrofe de la Dana, aquest recurs és imprescindible per a l'atenció en els municipis afectats, per la qual cosa seria prioritari iniciar l'ampliació d'aquest recurs en ells.
1257. El govern del Botànic contemplava la formació dels i les professionals d'aquests equips, des que està el PP, la inversió en formació contínua s'ha reduït considerablement.
1258. Des del PSPV considerem que la formació i coordinació d'aquesta xarxa de Serveis és fonamental, per la qual cosa contemplem impulsar de nou plans que incideixen en el benestar emocional, l'autocura i la gestió d'emocions de professionals l'objectiu dels quals siga proporcionar eines per a millorar la pràctica professional.
1259. Dins de la protecció integral a la infància i adolescència, cal fer especial èmfasi en el control de la publicitat adreçada a infants i adolescents, abordant l'aprovació d'una Llei de Publicitat Autonòmica que restringísca l'emissió de publicitat d'aliments o begudes insanes, begudes alcohòliques, tabac, armes, jocs d'atzar o apostes de qualsevol tipus, espectacles violents o que impliquen maltractament animal, de caràcter pornogràfic, així com publicitat indirecta, no diferenciada, subliminar o encoberta, en l'horari de programació infantil ni en les publicacions o pàgines destinades a infants o adolescents, ni durant la celebració o retransmissió d'esdeveniments esportius.

1260. Quan la publicitat sigua protagonitzada per infants o adolescents, caldrà assegurar-se que aquesta respecta la seua dignitat i drets, evitant missatges que inciten al consum compulsiu i difonent una imatge ajustada i positiva envers la discapacitat i respecte a la pluralitat.
1261. Hem d'impulsar programes de conscienciació sobre l'assetjament a menors i el ciberassetjament i articular mecanismes de protecció contra aquest, atenent especialment menors vulnerables.

1262. *Persones amb Discapacitat*

1263. Una de les primeres barreres amb què es troben és el reconeixement en si mateix de la situació de discapacitat, la llista d'espera del reconeixement no ha parat de créixer en els darrers anys, essent, en l'actualitat, una barrera important que impedeix l'accés a drets.
1264. Per això, reforçarem els centres de valoració i diagnòstic de la discapacitat amb la incorporació dels i les professionals que siguen necessaris i establirem fórmules de col·laboració amb els serveis socials municipals que afavorisquen l'agilitat en el reconeixement.
1265. La lluita contra la discriminació, la inclusió plena, la participació social sense restriccions, el respecte a l'evolució de les facultats d'infants amb discapacitat i el dret a preservar la seua identitat, són alguns dels enfocaments que ocupen el nucli central de l'Estatut de les persones amb discapacitat.
1266. És fonamental avançar en la promoció de l'esport adaptat, per la qual cosa actuarem millorant les ajudes destinades als clubs esportius formats per persones amb discapacitat o clubs mixtos, reforçarem les ajudes destinades també a l'esport paralímpic i donarem suport als ajuntaments i a les escoles públiques perquè duguen a terme programes d'esport inclusiu. A més, portarem a terme auditories per eliminar les barreres que impedeixen el desenvolupament d'esport per a milers de persones, barreres tant arquitectòniques com de la comunicació.
1267. Les i els socialistes volem reafirmar el nostre compromís a proveir els recursos necessaris per assolir la universalitat de principis com, el respecte a la dignitat o la llibertat de cada persona per prendre les seues pròpies decisions, a l'autonomia individual i la promoció de la vida independent, afavorint la permanència en el seu entorn habitual de convivència, amb l'assistència necessària i tenint en compte les barreres específiques dels qui viuen en zones rurals. Crearem l'Oficina Autònoma de Vida Independent, un espai per a la promoció de la figura de la persona assistent personal, la formació, la informació, orientació i assessorament, entre altres objectius, i garantirem que aquesta figura no genere més despeses dels imprescindibles per a la persona amb discapacitat, eliminant aquelles despeses com el transport, l'accés a espais públics, etc.

1268. Apostem per fer efectiu el dret a la protecció legal i accés a la justícia, al reconeixement de la seua personalitat i capacitat jurídica i, per tant, a realitzar tots aquells ajustos raonables que siguen necessaris.
1269. Per això, el projecte socialista considera urgent coordinar l'esforç inversor de les diferents administracions implicades i, sobretot, establir una regulació que conjumine i delimita les competències del govern central, autonòmic i local i incloga els protocols de col·laboració entre els diferents àmbits, el sanitari, educatiu i social, que participaran en l'atenció dels xiquets i xiquetes amb discapacitat.
1270. Considerem que cal dur a terme les actuacions necessàries tendents a garantir a les persones amb discapacitat l'habilitació i la rehabilitació integral necessàries per millorar, mantenir o compensar el seu estat físic, psíquic o sensorial, perquè puguin assolir i mantenir la màxima independència, la inclusió i la participació plena en tots els aspectes de la vida.
1271. La DANA ha afectat de manera més acusada les persones amb discapacitat, persones que han perdut les seues vides per no tenir opció a posar la seua vida a fora a causa de les barreres existents a les seues cases i poblacions. És fonamental establir plans d'atenció a persones amb discapacitat en situacions d'emergència sanitària i social, per a evitar morts com les produïdes per la COVID 19 o per la DANA.
1272. La inclusió plena passa per l'educació i el dret al treball.
1273. Per això, des del PSPV-PSOE promourem polítiques d'inserció i inclusió de les persones amb discapacitat en el sistema productiu o laboral, mitjançant la fórmula de l'ocupació protegida o qualsevol altra que avance en la seua inclusió. La finalitat és augmentar les taxes d'activitat i d'ocupació i inserció laboral, però també millorar la qualitat de l'ocupació i dignificar les seues condicions de treball.
1274. La Planificació Centrada en la Persona (PCP) ha de ser l'eix transversal en tots els programes de formació i ocupació. Aquest enfocament permet dissenyar intervencions personalitzades que respecten les capacitats, interessos i necessitats de cada individu.
1275. Plans personalitzats: Desenvolupar plans individualitzats que incloguen formació, pràctiques i suport laboral, ajustant-se a les fites personals i professionals de cada persona.
1276. Participació: Involucrar la persona amb discapacitat en totes les decisions sobre la seua formació i trajectòria laboral, promovent la seua autodeterminació.
1277. Xarxa de suport: Incloure la família, orientadors i altres actors clau en la planificació, assegurant un enfocament integral.

1278. Cal promoure la contractació de persones amb discapacitat mitjançant incentius que faciliten el seu accés al mercat laboral, bé sigui a través de bonificacions fiscals, suport a l'emprenedoria i reconeixement social (mitjançant premis i reconeixements a empreses que destaquin en inclusió laboral).
1279. Igualment, apostem per dedicar una especial atenció a l'orientació i suport per a l'educació universitària o formació professional. La formació professional (FP) és el principal instrument per garantir la integració de les persones amb discapacitat en el mercat laboral. És fonamental aprofundir en l'elaboració d'itineraris formatius adaptats.
1280. Es valorarà el desenvolupament de programes que responguen a les necessitats de persones amb discapacitat intel·lectual psíquica derivada d'una malaltia mental greu. Cal garantir que a tots els municipis es mantinguen els equips de SASEM (servei d'atenció social persones amb malaltia mental) que acompanyen des de la proximitat la persona amb malaltia mental i intenten establir un vincle per poder establir una relació d'ajuda.
1281. Recuperarem el compromís de reserva del 7% i procurarem l'efectiva cobertura de places en les ofertes d'ocupació pública. S'exigiran a les empreses privades que treballen per a l'administració el compliment de la quota de persones amb discapacitat en la seua plantilla.
1282. Des del PSPV-PSOE ens comprometem, en definitiva, a adoptar les iniciatives i mesures necessàries per a avançar en el reconeixement efectiu dels drets de les persones amb discapacitat reconeguts en la Convenció de l'ONU, de la mà de les organitzacions representatives de les persones amb discapacitat.
- 1283. Propostes:**
1284. És fonamental establir polítiques que garanteixen l'atenció a la discapacitat, a la pobresa, a la infància i adolescència, i fer-ho de manera que romanguen en el temps com un dret adquirit i com a part del nostre Estat del Benestar.
1285. Per a això:
1286. 1. Avançarem en la construcció d'uns serveis socials sòlids amb la incorporació de manera progressiva dels i les professionals a les plantilles estructurals de les diferents administracions, garantint el finançament adequat per a la prestació de serveis. Mentre s'aconsegueix la fi, es mantindrà i es millorarà el contracte programa com a eina per garantir un servei bàsic i essencial. Elaborarem un Conveni únic del sector de serveis socials d'aplicació a tots els professionals d'aquest àmbit equiparant la seua situació a Sanitat i Educació.

1287. 2. Revertirem els retrocessos en serveis socials que hajan provocat els governs de dretes mitjançant l'aprovació de les lleis que siguen necessàries per avançar en la consolidació de l'Estat del Benestar.
1288. 3. Revisarem el mapa de necessitats d'infraestructures socials per adequar-lo al moment social i garantirem una nova edició del Pla Convivint.
1289. 4. Garantirem el compliment de la Llei de Serveis Socials Inclusius aprovada pel Botànic, perquè es garantisquen la ràtio de personal dels centres municipals de serveis socials, tant en les zones afectades per la DANA com en la resta de la Comunitat. Adequarem les infraestructures dels centres a la llei, establint els espais adequats per a les cures.
1290. 5. Inclourem en el pressupost la quantia necessària per al reconeixement dels i les professionals dels serveis socials de l'acció concertada mitjançant l'homologació salarial pactada i establim un escalonat de subrogació al futur Conveni de Serveis Socials.
1291. 6. Prioritzarem la implementació del Decret de tipologies, respectant les ràtios aprovades en el seu moment, per garantir l'atenció integral de les persones amb discapacitat de forma adequada, també el seu finançament. Treballarem perquè es garanteixen les cures individualitzades, i es respecte la voluntat de les persones.
1292. 7. Implementarem els recursos necessaris per a reduir la llista de dependència, tant en les àrees afectades per la Dana, com en la resta de la Comunitat i la llista d'espera en el reconeixement de la discapacitat, perquè totes dues suposen una minva econòmica i d'oportunitats de les persones sol·licitants.
1293. 8. Desenvoluparem plans d'emergències que contempen l'accessibilitat de totes les persones, contemplant rutes d'evacuació adaptades i transport específic per a un trasllat segur i digne, formació dels i les professionals en l'atenció a persones amb discapacitat, sensibilització social i integració del col·lectiu en la presa de decisions.
1294. 9. Garantirem que la reconstrucció de les infraestructures i habitatges danyats es realitze sota els principis d'accessibilitat universal i disseny per a totes les persones, així com, amb perspectiva de gènere, per no deixar ningú exclòs.
1295. 10. Revisarem i establim sistemes de comunicació que permetan informació clara i comprensible per a totes les persones, ja que d'això depèn de la diferència entre la vida i la mort, i és essencial per a la seguretat de totes les persones.

1296. 11. Elaborarem un pla de recuperació d'equips ortopèdics, dispositius de mobilitat i productes de suport essencials per a l'autonomia i qualitat de vida de les persones amb discapacitat i que moltes persones han perdut com a conseqüència de la DANA, que contemple aquesta i altres situacions anàlogues perquè ningú veja minvada la seua autonomia com a conseqüència de situacions d'emergència.
1297. 12. Dissenyarem plans que promoguen i faciliten la inclusió laboral de les persones amb discapacitat a través de programes de formació a l'ocupació, incentius per a la contractació o el suport a projectes d'emprenedoria de persones amb discapacitat.
1298. 13. Avançarem en el desenvolupament dels Consells d'Infància i Adolescència i en el desenvolupament de la "Casa dels xiquets i les xiquetes" com a eina necessària per garantir l'atenció emocional completa en situacions greus.
1299. 14. Reforçarem els Equips Especialitzats d'Infància i Adolescència.
1300. 15. Fomentarem l'economia social i solidària a través del comerç just, potenciant, per exemple, la compra pública ètica a través de la contractació pública.
1301. 16. Desenvoluparem el Catàleg de prestacions i serveis del Sistema de prestacions socials, perquè la ciutadania les conegua i les pugua exigir.
1302. 17. Dissenyarem una Estratègia integral de persones sense sostre per garantir una atenció efectiva, basada en l'evidència, de les persones que es troben en situació d'exclusió social i residencial.
1303. 18. Elaborarem un mapa de recursos i atenció de les persones amb malaltia mental greu.
1304. 19. Augmentarem la xarxa de centres públics tant ocupacionals, atenció primerenca, rehabilitació psicosocial de malaltia mental, i d'atenció a persones amb discapacitat psíquica i física.

La Longevidat: una revolució sociodemogràfica que transforma l'estructura social.

1305. La Longevidat: una revolució sociodemogràfica que transforma l'estructura social.
1306. La longevitat constitueix una autèntica revolució sociodemogràfica que afecta profundament la nostra estructura social i redefineix els pilars sobre els quals s'organitza la vida en comunitat. Aquest fenomen, impulsat per avanços científics, socials i polítics, genera oportunitats i reptes que han de ser abordats amb urgència des de l'àmbit de les polítiques públiques. L'Assemblea General de l'ONU ha declarat el període 2021-2030 com la Dècada de l'Envel·liment Saludable, subratllant la importància de coordinar esforços entre governs, societat civil, sector privat i comunitats per garantir una resposta integral a aquesta nova realitat.
1307. A Espanya, més de nou milions de persones majors representen el 22% de la població, una xifra que a la Comunitat Valenciana ascendeix a 950.000 persones. Aquestes generacions han transformat el perfil de la vellesa, i s'ha destacant perquè en l'actualitat hi ha moltes persones d'aquest col·lectiu amb bona capacitat adquisitiva, alt nivell educatiu i activa a la societat. Gràcies a les polítiques socialdemòcrates que han enfortit els sistemes de salut, pensions i cures, Espanya es posiciona com el segon país més longeu del món, després del Japó. Aquest avanç no només és demogràfic, sinó també social, representant un triomf col·lectiu que situa l'envelliment com un assoliment a celebrar.
1308. La longevitat també planteja reptes profunds. Un dels més urgents és l'edatisme, una forma de discriminació que perpetua estereotips negatius i limita les oportunitats de la gent gran en l'àmbit laboral, social i cultural. A més, la soledat no desitjada afecta una proporció significativa d'aquest col·lectiu, mentre que la bretxa digital i l'accés desigual a les tecnologies dificulten la seua plena inclusió en una societat cada vegada més tecnològica. Al costat d'això, el sistema de cures enfronta un doble desafiament: adaptar-se a l'augment de l'esperança de vida i garantir la qualitat i sostenibilitat dels serveis que ofereix.
1309. El canvi en la piràmide poblacional també reflecteix l'envelliment actiu i saludable d'una generació de majors que ha acumulat una riquesa de coneixement i experiència sense precedents. Molts d'ells han exercit professions d'alta qualificació, la qual cosa converteix el talent sènior en un recurs estratègic per a la societat. A més, s'observa un fenomen creixent d'envelliment en zones rurals, on la despoblació agreuja la manca de serveis i recursos adaptats a les necessitats de la gent gran, subratllant la necessitat d'estratègies específiques per abordar aquestes desigualtats.

1310. Els avanços en longevitat també han generat una generació de majors amb una capacitat adquisitiva que actua com un motor econòmic. Durant l'última crisi econòmica, aquest grup es va convertir en un suport fonamental per a moltes llars, demostrant el seu paper clau en l'estabilitat social i econòmica del país. Així mateix, la universalització de l'educació i l'accés a sistemes públics de salut han creat un perfil de majors actius, independents i amb un nivell de benestar que contrasta amb les generacions anteriors.
1311. Tanmateix, l'envelliment de la població també subratlla desigualtats estructurals que han de ser abordades. Les dones grans enfronten una doble discriminació, producte de desigualtats acumulades durant la seua vida laboral i personal, que sovint les porta a situacions de precarietat econòmica i social. És essencial avançar en polítiques que promoguen la corresponsabilitat i garanteixen una vida plena per a totes les persones grans, independentment del seu gènere, origen o condició socioeconòmica.
1312. En aquest context, resulta fonamental reconfigurar el model de cures cap a un sistema inclusiu que respecti els drets humans, prioritze l'autonomia i garantisca la inclusió social. Això inclou fomentar la desinstitucionalització, promovent alternatives com la cura a la llar i les cohabitatsges intergeneracionals, que permeten a les persones grans viure de manera digna i activa en les seues comunitats. A més, s'han de reforçar les iniciatives per combatre la soledat no desitjada, utilitzant enfocaments innovadors que integren tecnologia i participació comunitària.
1313. La revolució demogràfica que representa la longevitat també exigeix polítiques d'inversió social que impulsen l'aprenentatge permanent i aprofiten el coneixement sènior. Aquestes mesures no només afavoreixen la inclusió i el benestar de la gent gran, sinó que també contribueixen al creixement econòmic i la innovació social.
- 1314. Reptes estratègics i propostes d'acció*
- 1315. Combatre l'edatisme i garantir els drets de la gent gran*
1316. L'edatisme desvirtua la contribució de la gent gran, perpetuant estereotips que invisibilitzen el seu paper actiu en l'economia, la cultura i les cures. És essencial realitzar campanyes institucionals que reflecteixen la diversitat i riquesa d'aquest col·lectiu, així com sancionar pràctiques discriminatòries en qualsevol àmbit social o laboral. Les iniciatives educatives han d'incloure continguts que fomenten el respecte i la valoració de la gent gran. A més, s'han de fomentar activitats intergeneracionals que enforteixen l'intercanvi de valors i coneixements, promovent la cohesió social.

1317. *Promoure una Llei Integral de Gent Gran*

1318. Una Llei Integral ha de garantir la dignitat i benestar de la gent gran, establint un sistema integral d'atenció que contemple la reducció de temps d'espera en dependència, el dret a un habitatge adequat, la promoció de l'autonomia personal i l'accés a una mort digna. Aquesta llei també ha d'incloure un marc normatiu que afavorisca les cures a la llar, desenvolupant serveis d'atenció domiciliària, programes d'acompanyament i recursos de lleure adaptats. S'hauran d'incloure mesures per garantir la informació sociosanitària integrada, com la Targeta Sociosanitària, que facilite la coordinació i atenció eficient entre les diferents institucions.

1319. *Amigabilitat dels espais públics*

1320. És indispensable que les ciutats i comunitats siguin accessibles i amigables per a la gent gran. La "Xarxa de Ciutats i Comunitats Amigables amb la Gent Gran" s'ha d'enfortir per eliminar barreres urbanístiques, millorar els espais públics i garantir que les necessitats i propostes de la gent gran siguin considerades en la planificació urbana. Això inclou la creació de zones d'esplai adaptades, xarxes de transport accessibles i serveis públics que promoguen la inclusió i participació d'aquest col·lectiu.

1321. *Reformar el model de cures i promoure la desinstitucionalització.*

1322. L'actual model residencial ha d'evolucionar cap a un enfocament centrat en la persona, respectant la seua autonomia i preferències. Això implica potenciar les cures a la llar, amb tecnologies de suport i teleassistència i fomentar iniciatives com el cohousing, que ofereix un entorn comunitari inclusiu i adaptat. També, és fonamental garantir la coordinació sociosanitària i millorar la professionalització del sector, amb millors condicions laborals, homologació salarial i formació contínua. Les residències han de ser espais de vida, no només d'atenció, on es prioritze el benestar emocional i social de la gent gran. A més, s'hauran d'establir protocols específics de preparació per a emergències sanitàries i ambientals.

1323. *Abordar la soledat no desitjada i promoure l'envelliment actiu*

1324. La soledat no desitjada afecta greument la qualitat de vida de la gent gran i s'ha de considerar un problema de salut pública. Cal implementar l'Estratègia Valenciana d'Envelliment Actiu i Lluitar contra la Soledat no Desitjada, promovent programes d'oci, temps lliure i activitats intergeneracionals que fomenten la socialització i el benestar. Aquests programes han d'incloure activitats artístiques, esportives i intel·lectuals que responguen als interessos d'aquest col·lectiu, així com iniciatives de voluntariat que enforceixen la participació comunitària.

1325. Reduir la bretxa digital i democratitzar l'accés a la tecnologia

1326. La bretxa digital limita l'accés a serveis essencials i drets digitals de la gent gran. És prioritari desenvolupar programes de formació en TIC adaptats i garantir que les institucions i empreses ofereixen alternatives no digitals o amb el suport necessari perquè ningú quede exclòs. A més, s'ha d'evitar que la intel·ligència artificial incremente les desigualtats, democratitzant el seu ús mitjançant capacitació i regulació. La implantació de la teleassistència ha de garantir equitat territorial, especialment en municipis en risc de despoblació i oferir connexió 24/7 per als qui la requereixen.

1327. Invertir en la formació i el talent sènior

1328. La formació permanent ha de ser un dret garantit al llarg de la vida. Les institucions educatives i les empreses han d'implementar programes de requalificació professional que aprofitin el coneixement i experiència del talent sènior, assegurant la seua participació en el mercat laboral i en activitats comunitàries. Això inclou la creació de figures professionals que permetan compatibilitzar la jubilació amb activitats laborals relacionades. A més, s'han de desenvolupar programes de capacitació en habilitats tecnològiques i socials per fomentar la seua inclusió plena.

1329. Millorar els recursos de suport familiar i de conciliació

1330. La càrrega de les cures no ha de recaure desproporcionadament en les dones. És fonamental promoure la corresponsabilitat en les cures i desenvolupar recursos com a centres de respir familiar i plans de corresponsabilitat que igualen les oportunitats entre homes i dones, garantint un sistema de suport eficaç per a les famílies cuidadores. A més, s'hauran d'impulsar noves iniciatives com la rehabilitació d'habitatges col·laboratius en règim de lloguer per a gent gran i programes de prevenció de la dependència.

1331. Ampliar el sistema de dependència i millorar la seua gestió

1332. El sistema de dependència s'ha d'enfortir mitjançant l'eliminació de llistes d'espera, garantint l'accés immediat a les prestacions necessàries. És cabdal ampliar els serveis de prevenció de la dependència i promoció de l'autonomia personal, abordant també l'enfortiment del sistema sociosanitari amb un augment de places públiques i concertades i millorant l'atenció integral dels equips sociosanitaris.

1333. La longevitat, lluny de ser un desafiament, és un assoliment que dignifica la societat. Per maximitzar els seus beneficis, cal un enfocament integral que combine drets, inclusió i sostenibilitat. Amb polítiques públiques adaptades a les noves realitats sociodemogràfiques, la longevitat pot esdevenir un motor de desenvolupament social, econòmic i cultural, garantint una vida plena per a totes les persones grans. Un compromís ferm amb aquestes estratègies farà de la Comunitat Valenciana i d'Espanya referents en la promoció de l'envelliment actiu i saludable.

Una visió integral de la Cultura Valenciana: creativitat i tradició

1334. Una visió integral de la Cultura Valenciana: creativitat i tradició
1335. La cultura és la clau de volta d'un país lliure. És la clau que obre totes les portes. Les del respecte, la tolerància i la convivència democràtica. El model cultural és on es frega el caràcter, la identitat i els valors de la consciència moral d'una societat.
1336. Per això és tan important el reconeixement i l'estimulació d'un ecosistema cultural que ixca de l'ànima creativa del poble. Una cultura concebuda en la seua més ampla expressió: des del patrimoni cultural i artístic, fins a les arts escèniques, l'etnologia, l'audiovisual, el sector del llibre i les arts plàstiques passant pel món de la música i, singularment, per les bandes i societats musicals com una cosa excepcional del nostre tarannà valencià.
1337. Menció especial mereixen les nostres festes i la cultura festiva tan arrelada a tot el territori, així com tota la cultura enogastronòmica i la pròpia Dieta Mediterrània, catalogada com a Patrimoni de la Humanitat.
- 1338. Diagnòstic de la situació actual*
1339. Malauradament, el present està marcat per un Consell de dretes que, en començar la legislatura, va evidenciar quina és la seua estima per la cultura: la va lliurar sense condicions a l'extrema dreta negacionista de la llengua i de les pròpies institucions de l'autogovern.
1340. S'han viscut episodis de censura inimaginables com la retirada del nom de Vicent Torrent a l'auditori del seu propi poble. Un gest tan inhumà com àgraf i mesquí. Moments de censura, retirada de llibres i menyspreu a creadors i autors de l'altura de Vicent Andrés Estellés en l'any del seu centenari.
1341. La censura és contrària a la llibertat. Aquesta és una veritat universal que hem sabut de sempre. Aquesta és una regla d'or: on es retiren llibres i se segresten publicacions, la llibertat és la primera víctima. Vetar cultura és un jaque mate a la llibertat. Llibertat i cultura són conceptes que no es poden separar.
1342. El pitjor ha estat la mimetització del PP amb els plantejaments ultres i inquisidors, fins a extrems desconeguts. La mateixa substitució del conseller de Vox es va resoldre assumint el titular de la Conselleria d'Educació les competències de Cultura. Aquest fet va tornar a significar acabar amb les esperances i amb les expectatives dels sectors culturals, atenent el perfil arrogant i antivalencianista del conseller.

1343. Han activat la persecució de la llengua, la llibertat de creació atacant publicacions que parlen de la diversitat a l'hora de voler-nos i multitud de menyspreus que pensàvem impossibles.
1344. La cultura és la gran derrotada d'aquesta fallida legislatura. Han creat indissimuladament el marc per generar fòbia contra la nostra llengua, minimitzar-la, ocultant-la, en lloc de subratllar el valor de la seua riquesa en una Comunitat oficialment bilingüe que ha de respectar la diversitat amb tot el seu potencial.
1345. Tenir dues llengües no és un problema, ni un dilema, ni una il·legalitat ni cap inconvenient. No obstant això, els socialistes sabem que no podran doblegar el poble valencià com a societat madura que ha superat la foscor del passat.
1346. Els socialistes volem recuperar i relançar les polítiques culturals des del consens i la participació activa dels protagonistes (administracions, entitats socials i privades públiques i territoris). Necessitem inspirar un Gran Acord per la Cultura.
1347. Un gran pacte que implique les Diputacions i ajuntaments de les tres províncies. Que considere el valor i reforce la importància d'institucions estatutàries com el Consell Valencià de Cultura o l'Acadèmia Valenciana de la Llengua. en la societat civil, universitats, associacions, federacions i tota classe d'entitats que aporten valor al fet i al fenomen cultural.
1348. La cultura presenta també una dimensió econòmica i laboral molt important. La creació i consolidació d'un teixit empresarial vinculat a la cultura ha de ser un objectiu preferent i prioritari.
1349. Cal establir una política que ajude i incentive l'estabilitat i la solvència de les empreses i la indústria cultural a la nostra Comunitat. Incrementar el seu propi pes en el PIB. Es tracta d'una prioritat en aquell moment. Alhora, cal establir el marc normatiu més adequat per millorar les condicions laborals i la dignificació dels treballadors i treballadores de la cultura.
1350. Explorarem totes les possibilitats de la col·laboració pública i privada per desenvolupar accions i estratègies de foment de la cultura arreu del territori.
1351. Desenvoluparem amb caràcter preferent els preceptes sobre l'impuls de la cultura que fixi la Llei 5/23, Integral de Mesures contra el Despoblament i Equitat Territorial de la CV.

1352. Som un territori afortunat pel llegat històric i patrimonial acumulat. Són moltes les declaracions dels nostres béns culturals materials i immaterials, però han de ser objecte d'una estratègia clara i dotada econòmicament per al seu restabliment i posada en valor. Totes les institucions públiques, privades i confessionals implicades han de col·laborar per generar certes i avanços en aquesta matèria. El paper del patrimoni en la millora de l'oferta turística ajuda a evolucionar el nostre portfolio de productes per ser més competitius, a més del valor identitari incalculable per als nostres pobles i ciutats.
1353. Menció especial tenen els béns qualificats com a Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO. Tenim 10 al nostre territori i des del PSPV-PSOE volem créixer amb noves incorporacions.
1354. També la memòria legal de la democràcia constitueix un gran valor cultural. La memòria democràtica, consagrada en la nostra llei, que vam restituir, pot i ha d'aportar un cabal d'atributs fonamentals en la nostra proposta.
- 1355. Les repercussions de la DANA*
1356. La Dana ocorreguda el fatídic 29 d'octubre va causar una devastació total en les poblacions que estan dins de la zona zero en les seues infraestructures, cases de cultura, teatres, editorials, llibreries, cases de la música, cinemes, museus i un llarg etcètera d'edificis on la vida cultural tenia el seu eix.
1357. I també, al mateix temps, hi ha hagut en tota la Comunitat Valenciana una pèrdua notable d'ingressos en el sector, no ja de les poblacions de les principals zones afectades sinó de la totalitat del territori, ja que han sigut molts els actes que s'han suspès arran del succeït.
1358. El govern del Botànic va actuar des del primer minut, davant la DANA de 2019 o davant la pandèmia de la COVID19, donant més subvencions a les entitats culturals, enfront del govern del PP que ha deixat abandonat a tot el sector.
1359. En aquesta nova etapa necessitem, en el marc del Pla d'Estratègic que ha d'inspirar una nova gestió cultural, atendre amb una mirada renovada tot el que hui roman desemparat. Una gestió basada en els principis de la cogovernança, la professionalització tècnica i una dotació econòmica suficient.
- 1360. Propostes d'acció*
1361. Cal treballar en nombroses àrees ja que la cultura té un valor inconmensurable i alhora suposa una font d'ocupació i economia per a molts professionals.
1362. La xarxa teatral i les arts escèniques. Resulta imprescindible el seu reforç i redimensionament,
1363. El sistema i la xarxa bibliotecària valenciana i les campanyes de promoció lectora.

1364. El sistema museístic que ha de vertebrar amb fortalesa tot el territori de la CV.
1365. El suport al sistema editorial valencià.
1366. L'impuls d'un Pla específic per a la promoció integral de la Música acordat amb la Federació de Societats Musicals i altres actors del territori.
1367. Suport i reestructuració de la xarxa d'Escoles de Música i Conservatoris.
1368. Un reconeixement necessari a les músiques i músics valencians que nodreixen amb el seu talent bandes i orquestres a tot el món exportant el nostre prestigi com a terra de música.
1369. Una política de qualificació i suport dels Festivals de Música, des d'una perspectiva cultural i turística.
1370. Una política per al sector audiovisual valencià, aprofitant al màxim el potencial de la Ciutat de la Llum, recuperada -pel govern de Ximo Puig, i de la radiotelevisió pública.
1371. Impuls de la política arxivística i foment de la digitalització dels fons existents a tot el territori.
1372. Apostar per les festes i tradicions populars valencianes.
1373. Fomentarem el turisme cultural.
1374. En definitiva, necessitem elevar la consideració de la cultura amb totes les seues variants que conformen un autèntic ecosistema plural, divers i polifònic.
1375. L'evolució imparable de la tecnologia també genera nous reptes que haurem d'afrontar amb audàcia i valors humanistes. La gestió del talent, la innovació, els reptes de la IA, la creativitat artística i la defensa de la propietat intel·lectual són qüestions que ja estan sobre la taula. Cal establir normativa clara que evite el frau i la competència deslleial amb rigor i consens.

Esport per a tota la ciutadania: Salut, Igualtat i Cohesió Social

1376. Esport per a tota la ciutadania: Salut, Igualtat i Cohesió Social
1377. Des del PSPV-PSOE entenem l'esport en la línia de la Carta Europea de l'Esport, que el defineix com "tot tipus d'activitats físiques que, mitjançant una participació, organitzada o d'un altre tipus, tinguen per finalitat l'expressió o la millora de la condició física i psíquica, el desenvolupament de les relacions socials o l'assoliment de resultats en competicions de tots els nivells".
1378. Des de la perspectiva del sistema social, l'esport actual es divideix bàsicament en tres manifestacions diferenciades:
1379. L'esport per a tots i totes, que inclou l'esport educatiu, esport salut i esport recreatiu.
1380. L'esport de competició, federat, que es troba estès arreu del món, institucionalitzat i organitzat a través de les federacions internacionals i promou l'associacionisme, la competició esportiva oficial i el voluntariat.
1381. L'esport professional que neix com a conseqüència del desenvolupament de l'espectacle esportiu. Aquesta manifestació de l'esport s'orienta al negoci, al mercat i s'allunya de l'acció pública, més orientada a la funció social.
1382. L'esport per a tota la ciutadania és el màxim exponent de la funció social de l'esport, la promoció del qual persegueix l'objectiu de generalitzar la pràctica esportiva entre tota la població, independentment del nivell de pràctica de cada persona, de la seua edat, gènere, raça o qualsevol altra condició social.
1383. Des del PSPV-PSOE creiem que els poders públics tenen l'obligació constitucional de fomentar l'esport per a tota la ciutadania, respectant la condició física i social de cada persona. Un esport social, per a tots i totes, que contribueix significativament a millorar la qualitat de vida i el benestar.
1384. Són àmpliament coneguts els beneficis que comporta la pràctica esportiva per a l'educació de la joventut, per a la promoció de la salut, la inclusió social, etc. A més, el confinament per la COVID-19, va ser clau per sensibilitzar la societat sobre la importància de la pràctica físicoesportiva. Sensibilitat que ha estat recollida per la Comissió de Cultura i Esport del Congrés dels diputats declarant, el 2020, l'esport com a "activitat essencial".

1385. D'altra banda, l'esport s'ha convertit en un sector econòmic rellevant. Invertir en l'activitat física i esport significa també estimular l'activitat econòmica d'un sector emergent que, cada dia més, ofereix noves oportunitats d'ocupació i desenvolupament.
1386. Les i els socialistes creiem que l'esport no pot mantenir-se aliè al compromís universal que suposa el compliment dels objectius de desenvolupament sostenible (ODS) de l'Agenda 2030, de Nacions Unides.
1387. Diversos d'aquests objectius tenen una aplicació directa en l'esport. Com els relacionats amb la salut, l'educació per a tothom, la lluita per la igualtat de gènere, les ciutats i comunitats sostenibles, el creixement econòmic, el treball decent, el clima i la protecció dels nostres ecosistemes.
1388. Durant els governs de Ximo Puig, es van aconseguir avanços significatius en l'àmbit esportiu, consolidant l'esport com un dret universal i una eina clau per a la inclusió social. Es van construir i rehabilitar nombroses instal·lacions esportives accessibles, garantint l'accés universal a l'activitat física. A més, es van enfortir les estructures esportives locals mitjançant subvencions a clubs petits i la promoció de l'esport escolar, afavorint la participació de col·lectius vulnerables.
1389. També es van llançar campanyes de visibilització i suport a l'esport femení, incrementant la participació de dones en programes esportius. La pilota valenciana va ser declarada Bé d'Interés Cultural, impulsant-se la seua difusió i pràctica. En l'àmbit de la sostenibilitat, es van promoure projectes que integraven energies renovables en instal·lacions esportives i es va incloure la formació en sostenibilitat en els plans de formació esportiva.
1390. Amb el govern de Mazón, s'han evidenciat retrocessos significatius en polítiques esportives, afectant especialment la igualtat, la inclusió i la sostenibilitat. Les subvencions a clubs menuts i programes d'esport inclusiu han estat dràsticament reduïdes, limitant l'accés a l'esport per a col·lectius vulnerables. La manca de suport a l'esport femení ha suposat un descens en el finançament i en les campanyes de visibilització, perjudicant el progrés assolit en la participació equitativa. A més, es van paralitzar projectes d'infraestructures sostenibles i d'energies renovables en espais esportius, retrocedint en els compromisos climàtics. Finalment, la pilota valenciana ha perdut suport institucional i financer, la qual cosa amenaça la conservació i difusió d'aquest esport tradicional.

1391. Des del PSPV-PSOE volem continuar impulsant un conjunt de mesures que permeten visibilitzar la importància de l'activitat esportiva per a la millora de la qualitat de vida de la ciutadania. Entre d'altres, es poden destacar:

1392. Mesures orientades a la promoció de la salut a través de l'esport

1393. Coordinar els serveis d'atenció primària amb els serveis esportius municipals incorporant professionals capaços de prescriure activitat física i esport per a aquelles persones que han estat prèviament diagnosticades pel personal sanitari.

1394. Incloure l'activitat física i l'esport en el Pla de salut, coordinat des de les Conselleries de Sanitat i Educació, com a instrument de prevenció de la salut.

1395. Organitzar campanyes de sensibilització comunitària sobre els beneficis que la salut ofereix a través de la pràctica de l'esport i l'activitat física, per tal d'incentivar la pràctica fisicoesportiva.

1396. Realitzar revisions mèdiques com a mesura de protecció a les i els esportistes que practiquen esport de competició, sobretot als escolars.

1397. Dissenyar i impulsar un autèntic pla de rutes saludables a la Comunitat Valenciana, per a la pràctica de la carrera a peu, passeig i tota forma de desplaçament no motoritzada.

1398. Mesures orientades a la promoció de l'educació a través de l'esport

1399. Promoure l'esport com una autèntica escola de valors, que eduque les noves generacions en aspectes tan importants com el treball en equip, la superació, la perseverança, el respecte o la comunicació.

1400. Donar suport decididament a l'esport base, esport escolar, d'iniciació, ha de ser una prioritat en les polítiques esportives de les administracions públiques.

1401. Constituir la Comissió Permanent de l'Esport en Edat Escolar, conformada per agents del sector esportiu, per a la coordinació i assessorament al Govern Valencià.

1402. Impulsar la formació i la recerca en les Ciències de l'Activitat Física i l'Esport i la seua orientació al benestar i la salut de la població. Posar en marxa l'Observatori de l'esport en col·laboració amb les universitats i altres agents de l'esport.

1403. Mesures orientades a la promoció de la igualtat a través de l'esport

- 1404. Obrir les Escoles i programes esportius escolars a la coeducació, facilitant la participació de xics i xiques per igual en l'esport escolar perquè des del PSPV-PSOE creiem en una escola oberta, igualitària i inclusiva.
- 1405. Promoure, en totes les situacions, la igualtat d'oportunitats en l'accés a la pràctica esportiva a dones i homes.
- 1406. Incrementar les quotes de participació de les dones en els òrgans directius de les entitats esportives.
- 1407. Augmentar els recursos econòmics per a l'esport femení, la protecció de la maternitat, la formació i la conciliació familiar.

1408. Mesures orientades a la promoció de la inclusió social a través de l'esport

- 1409. Estendre, difondre i promoure programes esportius, sobretot, orientats a les poblacions que necessiten atenció especial (persones grans, joves, discapacitats, població amb patologies, etc.), sobretot amb finalitats preventives, de promoció de la salut i orientats a la inclusió social, la integració.
- 1410. Assegurar la integració social i laboral de les persones esportistes d'alt nivell, a qui hem de donar suport per la seua dedicació i representació, un cop finalitzada la seua carrera esportiva.
- 1411. Resoldre les barreres administratives i/o federatives perquè els estrangers residents a la Comunitat Valenciana tinguen els drets d'accés a la pràctica esportiva que la llei els atorga. Fonamentalment atendrem la població menor d'edat a la qual no se li pot conculcar el dret a jugar i participar de la vida cultural i social.

1412. Mesures orientades a la promoció del canvi social i econòmic a través de l'esport

- 1413. Recuperar la planificació com a funció principal de la Generalitat, coordinant les polítiques de promoció de l'esport de la Comunitat Valenciana i garantint l'equilibri territorial. Es contribuirà així, a la cohesió territorial, el repte demogràfic, la sostenibilitat ambiental.
- 1414. Promoure l'esport com a palanca transformadora d'indústria i riquesa, col·laborant i donant suport als agents i activitats que constitueixen l'anomenat ecosistema esportiu.
- 1415. Estimular els incentius fiscals al mecenatge esportiu, la digitalització, la modernització de les estructures esportives, la formació, la gestió del coneixement i la recerca, com a vectors fonamentals, perquè l'esport continue creixent de manera exponencial i siga una veritable palanca de canvi econòmic i social.

1416. Impulsar el turisme esportiu, aprofitant que la Comunitat Valenciana s'ha erigit com un dels principals actius de turisme esportiu d'Europa.
1417. Promocionar projectes i esdeveniments esportius que contribuïsquen a potenciar l'economia, aprofitant l'extens parc d'instal·lacions i els recursos naturals que ofereix aquesta Comunitat, respectant sempre el medi ambient.
- 1418. Propostes per al foment de l'esport*
1419. En aquests moments és necessari desenvolupar la llei 2/2022, de 22 de juliol de 2020, de l'exercici de les professions de l'activitat física i l'esport de la Comunitat Valenciana. amb l'objectiu de:
1420. Classificar les professions, les seues competències específiques i detallar les titulacions exigides per a cadascuna d'elles.
1421. Crear el registre autonòmic de professionals i entitats esportives
1422. Codi deontològic. Proposta d'un marc ètic que regule la conducta professional, incloent-hi la protecció de menors i la prevenció de discriminació.
1423. Prescripció d'activitat física: Normes perquè els professionals puguin col·laborar amb el sistema sanitari en la millora de la salut dels ciutadans.
1424. Atenció a col·lectius vulnerables: Promoure l'adaptació d'activitats i serveis per a persones amb discapacitat o necessitats específiques.
1425. Equitat de gènere: Garantir la igualtat d'oportunitats en l'accés i la pràctica de les activitats esportives.
- 1426. Treballar per a la consecució dels objectius assenyalats ens ha de permetre:*
1427. Garantir una pràctica esportiva ciutadana segura i de qualitat, impulsant plans directors d'instal·lacions i activitats esportives respectuoses amb el medi ambient i els drets de la ciutadania.
1428. Fomentar la bona governança i la transparència de les entitats esportives, facilitant la seua participació en les decisions estratègiques que prenguen les administracions i donant suport a les iniciatives esportiu-socials que desenvolupen aquestes entitats.
1429. Promoure l'Estatut de l'Esportista, una carta bàsica de drets i deures que garantisca la seguretat integral, la visibilitat i el reconeixement dels i les practicants d'esports de competició i rendiment esportiu.

1430. Donar suport a les entitats esportives que formen l'estructura social de l'esport valencià.
1431. Així, també apostem per protegir les estructures de l'esport base com a garantia de futur, continuïtat del sistema esportiu i desenvolupament de la resta de la piràmide esportiva de la manifestació federada de l'esport. Per això considerem important donar suport a les federacions esportives i a les i els esportistes d'alt rendiment, concertant una xarxa de centres i instal·lacions de tecnificació en col·laboració amb les administracions locals i impulsant plans esportius dirigits a la detecció de talents i especialització esportiva.
1432. A més, el PSPV-PSOE vol protegir i donar continuïtat als serveis esportius dirigits al conjunt de la societat, assegurant que aquests serveis siguen segurs i de qualitat i estiguen prestats per personal qualificat.
1433. I, finalment, les i els socialistes defensem la creació i adequació dels espais i infraestructures destinades a la pràctica de l'activitat física i l'esport, per tal de facilitar l'accés de la població i orientant aquestes pràctiques a la salut i el benestar. Tot això promovent la utilització esportiva dels espais naturals (mar, muntanya, platges, rius, senders, etc.) de forma sostenible i la seua protecció com a recurs per a la pràctica de l'activitat física i l'esport.
1434. Per a aconseguir aquests objectius des del socialisme valencià entenem la promoció esportiva com l'acció que es realitza, sobretot, a través del servei públic i amb la corresponsabilitat de les iniciatives ciutadanes. Un servei públic que deriva de l'existència d'un dret constitucional i que els poders públics tenen l'obligació de garantir a la ciutadania.
1435. L'administració, com a garant del servei públic, haurà d'exercir l'acció de govern amb responsabilitat, actuant en totes i cadascuna de les facetes de l'esport que requerisca la seua atenció:
1436. Instaurant un sistema de control i inspecció de la pràctica esportiva, amb especial atenció sobre els i les menors i la població més vulnerable.
1437. Incorporant tècnics especialistes en promoció esportiva que actuen com a agents dinamitzadors de l'esport en col·laboració amb els tècnics municipals; estimulants les estructures comarcals/mancomunades de gestió esportiva.
1438. Desenvolupant un pla especial de suport a la Pilota Valenciana, considerant aquest esport com un autèntic bé d'interés cultural: protegint l'esportista, estimulants als organitzadors d'activitats, atorgant a la Federació el paper vertebral de la promoció i impulsant la seua faceta internacional.

1439. Creant l'Escola Valenciana de l'Esport per a la formació oficial de tècnics esportius i en general, de tots aquells agents (àrbitres, jutges, directius, etc.) que actuen en l'esport, col·laborant amb les universitats, col·lege professional, associacions, federacions esportives, municipals, etc.
1440. Creant un òrgan de participació representatiu del teixit esportiu valencià de caràcter consultiu i assessor en matèria de polítiques públiques. Formaran part d'aquest Consell Assessor entitats i associacions esportives especialitzades del sistema esportiu valencià

Feminisme i pacte contra la violència de gènere i masclista

1441. Feminisme i pacte contra la violència de gènere i masclista
1442. A l'afirmació que les democràcies o són paritàries o no són democràcies, s'acull el socialisme com a senya d'identitat i guia igual que s'acull a l'afirmació pronunciada per la nostra referent valenciana María Cambrils, de "no hi ha socialisme sense feminisme".
1443. I és que no podem obviar que les dones representem un 51% de la població i que encara queda per completar els espais de poder i de decisió no només amb la nostra presència sinó també amb l'aportació del nostre talent.
1444. En aquest mateix sentit, el feminisme pretén obrir espais i camins cap a la igualtat real de dones i homes, i per això, és essencial, que no només com a partit, sinó també com a societat, tinguem una forta consciència feminista, que ens permeta identificar les desigualtats que ens envolten, fins i tot 47 anys després de l'inici del nostre país com un Estat social i de dret, en el qual hi ha una equiparació legal de dones i homes, equiparació que no arriba a culminar-se a la pràctica.
1445. Gràcies a que el nostre partit sempre ha anat de la mà del moviment feminista, la consciència feminista s'ha anat filtrant en la societat a través dels canvis legislatius que han servit per anar reconeixent drets a les dones, com el dret a l'educació superior de les dones, al vot, al divorci o a la no discriminació laboral per raó de sexe.
1446. És innegable, que les conquestes de les polítiques d'igualtat i contra la violència de gènere, han vingut sempre de la mà del Partit Socialista, i no només a través de les lleis que les han posicionat en el primer nivell de la política europea. fins i tot mundial, sinó també amb la creació d'instruments, que posen en marxa multitud de mesures per a la seua consecució, com és el Pacte d'Estat contra la Violència de Gènere i Masclista, o el que va ser ací a la Comunitat Valenciana, el Pacte Valencià contra la Violència de Gènere i Masclista.
1447. Per això, a més del nostre paper actiu com a agents de canvi també hem de ser, com a partit, un mur de contenció contra les amenaces que degraden constantment el nostre país, polítiques regressives a les quals no només s'ha sumat la ultradreta, sinó també la dreta conservadora i majoritària d'aquest país. Hem de ser garants de la igualtat de dones i homes, perquè cap dona quede enrere pel fet de ser-ho, hem de combatre el discurs negacionista de la violència de gènere, i la negativa per part de la dreta a seguir emprenent accions positives per a la plena consecució de la igualtat.

1448. Com a partit feminista, cada congrés ha de servir per renovar el nostre compromís amb la igualtat, per això la perspectiva feminista ha de vertebrar d'inici a fi aquesta ponència perquè la nostra base ideològica siga realment transversal.
1449. Tanmateix, i tot i que el nostre passat ens avala i el nostre compromís present amb la igualtat es referma, les tendències de la societat ens porten a prendre nous posicionaments respecte de noves fórmules cada vegada més sofisticades de discriminació cap a les dones, per això, hem d'abordar el gran repte que tenim especialment en l'espai de la gent jove.
1450. No hi ha dubte que la societat ha avançat, que les dones hem avançat i sobretot hem canviat, fins a la mateixa Barbie té clar que l'enemic és el patriarcat. Tanmateix, encara queda incorporar els homes a la lluita per la igualtat de gènere, que parlen de feminisme, i sobretot, s'atrevisquen a reprendre aquells que mantenen o reproduïxen conductes masclistes.
1451. Tot i que segons el Centre d'Investigacions Sociològiques (CIS) assenyalava que les dones de totes les generacions són més feministes que els homes, sent la diferència més gran en la franja d'edat de 16 a 24 anys, aquest mateix últim estudi recollia que el 52% dels joves enquestats entre 16 i 24 anys, es mostrava «molt» o «bastant d'acord» amb la siga afirmació: «S'ha arribat tan lluny en la promoció de la igualtat de gènere que ara es discrimina als homes».
1452. En aquest mateix sentit, i des d'una perspectiva mundial, una enquesta realitzada a 31 països per Ipsos en El Dia Internacional de la Dona entre el 22 de desembre de 2023 i el 5 de gener de 2024, revelava que més de la meitat de la Generació Z i els Millennials (57% Generació Z, 60%, Millennials) pensen que la igualtat de les dones discrimina els homes en comparació amb dos de cada cinc Baby boomers (43%).
1453. En totes les generacions les dones són més feministes que els homes, és en els joves de 16 a 24 anys on hi ha una clara bretxa de sexes, ja que són els homes d'aquesta generació són els que menys s'identifiquen com a feministes, al contrari dels homes majors de 65 anys.
1454. Estem parlant que els avis es consideren més feministes que els seus propis nets. Aquesta paradoxa és com a mínim sorprenent, i no perquè els homes joves visquen aliens al debat ja que són la generació masculina que més parla amb el seu grup d'amics/es sobre assumptes relacionats amb la igualtat, molt per sobre de les generacions majors on ho fan menys del 20% dels homes, però, aquest debat pot haver-se vist influenciat per factors externs que pretendre influenciar l'opinió sota un interessat victimisme, que impedeix acceptar el necessari canvi que s'ha de produir també en ells.

1455. Tornant al CIS es revela que el votant mitjà de "Se Acabó La Fiesta" (SALF) i de VOX, correspon a un perfil que mostra una actitud obertament reaccionària davant el discurs feminista, identificant-se com a varó jove, de classe baixa i afí a la ideologia de dretes qui subjau als discursos d'odi dels agitadors. Aquest perfil correspon el 14% dels menors de 24 anys, disposats a donar-los el seu vot en les pròximes eleccions, mentre que en la resta de les generacions aquest percentatge no arriba a l'11%.
1456. Pot ser davant d'una crisi de masculinitat, d'autoestima, de desconfiança o de qüestionament en les seues maneres de mantenir relacions sentimentals on cada vegada més homes joves manifesten una negació al canvi. Per això, hem de centrar esforços en aquesta joventut, que tot i ser també la generació del MeToo o de la Manada, no ha estat capaç de connectar amb el missatge al rebuig a la masculinitat dominant o a la necessària denúncia de la violència de gènere i sexual.
1457. En aquest sentit, just el 28 de desembre de 2024, complim ja 20 anys de l'aprovació per unanimitat al Congrés de la llei integral contra la violència de gènere, 20 anys en què hem anat construint tota una arquitectura institucional per a la prevenció, atenció i protecció de les dones víctimes de la violència masclista, així com dels seus fills i filles.
1458. Després de dues dècades d'implementació de la llei hem vist les seues forteses, però també detectat la necessitat de revisar i continuar millorant l'aplicació d'aquesta, però sobretot enfrontar les noves amenaces.
1459. Els discursos negacionistes que recorren Europa amplificats per l'extrema dreta ens obliga a repensar i reforçar totes i cadascuna de les mesures posades en marxa per protegir les dones.
1460. L'administració valenciana té les competències, els recursos i la responsabilitat de fer-ho. El canvi de govern produït l'any 2023 va suposar de facto un retrocés sense precedents en les polítiques de promoció de la igualtat, i el compromís polític en contra de la violència masclista. L'entrada de l'extrema dreta en el govern valencià va fer saltar pels aires el consens assolit en els anys anteriors i per primera vegada hem hagut d'enfrontar el discurs negacionista des del cor de les institucions valencianes.
1461. Combatre aquest discurs i reforçar l'atenció i protecció han de ser els principals objectius. La llei valenciana contra la violència sobre la dona és el principal instrument polític amb el qual comptem, però requereix una revisió en profunditat que ens permeta incorporar noves accions, contemplar les diferents formes de violència, augmentar la seua exigència i abordar noves realitats i espais per als quals l'acció de l'administració no compta amb els instruments adequats.

1462. És prioritari renovar el Pacte Valencià contra la violència de gènere i masclista, recuperar l'espai de l'acord i consens, almenys, entre les forces polítiques democràtiques que entenen que la violència de gènere és inacceptable en una societat democràtica.
1463. Són variades les ajudes que des de l'administració existeixen per a l'atenció de les dones víctimes de violència de gènere, però les víctimes tenen dificultats per accedir-hi, la falta d'informació, l'excés de burocràcia, la dispersió d'aquestes són circumstàncies que dificulten l'accés, per a això és fonamental revisar-les en la seua integritat i acordar un sistema de "finestreta única" que permeta una major accessibilitat a aquestes.
1464. L'any 2023, a la Comunitat es van presentar 28.955 denúncies, es van dictar 8.484 sentències, es van incoar 5.373 ordres de protecció, però només al voltant de 700 valencianes se'ls va acreditar com a víctimes de violència de gènere per la Generalitat, una dada que és irrisòria a la vista del nombre de denúncies, ordres de protecció i sentències que es dicten cada any. És fonamental ampliar les institucions amb capacitat d'acreditar la condició de víctimes a les dones que com a tal són ateses, i ací és molt important comptar amb els ajuntaments o les oficines d'atenció a les víctimes com a entitats col·laboradores, amb capacitat de poder reconèixer la condició de víctimes, que és un dels requisits per accedir als ajuts públics.
1465. Des de l'any 2015, en la nostra legislació, els fills i filles de dones maltractades, tenen la consideració de víctimes de violència de gènere, però aquesta consideració és més declarativa que efectiva, i es continua invisibilitzant, i no atenent de manera adequada aquestes criatures, tot i que moltes d'elles estan en risc i fins i tot han estat assassinades per infringir a les seues mares el major dany imaginable. Cal aprovar mesures concretes dirigides i pensades per a l'atenció dels menors que conviuen o ho han fet en un entorn de violència masclista.
1466. Les dificultats que la ciutadania es troba per a l'accés a un habitatge es multipliquen en el cas de les dones víctimes, i fins i tot per a aquelles, que tot i no ser víctimes, pretenen iniciar un procés de divorci i molt més si tenen menors al seu càrrec. No poder accedir a un habitatge incrementa la permanència al costat del maltractador, augmentant el risc tant per a les dones com per als seus fills i filles, la qual cosa ens obliga a repensar les polítiques públiques d'habitatge, on l'accés a les dones víctimes de violència de gènere ha de ser una prioritat.

1467. Però sens dubte, ocupar-nos de la violència que pateixen les dones joves i adolescents, és una qüestió inajornable. Les dades de violència de gènere o les de violència sexual, en menors de 18 anys, és un autèntic drama. Com a partit socialista hem de ser capaços de generar una contracultura a la de la mansfèra, i apostar definitivament per la cultura dels bons tractes, de la corresponsabilitat, del consentiment i el plaer mutu, una cultura que condemne la cosificació, l'explotació sexual de les dones i la pornografia com a mètode d'aprenentatge.

1468. El govern del Botànic i el govern del PP

1469. Des del canvi de govern a la Comunitat Valenciana podem afirmar que tant les polítiques d'igualtat com les de lluita contra la violència de gènere han quedat totalment en standby. No només no s'ha posat en marxa ni un sol programa nou, sinó que han dificultat la gestió dels anteriors.

1470. Amb el Pacte Valencià contra la Violència de Gènere i Masclista aprovat en 2017, vam ser capaços de crear i posar en marxa cinc línies estratègiques sota la força de la unanimitat i el consens, no sols dels grups polítics del moment sinó també amb representants del teixit social, institucional i empresarial, així com també del moviment feminista. Després d'executar les gairebé 298 mesures que recollia aquest primer pacte, entre el 2022 i el 2023 consensuem, de nou de forma participada, quins anaven a ser els eixos força del Segon Pacte, però, amb l'entrada del Govern del PP i ja ha passat més d'un any encara no han estat capaços ni d'elaborar aquest segon document, ni per suposat d'aprovar-lo.

1471. Paral·lelament amb l'aprovació del Primer Pacte Valencià, des del Govern de Ximo Puig, sota una mirada socialista impulsem la gestió de l'Institut Valencià de les Dones. Per destacar algunes de les iniciatives més importants, ampliem la xarxa Centres Dona 24h, de 4 a 11 repartits per tot el territori valencià i tenint en compte les zones d'interior i rurals de la nostra Comunitat. Això va suposar un clar avanç en matèria de violència de gènere, però també un major accés a aquests serveis per a les dones.

1472. En plena pandèmia per la COVID, es va considerar que els CM24h eren serveis essencials, i redoblem esforços per atendre, almenys telefònicament, totes les dones usuàries dels centres per garantir la seua intervenció, i sobretot la seua seguretat en un estat de convivència intensa amb els seus maltractadors. Per contra, el govern del PP, en plena emergència per la DANA, no ha establert cap mesura de suport extraordinària per a les dones víctimes de les zones afectades.

1473. També creem el Programa Alba, un servei especialitzat per a lluitar contra la prostitució i la tracta, brindant atenció multidisciplinària i reconeixent-los com a víctimes a les dones prostituïdes perquè tinguen accés a les prestacions de la Generalitat Valenciana. Amb menys de dos anys de vida el Programa Alba va atendre més de 3.500 dones en contextos de prostitució.
1474. En l'àmbit de la promoció de la igualtat, no sols invertim en sensibilització i campanyes trencadores, sinó que professionalitzem les polítiques d'igualtat local amb la creació de la Xarxa Valenciana d'Igualtat. El 2023, aquesta xarxa comptava amb 307 professionals, entre agents i promotores d'igualtat, contractades per 134 entitats locals entre Ajuntaments i Mancomunitats, amb un pressupost de 6,9 milions d'euros.
1475. Invertim tots els esforços possibles, perquè la corresponsabilitat i la conciliació s'introduïska com una política, no solament necessària, sinó obligatòria en l'àmbit local, per ells, de manera nominativa i objectiva, repartim 16.445.600 milions d'euros entre tots els municipis de la Comunitat Valenciana, per al desenvolupament del Pla Corresponsable. Aquesta iniciativa, que funcionava de manera àgil, ha sigut boicotejada pel Partit Popular en resoldre la subvenció per a 2024 a meitat de desembre, havent hagut d'avançar els fons amb pressupost propi municipal i deixant a un centenar dels nostres ajuntaments sense poder haver concorregut a la seua convocatòria.
1476. És evident, que amb el govern de Mazón, no sols els i les valencianes hem patit l'absència del sentit comú, no sols per la falta de gestió de la preemergència en la DANA, sinó també amb la falta de capacitat i d'humanitat per a la posterior recuperació.
1477. En aquesta línia, el moviment feminista també se sent capgirat, i comprovem que la falta de gestió en la lluita contra la violència de gènere i promoció de la igualtat suposa una falta no només de compromís polític sinó també de responsabilitat per part del Partit Popular, perjudicant greument la continuació eficaç dels serveis que en el seu dia vam posar en marxa.
1478. Tots els esforços invertits en les anteriors legislatures es veuen ara truncats per la incapacitat i la falta de saber fer del Govern de Mazón, que va ser capaç de signar l'acord de govern, amb un condemnat per violència masclista.
1479. Per tot això, amb aquesta ponència volem plantejar les línies que ens serviran a les i els socialistes per enfocar el que serà el canvi el 2027 per al retorn de polítiques progressistes i per suposat, feministes.

1480. Objectius i mesures

1481. Coeducació i corresponsabilitat

1482. La coeducació permet en la pràctica pedagògica aplicar un enjudiciament crític de la categoria gènere a la transmissió del coneixement, dels valors i els costums en els espais educatius a través de la formació i l'aprenentatge, eliminant estereotips i idees preconcebudes sobre els patrons de masculinitat i feminitat pels quals les ideologies, normes i estereotips sexuals mantenen viva la desigualtat estructural de les dones.
1483. La coeducació ben plantejada, pot ser una eina poderosíssima per a la lluita contra la desinformació i els bulos als quals anteriorment ens hem referit. Sabem que la mansfera es nodreix d'agitadors que entremesclen mentides amb exageracions, buscant entre els més joves adeptes a favor del negacionisme de les polítiques d'igualtat i de lluita contra la violència de gènere. La forma d'accedir als joves diana d'aquests discursos és a través de les aules, així com de la sensibilització dels seus entorns de socialització, sent la coeducació el millor sistema per a la presa de consciència.
1484. A més de l'anterior, les dones han estat les grans oblidades en els llibres de textos, la meitat de la història ha estat escrita obviant les aportacions històriques de les dones. És just que s'inicie una tasca de reparació amb la incorporació de referents femenins al currículum escolar. Que les xiquetes tinguen un mirall on mirar-se per poder fomentar les opcions formatives feia qualsevol tipus d'estudi superior, incloses les curses STEM. Però, sobretot, la igualtat l'haurem assolit quan els homes també vegem en les dones autèntiques referents.
1485. En l'àmbit universitari haurem de continuar impulsant els Estudis feministes, blindant el seu reconeixement i avançant cap a la transversalitat en tots els graus, comptar amb 3 rectores al capdavant de 3 de les 5 universitats públiques de la Comunitat va ser una fita mai assolida, un símbol d'un temps nou en el qual les dones van assolint el lloc que els correspon i una oportunitat per a fer avançar la presència de les dones en l'ensenyament universitària, on les catedràtiques només són el 28% i les investigadores al voltant del 25%.
1486. En matèria de corresponsabilitat, cal ampliar la dotació pressupostària amb fons propis de la Generalitat per a la incorporació de majors serveis públics en el marc del Pla Corresponsable, així com es garantisca l'educació universal dels 0 a 3 anys, i es prenguen mesures per a la reducció de la jornada laboral i l'adequació d'aquesta a la jornada escolar.
1487. La corresponsabilitat no es pot entendre sinó amb el repartiment equitatiu de les càrregues familiars. La divisió sexual del treball i la desigual distribució del temps de treball a Espanya fa impossible la corresponsabilitat entre homes i dones i situa les dones en el centre de les cures.

1488. Els permisos de paternitat i maternitat també haurien de ser ampliat almenys a 6 mesos, així com permetre acumular els permisos de paternitat i maternitat en les famílies monoparentals perquè no es produisca cap discriminació respecte a les famílies formades per mare i pare.
1489. En matèria de fiscalitat, és justa una modificació de l'IRPF o de l'IVA dels productes sanitaris per a la menstruació que no són considerats de primera necessitat, reduint l'IVA a un 4%.

1490. *Pacte generacional per la igualtat de dones i homes*

1491. Des del PSPV hem de redoblar esforços per a recuperar el consens social entorn de la necessitat de lluitar contra la violència de gènere, sexual i masclista que pateixen les dones. Per això cal incorporar en aquesta batalla, també els homes, especialment els xics més joves. Haurem d'invertir en sensibilització, cal destacar conductes i referents positius de masculinitat.
1492. Hem de consensuar amb els Consells de Joventut la forma d'accedir als joves a través de les aules i fora d'elles, en els seus espais d'oci, d'entreteniment, per assolir un pacte generacional contra les violències que pateixen les dones, en el qual el consentiment, les relacions sanes, els bons tractes, la corresponsabilitat i el respecte mutu se situen en el centre de la nostra socialització.
1493. Per aconseguir aquest objectiu, necessitem també una aliança amb els mitjans de comunicació tradicionals, que lluiten contra la desinformació, i també eines que constreixen l'oci de bulos i consignes a les xarxes socials contra les dones o els discursos feministes, que degraden la nostra democràcia, i que, a més, busquen fomentar una crisi d'identitat masculina amb la qual acaparan adeptes per a determinats posicionaments ideològics de tints autoritaris.

1494. *Erradicació de la violència de gènere i masclista*

1495. Vint anys després d'aprovació de la Llei Orgànica Integral contra la Violència de Gènere, cal recuperar el consens que la va propiciar. Per a això, cal que es recupere l'instrument de debat i acord que va suposar el Pacte Valencià contra la Violència de Gènere i Masclista, i s'aborde un segon Pacte, en el qual es prenguen mesures per a millorar els serveis d'atenció a les víctimes, i sobretot, s'aborden fórmules de prevenció de la violència en els més joves.
1496. És inajornable l'extensió d'una xarxa de Jutjats especialitzats en violència contra les dones en tots i cadascun dels partits judicials de la nostra Comunitat. A la par, el conjunt la Xarxa de Centres Dona 24h s'ha de transformar en una xarxa pública, lluny d'interessos empresarials, perquè l'atenció a les víctimes formi part del sistema de serveis socials especialitzats públics perquè al seu torn s'implementen en cada departament.

1497. Les denúncies continuen creixent, però encara representen un 20-30% de la violència de gènere real. Si volem que a través de la denúncia s'inicie un sistema real de protecció hem de garantir l'accés a una vida independent de les dones, treball amb remuneració suficient i accés a un habitatge accessible per a elles i les seues criatures, però sobretot, hem de garantir un sistema policial i judicial format, que genere la confiança i la seguretat que mereixen.
1498. Ens comprometem a augmentar les Oficines especialitzades de denúncies a tot el territori, perquè les víctimes siguen ateses de manera especialitzada en un espai amable i segur.
- 1499. Abolició de la prostitució*
1500. El partit socialista està fermament compromès amb l'abolició de la prostitució i la lluita contra l'explotació sexual de dones i xiquetes, perquè són dues cares d'una mateixa realitat, la tracta perquè hi ha demanda de dones i xiquetes per a la prostitució, per això cal construir una societat on els cossos de les dones i xiquetes no siguen objectes de consum.
1501. Cal també dotar-nos d'un marc legal i un pla d'acció contra l'explotació sexual de les dones i per l'abolició de la prostitució, però per ser més eficaços és necessari l'aprovació d'una llei integral per a l'abolició de la prostitució a la qual es va comprometre el partit socialista ja en el seu 40 congrés, una llei de protecció integral a les víctimes i persones prostituïdes amb una assistència professional en els àmbits sanitari, jurídic i laboral, així com assistència econòmica a través d'una ajuda equiparable a les dones víctimes de violència de gènere. Així mateix, impulsarem modificacions legislatives necessàries per a habilitar les ONG en la defensa de les persones prostituïdes, però, sobretot, en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, és necessari que s'aproven les modificacions legislatives necessàries, en matèria de llei d'espectacles, activitats i carreteres per a constrènyer l'activitat proxeneta que ve emparada per buits legals.
1502. Hem de continuar treballant en el Programa Alba, incrementant el nombre de recursos per a les dones prostituïdes, i sobretot, ampliar el personal que el conforma. Aquest recurs és el primer que es va obrir al conjunt del país, i hem de garantir no només la seua continuïtat sinó sobretot el seu èxit.

1503. *La pornografia i els ventres de lloguer*

1504. A la llum de les dades, la pornografia és una font important en la concepció de la sexualitat, del plaer, del poder, de la masculinitat i de la feminitat en els i les joves. A més, la xarxa ha contribuït a l'augment de càrrega sexual en les dones i xiquetes, apuntalant estereotips i creant noves vies alternatives de mercantilització del sexe. Internet i les xarxes socials suposen una oportunitat de desenvolupament personal, social i cultural, però, aquesta realitat exigeix ser tinguda en compte en la nostra acció política des de la reflexió feminista i, especialment, des de la protecció dels i les menors. Per a això és necessari que s'introduïska formació en educació sexual a les aules, i s'aprove una estratègia valenciana contra les violències sexuals amb un ampli acord de les i els agents implicats, en el qual s'aborden mesures per a limitar l'accés a la pornografia a menors d'edat, fins que es trobe la fórmula d'eliminar-la.

1505. Els ventres de lloguer suposen una terrible cosificació de les dones i representen l'ús dels seus cossos per part de terceres persones com a mera mercaderia que es pot comprar i vendre. Davant els que pretenen usar eufemismes com maternitat o gestació subrogada, el nostre partit és plenament conscient que els ventres de lloguer representen una violació dels drets sexuals i reproductius de les dones i, per tant, una mostra més de violència masclista. En definitiva, les i els socialistes mai tolerarem que s'aprove la legalització dels ventres de lloguer.

1506. *Transversalitat i professionalització de les polítiques d'igualtat*

1507. Totes les nostres polítiques i tot el seu cycle polític han d'estar entrelaçades per aconseguir assolir l'objectiu estratègic que suposa la igualtat efectiva de dones i homes per al progrés del nostre país.

1508. La transversalitat és l'eina més potent que comptem per fer real i efectiu el principi de la igualtat de dones i homes, però requereix compromís, pressupostos i infraestructures institucionals que la pugan desenvolupar.

1509. Les polítiques públiques també han d'incloure una perspectiva de gènere a l'Agenda Urbana, així com també en l'àmbit rural, essent això un element de transformació que ha de tenir en compte aquesta perspectiva de les dones com a habitants de la ciutat i pobles per fer créixer i ordenar les ciutats i municipis garantint la llibertat i la seguretat de les dones, garantint l'accés a tots els serveis i facilitant una mobilitat vertebradora i cohesionadora del territori.

1510. És fonamental que l'Institut Valencià de les Dones siga un organisme de referència en matèria d'igualtat, recupere la seua autonomia i es vegi acompanyat de noves estructures que reforcen el nostre compromís polític d'assolir la radical igualtat de dones i homes. Per a això és necessari comptar amb equips de professionals del sector públic de l'àrea d'igualtat i amb normatives que permetan la dignificació i consideració, les funcions i les titulacions específiques de les figures del personal tècnic en promoció d'igualtat i de les i els agents d'igualtat en els equips de treball, incorporant aquests perfils en tots els nivells de l'administració.
1511. Considerem necessari que se siga apostant per la consolidació i extensió de la Xarxa Valenciana d'Igualtat, que les professionals puguen desplegar-se per tot el territori valencià amb la finalitat d'implementar mesures transformadores en la societat, així com perquè continuen donant suport a les administracions i també les empreses en la implementació dels seus plans d'igualtat.
1512. Durant el govern liderat pel President Puig, es va elaborar un avantprojecte de Llei Valenciana d'Igualtat de Dones i Homes, en col·laboració amb persones formades en matèria d'igualtat de les Universitats Valencianes, que no va arribar a completar la seua tramitació. Amb el PP, aquest avantprojecte de llei summament ambiciós ha quedat oblidat en un calaix. Ens comprometem, com a PSPV-PSOE, al fet que en 2027 quan tornem a governar liderarem una autèntica revolució en matèria d'igualtat amb l'eina més potent per a aquesta transformació, una Llei que siga una autèntic Codi d'Igualtat per a l'equiparació real de dones i homes a la Comunitat Valenciana.

Joventut: motor d'acció i canvi.

1513. Joventut: motor d'acció i canvi.

1514. Fins a finals de la dècada de 1980 i principis de 1990, els enfocaments de les polítiques de joventut no van abandonar aquest caràcter tradicionalista amb què el franquisme havia construït els espais de socialització de les persones joves. Conceptes com emancipació, polítiques integrals, transició a la vida adulta o afirmació d'identitats no apareixien en el vocabulari de l'agenda política. Va ser la democràcia i més concretament els governs del Partit Socialista en àmbit local, autonòmic i estatal el que va permetre l'articulació de models d'acció política que van concebre la joventut com a subjectes de plens drets i agents de canvi social.

1515. Al llarg de la història hi ha hagut una tendència constant a intentar classificar les generacions de persones joves i extreure generalitats en els seus comportaments, identitats i expectatives. Al substantiu "generació" se li ha afegit una sèrie d'adjectius que han servit també per cronificar visions de la joventut amb connotacions negatives: irresponsables, peresosos, incultes, inestables, febles, conflictius, etcètera.

1516. Aquesta idea de voler identificar les diferents generacions de joves, al marge dels seus propis contextos dels quals no poden ser abstrets, ha contribuït a erosionar els processos de creació d'identitats i subjectivitats per a cadascuna de les persones joves. La situació de la joventut actual està lligada de forma molt íntima a la crisi del capitalisme financer global. Cada vegada més, les persones joves presenten narratives de crisi (en moltes variables) que no poden associar-se a una dimensió personal exclusivament, sinó a elements socials estructurals que impedeixen el desenvolupament psicosocial i econòmic de les persones joves.

1517. La conseqüència de tot això ha estat i és abordar els problemes que sorgeixen durant la joventut com una patologia construïda que cal medicar per resoldre, així com la imposició (i interiorització) de discursos de culpabilitat pels fracassos, la manca de talent i habilitats individuals i l'error de projectar desitjos i necessitats "poc ajustades a la realitat". Parlar de joventut és revelar la lluita ideològica que s'està produint a nivell social i cultural. Parlar de joventut és una màxima a la qual el Partit Socialista no pot ni ha de renunciar, perquè s'hi enfronten dos models antagònics: un, el nostre, que considera les persones joves com a subjectes polítics, l'altre, el de la dreta i la ultradreta, que estigmatitza les persones joves, reproduïx esquemes de desigualtat i fomenta els privilegis d'una classe minoritària, però amb moltes capacitats i recursos.

1518. Del vidre al ferro

1519. En un context en el qual s'ha utilitzat de forma recurrent i indiscriminada el terme "generació de vidre" per a referir-nos a les persones joves com a fràgils, els successos de la DANA a la Comunitat Valenciana han destapat la intencionalitat ideològica d'aquestes definicions. Les persones joves valencianes han demostrat uns nivells de compromís, solidaritat i esforç que no s'han ajustat a la manera com tradicionalment ens hem dirigit a elles com a societat.
1520. Des que el clima ho va permetre, les persones joves, comptades per milers, es van mobilitzar com a voluntàries entrant als municipis que encara eren inaccessibles i els nivells de destrucció dels quals no s'havien vist abans. Tasques de neteja, de rescat, de distribució de subministraments i fins i tot de suport moral i psicològic es van convertir en un pilar fonamental i imprescindible per a milers de valencians i valencianes de les zones afectades per les riuades. El desinterès és un mite. La despreocupació és un mite. La irresponsabilitat és un mite. L'etiqueta "cristal" és un mite.
1521. A la zona 0 de la DANA, les persones joves van arribar en grans grups, en ocasions amb elevades taxes d'organització, en altres, sorgits de la improvisació. Grups espontanis van participar en la retirada de runa, de fang, en la neteja de les cases de particulars, dels carrers, dels edificis públics i fins i tot de les esglésies. Torns prolongats des de primeres hores del matí fins a la caiguda de la nit, desplaçant-se a peu durant quilòmetres o formant caravanes amb vehicles. Les pitjors condicions amb les majors expressions de solidaritat i compromís amb la seua gent.
1522. La joventut valenciana va ser la primera a respondre, molt abans que les nostres institucions, molt abans que la Generalitat Valenciana; i mesos després, la joventut valenciana continua responent. La generació de vidre ha provat de ser més dura del que molts admeten. La generació de vidre ha resultat ser de ferro i les administracions i les polítiques han de respondre amb contundència per reintroduir en el sistema tota una generació que se sent més allunyada i infrarepresentada que mai.
1523. Les persones joves han presentat les majors taxes de mobilització de la història, però hi continua havent una bretxa abismal entre la participació formal institucionalitzada i la que es produeix a partir de xarxes informals i al marge del corporativisme.

1524. La DANA ha ensenyat també que les persones joves són molt eficients en l'ús de les tecnologies de la comunicació i han configurat un embull molt extens d'autoorganització a través de les xarxes socials. Internet té un poder emancipador i representa un motor del canvi social que no pot ser cedit als grups sociològics reaccionaris.
1525. A més de la gran quantitat d'històries personals que han quedat, la mobilització després de la DANA de la joventut valenciana ha d'emmarcar-se en aquelles que també han protagonitzat en moments de ruptura clau de la història del nostre país i del nostre autogovern. Si ens fixem en els anys transcorreguts des de la restauració de la democràcies a Espanya, la joventut valenciana es va moure de forma massiva durant el procés d'entrada d'Espanya en l'Aliança Atlàntica, en les victòries electorals del PSOE després dels atemptats de l'11M de 2004, va participar dels moviments socials de la coneguda com a "Primavera Valenciana", dels moviments obrers contra les reformes laborals conservadors, així com en el moviment dels indignats del 15M el 2011. Les persones joves van ser, finalment, determinants per a garantir el canvi polític en la Generalitat Valenciana l'any 2015. La joventut valenciana va ajudar a posar fi a dues dècades de govern de la dreta del Partit Popular. La joventut valenciana va facilitar també amb la seua mobilització el govern del PSOE en 2023 a Espanya.
1526. Més recentment, les persones joves han demostrat ser els principals nutrients de les manifestacions més multitudinàries en àmbits temàtics molt concrets. Són joves en grans proporcions les persones participants en els moviments per l'educació pública, les manifestacions del Dia de l'Orgull, les manifestacions del 8M pel Dia Internacional de la Dona i del 25N contra la Violència de Gènere, així com ho són les persones que han participat en les inèdites mobilitzacions pel clima i en favor de polítiques ambientals més ambicioses o en les dues darreres manifestacions per l'habitatge. Són joves en grans quantitats les persones que s'han mobilitzat contra la nefasta i negligent gestió de la DANA en les manifestacions massives dels mesos de novembre i desembre de 2024.
1527. A la Comunitat Valenciana s'ha demostrat que hi ha una joventut que ha sigut durant anys criticada i discriminada i que, no obstant això, ha respost amb una responsabilitat i decisió que és difícilment rastrejable en altres espais. Hi ha hagut una resposta social a la catàstrofe natural sota el paraigua d'un sistema de valors que hui està durament qüestionat per la dreta i l'extrema dreta; una resposta social que les i els socialistes valencians hem de tindre molt present per a reconfigurar una nova majoria social progressista. La generació de ferro és també la generació que ha de veure satisfet el dret a vot a partir dels 16 anys.

1528. Les persones joves a la Comunitat Valenciana. Pilar estratègic del socialisme valencià.

1529. La Comunitat Valenciana ha viscut dues etapes completament diferents quant a situació de les persones joves ens referim. Durant el període 1995-2011, l'empobriment massiu de la societat valenciana i l'aplicació de polítiques d'austeritat i de models de corrupció institucional amb els governs del PP va suposar el retrocés global en tots els indicadors socials i econòmics, un element que va tindre una afecció especial sobre les persones joves valencianes.
1530. No obstant això, en el període 2015-2013, el govern del Botànic i el nou enfocament de polítiques públiques aplicades pel PSPV-PSOE en la Generalitat Valenciana van inaugurar una explosió en els índexs de benestar i una millora de les condicions materials de la joventut. L'aplicació de les polítiques actives d'ocupació va permetre l'entrada de les persones joves al mercat laboral, tant en l'àmbit públic com privat, facilitant amb això la seua autonomia i la possibilitat de desenvolupar projectes de vida de forma autònoma que el PP havia dilapidat. El Botànic va tornar a posar com a prioritat en la Generalitat Valenciana a les persones joves: parlem dels programes de beques a estudis, del retorn i atracció del talent jove investigador, de les ajudes per a opositar en la funció pública, de la formació en noves branques de l'economia, de la Formació Professional, de la posada en marxa de noves polítiques d'habitatge i de transport per a gent jove, així com, entre d'altres, de la posada en marxa d'un pla de xoc per la salut mental entre la població jove.
1531. En 2015 vam assumir el govern en un context de depressió econòmica, social, moral i identitària com mai havíem experimentat a la Comunitat, en una situació financera de fallida amb un deute públic inassumible i amb unes institucions roïdes per uns escàndols de corrupció que la societat valenciana no es mereixia. Malgrat l'epidèmia de la Covid-19, per a la fi de l'any 2023, tots els indicadors a la Comunitat havien millorat de forma substancial, especialment aquells que incidien sobre la joventut de forma tan negativa en el passat.
1532. De la joventut com a política d'Estat a parlar de l'estat de la joventut, aquest és el resum de la tornada del Partit Popular a la Generalitat. Hui les dades que es projecten tornen a parlar de la precarietat en la qual s'han instal·lat les persones joves a la Comunitat Valenciana. La joventut valenciana torna a situar-se per darrere de la mitjana dels indicadors estatals, patint una evident situació de vulnerabilitat que està sent potenciada per unes polítiques regressives per part del PP aliat amb l'extrema dreta de VOX:

1533. L'habitatge com a projecte col·lectiu:

1534. Desenvoluparem una política d'accés a l'habitatge ambiciós, territorialitzat i amb una forta presència del sector públic al mercat com a garantia davant els especuladors.
1535. La política valenciana d'accés a la vivenda necessita de forma urgent un abordatge compromés per part de la Generalitat Valenciana en col·laboració amb el Govern d'Espanya i les Entitats Locals. El bloqueig a la Llei d'Habitatge, els retards en els bons de lloguer o la reducció pressupostària en la part autonòmica de les ajudes són elements completament inassumibles i responen a un motiu ideològic. Hem d'assegurar els mecanismes jurídics i institucionals necessaris per a poder intervenir de forma directa sobre el mercat de l'habitatge valencià.
1536. La Comunitat Valenciana presenta greus dificultats per a facilitar l'accés a la vivenda de les persones joves. El preu de lloguer mitjà s'ha consolidat com la xifra més elevada de les dades històriques i la valenciana és la setena autonomia amb majors preus de lloguer. La distribució geogràfica de l'encariment del lloguer constata també l'augment de les desigualtats entre províncies, amb una província de València amb preus desorbitats que superen fins a 300€ els preus mitjans per exemple de Castelló. Amb una mitjana de 864€, una persona jove a la província de València dedica quasi el 88% del seu salari net mensual (919,65€ de mitjana) al lloguer d'una vivenda.
1537. La política d'habitatge no es pot limitar a l'aplicació o no aplicació d'una Llei d'àmbit estatal, sinó que ha de buscar les fórmules legislatives necessàries en l'àmbit autonòmic per protegir-la dels especuladors. S'han de buscar fórmules de cooperació entre l'Administració i els promotors urbanístics per possibilitar la construcció de nous habitatges allà on les necessitats ho requereixen, i hem d'assegurar des de les institucions la mobilització dels molts habitatges buits que són presents al parc immobiliari.
1538. La Comunitat Valenciana, amb variacions de fins a 40.000€ en la compra d'una vivenda segons la província, ha consolidat un model que amenaça amb cronificar tendències d'exclusió i precarietat molt destructives per a les persones joves. A la província d'Alacant, per exemple, una persona jove ha de destinar el 74,2% del seu salari per a la compra d'una vivenda, enfront del 54,7% de Castelló o el 69,2% de València. Si una persona jove vol adquirir un habitatge en propietat, per a l'entrada ha d'invertir el corresponent a 3,9 anys del seu salari net. Les dades d'emancipació són inferiors a les que presentem abans de la crisi del coronavirus i molt inferiors a les prèvies a la crisi financera del 2008. Tant en termes relatius com absoluts, estem pitjor que fa 15 anys.

1539. Per a les persones joves, el problema d'accés al mercat de l'habitatge és doble ja que l'oferta d'habitatges s'ha reduït de forma constant en paral·lel a l'augment descontrolat dels allotjaments de lloguer vacacional. Els habitatges buits no s'estan mobilitzant cap al mercat entre particulars, sinó cap a una economia especulativa que està protagonitzada per empreses internacionals com Airbnb, que estan tensionant les grans àrees urbanes i intensificant processos de degradació dels barris i de gentrificació. El Partit Socialista ha de posar fi a la proliferació d'habitatges turístics i a la conversió de baixos comercials en allotjaments turístics que estan degradant els barris de les principals ciutats, cal incrementar els mecanismes de control i les inspeccions d'ofici per tancar aquells espais que, sense complir les normes que se li exigeixen a un habitatge normal, s'han llançat al mercat.
1540. La Generalitat Valenciana ha de potenciar el parc públic d'habitatge, bé a través de l'adquisició d'immobles de grans tenidors, bé a través de la cessió d'aquells que són propietats d'altres administracions, o bé mitjançant la construcció pròpia. Cal dissenyar un Pla Autonòmic d'Habitatge que permeta fixar les necessitats i condicions del mercat, també sota criteris de sostenibilitat i d'igualtat i cohesió territorial. El Partit Socialista no pot assumir que el codi postal d'una persona jove valenciana determine les seues possibilitats de satisfer una necessitat que és un dret constitucional. En l'accés a l'habitatge urgeix l'assistència de mecanisme financers públics que permeta introduir competència en les condicions que les entitats bancàries ofereixen, abusivament, per a les hipoteques. L'Administració Pública ha d'intervenir en les grans operacions de compravenda d'habitatge públic que els fons financers internacionals estan realitzant.
- 1541. L'accés a l'ocupació*
1542. Promourem una llei valenciana d'ocupació juvenil que reforce els plans d'ocupació i els estenga cap a sectors econòmics productius per a poder aconseguir un mercat laboral competitiu, modern i que dignifique el treball de les persones joves.
1543. La precarietat de les persones joves també s'observa en el mercat de treball. A la Comunitat Valenciana, la taxa d'atur juvenil havia escalat des del 27% en 2007 al 62,6% en 2014. Amb el Botànic i malgrat la pandèmia, la recuperació valenciana va ser especialment intensa per a les persones joves i això ens ha permés situar-nos en una taxa d'atur juvenil del 22,8% en el 3r trimestre de 2024.

1544. L'accés al mercat de treball és el principal factor d'inclusió de les persones en les societats capitalistes. La seua entrada laboral és també l'entrada a la satisfacció de les necessitats materials i socials que venen aparellades. Hui aquest mercat de treball està trencat per a les persones joves. Pitjors salaris, baixes condicions laborals, taxes de sobrequalificació que superen el 42% entre les persones joves de 16 a 29 anys, 4 de cada 10 joves en situació de contractació a temps parcial forçada i un 23% de la població jove ocupada en situació de pobresa o en risc d'exclusió social. La Generalitat Valenciana, també amb criteris de planificació territorial, ha de potenciar la mobilització de sectors econòmics d'alt valor afegit, especialment l'industrial, per a poder incrementar les capacitats adquisitives de les persones joves. No podem continuar amb la distribució geogràfica dual de l'economia en el territori valencià en la qual les persones joves es veuen forçades a exiliar-se per a trobar una mínima oportunitat.
1545. El salari mitjà a la Comunitat Valenciana és el 5é més baix del conjunt espanyol i això significa que hui, una persona jove valenciana, tot i treballar, no pot escapar dels traçats de la pobresa. No obstant això, treballar en aquestes condicions és molt millor que no fer-ho, la taxa de pobresa entre joves aturats se situa en el 58,8%. Cal un pacte de rendes a la Comunitat Valenciana que permeta millorar les condicions de les persones joves, especialment d'aquelles amb orígens humils. i garantir també la protecció de la joventut davant situacions d'abús en el mercat laboral incrementant els recursos a la inspecció laboral i fomentant la sindicalització de les i els treballadors joves.
- 1546. La pandèmia silenciosa*
1547. Dissenyarem una estratègia de salut mental interadministrativa que permeti abordar les circumstàncies que afecten el benestar emocional i la salut mental de les persones joves. Més centres públics d'atenció psicològica i més recursos per a la prevenció en els centres educatius i sanitaris elementals.

1548. A la Comunitat Valenciana, especialment després de la COVID-19, estem assistint al que podem definir com la gran pandèmia silenciosa del nostre temps: els problemes de salut mental entre la joventut. En 2023, el suïcidi es va convertir en la principal causa absoluta de mort en les persones d'entre 15 i 29 anys a la Comunitat Valenciana. Cada 20 hores i 11 minuts, a la Comunitat, es produeix un suïcidi. Amb els últims estudis realitzats el 2023, més del 42% de les dones joves i gairebé el 40% dels homes presenten riscos de patir alguna patologia de salut mental. Les dificultats d'accés a l'habitatge, els preus del lloguer, les condicions d'habitabilitat i la precarietat laboral són les variables que estan potenciant els efectes negatius dels trastorns de salut mental i es fan visibles de forma més intensa entre les persones menors de 25 anys. Hui les taxes d'incidència per cada 1.000 habitants són superiors, el doble en ocasions segons els trastorns, que les que trobàvem l'any 2019 previ a la COVID-19.
1549. La Comunitat Valenciana és la segona autonomia per darrere de Canàries que presenta una xifra més elevada de problemes de salut mental, amb 466,8 casos per cada 1.000 habitants. Tot i que els problemes de salut mental són la gran pandèmia valenciana, la Generalitat ha vingut aplicant una política d'abstracció de la realitat, de retallades pressupostàries i d'estigmatització i incomprensió de les persones joves afectades. Les polítiques del PP han condemnat les persones joves, especialment aquelles que no tenen recursos per proporcionar-se ajuda psicològica pel seu compte. La salut mental presenta patrons de sexe i edat molt definits que podrien ser abordats amb una resposta institucional coherent i proporcional, però el Partit Popular ha retirat de l'agenda política una realitat que està segant la vida de les persones joves en moltes ocasions en absolut silenci.
1550. Hui tenim a la Comunitat Valenciana milers de persones que pensen que són la generació atrapada entre dues crisis i per als qui el sacrifici tant de les seues famílies, com el realitzat per elles mateixes, no estan tenint encaix en una societat que està interpretant la seua reivindicació per la salut mental com a símptoma de debilitat i fragilitat. Les persones joves són la generació de vidre i, tanmateix, han estat també les que han aconseguit eliminar tabús i les que han posat a l'agenda mediàtica una realitat a la qual les generacions no li havien donat l'espai que es mereixia tenir.

1551. És important que l'acció governamental i política del Partit Socialista posi el focus en la percepció social de les malalties de salut mental. Hem de crear espais amables en els quals poder acompanyar la ciutadania jove en els seus propis processos de sanació i evitar que un trastorn mental comporti l'expulsió del sistema productiu i de les dinàmiques socials i educatives que s'associen. L'esquerra valenciana necessitem posar nom i cognoms a una realitat que afecta moltíssimes persones joves, fins i tot persones conegudes que formen part dels nostres nuclis familiars o socials.
1552. En les causes subjacents als trastorns de salut mental es destaca la influència dels condicionants socioeconòmics, la manca de suport institucional, la manca d'autonomia, la incertesa constant i la sensació que no tindran un futur millor de l'esperat i desitjat. Les narratives de les i els joves afectats ens assenyalen els judicis als quals es veuen sotmesos, la incomprensió i el menyspreu fins i tot en els propis entorns socials i familiars més propers. El Partit Socialista ha d'articular una política de xoc per la salut mental en l'atenció primària i dissenyar una estratègia d'implantació d'unitats de prevenció i psicològiques en els departaments de Salut a través del cofinançament amb les Mancomunitats i els ajuntaments.
- 1553. Nou model social de la joventut.*
1554. Apostarem per un nou model social de la joventut que incidisca en la gratuïtat del transport públic, la millora de les connexions i xarxes de transport rural-urbanes i l'accés universal a la cultura.
1555. El model d'Estat del Benestar va ser dissenyat en un context demogràfic a Europa que ara ja no existeix. La socialdemocràcia valenciana ha d'oferir una nova configuració de les polítiques de transport que permeta reorientar recursos ociosos de l'administració cap a models de gratuïtat per a les persones joves i ho ha de fer acompanyant-ho amb una estratègia d'implementació de noves xarxes i connexions de transport, en les modalitats que siga possible, en el conjunt geogràfic de la Comunitat Valenciana.
1556. Les persones joves d'entre 18 a 30 anys són el grup demogràfic que més utilitza el transport públic, però l'actual disseny de les polítiques públiques impedeix l'estabilització dels preus i l'ús efectiu dels sistemes de transport. Cal convertir en estructurals les ajudes al transport jove i no queden com una cosa extraordinària.

1557. Els programes "Estiu jove", els abonaments gratuïts o els projectes d'interrail per Europa, han demostrat ser una política molt atractiva per a les persones joves i també han deixat veure la necessitat de millorar la cohesió territorial de la Comunitat Valenciana. Des del PSPV-PSOE promourem noves pràctiques de transport més sostenible i coherents amb els hàbits de la joventut valenciana, amb una mirada especial no sols a la mobilitat interurbana, sinó també als contextos rurals valencians que, per les seues particularitats, generen dinàmiques d'aïllament social de les persones joves que no disposen de recursos per a garantir-se el transport privat.
1558. Cal progressar cap a una concepció de les polítiques que substitueixen l'ajut en forma de bo per models de gratuïtat que permetan universalitzar elements troncats de la vida en societat per a les persones joves, com són el transport o la cultura. No es tracta de subvencionar, sinó de democratitzar la vida social i promoure la inclusió en el sistema d'àmplies capes de la població. La Comunitat Valenciana pot oferir un nou paradigma de polítiques de joventut amb una orientació garantista i de foment de la igualtat d'oportunitats.
- 1559. *Generació climàtica.***
1560. Promourem la participació de les persones joves en el disseny i formulació de les polítiques climàtiques a la Comunitat Valenciana.
1561. La Comunitat Valenciana necessita abordar de forma urgent i decidida l'emergència climàtica. La DANA del 29 d'octubre ha tallat d'arrel tots els discursos negacionistes del canvi climàtic que la ultradreta ha vingut defensant, també amb la connivència de la dreta conservadora tradicional.
1562. La joventut valenciana ha de jugar un paper crucial en la formulació de les polítiques climàtiques per tal de promocionar nous paradigmes socials. Les grans manifestacions pel clima han demostrat que la població jove és especialment sensible respecte de la sostenibilitat ambiental i està experimentant els efectes del canvi climàtic amb especial intensitat. Els últims estudis assenyalen que un 20% de joves de 15 a 30 anys a la Comunitat Valenciana pateix "ecoansietat" i 7 de cada 10 joves creuen que la protecció al medi ambient ha de ser prioritària en la política.
1563. Hi ha un convenciment generalitzat que el responsable màxim de la degradació climàtica és el model econòmic capitalista actual, però són els seus actors les persones que més evadeixen la responsabilitat en el problema. Hi ha un canvi cultural evident que és generacional i en el qual també hi ha un conflicte a nivell particular ja que les persones joves no troben alternatives -tampoc materials- per abandonar un estil de vida consumista. La preocupació pel clima desenvolupa també emocions que s'identifiquen amb la impotència, la por i la tristesa, un impacte molt directe en la salut mental de persones joves.

1564. Les persones joves estan demostrant consensos molt amplis quant a qüestions com el pagament d'impostos més elevats per a empreses contaminants, el consum d'aliments de proximitat, el foment de les xarxes de transport no contaminants o l'abaratiment i ampliació de les xarxes de producció d'energia renovable.

1565. Societat en xarxa i xarxes socials.

1566. Reforçar i innovar en el disseny de noves eines legislatives i tècniques que promoguen la seguretat de les xarxes i dels sistemes d'informació, fomentant un disseny ètic de les aplicacions i una immersió digital coherent amb els valors democràtics.

1567. L'any 2001 es va encunyar el terme "nadiu digital" per designar els individus que havien crescut amb la xarxa i amb el progrés tecnològic. Si fa 2 dècades l'ús de les TIC entre les persones joves començava a ser un objecte d'estudi per comprendre el món que venia, el 2024 ha passat a ser un motiu de preocupació que ha posat en qüestió la suposada neutralitat ideològica de la tecnologia. A la Comunitat Valenciana, quasi 9 de cada 10 adolescents es connecten diverses vegades al dia a internet o presenten un consum digital continuat, en ocasions patològic. Les taxes d'accés a la xarxa s'han avançat fins abans de complir els 9 anys i l'ús de dispositius mòbils s'ha generalitzat fins i tot en edats molt precoces.

1568. L'entorn digital és ara un mode d'expressió de necessitats, d'anhels i de xarxes interpersonals de les persones joves en unes dinàmiques que no troben acomodament en els patrons clàssics i institucionalitzats, però també ha constatat la dificultat de moltes persones adolescents per separar la seua identitat en la vida real de la qual acaben construint a través de les xarxes.

1569. D'altra banda, la sobreexposició està tenint un impacte preocupant en les habilitats perceptives i de discerniment de les persones joves i adolescents. Els continguts a la xarxa de tipus reaccionari i negacionista que inciten a l'odi, a les conductes agressives i al deteriorament de la salut mental s'han anat incrementant de forma continuada.

1570. A la Comunitat Valenciana, el 67,4% de les persones adolescents s'ha vist exposat a contingut eròtic i pornogràfic, un 33% no considera que l'enviament de fotos sexuals sense consentiment siga delictu, un 45% no contempla delictu en els missatges d'odi a la xarxa, 3 de cada 4 dones joves han patit violència digital i gairebé el 90% de les persones joves ha sigut testimoni d'alguna forma de violència de gènere a través de les xarxes. Les xarxes socials han permès la proliferació d'una sèrie de discursos reaccionaris i altres que atempten directament contra els consensos més bàsics. Els atemptats contra els drets de les persones LGTBI+, la violència de gènere, les actituds racistes i xenòfobes, l'aporofòbia, el negacionisme climàtic o el desprestigi del públic i de l'Estat, entre d'altres, ha trobat a internet un lloc propici per a la seua extensió. Com a consumidors constants, les persones joves han començat a veure's molt permeables a la interiorització de tots aquests missatges i els algorismes de les aplicacions han deixat veure la intencionalitat política de molts continguts. Tik-Tok i la xarxa social X són els exemples més visuals.
1571. Per a 5 de cada 10 joves i adolescents, les xarxes socials són una via d'escapament per a una joventut valenciana que no està trobant espais de comprensió i atenció en els quals expressar els seus dubtes durant les diferents etapes de trànsit en la vida d'una persona. En el consum de videojocs, el 35% de les persones joves, de les quals més de la meitat són homes, juguen per alliberar estats d'ànim negatius amb els quals alleujar sentiments de tristesa, ansietat o culpabilitat. La meitat de les persones adolescents afirma haver perdut el control sobre el consum de videojocs, una situació que, paradoxalment, ha potenciat els mateixos sentiments de tristesa, ansietat, irritabilitat o culpabilitat dels que es buscaven evadir.
1572. La meitat de les persones menors de 10 a 17 anys no és capaç de diferenciar una notícia falsa d'una que no ho és a les xarxes socials. El 54% de les persones adolescents està fent servir les xarxes socials per informar-se, al mateix nivell que la televisió, i molt per davant d'altres mitjans tradicionals. En aquest sentit, un 67% d'elles creu que els creadors de contingut en xarxes socials poden arribar a ser una font fiable d'informació, amb un evident biaix de gènere en què els joves mostren un convenciment més gran. És aquesta la realitat sobre la qual les forces reaccionàries estan operant.
- 1573. Noves velles addiccions.*
1574. Incrementarem la xarxa de centres públics especialitzats en l'assistència de joves davant les addiccions i reforçar les campanyes institucionals de prevenció i eliminació de conductes de risc a través del sistema educatiu.

1575. El consum de les drogues "legals" ha trobat un consum de risc entre les persones joves en aquesta franja d'edat, especialment entre les pertanyents a les classes més desfavorides i humils que estan trobant en aquestes substàncies una eina per calmar el seu malestar social. L'alcoholisme i el tabaquisme cada vegada es produeix en contextos més primerencs de la vida d'una persona jove, assolint nivells superiors a la Comunitat Valenciana i també en el consum d'un altre tipus de drogues més dures, com la cocaïna. Hem de revisar i actualitzar el paper de les administracions com a espais de protecció, atenció i dissuasió.
1576. L'ús de les substàncies addictives també presenta trets de comportaments associats a les relacions sexuals, de forma molt visible entre les persones joves, en el que s'ha catalogat per part de les autoritats sanitàries com un problema de salut públiques. Cada vegada més estem assistint a un increment dels esdeveniments i festes de chemsex sota les quals les trobades sexuals s'estan vinculant a pràctiques de risc que estan disparant no només les infeccions de transmissió sexual, sinó també problemes psicològics greus de dificultats d'experimentació del plaer i de vinculació sexoafectiva normal. És important que l'Administració desenvolupe unitats d'atenció especialitzades i dissenyi mesures de protecció específiques per a determinats grups poblacions que es troben més exposats.
1577. Aquestes noves velles addiccions responen a un patró urbà i molt especialment es desenvolupen de forma intensa en les destinacions turístiques populars, per la qual cosa les Administracions Públiques han de reforçar les unitats policials per perseguir un model lúdic i turístic que no aporta beneficis al conjunt de la societat. Les pràctiques de risc amb substàncies químiques també es deixen veure de forma molt intensa en les relacions sexuals que es produeixen sota el context de la prostitució o del sexe en grup i destapen també la directa relació entre les pràctiques sexuals i situacions d'abús en edats primerenques. S'han de reforçar les polítiques de persecució de la prostitució femenina, de l'explotació de dones joves, així com desenvolupar d'un pla de xoc per intervenir en la silenciada prostitució d'homes joves. La Comunitat Valenciana ha de ser la primera comunitat autònoma on la prostitució i tot l'entramat milionari que es mou al voltant d'ella siguen abolits.

Davant l'odi, més diversitat i igualtat

1578. Davant l'odi, més diversitat i igualtat
1579. La nostra societat continua avançant per ser més respectuosa amb la diversitat sexual i de gènere. La reforma del Codi Civil, impulsada pel govern socialista de José Luis Rodríguez Zapatero, que va reconèixer el dret al matrimoni entre persones del mateix sexe va ser una fita històrica. Després va arribar la Llei 3/2007, de 15 de març, reguladora de la rectificació registral de la menció relativa al sexe de les persones que va ajudar les persones trans a tenir vides dignes sense estar obligades a completar un procés quirúrgic. L'aprovació de la Llei estatal 4/2023, de 28 de febrer, per a la Igualtat real i efectiva de les persones trans i per a la garantia dels drets de les persones LGTBI i abans, a la Comunitat Valenciana, la Llei 8/2017, de 7 d'abril, Integral del Reconeixement del Dret a la Identitat i a l'Expressió de Gènere a la Comunitat Valenciana, la Llei 23/2018, de 29 de novembre, de la Generalitat, d'Igualtat de les Persones LGTBI i l'Estratègia Valenciana per a la Igualtat LGTBI 2022-2027 en són més mostres.
1580. Les conquestes legals no són condició suficient per construir una societat lliure de discriminació i que respecte de manera efectiva la diversitat sexual i de gènere, però, sense cap dubte, és una condició necessària que contribueix a continuar progressant.
1581. La Comunitat Valenciana ha de ser un lloc on les persones LGTBI+ siguen lliures per ser qui són, independentment del seu sexe, identitat o expressió de gènere, tinguen l'edat que tinguen, siga quina siga la seua procedència o nacionalitat, capacitats, color de pell o creences, amb relacions afectives i familiars diverses sempre des del respecte als drets i la dignitat de qualsevol persona. Per això des del PSPV-PSOE volem continuar treballant perquè aquesta llibertat siga efectiva i mai es veja trencada: cal combatre la discriminació i eradicar qualsevol tipus d'odi, des de la desigualtat fins a l'agressió o humiliació: cap persona hauria de veure's obligada a "tornar a l'armari". Per això, és fonamental continuar apostant per l'educació i sensibilització de la ciutadania, en tots els àmbits, de totes les edats, per al respecte a la diversitat.
1582. Així, tant des dels ajuntaments que governem com des de la Generalitat Valenciana (fins a la victòria de les dretes en 2023), des de diferents enfocaments, hem tractat de visibilitzar com a senyal d'identitat de la nostra societat el respecte a la diversitat sexual i de gènere. En primer lloc, perquè els estudis sobre valors i actituds de la ciutadania mostren que hi ha un amplíssim grau d'acceptació de la diversitat sexual i tot el que això implica en la vida quotidiana, la convivència, els diferents models familiars i les expressions socials i culturals.

1583. I, en segon lloc, perquè s'ha treballat en àmbits com el sistema educatiu, amb campanyes de sensibilització social aprofitant la commemoració de dates com el Dia mundial contra la LGTBIfòbia o l'Orgull LGTBI+, mesures d'inserció laboral per a persones trans, formació per al personal funcionari i policies locals i en canvis normatius que suposen millores inqüestionables per acabar amb l'estigma i la discriminació de les persones LGTBI+.
1584. Però res és immutable ni permanent. L'avanç de les dretes a Europa, a Espanya i a la Comunitat Valenciana suposen, sense cap mena de dubte, retrocessos. Exemples d'això són les persecució a les minories sexuals a Hongria, a les escoles, als mitjans de comunicació; la restricció de drets a dones lesbianes a Itàlia; les retallades d'Ayuso a Madrid en lleis que el PP va votar favorablement al seu dia; l'anunci de Feijóo de derogació de la llei estatal LGTBI; la manipulació i perversió dels Gay Games, en mans ara del govern de PP i VOX de l'Ajuntament de València; la prohibició de la bandera de l'Orgull en ajuntaments en mans de la coalició PP-VOX, la censura de llibres de biblioteques o els intents del Consell de Mazón per suplantar l'activisme, silenciar la càrrega reivindicativa de l'Orgull i les amenaces i fustigació contra entitats socials que porten dècades lluitant pels drets i la dignitat del col·lectiu LGTBI+.
1585. Tot això en un context en què han aflorat discursos carregats de LGTBIfòbia, també en el mateix si del Consell, i quan es produeixen agressions físiques a persones LGTBI+ que, ara sí, es denuncien i a les quals els poders públics han de donar una resposta contundent, per prevenir-les i perseguir-les.
- 1586. Els nostres objectius per construir una majoria progressista*
1587. El PSPV-PSOE ha defensat i seguirà lluitant per una societat respectuosa amb les minories sexuals, en la línia del que propugnen les diferents lleis valencianes i estatals aprovades pels governs que hem liderat, així com directives de la Unió Europea i organismes internacionals com Nacions Unides o l'Organització Mundial de la Salut i, ara, plantegem com a objectius polítics per a aquest 15 Congrés del PSPV-PSOE el siga:
- 1588. Defensar i exigir el compliment de les normes*
1589. En totes les institucions en què tinguem presència, bé com a govern, bé com a oposició, vam mantenir una actitud proactiva per defensar els avanços que ja hem aconseguit a través de lleis, estratègies, programes i serveis per al col·lectiu LGTBI+ i fer de la seua aplicació i execució una tasca prioritària. Així mateix, estarem vigilants per denunciar qualsevol retrocés i les maniobres d'apropiació i mercantilització de la diversitat LGTBI+ per part de qui sempre es va oposar i va recórrer els avanços en drets. El seguiment de l'Estratègia Valenciana per a la Igualtat LGTBI 2022-2027 és i serà una tasca del màxim relleu per al PSPV-PSOE.

1590. Pacte valencià contra l'odi

1591. Quan els discursos d'odi contra la diversitat sexual i de gènere afloren entre la gent més jove i es tradueixen en horribles agressions, és més necessari que mai exigir que l'educació sexual siga efectiva per combatre, des de les edats més primerenques, els prejudicis i neutralitzar les llavors de la violència i això es fa des de la formació i conscienciació del personal docent per poder abordar la diversitat sexual i de gènere en les aules, amb les polítiques de joventut que han de desenvolupar intervencions per prevenir la LGTBIfòbia en l'educació no formal i amb la coordinació corresponent en l'educació reglada. El PSPV-PSOE proposarà en les Corts Valencianes un Pacte Valencià contra l'odi a la Diversitat Sexual i de Gènere que se centre en accions de prevenció de la LGTBIfòbia en tota la societat, començant per l'educació reglada i en la sensibilització del conjunt de la societat valenciana per a acabar amb l'estigmatització i les agressions, siga quina siga la seua intensitat. Tot això de la mà del teixit associatiu, que està sent arraconat per l'actual Consell, promovent programes que rescaten la memòria històrica del col·lectiu LGTBI+ i vinculant-los al marc de la memòria democràtica.

1592. Aliança contra l'odi

1593. En aquesta nova etapa en la qual tindran lloc les pròximes eleccions municipals i autonòmiques, serà vital articular, amb la participació del teixit associatiu LGTBI+ de la Comunitat Valenciana i altres agents socials i institucionals, un espai/fòrum de trobada i intercanvi sobre Diversitat Sexual i de Gènere que servisca per a consolidar i sistematitzar tot el que ja s'ha fet i se segueix fent allà on tenim responsabilitat de govern, a més de fixar nous objectius i actuacions que, de manera transversal, configuren el que serà la proposta electoral del PSPV-PSOE sobre Diversitat Sexual i de Gènere per a recuperar el govern de la Generalitat i mantindre'l o recuperar-lo en els municipis de la Comunitat Valenciana.

1594. Aquest espai no serà exclusiu per al col·lectiu LGTBI+, sinó que es dirigeix al conjunt de la ciutadania, per a continuar avançant en la construcció d'una Comunitat Valenciana més respectuosa amb la diversitat sexual i de gènere, que interpel·la a tota la societat, independentment del seu sexe, orientació sexual o identitat de gènere. Les polítiques que ací s'elaboren, parteixen de la premissa que la diversitat sexual i de gènere és un valor i una riquesa que els poders públics de la Comunitat Valenciana, Generalitat, Diputacions i ajuntaments, han de promoure i defensar.

1595. Serveis públics en la diversitat

1596. Majors LGTBI+

1597. Les persones grans LGTBI+ enfronten una doble vulnerabilitat, combinant la discriminació per edat amb l'estigma vinculat a la seua orientació o identitat sexual. Molts pateixen aïllament social i no tenen recursos específics adaptats a les seues necessitats, tant en atenció social com sanitària. Per això és necessari crear programes dirigits a combatre aquest aïllament, fomentant la seua participació a nivell social i garantir recursos específics en residències i serveis socials adaptats a les seues necessitats, respectant la seua orientació i identitat.

1598. VIH i nous tractaments

1599. Malgrat els avanços mèdics, l'estigma associat al VIH segueix afectant la qualitat de vida dels qui viuen amb el virus, així com la seua integració en els àmbits laboral i social. Per això, cal impulsar campanyes específiques per combatre l'estigma cap a les persones que viuen amb VIH, centrades en l'evidència científica "d'indetectable = intransmissible". Seria convenient considerar la descentralització dels serveis de dispensació farmacèutica hospitalària d'antiretrovirals i l'administració de nous tractaments dels hospitals de dia als centres de salut i farmàcies de proximitat, millorant l'accés als tractaments per a persones amb VIH.

1600. Chemsex

1601. El consum de drogues associades a les pràctiques sexuals, també conegut com a "chemsex", s'ha convertit en un greu risc per a un segment important de la comunitat LGTBI+, especialment els HSH (homes que tenen sexe amb homes) tal com apunten múltiples institucions sanitàries. Per això, és necessari desenvolupar programes de prevenció i atenció integral per abordar el chemsex, amb especial atenció al seu impacte en la salut mental, el consum de substàncies i la transmissió d'ETS.

1602. El dret a la reproducció assistida

1603. En 2015 el Consell de Ximo Puig va recuperar el dret a la reproducció assistida per a totes les dones, sense discriminació per orientació sexual o estat civil, quan el PP l'havia suprimit. Ara, vigilarem que no hi haja cap retrocés en aquesta qüestió per assegurar que aquest dret siga efectiu per a les dones lesbianes i bisexuals.

1604. *La realitat trans*

1605. Les persones trans han estat i continuen sent les més vulnerables dins de la població LGTBI+. Per això, les polítiques de diversitat han d'atendre la particular naturalesa d'aquest col·lectiu: des de les polítiques de foment de l'ocupació fins a les que combaten els discursos d'odi, passant per l'abordatge integral de la salut, tant assistencial, com hospitalària i farmacològica, en el sistema educatiu per combatre prejudicis i garantir que l'escola siga un lloc segur, contemplar les seues especificitats com a famílies i els altres problemes que de forma particular els afecten, com l'assetjament escolar o el suïcidi.

1606. *Famílies LGTBI+*

1607. Les famílies LGTBI+ han existit sempre, i estan legalment reconegudes des de la Llei del matrimoni igualitari. No existeix, per tant, un model de família tradicional, sinó models de famílies diverses el vincle de les quals està basat en l'afecte més enllà de l'orientació, condició o identitat sexual dels seus membres.

1608. Les famílies LGTBI+, o famílies els membres de les quals són persones LGTBI+, són famílies en les quals tots els seus components han de nàixer, viure i per suposat, desenvolupar-se en llibertat, i formar part de la societat valenciana, amb plena igualtat de drets.

1609. Cal mostrar la diversitat de les famílies valencianes, davant una major diversitat de les relacions interpersonals i familiars, reconeixent i donant suport al procés complex que comporta construir i constituir famílies diverses, i particularment la presa de consciència dels menors LGTBI+, en expressar la seua identitat, condició o orientació, i sobretot les persones trans.

1610. *Atenció integral davant la discriminació i odi*

1611. La Comunitat Valenciana està en clar risc de retornar al col·lectiu LGTBI+ als armaris de la marginalitat, davant la negació per les dretes de les polítiques autonòmiques, provincials i municipals que atenguen la diversitat sexual, permetent que s'instal·la el discurs d'odi fins i tot en les institucions, que constitueix l'avantsala del fet de l'odi.

1612. A més d'aquests retrocessos, el col·lectiu LGTBI+ continua patint multitud d'agressions, fins i tot en ramat, a més d'amenaques, insults, i vexacions, sense oblidar la situació evident d'infra denúncia d'aquest tipus de delictes de discriminació i d'odi.

1613. La pròpia Llei LGTBI+ valenciana obliga a dispensar una atenció integral, real i efectiva de les víctimes de discriminació sexual, per la qual cosa continuarem apostant i reivindicant a més de la prevenció, formació, educació i sensibilització, tant la seguretat com l'atenció a les víctimes i les seues famílies des de l'assessorament fins a l'atenció especialitzada i la reparació.

1614. Reconeixement i cooperació amb les entitats LGTBI +

1615. Les entitats i associacions LGTBI+ valencianes estan patint discriminació vertical, que prové de les institucions governades per la dreta amb el suport de l'extrema dreta, en la qual a més d'instal·lar-se el discurs d'odi, també governa la passivitat, quan no, la mercantilització dels drets LGTBI+, les amenaces amb la derogació de les lleis de diversitat sexual, i fins i tot la suplantació de l'activisme, neutralitzant la reivindicació inherent a la celebració de l'orgull, fustigant i capgirant l'associacionisme del col·lectiu LGTBI+.

1616. Per això, els socialistes valencians reconeixem les dècades de lluita del teixit associatiu LGTBI+, el paper fonamental que realitzen amb el col·lectiu i en la nostra societat, arribant on l'administració pública no abasta, desenvolupant tasques d'informació, assessorament, assistència, campanyes, projectes, propostes, estudis, i sobretot activisme reivindicatiu en cada efemèride del calendari, i especialment l'orgull.

1617. És el nostre deure continuar col·laborant i cooperant amb les entitats i associacions LGTBI+, escoltar les seues reivindicacions, promoure més polítiques públiques de diversitat sexual, per avançar junts en una consciència col·lectiva que acabe amb els marges socials, cap a una igualtat real i efectiva de drets, inclusió, i justícia social.

1618. Una diversitat més organitzada i feminista

1619. És fonamental donar consistència i continuïtat al treball realitzat en el PSPV-PSOE en els últims anys en la qüestió LGTBI+ i per a això ens marquem dos objectius:

1620. Potenciar les dones del col·lectiu LGTBI+ perquè siguen més visibles i ocupen el paper protagonista que els correspon i que per la doble condició que pateixen, s'invisibilitzen.

1621. Coordinar els diferents agents que tant orgànicament com institucionalment, ostenten responsabilitats en matèria de diversitat, per compartir i reflexionar sobre les polítiques que afecten la població LGTBI + i prestar el suport necessari.

1622. Generar activismes LGTBI+ dins del partit en el qual militem, fent-nos ressò de les iniciatives, propostes i reivindicacions del teixit associatiu, generant espais de trobada.

1623. Unitat davant l'odi

1624. En definitiva, la regressió cultural i social que implica l'emergència de la ultradreta a tot el món, també a la Comunitat Valenciana, ha de fer-nos, amb tot el diàleg que siga necessari i des del màxim respecte a la pluralitat, superar tensions per a plantar cara a aquesta amenaça certa, l'origen de la qual és el masclisme i l'heteropatriacat, que no distingeix matisos ni enfocaments teòrics a l'hora de derogar drets i avanços. Ho deia el nostre company i referent Pedro Zerolo: els drets es conquereixen, es gaudeixen i es defensen. Els drets LGTBI+ i el feminisme han de ser el dic de contenció davant l'odi que ens amenaça. Aquest ha sigut, és i ha de continuar sent el paper fonamental del PSPV-PSOE: enfront de l'odi, més i millor socialisme.

Un model de justícia accessible i inclusiu

1625. Un model de justícia accessible i inclusiu
1626. Des de 2015, la Comunitat Valenciana ha vingut desenvolupant un model de justícia accessible i inclusiu, amb l'objectiu de garantir l'accés a la justícia en condicions d'igualtat.
1627. El nostre estat de benestar passa perquè la ciutadania puga exercir en condicions d'igualtat i llibertat el seu dret a la tutela judicial efectiva. Per aconseguir els objectius, es va dur a terme un important i progressiu increment pressupostari, passant dels 242 milions el 2015 als 498 el 2023.
1628. Per això, i malgrat el retrocés que impliquen les retallades pressupostàries aplicades pel Partit Popular i Vox, cal continuar avançant en un model de Justícia que situe la ciutadania en el centre de les seues accions, consolidant la senda iniciada el 2015.
1629. Per refermar el model, i en consonància amb les línies bàsiques del Pla de Justícia 2030 del Govern d'Espanya de modernització processal, organitzativa i digital que pretén realitzar canvis estructurals basats en estàndards de qualitat, agilitat i eficiència, hem de continuar apostant per les reformes que ja iniciem, que miren al futur centrats en una justícia eficaç, inclusiva i amb perspectiva de gènere.
1630. El model socialista valencià de justícia concentra quatre objectius:
1631. Garantir l'accés a la justícia en condicions d'igualtat
1632. Garantir un sistema judicial modern, eficaç i eficient, amb unes seues dignes i accessibles
1633. Protegir els drets de les víctimes, especialment de les més vulnerables, com les de violència de gènere.
1634. Una Justícia amb perspectiva de gènere.
- 1635. *Accés a la justícia en condicions d'igualtat.***
1636. Per a garantir l'accés a la justícia en condicions d'igualtat, l'arribada al govern del socialisme valencià va suposar la recuperació i enfortiment del sistema d'assistència jurídica gratuïta. L'exercici del dret a la tutela judicial efectiva i la protecció de les víctimes més vulnerables es va convertir en l'eix vertebrador del sistema d'assistència jurídica gratuïta.

1637. En els anys de govern del Partit Popular, les retallades i els impagaments als professionals del Torn d'Ofici van ser una constant, per la qual cosa era imprescindible escometre la recuperació de la dignitat dels professionals que exerceixen aquesta tasca. L'actualització dels barems per retribuir els serveis que es presten a la ciutadania així com l'establiment d'un calendari de pagaments va permetre la dignificació de les i els professionals del Torn d'Ofici.
1638. Al seu torn, l'ampliació del catàleg de prestacions i el foment de la formació específica dels professionals que presten la seua tasca en el Torn d'Ofici, han contribuït a garantir el bon servei a la ciutadania. A partir de l'aprovació de la Llei Orgànica d'Eficiència del Servei Públic de Justícia, aprovada el 19 de desembre de 2024, totes les víctimes de violència sexual tindran també el benefici de justícia gratuïta, per la qual cosa haurem d'assegurar i garantir la prestació del servei.
1639. Així mateix, per a enfortir la nostra Administració de Justícia, posarem en marxa l'Escola Valenciana per a l'Administració de Justícia, com a centre d'estudis de referència, per a formar al personal de l'Administració de Justícia i als professionals relacionats amb la mateixa, i per a preparar als opositors, garantint la igualtat de condicions en l'accés als diferents cossos que conformar el personal de l'Administració de Justícia, sense que ningú quedi exclòs per motius econòmics.
1640. El cost econòmic que suposa la preparació d'oposicions pot suposar una treva que impedeix que persones altament qualificades puguin accedir a la carrera judicial o fiscal, al cost de lletrats de l'Administració de justícia, de metges forenses i de gestió processal i administrativa. Per a pal·liar aquesta desigualtat i atenent sempre als millors expedients acadèmics i mèrits dels sol·licitants, destinarem ajudes per a donar cobertura de les despeses vinculades a la preparació d'algun dels processos selectius corresponents a les oposicions i carreres indicades, recuperant així la senda que ja iniciem i que ha sigut eliminada pel Partit Popular.
1641. Un sistema judicial modern, eficient i eficaç, amb unes seues dignes i accessibles.
1642. El dret a una bona administració de Justícia al servei de la ciutadania, a un bon Dret i a la seguretat jurídica és essencial en una societat democràtica en la qual els drets són garantits. Per això, el nostre objectiu ha de ser garantir un sistema judicial modern, eficaç i eficient, amb unes seues dignes i accessibles.
1643. Des de 2015, la Comunitat Valenciana ha passat de tindre unes seues judicials amb problemes de salubritat i higiene a un pla d'infraestructures dotat amb més de 270 milions d'euros; de bloquejar la creació d'òrgans judicials a crear 46 nous jutjats; i de les retallades i impagaments en la Justícia Gratuïta a un model els professionals del qual són els més ben pagats d'Espanya.

1644. El nostre objectiu és la creació anual d'un mínim de 15 unitats judicials per a la Comunitat Valenciana, per a aconseguir la mitjana europea de professionals de la judicatura per cada 100.000 habitants (el 17,6 per cent enfront de l'11,3 actual).
1645. Les retallades pressupostàries del Partit Popular han suposat una important demora en el primer Pla d'Infraestructures Judicials que iniciem, per la qual cosa seguim apostant per a garantir que totes les seus judicials de la Comunitat Valenciana siguem edificis moderns, eficients, sostenibles i accessibles, a l'altura de la ciutadania i dels operadors jurídics: la nova ciutat de la Justícia d'Alacant, la seu del TSJ de la Comunitat Valenciana i les seus de Gandia, Llíria i Alzira.
1646. Posarem en marxa el segon pla d'infraestructures que contempla la construcció d'un edifici satèl·lit de la Justícia a València, la reforma integral de Benalúa a Alacant, l'ampliació de la Ciutat de la Justícia de Castelló i els nous palaus de justícia a Elda i Sueca, així com l'execució de les noves seus de Sagunt, Torrent, Xàtiva i Ontinyent.
1647. Som la primera Comunitat Autònoma que ha apostat per una Justícia verda a través del Pla d'Eficiència Energètica de les seus judicials millorant la seua sostenibilitat i reduint la petjada de carboni. Això ens posiciona en l'avantguarda de la innovació en solucions constructives per a la sostenibilitat, l'eficiència energètica i l'anomenada economia verda amb tot el seu potencial com a jaciment de noves ocupacions de qualitat i la seua alta rendibilitat.
1648. És el nostre objectiu, per tant, que la Justícia valenciana siga sostenible i respectuosa amb el medi ambient, per la qual cosa crearem un centre de gestió integral de l'energia de les seus judicials (el CEGIE).
1649. En aquesta línia, continuarem avançant cap al paper 0 en la justícia, finalitzant el desplegament de l'expedient judicial electrònic en tots els partits judicials de la Comunitat Valenciana, per a facilitar la interoperabilitat i connexió entre els operadors jurídics, així com l'atenció a la ciutadania.
1650. Per a fomentar la cultura de la pau i una major eficiència en els jutjats i tribunals de la nostra Comunitat, seguim apostant per desenvolupar fórmules de resolució no judicialitzada dels conflictes, com la mediació, ja que som l'autonomia amb la normativa més avançada en la implantació de la mediació a Espanya.
1651. El Projecte Justícia Pròxima que iniciarem, va ser pioner a l'estat espanyol, i pretenia la transformació dels jutjats de pau en oficines especialitzades, modernitzades tecnològicament i dotades de noves prestacions, com els Serveis d'Orientació Jurídica de Proximitat (Justiprop), de foment de la Mediació (Mediaprop), i les oficines d'enllaç municipals en l'assistència a les víctimes del delictes.

1652. En col·laboració amb els col·legis professionals i la FVMP, per a garantir l'accés a la Justícia de la ciutadania dels municipis de menys de 5.000 habitants, hem d'incrementar la xarxa de justícia pròxima, amb serveis d'assessorament jurídic i de mediació en tot el territori, així com l'ampliació també al territori més despoblat o amb més dificultats d'accés, de les oficines de proximitat en l'assistència a les víctimes del delictes, perquè el lloc de residència no puga constituir un element discriminatori i que les víctimes puguin ser ateses per un equip multidisciplinari, amb assessorament jurídic, atenció social i suport psicològic).
- 1653. Protecció dels drets de les víctimes, especialment les més vulnerables.*
1654. El model valencià de protecció a les víctimes del delictes és referent a Espanya. Som l'única autonomia que compta amb una xarxa pública d'oficines d'assistència a víctimes del delictes i amb tres oficines de denúncia i assistència a les víctimes de violència de gènere. En 2023 estava prevista la posada en marxa de l'ODAVVG a Elx i així estava pressupostada, si bé les polítiques negacionistes de la violència de gènere han suposat un important retrocés en la lluita contra aquesta lacra i l'abandó d'aquest projecte. Per això, el nostre objectiu és la posada en marxa de l'Oficina de Denúncies d'Elx i seguir ampliant les oficines de denúncies que ofereixen a les dones una atenció multidisciplinària que els permet afrontar amb seguretat el procés de denúncia als seus maltractadors.
1655. Les situacions de crisi familiar i la necessitat de protecció dels menors han de continuar concentrant la nostra atenció, per la qual cosa hem d'avançar en la creació dels gabinets psicosocials comarcals, posats en marxa com a unitats multidisciplinàries en les tres províncies, en tots els partits judicials, per tal de facilitar la prompta resolució dels processos de Família.
1656. Hem de continuar avançant en el Pla de creació de Jutjats exclusius de violència sobre la dona, de manera que cada partit judicial puga tenir un jutjat exclusiu que garantisca l'atenció especialitzada a les víctimes de violència i un temps de resposta ràpid i eficaç.
1657. A més, cal tenir en compte que la Llei Orgànica d'Eficiència del Servei Públic de Justícia, aprovada en l'últim Ple del Congrés dels diputats de 2024, estableix que els Jutjats de Violència sobre la Dona hauran d'assumir les competències en matèria de violència sexual en el termini de nou mesos des de la seua entrada en vigor, coneixent dels processos que s'inicien a partir d'aquell moment. També dels delictes de mutilació genital femenina, matrimoni forçat, assetjament sexual i tracta amb finalitats d'exploració sexual.

1658. Així ho venia reivindicant el socialisme valencià, en línia amb l'àmplia concepció de la violència masclista, tal com es concep en el Conveni d'Istanbul. Per això, tots els actes violents comesos contra dones pel fet de ser-ho, més enllà de la parella o exparella, seran considerats com a violència masclista i coneixeran d'ells els jutjats especialitzats en violència sobre la dona.
1659. Caldrà, en conseqüència, dotar els jutjats de mitjans i recursos personals per fer front a l'increment d'assumptes i que la demora no constitueixca un obstacle per a la protecció de les víctimes.
1660. Però no podem pensar en la protecció de les víctimes i en la modernització de la nostra societat sense la inversió social centrada en la promoció d'igualtat, especialment la de gènere.
- 1661. Una Justícia amb perspectiva de gènere.*
1662. El feminisme del segle XXI ha d'incidir en la igualtat real de les dones tenint present que la violència de gènere és la màxima expressió de les desigualtats i de la vulneració dels drets de les dones i les xiquetes en les seues múltiples formes. L'expressió de la major indignitat invisibilitzada en la nostra societat és la prostitució i per això hem de centrar els nostres esforços a lluitar per la seua abolició.
1663. Des del PSPV-PSOE ens comprometem amb l'aplicació de la perspectiva de gènere per a adaptar la legislació autonòmica a la realitat de les dones en un país lliure amb democràcia avançada. Apostar per la formació en perspectiva de gènere dels membres de la carrera judicial significa apostar per un sistema de justícia conscient de la realitat que viuen les dones en la nostra societat; significa apostar per eradicar les desigualtats i la violència que es produeix i reproduïx contra les dones.
1664. Anem a seguir utilitzant tots els mitjans de què disposen les Administracions públiques per a protegir les dones víctimes de violència de gènere, en totes les seues formes tal com estableix el Conveni d'Istanbul. Estendrem les Oficines de Denúncies i Assistència a les Víctimes de Violència de Gènere, per acompanyar-les des de la fase anterior a la denúncia; i ampliarem les dotacions de la Xarxa de la Generalitat d'Assistència a les Víctimes del Delicte perquè puguin trobar aquest suport fins a la finalització dels procediments judicials.

1665. El PSPV-PSOE; un partit abolicionista.

1666. L'exploració de persones i la prostitució són dues realitats interconnectades. Prova d'això és que es calcula que el 80% de les dones prostituïdes a Espanya són víctimes de tracta. Les estimacions realitzades per experts ens indiquen que el nombre de víctimes de tracta a Espanya se situa en una forquilla que va des de les 80.000 a les 320.000 dones. No obstant, en els últims cinc anys, les autoritats tan sols han detectat 2.315 dones víctimes d'exploració sexual. Aquestes dades ens indiquen que les mesures legislatives i policials de lluita contra l'exploració no estan sent eficaces.
1667. La regulació de la prostitució suposaria un empitjorament d'aquesta situació, ja de per si dramàtica. Les experiències de països que han legalitzat el comerç del sexe, com els Països Baixos, han demostrat que la regulació de la prostitució ha generat un increment del nombre de dones víctimes d'exploració. Per això, l'única alternativa per acabar amb l'exploració sexual de les dones és adoptar una estratègia abolicionista.
1668. La prostitució mai és producte d'una elecció lliure. Després d'ella, sempre s'amaguen factors com l'extrema pobresa, la por, l'atur, la falta de permisos de residència, la impossibilitat d'accedir a serveis i recursos públics, que encerquen la llibertat de les dones i coarten la seua presa de decisions.
1669. Així mateix, la prostitució és una expressió de la desigualtat i de la violència de gènere. La discriminació estructural que pateixen les dones és la causa que hi haja homes que pensen que poden comprar el cos d'una dona per al seu propi plaer. Només així s'explica que el 95% de les persones prostituïdes siguen dones i xiquetes o que el 99'7% dels qui obtenen beneficis de la prostitució aliena siguen homes.
1670. Per tant, l'única resposta compatible amb els drets humans i amb la democràcia és l'abolició.
1671. Durant els últims anys a Espanya hem seguit una senda totalment aliena a aquesta realitat, amb reformes com la despenalització de la tercera locativa. Mitjançant reformes com aquesta, l'únic que s'ha aconseguit ha estat reforçar la impunitat dels proxenetes i els tractants de persones. Per això, cal adoptar una mirada totalment oposada, que permeta avançar cap a l'abolició de la prostitució.

1672. Aquesta estratègia s'ha d'articular sobre tres eixos d'acció:
1673. Educatiu. Les societats contemporànies han naturalitzat l'explotació i el sofriment de les dones prostituïdes com a conseqüència de segles convivint amb aquesta realitat. En altres paraules, s'ha banalitzat el dolor de les dones. Per aquest motiu, resulta tan important dur a terme accions educatives que canvien la visió que la ciutadania té de la prostitució. La societat ha d'entendre que la prostitució és una expressió de la violència de gènere i que, conseqüentment, ha de ser abolida. Per aconseguir aquest canvi en les mentalitats, cal fer pedagogia i dur a terme campanyes de conscienciació sobre la realitat de la prostitució, dirigint-les específicament als més joves. D'altra banda, cal adoptar plans de formació per a empleats públics amb l'objecte de facilitar la identificació i l'atenció a les víctimes de prostitució i d'explotació.
1674. Legislatiu. Les reformes en el nostre ordenament jurídic s'han de dur a terme des de tots els nivells administratius (estatal, autonòmic i local) i perseguir un doble objectiu: Primer, reconèixer les dones prostituïdes com el que són: víctimes de violència de gènere. Aquesta reforma passa per modificar lleis com la Llei Orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de Mesures de Protecció Integral contra la Violència de Gènere. Aquest reconeixement servirà tant perquè la ciutadania entenga la veritable naturalesa de la prostitució com per oferir la protecció legal i social que les dones prostituïdes mereixen. I, segon, sancionar tant els qui es lucren de la prostitució com els qui la consumeixen. En aquesta reforma s'han d'implicar tots els nivells administratius. En el pla estatal, cal modificar la legislació penal, ja que actualment el nostre codi s'expressa en termes molt laxos respecte al proxenetisme, la qual cosa fa extremadament difícil castigar els qui l'exerceixen. D'altra banda, resulta fonamental instar els ajuntaments que aprovin ordenances municipals de tall abolicionista, que sancionen demanar o acceptar serveis sexuals retribuïts, que prohibeixen conductes que afavoreixen i promoguen el consum de prostitució i que, sota cap concepte, sancionin les dones prostituïdes. Cal que les autoritats municipals entenguen que la prostitució no és un assumpte d'ordre públic ni de seguretat ciutadana, sinó de violència de gènere i drets humans.
1675. Social. L'estratègia abolicionista no consisteix només a perseguir, restringir i prohibir, sinó que cal oferir recursos i alternatives a les dones prostituïdes perquè puguin sortir d'aquesta situació, de manera que puguin accedir a ocupació, habitatge, permisos de residència i altres recursos i serveis que necessiten. De nou ací la coordinació i la cooperació interadministrativa seran claus, de manera que tots els nivells de poder avancen en la mateixa direcció.
1676. En definitiva, aquesta estratègia, per la seua naturalesa transversal i polièdrica, ha de comptar amb un marc legislatiu propi, per la qual cosa cal aprovar una llei per a l'abolició de la prostitució.

Memòria i qualitat democràtica

1677. Memòria i qualitat democràtica
1678. El PSPV-PSOE reconeix el dret a la Memòria i som conscients que aquest reconeixement és necessari per a reforçar la Qualitat Democràtica de la política i de les institucions. Defensem que és un dret que li correspon al conjunt de la societat i a la ciutadania, perquè és l'hereva i la dipositària de la història, del record i de la seua memòria.
1679. Tenim la convicció que la memòria del passat requereix necessàriament d'una constant pedagogia i d'un esforç de reflexió per poder afrontar el futur i construir el present en llibertat. Tot això, són factors que formen part de la identitat política i d'orgull del poble valencià i conformen la Memòria Democràtica Valenciana.
1680. La via valenciana del socialisme reconeix la memòria col·lectiva dels pobles. Defensem que aquest reconeixement contribueix a reforçar els valors democràtics de la nostra societat i sustenta les bases de les llibertats i del progrés. Recuperar el dret a la Memòria Democràtica és la forma més ferma que existeix per assentar la convivència i la pau; preservar la Memòria Democràtica és l'expressió de la llibertat i la reivindicació de la lluita de la ciutadania en la conquesta de les llibertats.
1681. La voluntat de retrobament i convivència de la ciutadania valenciana ha predominat al llarg de la seua història. Aquesta voluntat s'ha posat de manifest en una gran trajectòria històrica, que es va fer més evident i necessària després de la duresa dels esdeveniments de la Guerra Civil i durant la repressió franquista que van patir les terres valencianes.
1682. El PSPV-PSOE recull aquesta voluntat i amb aquests fonaments el Govern del Botànic va promulgar la Llei 14/ 2017, de 10 de novembre, de la Generalitat, de Memòria Democràtica i per a la Convivència de la Comunitat Valenciana. L'objecte de la mateixa era regular les polítiques públiques per a la recuperació, protecció i conservació de la memòria democràtica valenciana i el reconeixement i reparació i garantia de no repetició de les víctimes contemplades en aquesta llei. Aquesta Llei va permetre desenvolupar una decidida i específica política pública dirigida a reconèixer la dignitat a totes les víctimes de la violència política i a una condemna explícita del règim franquista.

1683. L'arribada del Partit Popular i VOX al Govern Valencià implica una involució i retrocés en totes aquelles accions polítiques relacionades amb la Memòria Democràtica. Aproven la Llei de Concòrdia que paralitza tots els treballs en aquesta matèria i dissol totes les comissions, organismes i institucions. De facto, se suspelen totes les accions en matèria de Memòria Democràtica de la Comunitat Valenciana.

1684. Diagnòstic de la situació.

1685. El PSPV-PSOE ha sigut i és conscient que la Memòria Democràtica ha de formar part de l'agenda política. La societat civil valenciana, a través del teixit associatiu, reclama el reconeixement d'un moment històric silenciats i anul·lat durant molts anys. Les associacions de familiars de represaliats, exiliats i desapareguts ens concernien a desenvolupar polítiques valentes, dirigides a mantenir la memòria de les víctimes i reconèixer la seua dignitat. Aquesta és l'única manera d'aturar la por i el temor que els fets que van convulsionar la nostra història tornin a succeir en el futur.

1686. Els i les socialistes no ens posem de perfil davant d'aquests temes. En un partit històric com el nostre sabem que tenim la responsabilitat de reforçar la democràcia i que, per això, és fonamental mantenir la memòria, perquè és l'arma més potent per reforçar l'estat de dret davant el mal irracional i incomprendible que representen els totalitarismes.

1687. En els anys de Govern del President Ximo Puig, el desenvolupament i foment de les polítiques de Memòria i Qualitat Democràtica van formar part de l'agenda d'acció política i sempre ho vam fer caminant de la mà d'aquells i aquelles que han fet -i continuen fent- un ingent i incansable treball durant anys i anys: les Associacions de Familiars de les Víctimes. Els estem profundament agraïts.

1688. Treballar en l'acció política que suposa la Memòria Democràtica no és fàcil. La responsabilitat i el dret a la reparació pel dany sofert requereixen també un esforç de reflexió i entendre bé que la Memòria és un valor i un dret democràtic i que, com a tal, és fàcil de vulnerar. Per protegir-lo i reforçar-lo era -i és- fonamental adoptar normes legals que ho garantisquen.

1689. La Llei 14/2017 de la Generalitat, de Memòria Democràtica i per a la convivència de la Comunitat Valenciana era un dels objectius marcats en els acords del Botànic. Amb ella es va complir l'anhel i la reclamació de les polítiques de reconeixement i reparació de les víctimes de la Guerra, la Dictadura i la Transició. Posteriorment es va desenvolupar aquesta Llei amb el Decret 1/2023, de 13 de gener, del Consell. Aquestes iniciatives legislatives evidencien que hi ha una aposta decidida per les polítiques públiques en aquest sentit i es posa de manifest la necessària rehabilitació de totes les organitzacions i institucions que van ser represaliades durant aquesta època.
1690. La Memòria Democràtica s'entenia com a part fonamental de l'agenda política progressista i dins de les múltiples tasques que es van realitzar destaquen aquelles que anaven dirigides a:
1691. Reconeixement i Reparació de les Víctimes: Es crea el Cens de Víctimes de la guerra, la dictadura franquista i la transició de la Comunitat Valenciana. A més, també el cens relatiu a les persones que van patir casos de sostracció i/o entrega irregular a altres persones de nounats o menors (nadons robats). Treballs d'exhumació i localització de fosses que permeten crear un Mapa real de Fosses de la Comunitat Valenciana, a més de localització de víctimes. Treballs d'identificació de desapareguts que permeten lliurar les restes als seus familiars.
1692. Preservació de la Memòria. Conservació d'arxius, documents i Llocs de la Memòria com a espais emblemàtics de significació històrica que contribueixen a reforçar el patrimoni històric i cultural valencià.
1693. Educació i sensibilització. Promovent estudis sobre educació i història recent de la Comunitat Valenciana, fomentant una major consciència social sobre els drets humans i la democràcia.
1694. Foment del diàleg i la reconciliació. Promovent un diàleg constructiu sobre el passat que permeta a la societat valenciana avançar cap a una convivència pacífica i respectuosa. Treballs de foment de conferències i trobades amb el teixit associatiu de la Comunitat Valenciana relacionats amb la Memòria Democràtica.
1695. En la via valenciana del socialisme entenem la Memòria Democràtica com un valor democràtic que ha de formar part de l'acció política. Nosaltres en el dia a dia construïm la història de la nostra societat. Conèixer la veritat ens fa millors i més solidaris. Obrir l'objectiu que enfoca la nostra trajectòria ens permet viure un present millor i preparar un futur en què els Drets Humans són l'eix de la nostra acció política. La Memòria és fonamental per construir una societat millor.

1696. Actualment, la derogació d'aquesta Llei ha suposat acabar amb el dret dels familiars a la reparació, la memòria i la veritat. Nosaltres som el dic de contenció dels postulats de la dreta i de l'extrema dreta, que en aquest tema no es diferencien en res. Anul·lar les polítiques de Memòria Democràtica és un punt de trobada entre la prima línia que els separa.
1697. L'extrema dreta campa a plaer en l'ideari polític del Partit Popular allà on governen i en aquest tema la Comunitat Valenciana no és aliena. La Llei de Concòrdia que han aprovat conjuntament el Partit Popular i VOX és una ofensiva clarament negacionista i revisionista de la història del poble valencià, i té com a objectiu fonamental blanquejar el franquisme i el règim totalitari de la dictadura, a més de tindre un fort tuf a amnèsia interessada.
1698. El seu objectiu principal és acabar amb la idea en la qual es fonamenta la Llei de Memòria Democràtica de la Comunitat, és a dir, "recuperar la nostra memòria democràtica és la forma més ferma d'assentar el nostre futur de convivència, concòrdia i pau".
1699. En l'actualitat, ens trobem davant d'una retòrica justificativa amb un clar objectiu: esborrar la Memòria. Invisibilitzar les víctimes del franquisme, aniquilar les polítiques públiques de memòria, falsejar un espai temporal històric i debilitar la nostra democràcia.
1700. L'oblit no és concòrdia. La societat valenciana és prou madura i està assentada en un ordenament constitucional i autonòmic consolidat, per la qual cosa pot perfectament afrontar la veritat i la justícia sobre la seua pròpia història, i ho fa des de la convivència, la concòrdia i la pau. L'oblit no és una bona opció per avançar en democràcia. No es pot construir un present sòlid i un futur sense memòria.
- 1701. Reptes estratègics i propostes d'acció*
1702. Des del PSPV-PSOE, de nou serem la veu de la societat que reclama les polítiques d'acció de la Memòria, per a reforçar la nostra democràcia.
1703. Actualment, l'avanç de la ideologia de l'extrema dreta i de la dreta, tant a Europa com a Espanya, ens ha de posar en alerta i ens obliga a continuar treballant intensament en la defensa i protecció dels valors democràtics. Ens situem davant els negacionistes de la història.
1704. Diana Morant, secretària general del PSPV-PSOE, ha anunciat que "amb la Constitució a la mà, defensarem la història del nostre país enfront dels qui volen esborrar-la" en aquest lloc estarem.

1705. En el context actual, la Memòria Democràtica a la Comunitat Valenciana suposa recuperar i reconéixer la història recent, especialment en relació amb la Guerra Civil i la dictadura franquista. En general, és un tema rellevant i en evolució, que busca no només recordar el passat, sinó també contribuir a la construcció d'una societat més conscient i justa.
1706. Per continuar avançant ens enfrontem a grans desafiaments que, com a progressistes, estem obligats a desenvolupar. Tenint en compte que les polítiques actuals del Partit Popular han arrasat amb tot el fet fins al moment.
- 1707. La Memòria Democràtica és fràgil i necessita d'accions concretes i decidides.*
1708. Els i les socialistes valencians som conscients que el negacionisme històric ha posat en fallida les polítiques de Memòria Democràtica, atacant el sentiment de memòria col·lectiva del poble valencià. Estem davant un model de política organitzada que busca debilitar la Qualitat Democràtica dels valencians i les valencianes.
1709. El PSPV-PSOE assumeix el deure i l'obligació de reiniciar, protegir i defensar la història i la memòria del poble valencià, per a construir la Memòria Democràtica Valenciana. Ho hem fet una vegada i ho tornarem a fer. De nou, la Memòria Democràtica estarà en el centre de l'agenda política valenciana, creant per a això una nova estratègia d'acció de la Memòria Democràtica a la Comunitat Valenciana.
1710. Marc Legislatiu. Derogació de la Llei de Concòrdia i recuperació de la Llei 14/2017 de la Generalitat, de Memòria Democràtica i per a la convivència de la Comunitat Valenciana. Crear i enfortir polítiques públiques que promoguen la recerca, documentació i difusió de la Memòria Democràtica, assegurant que es destinen recursos adequats.
1711. Reconeixement i Reparació. Continuar amb un dels principals reptes de les polítiques de Memòria: garantir el reconeixement i la reparació a les víctimes del franquisme i les seues famílies. Això inclou la identificació de desapareguts i la recuperació de la seua memòria.
1712. Educació i Sensibilització. És fonamental integrar la Memòria Democràtica en el sistema educatiu perquè les noves generacions compreguen la importància de la història recent i els valors democràtics. Implementar programes educatius en tots els nivells que incloguen la història de la Guerra Civil i la dictadura, així com tallers i activitats que fomenten el debat i la reflexió.

1713. Visibilitat i Espai Públic. La presència de símbols i vestigis del franquisme a l'espai públic continua sent un tema controvertit. El repte és transformar aquests espais en llocs de memòria i reflexió. Establir memorials, museus i centres d'interpretació que serveixin com a llocs de memòria i aprenentatge sobre el passat recent.
1714. Participació Ciutadana. Fomentar la participació activa de la societat civil en la recuperació de la Memòria Democràtica és essencial.
1715. Col·laboració amb Associacions. Treballar en col·laboració amb associacions de víctimes i grups de memòria històrica per dur a terme iniciatives conjuntes que promoguen la recuperació de la memòria.
1716. Promoció de la Recerca. Fomentar la recerca acadèmica sobre la Memòria Democràtica, donant suport a projectes que busquen documentar i analitzar l'impacte del franquisme en la societat actual.
1717. Campanyes de Sensibilització. Realitzar campanyes de sensibilització que informen la ciutadania sobre la importància de la Memòria Democràtica i la seua rellevància en la construcció d'una societat més justa i equitativa.
1718. Aquestes propostes busquen no només abordar els reptes existents, sinó també construir un futur en què la Memòria Democràtica siga un pilar fonamental per a la convivència i la democràcia.

La Comunitat Valenciana en una Europa forta i cohesionada

1719. La Comunitat Valenciana en una Europa forta i cohesionada
1720. Per a la ciutadania de la Comunitat Valenciana el projecte europeu sempre ha sigut el seu escenari cultural i de valors i un far per a l'avanç democràtic, econòmic i social. La valenciana és una societat oberta a l'exterior i ha trobat a la Unió Europea un espai de progrés, estabilitat i seguretat. Des del PSPV-PSOE sempre hem compartit amb el poble valencià aquesta decidida vocació europeista.
1721. No obstant això, hui, el marc de la UE està amenaçat per desafiaments sense precedents des de diversos fronts. La resposta conservadora a la crisi financera del 2008, basada en l'austeritat, va destruir milers d'ocupacions i va incrementar la pobresa i les desigualtats. Milers de persones es van veure desprotegides estenent els dubtes i la desafecció cap als seus governs i cap al projecte comú de la Unió. Va germinar així un clima favorable al populisme, als moviments d'extrema dreta, la polarització i el debilitament de la democràcia.
1722. En els últims anys, la pandèmia de la COVID19 va suposar una prova vital per a la Unió, la brutal invasió russa d'Ucraïna i la guerra van impactar en la inflació, van causar una crisi energètica, van deteriorar la vida dels europeus i van estendre la sensació d'amenaça cap a Europa. El terrorisme de Hamàs i la brutal resposta del govern israelià de l'extrema dreta estan suposant una situació que molts ja qualifiquen de genocidi a Gaza, estenent la guerra a Orient Mitjà i impactant també en el trànsit marítim al Mar Roig amb atacs hutíes a vaixells comercials que generen més increments en els preus que acaben pagant els ciutadans europeus.
1723. A diversos països de la Unió s'està produint un debilitament de la democràcia i el creixement de l'extrema dreta i de formacions neofeixistes que divideixen les societats, criminalitzen la immigració i promouen el racisme. Hui ja compten amb una important presència en institucions; des d'ajuntaments, regions, estats i parlament europeu.

1724. La complicitat entre la dreta i l'extrema dreta, com l'existent a la Comunitat Valenciana i a Espanya, contradiu, quan no combat obertament, els grans consensos actuals de la UE: polítiques de cohesió, igualtat de gènere i lluita contra la violència masclista, canvi climàtic i transició energètica, defensa de la democràcia enfront de tendències autoritàries o lluita contra la desinformació organitzada i les notícies falses. Aquesta extrema dreta, ara aliada del PP, qüestiona fins i tot la pròpia Unió Europea, i, per tant, una de les més importants aspiracions del poble valencià i un dels assoliments democràtics, socials i de pau més reeixits de la història, i planteja el seu desmuntatge institucional i la seua substitució per una aliança d'Estats d'incert futur i que pot obrir de nou escenaris de conflicte a Europa. Està en joc la continuïtat del projecte d'integració europeu, una realitat de pau, llibertat i seguretat que durant els darrers 70 anys ha estat una peça clau en el nostre progrés econòmic i social.
1725. A més, la nova etapa de Trump als Estats Units suposarà un impuls a l'agenda ultraconservadora, antiglobalista i ultraliberal que generarà inestabilitat i dificultats al comerç internacional, la qual cosa suposa una amenaça per a l'economia i el benestar dels europeus.
1726. Les noves realitats i les amenaces al projecte europeu han fet palesa la necessitat de desenvolupar l'autonomia estratègica europea. Els socialistes valencians estarem al costat dels que lluiten per millorar les capacitats de decidir i actuar de manera més autònoma, reduint la dependència d'actors externs, com Estats Units o la Xina o l'exposició a amenaces com les del règim de Putin.
1727. La Unió Europea enfronta una combinació perillosa d'amenaces a la seguretat, la qual cosa requereix una autèntica política europea de defensa i una Unió Europea de Defensa. El pròxim Marc Financer Plurianual incorporarà majors recursos per a seguretat i defensa, però, des del PSPV-PSOE exigirem que es contemple sense retallar altres prioritats com la despesa social o de cohesió.
1728. D'altra banda, és imprescindible avançar cap a una major justícia fiscal europea. Els ingressos dels treballadors representen una gran part del finançament públic de la UE, mentre que els impostos sobre el capital són significativament menors. Els més rics generen els seus ingressos principalment a partir del seu patrimoni, cosa que alimenta bretxes de riquesa cada vegada més grans i insostenibles que requereixen una nova política fiscal més justa i equilibrada.

1729. Però si a la Comunitat Valenciana tenim una especial preocupació és la dels impactes cada vegada més dramàtics del canvi climàtic. L'escalfament global s'expressa de forma més accentuada en l'àrea mediterrània pel que assistim a fenòmens catastròfics, com inundacions o grans incendis, cada vegada més extrems i freqüents. És per això, que les actuacions de prevenció han passat de ser imprescindibles a convertir-se en urgents i vitals. Com que les recents conseqüències de la DANA 2024 a València han demostrat, estem en la zona zero del canvi climàtic i davant la major amenaça a la nostra pròpia existència, la nostra economia i el nostre benestar.
1730. En definitiva, els i les socialistes defensem una Unió Europea que protegisca els seus ciutadans i ciutadanes i influeixie d'una manera clara i tangible en la seua seguretat i el seu benestar. És a dir, en qüestions fonamentals com l'ocupació, l'habitatge, el cost de la vida i uns serveis públics essencials com la sanitat i l'educació universals i de qualitat. Hui tot això és inseparable de combatre els riscos del canvi climàtic i impulsar mesures que asseguren una transició justa i aprofiten totes les potencialitats de la transformació digital.
- 1731. Diagnòstic de la situació.*
1732. L'aspiració d'una societat oberta i europeista està profundament arrelada entre els valencians i valencianes. Europa és considerada per una àmplia majoria, molt especialment pels joves, el seu espai natural en els àmbits democràtic, social, acadèmic, cultural o econòmic.
1733. El govern liderat pels socialistes en el marc dels acords del Botànic i sota la direcció del President Ximo Puig, va retornar a la Comunitat Valenciana al cor d'Europa. Des d'un decidit compromís europeista va impulsar la participació valenciana en totes les institucions europees i va alinear la seua acció política amb els objectius de la Unió des d'una lectura progressista i recuperant la reputació de la nostra Comunitat després d'anys de conflictes i corrupció. Així mateix, va promoure la participació en les decisions sobre el futur de la Unió, particularment en els temes que més directament afecten els interessos valencians, com el corredor mediterrani i la connectivitat ferroviària, la protecció de l'agricultura valenciana i els acords comercials.

1734. Quan el món estava encara recuperant-se de la crisi del 2008, la ràpida extensió del virus de la COVID 19 va generar la crisi sanitària més greu de les últimes dècades i va provocar una caiguda sobtada i sense precedents de l'economia mundial i la pèrdua de l'ocupació a centenars de milions de persones a tot el planeta. Economies obertes i amb un important pes de sectors com el turisme, com en el cas de la Comunitat Valenciana van patir un impacte social i econòmic especialment greu. La urgència vital d'una ràpida i decidida resposta va provocar, de forma generalitzada, grans desequilibris en els comptes públics i enormes creixements de l'endeutament.
1735. El govern del Botànic, en la seua segona legislatura i amb el lideratge del President Ximo Puig, va haver d'afrontar la pandèmia de la COVID19 i les seues conseqüències sanitàries, socials i econòmiques. Tot això, va obligar a un profund gir en les prioritats del Consell.
1736. La crisi també va provocar un profund canvi de rumb en la política europea que va reaccionar de forma molt més ràpida, decidida i encertada que en la crisi del 2008.
1737. La pandèmia de la COVID19 va evidenciar la necessitat de reforçar la capacitat de resposta a emergències o catàstrofes de la UE, tant les sanitàries com les derivades del canvi climàtic, que amenacen en major mesura la conca mediterrània.
1738. La Unió Europea va establir llavors un mecanisme de compra unificada i vacunació conjunta donant una resposta d'unitat i solidaritat que va ser essencial per salvar vides i accelerar la recuperació.
1739. Impulsada per les forces socialdemòcrates i progressistes, la Unió Europea va moure una quantitat de recursos sense precedents. Es va fer un salt endavant en els instruments i iniciatives conjuntes, un dels exponents més rellevants dels quals és el pla de recuperació Next Generation que, mitjançant la creació d'un deute mancomanat, va afegir 750.000 milions d'euros als recursos comunitaris per impulsar polítiques públiques expansives, protegir la ciutadania europea i les empreses, i enfortir els serveis públics essencials especialment els de la sanitat pública.
1740. Però també es va concebre com un pla orientat a avançar cap al futur, intensificant les grans transformacions que Europa necessita; prioritzant la lluita contra el canvi climàtic i impulsant la transició digital.

1741. El Govern socialista de la Generalitat va ser, de fet, el primer que va parlar de la necessitat d'impulsar un Pla Marshall Europeu com a resposta a la crisi econòmica i social ocasionada per la Covid-19. Un pla que no pretengués la tornada al punt de partida, sinó que fos indissolublement unit a profundes reformes orientades a avançar cap a la transició ecològica i digital que ha d'emprendre el nostre teixit productiu per afrontar el futur amb més resiliència.
1742. El govern progressista del Botànic va estar a l'altura dels reptes que va plantejar la pandèmia i va donar una resposta exemplar compromesa amb el poble valencià. Així va ser en les encertades i fermes decisions per a protegir la salut dels ciutadans i ciutadanes, l'adquisició urgent de material sanitari, l'adopció de mesures de protecció social i impuls econòmic com el pla Resistir Plus, els acords Alcem-nos construïts des del diàleg social, o l'elaboració d'una Estratègia Valenciana per a la Recuperació.
1743. No obstant això, després de la pandèmia va arribar la invasió de Putin a Ucraïna, cosa que ha suposat una greu destrucció d'aquest país, la pèrdua de centenars de milers de vides humanes i el desplaçament de milions de refugiats assolint-se unes xifres desconegudes des de la segona guerra mundial. A més, el conflicte ha tingut importants repercussions econòmiques, que encara impacten hui, com el fort increment dels preus de l'energia i els aliments i en general, la inflació i el deteriorament de la capacitat adquisitiva dels europeus.
1744. La resposta europea i del govern d'Espanya va ser ràpida i eficaç, oferint el seu suport a Ucraïna per resistir l'agressió, activant la Directiva Europea de Protecció Temporal i protegint els milions de refugiats arribats als països de la UE.
1745. La Comunitat Valenciana va acollir en pocs mesos a més de 45.000 refugiats ucraïnesos als quals se'ls va oferir d'urgència suport i ajudes, escolaritzant-se a més de 12.000 xiquets i xiquetes en a penes unes setmanes. El govern progressista del Botànic va estar a l'avantguarda de les respostes europees en l'acollida de refugiats.
1746. En contrast amb això, i en un entorn de corrupció i de malbaratament, l'etapa del PP no va contribuir a la reputació de la nostra Comunitat, ni a l'avanç del projecte europeu.

1747. Una de les primeres decisions del President Ximo Puig, en ser elegit en 2015, va ser restablir la bandera de la Unió Europea en tots els pals oficials. L'ensenya havia estat retirada pels governs del PP a la Generalitat com a expressió dels nombrosos conflictes oberts i les constants tensions entre el Consell i la Comissió Europea. Entre els enfrontaments més sonats va estar l'ordre de paralització de la Ciutat de la Llum a Alacant després de l'incompliment de nombroses advertències i després d'una inversió de 300M€, els abusos urbanístics a la Comunitat -que van arribar a provocar la remissió d'una carta de protesta de tots els Ambaixadors europeus al llavors president Aznar-, la carta de la Comissió al govern d'Espanya expressant els seus dubtes sobre la veracitat de les dades comptables ofertes pel Consell i finalment, la comunicació expressant la seua preocupació per les notícies sobre la corrupció. En definitiva, aquesta etapa del PP en la Generalitat va afectar greument la reputació de la nostra Comunitat i va contribuir a debilitar la "marca Espanya".
1748. El temps de la dreta va estar marcat per un creixent allunyament del projecte europeu, nombrosos conflictes, ineficiències i irregularitats i sospites de corrupció que van distanciar i aïllar les institucions valencianes de la construcció europea. A més, durant l'etapa del PP a la Generalitat, la família liberal-conservadora controlava, en aquell moment, totes les institucions de la UE, i va impulsar una dràstica estratègia d'austeritat que va agreujar la crisi i va tenir un alt cost social i econòmic. Aquestes polítiques van allunyar la ciutadania d'un projecte europeu que es va omplir d'incerteses, creixent greument les desigualtats i obrint la porta a populismes i reaccions desesperades.
1749. En l'actualitat el PP, a la Comunitat Valenciana i en el conjunt d'Espanya, camina en aliança amb Vox i per tant al costat de forces contràries a l'avanç en el projecte europeu i als grans consensos de la Unió.
1750. Les actuacions de la dreta espanyola a la UE han tractat de traslladar l'estratègia de crispació i enfrontament que promouen a Espanya. En un moment crític per a Europa, Feijoo es va utilitzar a fons per debilitar la posició espanyola i obstaculitzar el Mecanisme de Recuperació i Resiliència i el pla NextGenerationEU, una injecció vital de 140.000 M€ per a la nostra economia. El PP també es va oposar a l'anomenada "excepció ibèrica", una solució que inicialment va aprovar la UE per a la península ibèrica i que ha permès que Espanya siga un dels països que menys ha patit les pujades de l'electricitat. La dreta també va intentar debilitar la posició d'Espanya a les institucions europees tractant de traslladar que l'Estat de Dret estava en risc pels acords per a l'amnistia. En definitiva, van tractar de perjudicar la posició d'Espanya i l'interès general per exclusives raons partidistes i la seua obsessió per enderrocar el Govern progressista.

1751. Després d'anys de treball, liderats pel President Puig i amb la implicació dels eurodiputats socialistes valencians, la Comunitat va superar tots els conflictes, va recuperar la seua reputació davant les institucions europees i va tindre un paper de lideratge en el Comité Europeu de les Regions. El compromís europeista dels socialistes va obtindre els seus fruits i la Ciutat de la Llum d'Alacant es va reactivar després de 10 anys de bloqueig, la UE va esclatar les demandes dels agricultors valencians i va establir el tractament en fred dels cítrics de Sud-àfrica, les xarxes transeuropees de transport van ampliar les seues connexions per a enfortir el corredor ferroviari mediterrani i els nous tractats comercials de la Unió, claus per als sectors exportadors valencians, estan cada vegada més vinculats a l'exigència de reciprocitat, sostenibilitat i respecte als Drets Humans.
1752. Les transcendents crisis viscudes els darrers anys han fet més patents les nostres debilitats i les del conjunt d'Europa, però també han obert noves oportunitats de canvi i ens ofereixen senyals de cap a on hem d'orientar les nostres energies reformadores i progressistes.
- 1753. Reptes Estratègics i Propostes d'acció.*
1754. Estem davant d'un període en les institucions de la UE especialment complex per a les forces progressistes en el qual està en risc el projecte europeu tal com el coneixem. Després de les darreres eleccions europees s'ha produït una significativa inclinació cap a la dreta i un ascens de les forces d'extrema dreta, que hui tenen una important presència al Parlament Europeu.
1755. Davant aquesta realitat, el consens bàsic de les forces europeistes; socialdemòcrates, democratacristians/conservadors i liberals, s'ha debilitat, i només ha incorporat una fràgil relació amb els verds.
1756. Des del PSPV-PSOE volem contribuir activament a l'acció de tota la socialdemocràcia europea per a consolidar els avanços aconseguits en la construcció europea i en les polítiques desenvolupades especialment sensibles per a nosaltres com el desenvolupament del Pilar Social Europeu, l'avanç en els drets de les dones, l'impuls al Pacte Verd Europeu o el Pacte Migratori i la defensa dels Drets Humans. També volem contribuir activament a la defensa de les nostres democràcies en un moment d'ofensiva autoritària i en un món més insegur i incert.
1757. D'altra banda, defensem activament una economia oberta, competitiva, innovadora i solidària i un comerç internacional just, inclusiu, sostenible i basat en regles, com a garantia de prosperitat.

1758. Ahora, volem una Europa que protegisca els seus ciutadans i les seues empreses davant la competència deslleial i les potències que abusen de la seua posició i no respecten els acords. Seguirem compromesos amb unes regles de joc més justes i equilibrades, basades en la reciprocitat i que garantisquen a la nostra indústria i agricultura l'oportunitat de competir en igualtat de condicions enfront de tercers països.
1759. No obstant això, l'obertura comercial juntament amb la irrupció de ràpids i profunds canvis tecnològics com la digitalització i la Intel·ligència Artificial, essencials per al nostre progrés, poden ampliar les desigualtats i generar profunda incertesa i angoixa entre sectors de població que se senten amenaçats per aquestes transformacions.
1760. Tot això necessita d'atenció, resposta i polítiques actives perquè ningú quede enrere i evite que la inseguretat siga caldo de cultiu del populisme i el neofeixisme, com ja passa actualment a Europa i a molts llocs del món.
1761. El retorn de Trump a la presidència dels Estats Units i la seua agenda ultraconservadora i antiglobalista dificultarà les relacions entre la UE i USA, alentirà les forces autoritàries i generarà tensions en el comerç internacional que repercutiran en els ciutadans i en les empreses valencianes i del conjunt d'Europa.
1762. D'altra banda, la Xina, l'altre gegant del comerç internacional s'ha convertit en un actor inevitable que necessàriament ha d'estar molt present en les relacions econòmiques i comercials d'Europa. És per això, que una col·laboració lleial i equilibrada és imprescindible, ahora que defensem els interessos valencians i europeus i exigim joc net a l'hora de competir, lluitar contra les pràctiques deslleials i reciprocitat a l'hora d'accedir als mercats.
1763. Per als socialistes valencians, el respecte dels drets fonamentals i els principis democràtics han de ser una guia essencial per a totes les relacions exteriors de la Unió i, en el marc europeu, una condició indispensable per a participar en qualsevol programa de finançament de la UE.
1764. En qualsevol cas, és imprescindible la cooperació multilateral i un ordre internacional subjecte a regles, amb institucions supranacionals com l'Organització Mundial de Comerç que facen respectar les normes, promouen el diàleg i l'acord i siguen veritablement justes, transparents, àgils i fiables.

1765. Progrés social i treball de qualitat. El pilar social europeu.

1766. Els i les socialistes del PSPV-PSOE unirem els nostres esforços a la lluita per un programa europeu d'acció sobre progrés social i treball de qualitat de la UE que permeta impulsar les corresponents regulacions legislatives per al conjunt d'Europa i aspire a integrar una forta dimensió social en la transformació econòmica, ecològica i digital.
1767. Lluitarem perquè el Pilar Social Europeu siga una realitat palpable, que protegisca l'ocupació, combata les desigualtats i done solució al major repte que afronta la ciutadania hui: l'accés a l'habitatge. És essencial millorar les condicions laborals, garantir salaris dignes, promoure el diàleg social i la negociació col·lectiva, i protegir els drets dels treballadors. Els nostres esforços se sumaran als qui lluiten per la reducció de la pobresa i l'augment del nivell de vida a Europa.
1768. La passada crisi de la COVID-19 i la resposta a les situacions catastròfiques destaca clarament la importància del model social europeu per protegir les persones en situacions de vulnerabilitat i esmorteir l'impacte de les crisis, salvant llocs de treball i empreses.

1769. L'habitatge digne un objectiu europeu.

1770. Volem que l'aspiració d'un habitatge digne per a tothom i totes siga un objectiu de dimensió europea. La manca d'habitatge assequible, digne i social, especialment entre les persones joves i els sectors més vulnerables, és una crisi urgent a Europa que s'ha d'abordar ràpidament i en la qual s'han d'implicar les autoritats de la Unió, incloent-hi un programa europeu d'habitatge social, suport financer i inversions i un nou marc normatiu.

1771. Les persones joves al cor de les decisions europees.

1772. Tenim un profund compromís amb la joventut i volem reforçar la incorporació de la realitat i les seues aspiracions a tots els àmbits d'actuació de la Unió Europea, i especialment, a l'hora de promoure l'ocupació, millors condicions laborals, l'accés a l'habitatge, la protecció social i, en definitiva, una major qualitat de vida. També donarem suport decididament al reforç dels intercanvis educatius i culturals.
1773. Promourem, l'intercanvi d'informació i experiències amb els nostres partits germans a les diferents regions europees per donar resposta a les preocupacions de les persones joves en tots els àmbits.

1774. Per una Europa feminista. Per la Carta Europea dels Drets de la Dona.

1775. Estem plenament compromesos amb les forces progressistes que impulsen un full de ruta cap a una Europa feminista que integre les millors polítiques de cada país per garantir, amb fermesa, la irreversibilitat dels drets de totes les dones a Europa. Això inclou les mesures per combatre la violència contra la dona, la igualtat en l'àmbit laboral i salarial, la igualtat en la presa de decisions, la conciliació de la vida privada i la professional i garantir la salut i els drets reproductius incloent el dret de les dones a un avortament legal i segur.

1776. També s'ha d'incorporar la perspectiva de gènere en tota la legislació i polítiques de la UE, i garantir una protecció integral contra la discriminació, promovent la inclusió.

1777. Des del PSPV-PSOE donarem suport decididament a tots els esforços de les forces progressistes i del conjunt de la societat europea per a l'adopció d'una Carta dels Drets de la Dona de la UE que establisca normes uniformes sobre els drets de la dona i guie la igualtat de gènere en totes les polítiques de la Unió.

1778. Per una migració legal i respectuosa amb els drets humans.

1779. Per als i les socialistes, la migració legal a la UE és essencial per enfrontar l'escassetat de personal qualificat, superar reptes demogràfics i garantir la integració adequada dels migrants.

1780. Cal que l'aplicació del Pacte sobre Migració de la UE garanteixi la protecció dels drets humans, la integració social i un repartiment equitatiu de responsabilitats entre els Estats membres i en el nostre cas, entre les regions espanyoles.

1781. Per la Unió de la Salut i per una llei europea "La salut el primer".

1782. La UE ha de lluitar per la salut i el benestar de tots els europeus, abordant les desigualtats en salut i reforçant la col·laboració paneuropea. No obstant això, els tractats atribueixen als Estats Membres de la UE la responsabilitat de l'organització i prestació dels serveis sanitaris i l'atenció mèdica, en el nostre cas té un paper central la Generalitat Valenciana.

1783. Aquests tractats només atribueixen a la política sanitària de la UE un paper complementari. Malgrat això, la pandèmia va evidenciar el caràcter vital dels sistemes de salut pública a Europa alhora que va posar en evidència les seues deficiències estructurals i la necessitat de reforçar el seu finançament, incrementar el personal sanitari, garantir l'accés igualitari als tractaments, reduir les llistes d'espera o donar resposta a les necessitats en matèria de salut mental.

1784. Donem suport decididament a l'ampliació de les competències europees en matèria sanitària i la creació d'una veritable Unió de la Salut abordant l'assequibilitat dels medicaments i l'accés als equips i serveis mèdics, així com les accions dirigides a la medicina personalitzada i la sanitat electrònica, les malalties cardiovasculars, el càncer, la salut mental i les malalties infantils.
1785. En aquest sentit, donem suport a l'adopció d'una nova llei europea orientada a assegurar "La salut primer" (HealthFirst Act) que estableixi tota una sèrie d'objectius interrelacionats, com la seguretat del subministrament de medicaments, l'assequibilitat d'aquests, la prevenció de malalties no transmissibles, bones condicions laborals per al personal sanitari, i la lluita contra la resistència als antimicrobians.
- 1786. La lluita contra el canvi climàtic. Prioritat vital de la Comunitat Valenciana*
1787. Com han demostrat els terribles efectes de la DANA de 2024 en l'entorn metropolità de València o la de la Vega Baja en 2019, estem davant una amenaça major per a la vida humana, els serveis públics essencials i l'activitat econòmica, provocant uns devastadors efectes econòmics, com ha assenyalat el secretari general de l'ONU, Antonio Guterres.
- 1788. Polítiques europees per a la singularitat climàtica mediterrània.*
1789. L'escalfament global s'expressa de forma més accentuada en l'àrea mediterrània pel que assistim a fenòmens catastròfics, com inundacions o grans incendis, cada vegada més extrems i freqüents. Necessitem que les polítiques europees incorporen aquesta singularitat de les regions mediterrànies.
1790. Les actuacions de prevenció han passat de ser imprescindibles a convertir-se en urgents i vitals. En les zones més exposades a aquests fenòmens s'han de prioritzar els plans d'actuació i intervenció orientats a la protecció de la vida humana, dels béns, les infraestructures, l'activitat econòmica i els serveis públics essencials.
1791. Es tracta ara de la gegantina tasca de refundar des d'una nova perspectiva i davant d'una realitat inqüestionable, no de cometre els mateixos errors.
1792. És temps d'avaluar els riscos i establir estratègies decidides per al nou entorn que suposen els greus impactes del canvi climàtic. Tot això requerirà, canvis normatius, una nova planificació i importants obres i intervencions públiques orientades a reduir i mitigar els impactes de les avingudes d'aigua revisant els riscos en les zones urbanes i industrials situades en zones inundables. D'altra banda, també les onades de calor i els grans incendis forestals requeriran prevenció al llarg de tot l'any i la incorporació de nous recursos humans, materials i tecnològics que són desafiaments de dimensió europea.

1793. *Respondre a les polítiques reaccionàries i negacionistes.*

1794. No només lluitem a contrarellotge per frenar i mitigar en la mesura del possible els efectes del canvi climàtic, sinó que hem de respondre enèrgicament a les polítiques reaccionàries i negacionistes que posen en greu perill la ciutadania, i tant en l'àmbit europeu com en la irresponsable acció del govern de la Generalitat, pretenen diluir les urgents accions que es requereixen o fins i tot tornar perillosament enrere amb polítiques urbanístiques basades en l'avarícia i la mesquinesa que posen en risc la integritat dels ciutadans i els seus béns en un moment en què som plenament conscients que els fenòmens meteorològics extrems són cada vegada més freqüents i devastadors.

1795. *El Pacte Verd Europeu, essencial per a Europa i vital per a la Comunitat Valenciana.*

1796. Els valencians i valencianes hem d'estar a l'avantguarda d'aquesta lluita si volem garantir la nostra seguretat i el nostre futur. És per això que els i les socialistes valencians estem plenament compromesos amb l'objectiu de la UE de convertir-se en el primer continent climàticament neutre per a 2050. Per a això, és essencial el Pacte Verd Europeu i el paquet de mesures "Objectiu 55" per a la reducció substancial de les emissions de Gasos d'Efecte Hivernacle.

1797. Lluitarem per garantir el desenvolupament del Pacte Verd Europeu com a element essencial de la lluita contra el canvi climàtic, especialment en la regió mediterrània, mitjançant un pacte verd valencià que assegure no només la sostenibilitat i neutralitat climàtica, sinó també la recuperació i millora ambiental, introduint el càlcul climàtic a les decisions econòmiques, impulsant l'energia neta, així com la transformació en la mobilitat, els entorns urbans i l'adaptació del territori a aquesta emergència.

1798. *Impulsar la transició energètica per complir els objectius climàtics.*

1799. Contribuirem activament a la transició energètica per assolir el compliment dels objectius climàtics i, alhora, per potenciar el nostre desenvolupament econòmic. Ho farem apostant decididament per les energies netes i renovables, afavorint la participació ciutadana i generant més valor per a les nostres comunitats locals.

1800. Prestarem especial suport als treballadors, autònoms i classes mitjanes per facilitar una transició energètica justa socialment i garantir preus assequibles de l'electricitat per a les famílies i les PIME. El trànsit cap al vehicle elèctric s'ha d'acompanyar de mesures que eviten discriminacions per als sectors amb menor capacitat a l'hora d'adquirir-los.

1801. *Especial atenció a la nostra agricultura. Una PAC més mediterrània.*

1802. S'ha de prestar especial atenció a les condicions de vida i treball dels agricultors i treballadors agrícoles en una política agrícola comuna, reformada i sostenible.

1803. El desenvolupament de la nova PAC 2021-2027 ha de protegir el medi ambient, la salut humana i el benestar animal, i garantir preus justos i bones condicions de treball per als agricultors. No obstant això, encara que és un instrument irrenunciable, la PAC ha tingut, tradicionalment un escàs impacte en la renda dels agricultors de la Comunitat Valenciana.
1804. Els socialistes valencians reivindicuem una PAC més mediterrània, amb major sensibilitat cap a les nostres produccions i característiques i que done suport més als xicotets productors.
- 1805. Una Europa més unida i competitiva. Impulsant la productivitat amb la tecnologia digital*
1806. L'actual període de les institucions europees 2024 2029 estarà molt marcat per decisions relacionades amb l'impuls a l'activitat econòmica i la competitivitat europea i per tant, serà essencial per a les empreses perquè es produiran canvis legals i iniciatives de gran calat.
1807. Creiem que les empreses de la nostra Comunitat necessiten suport i acompanyament en aquesta nova etapa en el qual el Mercat Únic Europeu va a guanyar protagonisme com a escenari d'actuació i s'impulsaran importants reformes en l'àmbit industrial, comercial i de serveis, de les quals no poden quedar-se al marge i davant les quals han d'anticipar-se i aprofitar les noves oportunitats que s'obren.
1808. La competitivitat d'Europa està limitada per la seua menor productivitat i capacitat d'innovació, especialment en l'àmbit digital, en comparació amb els nostres competidors globals directes. En el centre d'això, hi ha la insuficient difusió de les tecnologies digitals, la qual cosa afecta la nostra capacitat per usar la tecnologia en el desenvolupament de nous serveis i models de negoci.
1809. Una gran part de la normativa que impulsarà aquests canvis va ser adoptada en la legislatura que va finalitzar el 2024 i segurament, a partir d'ara, l'esforç se centrarà en la seua posada en marxa i el seu desenvolupament amb mesures concretes que tindran com a conseqüència grans canvis que requeriran una nova mentalitat i transformacions importants. Molta d'aquesta nova normativa europea haurà de transposar-se en els pròxims mesos a la legislació dels Estats Membres i en el nostre cas a l'espanyola i a la de la Comunitat en l'àmbit de les competències estatutàries.

- 1810. Els canvis que impulsaran els informes Letta i Draghi. Actuar perquè Europa torne a l'avantguarda.*
1811. El Consell Europeu i la Comissió que van acabar el passat any 2024 els seus mandats, havien encarregat prèviament a Enrico Letta i a Mario Draghi sengles informes sobre el Mercat Interior Únic i la Competitivitat. Aquests informes, analitzen la realitat europea, les fortaleses i les amenaces que pesen sobre ella i realitzen una sèrie de propostes que tindran una influència determinant en l'actual legislatura europea 2024-2029.
1812. Ambdós informes coincideixen en la necessitat d'aconseguir una veritable autonomia estratègica europea, de reaccionar davant la debilitat, la dependència i el declivi d'Europa en un nou món de grans blocs, de gegants. Un món caracteritzat per una nova lluita global pel poder, el proteccionisme i la frenada de la globalització.
1813. Per respondre als nous desafiaments assenyalen que és imprescindible fer un salt endavant en el procés d'integració europea per aconseguir-ho, centrant-se en la urgent necessitat de reformar i desenvolupar el mercat europeu i de fer un salt endavant en la competitivitat europea.
1814. Constaten que cal superar la gran fragmentació del mercat únic europeu i avançar cap a una major seguretat econòmica a la Unió. Adverteixen que les economies europees han de guanyar unitat i dimensió per competir amb la dels Estats Units i la Xina i allunyar l'amenaça real de desindustrialització.
1815. En aquest sentit, l'FMI segueix constatant en els seus informes que la bretxa econòmica amb Estats Units s'ha ampliat considerablement en els últims temps i preveu que seguirà ampliant-se en els pròxims anys.
1816. Els canvis i l'aprofundiment del mercat únic han d'impulsar l'augment de la mida de les empreses europees, que hui dia són menors que les estatunidenques i xineses. Per això, proposen un pla d'inversions per desplegar una veritable estratègia industrial europea i crear un mercat d'inversions que permeti treure profit dels ingents estalvis europeus, que sovint van en direccions extraeuropees.
1817. El mateix Letta va assenyalar recentment que «si la UE no arriba finalment a la seua unió política federal, només li quedarà marge per prendre una única decisió autònoma: la de triar entre convertir-se en una colònia dels Estats Units o de la Xina».
1818. D'altra banda, Draghi planteja que Europa actua amb instruments del passat i s'ha de reformar radicalment per estar a l'altura dels vertiginosos canvis del món actual. Draghi proposa un impuls industrial per a Europa que almenys iguale la proposta estatunidenca i que reforce el continent davant la Xina i accions polítiques coordinades a escala europea per poder competir en el món actual.

- 1819. Els objectius digitals de la Unió Europea i els avanços cap a un mercat únic digital impulsaran canvis importants en la productivitat i la competitivitat.*
1820. La producció legislativa en matèria de normativa digital va ser intensa durant la passada legislatura europea, ara es produirà el seu desplegament general i la seua aplicació concreta com en el cas de la nova Llei de Serveis Digitals i la Llei de Mercats Digitals.
1821. Aquesta nova normativa impactarà en les nostres empreses ja que en les plataformes de comerç electrònic europees es produiran canvis en matèria de duanes, impostos, seguretat i sostenibilitat.
1822. La Unió Europea, vol guanyar posicions en lideratge mundial i durant el nou mandat ha d'incrementar substancialment la inversió en tecnologies d'avantguarda, Intel·ligència Artificial, economia de la dada, seguretat digital, supercomputació, semiconductors, Internet de les Coses, genòmica, computació quàntica o la tecnologia espacial.
- 1823. Noves oportunitats per a les empreses tecnològiques valencianes. Un desenvolupament tecnològic just per a les empreses i les persones.*
1824. Els avanços tecnològics i particularment la digitalització i la generalització de la Intel·ligència Artificial impulsen profunds canvis en la nostra societat i el progrés econòmic i social del conjunt d'Europa i de la Comunitat.
1825. Les empreses valencianes estan a l'avantguarda en moltes d'aquestes tecnologies i s'obren importants oportunitats per a créixer i millorar la seua posició.
1826. Al mateix temps, els socialistes valencians creiem que és imprescindible assegurar un desenvolupament just, per a les empreses i les persones, que previnga l'agreujament de les desigualtats socials.
1827. Estem compromesos amb l'impuls i l'ampliació de l'adopció tecnològica en el sector empresarial, perquè els guanys d'eficiència beneficien el conjunt del teixit productiu i no es concentren només en unes poques grans empreses de base digital, de manera que tinguem un teixit productiu que responga als reptes de la Comunitat Valenciana. Alhora, promourem mesures de suport a la incorporació a aquestes transformacions tecnològiques dels treballadors per compte d'altri, autònoms i les PIME.
1828. L'èxit en la transformació digital requereix, inevitablement, sumar al conjunt de la població si volem incrementar la productivitat i aprofitar tot el seu potencial per a l'impuls de l'activitat econòmica.

1829. Volem assegurar un creixement socialment sostenible i incluiu garantint els drets de la ciutadania i prevenint l'aparició de nous espais per a la desigualtat i les discriminacions.
1830. Així mateix, defensarem que les tecnologies digitals contribuïscan a reforçar la democràcia i que les empreses actuen amb responsabilitat i seguretat en el mitjà digital d'acord amb els valors constitucionals i europeus.
1831. Cal que els poders públics, i en el nostre cas la Generalitat Valenciana i les entitats locals, impulsen la participació de tota la ciutadania en la transformació digital fomentant l'accés universal a internet, a la formació digital i a les noves realitats com la intel·ligència artificial, a l'accés als serveis públics digitals, a unes condicions laborals justes i a l'adaptació dels treballadors als nous entorns digitals.
1832. A més, vigilarem que tots els ciutadans tinguen el control de les seues pròpies dades i estiguen protegits en l'entorn digital de qualsevol abús, contingut il·legal, difusió de notícies falses o que propaguen l'odi i la divisió de la societat. La seguretat i la protecció ha d'assolir tots els usuaris, però especialment els més vulnerables en l'entorn digital com xiquets i xiquetes, i gent gran.
- 1833. Finançar una transició justa. Salvaguardar les polítiques de cohesió, reconèixer el paper de les regions, implicar la ciutadania*
1834. Les transicions ecològica i digital requeriran un gran esforç financer el que farà imprescindible un pressupost reforçat de la UE i nous impostos propis com els vinculats a la contaminació i a les transaccions financeres. Per a això, la UE ha de contemplar un pressupost que respongui als seus objectius col·lectius, que permeta una aposta per la ciència i la innovació, que reduisca la bretxa amb la Xina o els Estats Units, que impulse una transició justa i que assegure recursos per a les polítiques de cohesió davant les tensions pressupostàries que es produiran per les noves necessitats de la Unió com la Defensa.
- 1835. Un pressupost social.*
1836. Donarem suport decididament a un pressupost que incloga una condicionalitat social, assegurant que la despesa social siga un criteri transversal. Polítiques clau com el FSE+, la Garantia Infantil Europea i Erasmus+ requeriran recursos addicionals. Next Generation EU i el seu Mecanisme de Recuperació i Resiliència ofereixen un suport a la inversió sense precedents, però les necessitats d'inversió augmentaran i aquests mecanismes s'han de renovar i romandre a llarg termini.

1837. Més protagonisme per a les regions. Reforçar les polítiques de cohesió.

1838. Donarem suport a una política de cohesió reforçada i estretament coordinada amb les autoritats locals i regionals i lluitarem perquè les accions per promoure la competitivitat, respondre al canvi climàtic i la justícia social s'aborden conjuntament des de la nostra convicció que són interdependents.

1839. Aspirem a una major influència de les regions en les decisions europees i ens alineem decididament amb les forces progressistes que demanen una Unió que ens protegisca de les noves amenaces i d'incerteses, que garantisca un tracte just en l'aplicació dels acords comercials –especialment per als nostres productes agrícoles-, que defense els nostres drets, que construisca un nou contracte social, que avance en una transició sostenible i tecnològica que frene el canvi climàtic i que reoriente les seues polítiques migratòries des d'un enfocament humanitari i respectuós amb els drets humans.

1840. Estarem vigilants perquè la Generalitat Valenciana aconseguisca el major volum de recursos europeus possible i que aquests siguen aplicats de manera eficient i honrada. El prestigi i la reputació de la Comunitat són essencials i, en aquest sentit, combatrem activament la corrupció, la falta d'iniciativa i la ineficiència. La nostra Comunitat està crònicament infrafinançada i requereix la màxima atenció en l'aprofitament de les oportunitats dels diferents fons europeus.

1841. Un comerç internacional equilibrat i just.

1842. L'agricultura i el conjunt de l'economia de la Comunitat Valenciana té un fort component exportador que genera riquesa i desenes de milers d'ocupacions.

1843. Davant les amenaces de Trump d'imposar múltiples i elevades taxes comercials a la resta del món, els acords comercials i el comerç mutu lliure d'aranzels facilita a les empreses valencianes la venda de productes agrícoles i de béns i serveis i un marc de seguretat per a les inversions.

1844. Els socialistes valencians treballarem per a anticipar-nos en la detecció dels sectors més vulnerables de la nostra economia i per a prevenir les conseqüències de les tensions comercials que puguen produir-se, i per a això, impulsarem mesures de suport per part del Govern d'Espanya i la Unió Europea que s'orienten a evitar una espiral de guerres comercials i a l'obertura de nous espais de relació comercial.

1845. Acords com el de Mercosur poden ser una gran oportunitat per a les nostres exportacions i per reforçar la nostra aliança estratègica amb Amèrica Llatina. Tanmateix, continuarem la nostra vigilància activa perquè els productes importats de països tercers a Europa es produïsquen sobre la base de la reciprocitat i en iguals condicions sociolaborals i de respecte al medi ambient. En aquest sentit, i amb caràcter general, les propostes d'acords comercials han d'anar acompanyades d'una anàlisi detallada de les conseqüències sobre els sectors productius més afectats, recollint els efectes sobre els ingressos d'agricultors i ramaders, i la previsió de mesures compensatòries.

1846. Més implicació de la ciutadania en les polítiques europees.

1847. És temps de continuar sumant i incrementar decididament la informació als ciutadans i ciutadanes sobre les polítiques europees i promoure la seua participació conscient en les decisions. En aquest procés, les regions i els municipis d'Europa tenen un paper essencial perquè són les institucions més properes i en les quals generalment més confien els ciutadans.

1848. Hem de treballar en un pla de formació permanent al voltant de l'arquitectura institucional, competències, funcions i procediments de la Unió Europea. El 70% de les polítiques públiques dels ecosistemes locals es legislen en les institucions europees i ha de ser una política interioritzada en la gestió municipal del dia a dia.

1849. Una dècada de desafiaments i canvis.

1850. Des del PSPV-PSOE apostem perquè la construcció europea avance en tots els àmbits, permeta a la Unió Europea tornar a l'avantguarda del progrés econòmic i social, i recuperar el seu protagonisme i la seua influència en el món sobre la base dels seus valors. Per a això, és imprescindible avançar en la unitat europea en l'econòmic, els serveis, la sanitat o la defensa i que siga capaç de prendre decisions més àgilment.

1851. Som conscients de les immenses oportunitats, però també de les importants amenaces que se cernen sobre Europa i la necessitat urgent de reaccionar. D'altra banda, l'avanç en el projecte europeu només serà possible canviant les condicions socials i polítiques que estan obrint el camí del populisme, el feixisme, el racisme i la xenofòbia, combatent-lo en tots els àmbits de la societat i de les institucions.
1852. Ens endinsem en una dècada de transformacions i oportunitats per a la Comunitat. Pacte Verd, transició energètica i canvi radical en la mobilitat, transformació digital, consolidació dels serveis públics -modernització, eficiència i resiliència-, lluita contra les desigualtats i suport especialment als joves. Els socialistes valencians volem participar activament juntament amb el poble valencià en la resposta a aquests grans desafiaments.

L'ALTERNATIVA VALENCIANA

Estatuts PSPV-PSOE

Ací estem. ♥ 🎯

15 CONGRÉS
PONÈNCIA POLÍTICA

ESTATUTS DEL PSPV-PSOE

1853. ESTATUTS DEL PSPV-PSOE

TÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

1854. TÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

1855. **CAPÍTOL I. PRINCIPIS ORGANITZATIUS**

1856. **Article 1. Denominació, sigles, símbol, domicili físic, lloc web i adreça electrònica.**

1857. 1. El Partit Socialista del País Valencià PSOE (PSPV-PSOE) és la Federació Autònoma del PSOE corresponent a la nacionalitat del País Valencià. Està format per totes les Agrupacions de Districte, Municipals, Comarcals i Provincials de les Províncies d'Alacant, Castelló i València.

1858. 2. El seu símbol és un quadrat amb el puny i la rosa acompanyat de les sigles PSPV-PSOE (Les dues organitzacions al mateix nivell de tipografia). La Comissió Executiva Nacional podrà desenvolupar les disposicions tècniques relatives a l'aplicació de la imatge corporativa i serà competent per a la seua comunicació als organismes corresponents.

1859. 3. La seu Nacional està ubicada al carrer de l'Hospital Núm. 1 de València. Les seus provincials, comarcals i locals es fixaran en el lloc que acorden els seus òrgans de direcció. El seu trasllat haurà de comptar amb la conformitat de la Comissió Executiva Nacional.

1860. 4. La pàgina web del PSPV-PSOE és www.pspvpsoe.es i la seua adreça oficial de correu és info@pspv-psoe.es

1861. **Article 2. Àmbit d'actuació, finalitats i implantació territorial.**

1862. 1. El PSPV-PSOE és una organització política de classe, democràtica i de masses, dels homes i dones que lluiten contra tota mena d'explotació i desigualtat, aspirant a transformar la societat per a convertir-la en una societat lliure, justa, igualitària, feminista, solidària, pacifista, que lluita pel progrés dels pobles, aspirant també a l'obtenció de la major cota d'autogovern dels/les valencians/es en un marc de solidaritat i cooperació amb els altres pobles d'Espanya.

1863. 2. El PSPV-PSOE estructura la seua organització a la Comunitat Valenciana, tenint capacitat plena per a decidir el seu funcionament, objectius, i programes per a la Comunitat Autònoma, d'acord amb els presents Estatuts i les resolucions dels seus Congressos. Articula la seua relació amb el conjunt dels i les socialistes de l'Estat al PSOE, constituint-se en la seua organització territorial al País Valencià d'acord amb els seus Estatuts, els Estatuts Federals i el Reglament Federal de desenvolupament dels Estatuts Federals.
1864. 3. La implantació física de les agrupacions al territori es configura a través de les nostres tradicionals "Cases del Poble" com a símbol vertebrador de la nostra història i espais de difusió de la nostra actuació i principis polítics i espais comunitaris oberts per ser un referent i punt de trobada amb la ciutadania.
1865. **Article 3. Principis organitzatius.**
1866. 1. La democràcia com a forma de participació i corresponsabilitat dels/les afiliats en la vida del Partit.
1867. 2. El respecte a la llibertat de consciència i a la llibertat d'expressió en el si del Partit de cada afiliat i afiliada. Es garanteix la total llibertat de discussió interna, tant a cada afiliat/da individualment com a través dels diferents corrents d'opinió, formades pel conjunt d'afiliats/des que mantinguin els mateixos criteris i opinions, que podran expressar-se a través dels diferents àmbits de l'Organització i pels mitjans establertes en aquests Estatuts. No es permetrà la formació de tendències organitzades.
1868. 3. El compliment de les decisions adoptades pels òrgans competents del Partit.
1869. 4. La concepció federal de l'Organització, entesa com a integració de les col·lectivitats que la componen i basada en l'autonomia dels seus òrgans dins de les competències que estatutàriament els corresponen.
1870. 5. La unitat del Partit descansa en el compliment de les Resolucions dels Congressos i Conferències i en la unitat d'acció dels seus afiliats i afiliades cara a la societat.
1871. 6. L'acció política del PSPV-PSOE es basarà en les resolucions dels seus Congressos i Conferències, així com en els programes transitoris i sectorials. Sense perjudici del debat permanent en el si de l'Organització a través de les vies estatutàriament establertes, que van enriquint més si cap el nostre ideari.

1872. 7. Correspon als òrgans que representen l'Organització decidir, dins de l'òrbita de les seues respectives competències, les resolucions que fixen la posició del PSPV-PSOE així com marcar les directrius que duren a terme, i concretar els òrgans executius, posant-los en pràctica amb el suport i cooperació de tota la militància. Tots els òrgans i càrrecs del partit, i de forma especial la Comissió Executiva Nacional del PSPV-PSOE i la resta de les Comissions Executives (provincials, comarcals i locals) han de complir i fer complir les Resolucions dels Congrés i Comitès.
1873. 8. El Partit té com a principi d'actuació i organització la democràcia paritària i la presència equilibrada de dones i homes. En conseqüència, cap òrgan de direcció, control o executiu del Partit, incloses la direcció i les portaveus de les comissions i els càrrecs el nomenament dels quals recau en els grups socialistes en les institucions, tindrà menys del 40% ni més del 60% de representació de dones i homes.
1874. Aquests principis són aplicables a totes les llistes per als processos d'elecció de membres d'òrgans interns.
1875. Les candidatures dels processos electorals hauran de tenir una composició paritària de dones i homes, integrant-se les llistes per persones d'un i altre sexe ordenats de forma alternativa, conforme als requisits establerts en la Llei Orgànica 5/1985, de 19 de juny, del Règim Electoral General.
1876. Qualsevol excepció a aquestes normes haurà de ser autoritzada per l'òrgan competent, previ informe motivat.
1877. El principi de democràcia paritària i la presència equilibrada d'homes i dones també s'estendrà a les propostes de nomenament de càrrecs a instàncies del Partit i la composició dels seus òrgans institucionals.
1878. 1. Cap càrrec orgànic executiu podrà ser ocupat per la mateixa persona durant més de tres mandats consecutius, llevat dels supòsits previstos en els Estatuts Federals.
1879. 2. Els/les afiliats/des, a més de les incompatibilitats específiques entre càrrecs i funcions que s'estableixen en aquests Estatuts Federals, no podran exercir simultàniament més d'un càrrec institucional o públic d'elecció directa, llevat de casos excepcionals que requeriran autorització expressa de la Comissió Executiva Federal.
1880. No obstant això, aquesta incompatibilitat no serà d'aplicació per als/les alcaldes/es i regidors/es de municipis de menys de 50.000 habitants amb relació al càrrec de Diputat/a o Senador/a en Corts Generals.

1881. Així mateix, un/a afiliat/da només podrà tenir un càrrec orgànic executiu, llevat que (i) siga inherent o derivat del càrrec o funció principal o (ii) un d'ells siga formar part de la Comissió Executiva Local o de Districte. En tot cas, serà incompatible simultaniejar un càrrec en les Comissions Executives Provincials, Nacional o amb ser membre de la Comissió Executiva Federal. El corresponent Congrés, a proposta de la Secretaria General, podrà excepcionar el compliment del present article fins a un 10% dels seus membres.

1882. **Article 4. Corrents d'opinió.**

1883. 1. Es considera corrent d'opinió al conjunt d'afiliats i afiliades que participa dels mateixos criteris polítics, dins del respecte als Estatuts, Programa, Resolucions i decisions dels òrgans de govern del PSOE, desenvolupant la seua activitat en el si del Partit com a instruments de deliberació i debat, en l'àmbit federal dels congressos, ponències, conferències i esmenes polítiques.

1884. 2. Els Corrents d'Opinió es constituïran i reconeixeran exclusivament en l'àmbit Federal d'acord amb l'article 4 dels Estatuts Federals.

1885. CAPÍTOL II. PROCEDIMENT D'ELECCIÓ DELS ÒRGANS DEL PARTIT

1886. **Article 5. Procediment d'elecció dels òrgans del partit.**

1887. Els òrgans executius i de representació seran elegits conforme als següents criteris:

1888. **1. Elecció d'òrgans Executius:**

1889. a) Les Comissions Executives Municipals i de Districte seran elegides per mitjà del sistema de vot majoritari, mitjançant vot individual, directe i secret de la militància del corresponent àmbit territorial en llistes tancades i bloquejades.

1890. b) Les Comissions Executives Nacional, Provincials, Comarcals, seran elegides pel següent sistema:

1891. **i) Elecció del/a Secretari/a General Nacional, Provincial i Comarcal:** es realitzarà a través del sistema de primàries a doble volta, mitjançant vot individual, directe i secret de la militància i afiliació directa, si s'escau, del corresponent àmbit territorial, i que tinguen plens drets polítics, conforme al regulat en les normes reglamentàries de desenvolupament dels Estatuts Federals. Tots els processos de primàries, en tots els nivells de l'organització, hauran de regir-se per normes anàlogues, que afavorisquen la presentació de candidatures i vetllen per la igualtat de mitjans i recursos, la imparcialitat de l'organització i la llibertat i la transparència durant el procés.

1892. Una vegada proclamades les candidatures, per a una major imparcialitat en els processos de primàries, els/les candidats/es i els/les representants designats/des per la candidatura que ocupen llocs orgànics en Comissions Executives, durant els processos de primàries, quedaran suspesos del seu càrrec, quedant delegades automàticament les seues funcions en la persona o òrgan que les normes prevegen que el substitueix en les seues funcions temporalment. Els/les precandidats/tes i els seus representants abans de la seua proclamació s'hauran d'abstenir en l'exercici de les seues funcions que comprometan la neutralitat del procés electoral.
1893. En la primera volta, resultarà elegit/da Secretari/ària General el/la candidat/a que obtinga més del 50% dels vots vàlids a candidatura. Si hi hagués més de dues candidatures proclamades i cap obtingués més del 50% dels vots vàlids en la primera volta, passaran a la segona volta les dues candidatures que obtinguen el major nombre de vots, en la qual resultarà elegit/a Secretari/a General el/la candidat/a que obtinga major nombre de vots.
1894. Per aconseguir la consideració de candidat/a, en cas que hi haja dues o més precandidatures, caldrà aconseguir els sigüents percentatges d'avals del cens: (i) un 10% dels avals de la militància, a nivell de nacionalitat; i (ii) un 15% dels avals de la militància a nivell provincial i comarcal.
1895. En cas que s'haja proclamat una única precandidatura o un únic o una única precandidat/a abaste el nombre mínim d'avals, l'òrgan verificador li/la proclamarà Secretari/ària General.
1896. Als únics efectes de verificació dels avals necessaris per a l'obtenció de la candidatura, els/les precandidats/des podran aportar a l'òrgan verificador dels avals, com a màxim, (i) un 12% dels avals de la militància a nivell de nacionalitat i (iii) un 15% dels avals de la militància a nivell provincial o comarcal.
1897. L'òrgan verificador dels avals serà la Comissió Nacional d'Ètica del PSPV-PSOE, qui informarà del nombre mínim necessari d'avals al precandidat/a.
1898. **ii. Elecció de la Comissió Executiva Nacional, Provincial i Comarcal:** mitjançant el sistema majoritari, a proposta del Secretari/ària General electe/a, per vot individual, directe i secret de tots/es els/les delegats/des amb dret a vot del respectiu Congrés.

1899. **iii.** Quan durant la vigència d'un mandat orgànic es passe de l'oposició al Govern, o qualsevol membre de l'executiva passe a formar part del Govern, la Secretària General podrà proposar al Comitè Nacional una reestructuració i adaptació de la Comissió Executiva Nacional per respondre a la nova situació política, podent acordar la substitució de persones que passen a formar part del Govern o la incorporació de nous membres. Aquests canvis hauran de ser ratificats en la seua primera reunió pel Comitè Nacional en el cas de la Comissió Executiva Nacional, o l'òrgan territorial equivalent.
1900. **iv. Elecció de la resta d'òrgans de control de l'àmbit corresponent:** mitjançant sistema majoritari per vot individual, directe i secret dels i les delegats/des amb dret a vot del respectiu Congrés.
1901. **2. Elecció d'altres òrgans**
1902. **a. Elecció dels Comitès Nacional, Provincials i Comarcals:**
1903. **i. Elecció pel respectiu congrés:** Els/les membres del Comitè Nacional i dels Comitès Provincials i Comarcals, seran elegits en el número que corresponga, pels/les delegats/des dels respectius Congressos en llistes completes, tancades i bloquejades, que hauran de tenir igual representació d'homes i dones ordenats de forma alternativa. Quan el nombre d'integrants de la llista siga imparell, la presència d'ambdós sexes serà el més ajustada a l'equilibri numèric, respectant-se l'ordre alternatiu entre els candidats d'un i altre sexe, i complint el principi de paritat de l'art. 3.8 d'aquests Estatuts.
1904. En el supòsit que existisquen dues llistes, la minoria que supere el 20% dels vots vàlids a candidatures, tindrà una representació proporcional a aquests. En tot cas, la llista que obtinga la majoria tindrà dret a la meitat més un dels delegats/des a elegir.
1905. En el supòsit que existisquen més de dues llistes i cap obtinga la majoria, la més votada tindrà dret a una representació de la meitat més un dels càrrecs a elegir, repartint-se la resta proporcionalment entre les altres candidatures que hagen superat el 20%. En aquests casos, s'articularen mecanismes de correcció per garantir la presència paritària d'homes i dones.

1906. **ii. Elecció directa per votació dels/les afiliats/des:**

1907. Almenys un terç dels membres dels comitès provincials, seran elegits/des mitjançant el vot individual, directe i secret de la militància i afiliació directa, si s'escau, del corresponent àmbit territorial i que tinguen plens drets polítics, conforme al Reglament Federal de Desenvolupament. La delegació resultant de la votació haurà de respectar el principi de paritat entre homes i dones.

1908. **b. Elecció de Delegats/des als Congressos i Participants en les Conferències:**

1909. Seran elegits mitjançant el vot individual, directe i secret de la militància del PSPV-PSOE del corresponent àmbit territorial aquells que tinguen plens drets polítics, conforme al Reglament Federal de Desenvolupament dels Estatuts Federals. Als diferents Congressos no podran assistir com a delegats/des els membres de les respectives Comissions Executives.

1910. En tot cas, de presentar-se només una candidatura, no caldrà sotmetre's a la recollida d'avals i votació, sent proclamat l'únic/a candidat/a.

1911. La delegació resultant de la votació haurà de respectar el principi de paritat de l'art. 3.8 dels presents Estatuts.

1912. **Article 6. De la censura de la Secretaria General i de les comissions gestores.**

1913. **1. De la revocació de la Secretaria General:**

1914. Secretaries Generals elegides mitjançant Primàries: L'inici del procés de revocació o censura d'un Secretari/a General requerirà ser motivat i acordat, mitjançant votació secreta, per més del 50% de vots del Comitè Nacional, Provincial o Comarcal. Un cop acordada i en el termini d'un mes haurà de ser aprovada per la militància i afiliació directa, si s'escau, de l'àmbit territorial corresponent en una consulta. De prosperar la consulta per la majoria dels vots emesos, es produirà al cessament de la Comissió Executiva, nomenant-se immediatament una Comissió Gestora per l'òrgan territorial competent.

1915. Secretaries Generals elegides en llistes tancades i bloquejades: El procés de revocació o moció de censura es desenvoluparà d'acord amb el que estableix el Reglament Federal de Desenvolupament.

1916. Les Comissions Gestores que resulten del procés de revocació o censura de les Secretaries Generals elegides per primàries tindran un mandat limitat a 90 dies des del seu nomenament. Tenint com a missió exclusiva l'organització del procés de Primàries i del Congrés fins a l'elecció de la nova Secretaria General. La Comissió Gestora només podrà adoptar, des d'una posició de neutralitat interna, les decisions ordinàries de gestió de l'organització del partit, sense comprometre amb la seua actuació la política o el funcionament més enllà del període del seu mandat.
1917. **2. De la constitució de les comissions gestores:**
1918. a. La constitució de les Comissions Gestores es derivarà del supòsit previst en l'apartat anterior i d'aquells altres supòsits que determinen el Reglament Federal de Desenvolupament dels Estatuts Federals.
1919. b. La seua constitució haurà de:
1920. I. Ser proposada per la Comissió Executiva de nivell superior, incloent entre els seus components representants de les diferents estructures territorials.
1921. II. Informada per la Comissió Nacional d'Ètica del PSPV-PSOE o de l'àmbit territorial corresponent.
1922. c. La no emissió de l'informe o la manca de proposta dels membres de la Gestora en l'àmbit local no impedirà l'aprovació i nomenament de la Gestora per la CEN, previ informe de la Comissió Nacional d'Ètica.
1923. d. La resolució de la Comissió Executiva Nacional que nomene la Gestora regularà les competències sobre gestió economicofinancera que, com a norma general, serà assumida pel Gerent del PSPV-PSOE, podent delegar l'esmentada gestió en l'Administrador provincial que en cada cas corresponga.
1924. e. La durada del mandat d'una Gestora no podrà perllongar-se, amb caràcter general, més enllà de noranta dies. Durant aquest mandat, el cens d'afiliats del nivell orgànic i territorial corresponent no podrà modificar-se als efectes del procés d'elecció dels òrgans als quals substituïska temporalment.
1925. f. La Comissió Executiva Federal podrà en el cas de les Comissions Gestores d'àmbit inferior al Federal prorrogar el seu mandat, de forma motivada, successivament en terminis de, com a màxim, 90 dies i adoptar les mesures que estime necessàries a fi de restaurar la normalitat.

TÍTOL II. AFILIATS I AFILIADES

1926. TÍTOL II. AFILIATS I AFILIADES

1927. **CAPÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS**

1928. **Article 7. De l'Afiliació**

1929. 1. Podran adquirir la condició d'afiliats i afiliades del PSPV-PSOE els ciutadans i ciutadanes majors d'edat que manifesten la seua voluntat de col·laborar i participar en les activitats del Partit.

1930. 2. La condició d'afiliat o afiliada, bé com a militant, com a afiliat/a directe/a, o com a simpatitzant s'adquireix per mitjà de la inscripció en el cens federal corresponent.

1931. 3. El Reglament Federal de Desenvolupament regula els procediments, òrgans competents, terminis i garanties específics per a la tramitació de les sol·licituds d'admissió d'afiliació en cadascuna de les modalitats.

1932. **Article 8. Del comportament dels/les afiliats/des.**

1933. Tots els afiliats i afiliades coneixeran i respectaran el que estableix el Codi Ètic i de Conducta del PSOE. En aquest sentit, l'afiliat o afiliada del Partit que incomplisca el que disposen els Estatuts Federals, en el Codi Ètic i de Conducta, les normes que formen el Sistema de Compliment Normatiu quan els siguen aplicables, el Reglament Federal de Desenvolupament o en qualsevol altra norma reglamentària, que observe mala conducta cívica o ètica, mantinga al programa o als acords o resolucions dels òrgans competents del Partit, expresse públicament les seues opinions en termes irresponsables o amb deslleialtat al Partit o als seus afiliats i afiliades, cometa actes d'indisciplina, injúrie o calúnie alguna persona que pertanya al partit, o de qualsevol altra forma viole les obligacions que a tots els membres del Partit imposen els Estatuts Federals i la normativa citada, serà sancionat, previs els tràmits reglamentaris i mitjançant decisió dels òrgans competents, amb mesures que podran arribar fins a l'expulsió en aplicació del règim disciplinari.

1934. **Article 9. Pèrdua de la condició d'afiliat/a.**

1935. 1. La condició d'afiliat es perdrà automàticament quan concorreguen algunes de les següent circumstàncies:
1936. a. Mort.
1937. b. Petició expressa de l'afiliat/a.
1938. c. Impagament de les quotes, en els termes estatutàriament i reglamentàriament establerts.
1939. d. L'abandonament per part de l'afiliat/a dels grups socialistes en les diferents institucions sense autorització expressa dels òrgans competents del Partit.
1940. e. Integració oficial d'un/a afiliat/a, en la llista electoral d'un altre partit o agrupació d'electors sense autorització expressa dels òrgans competents del Partit.
1941. f. La realització d'actes de comunicació política, propaganda o petició de vot públicament, a través de qualsevol forma o àmbit de difusió, en favor d'altres formacions polítiques o agrupacions d'electors, quan el PSOE concòrriga al mateix procés electoral que entren en contradicció amb els interessos electorals del PSOE.
1942. g. Promoció, subscripció o suport de moció de censura amb un altre partit o coalició a iniciativa pròpia, contra alcaldes i alcaldesses o altres càrrecs electes en les llistes del PSOE, sense l'autorització expressa dels òrgans del Partit.
1943. h. La promoció, la subscripció o el suport d'una moció de censura, en l'àmbit que corresponga, sense l'autorització expressa dels òrgans competents del Partit.
1944. i. Ser condemnat/da per la comissió d'un delictes dolós castigat amb penes greus o menys greus que incloguen penes de presó, inhabilitació o suspensió d'ocupació o càrrec públic dels previstos en el Codi Penal i/o la normativa de legislació sobre partits polítics mitjançant sentència judicial.
1945. j. Ser sancionat/da per l'òrgan competent amb l'expulsió del PSOE després de la tramitació del preceptiu expedient disciplinari raonat, motivat i contradictori, d'acord amb el que estableixen els Estatuts Federals i el Reglament Federal de Desenvolupament.
1946. k. Actuar en contra de les instruccions o directrius dictades pels òrgans competents del PSOE, per acció o omissió, en les sessions d'investidura, d'elecció de les alcaldies o presidències de qualsevol institució o de mocions de censura contràries als interessos o ètica del Partit.

1947. l. Manifestar públicament no haver votat en un procés electoral les candidatures del PSOE en perjudici dels interessos o la imatge del Partit o dels seus càrrecs.
1948. 2. El procediment per a la declaració de la concurrència d'aquestes circumstàncies correspondrà a la Comissió Executiva Federal en els termes reglamentàriament establerts.
1949. **Article 10. De la militància.**
1950. Els i les militants del Partit estan adscrits/es a una agrupació municipal o de districte, a través de la qual exerceixen els seus drets i obligacions d'acord amb la normativa del Partit.
1951. **1. Són drets dels i les militants, els següents:**
1952. a) El dret a rebre de l'Organització la formació política o tècnica que millor permeta col·laborar en la lluita pel socialisme i per l'èxit d'aquest en les tasques que se li encomanen.
1953. b) El dret a ser informats/des sobre la composició dels òrgans directius i d'administració, a rebre a través de les vies orgàniques informació sobre les decisions adoptades pels òrgans del Partit en els diferents nivells i, en general, sobre totes aquelles qüestions que afecten la vida interna del Partit, la seua projecció externa i la seua activitat institucional.
1954. c) El dret a formar part dels grups socialistes que es formen o existisquen i a la lliure expressió d'idees o iniciatives en el seu si, sense perjudici de l'obligació de compliment de les decisions adoptades pels òrgans competents del Partit i el seu deure de disciplina.
1955. d) El dret de discussió i crítica sobre posicions polítiques pròpies i alienes mitjançant la lliure expressió oral o escrita i a la seua lliure comunicació dins del Partit, sempre que no supose el menyscabament de la imatge del Partit i els seus membres.
1956. e) El dret a fer manifestacions públiques, judicis de valor i expressió d'opinions, de forma lliure, lleial i responsable dins els límits del respecte a la dignitat de les persones, així com a les resolucions i acords democràticament adoptats pels òrgans del partit en el marc de les seues competències estatutàries, sense causar perjudici o anar en contra dels interessos electorals del PSOE. L'exercici d'aquest dret a les xarxes socials s'ajustarà al que estableix el Codi de comportament i bones pràctiques per actuar en xarxes socials establert el Reglament Federal de Desenvolupament.

1957. f) El dret al sufragi actiu i passiu i a la participació en tots els processos orgànics i electorals que es plantegen, en els termes que s'estableixen en els Estatuts Federals, el Reglament Federal de Desenvolupament o les seues bases de convocatòria. Serà condició necessària per exercir aquest dret estar al corrent de cotització.
1958. g) El dret al control polític dels seus elegits i responsables, basat en una informació veraç, en la lliure expressió, el respecte a les persones i la subjecció al lloc i temps reglamentàriament establerts.
1959. h) El dret a la protecció externa pel mateix Partit, enfront dels atacs injustos; i interna, mitjançant l'actuació imparcial i equitativa dels òrgans competents.
1960. i) El dret a la utilització de mitjans materials i humans de l'Organització per al compliment de les seues obligacions i l'exercici dels seus drets, amb la corresponent autorització dels òrgans executius de la instància de què es tracte.
1961. j) El dret a concursar, a participar i a ser informat/ada en totes les ocasions que es produïsquen per cobrir llocs de treball remunerats de l'Organització, que evitarà la lliure designació de persones col·laboradores empleats/des, excepte en els llocs d'estricta confiança i conforme al que disposa el conveni laboral d'aplicació.
1962. k) El dret a participar a través de la militància digital en els termes reglamentàriament establerts.
1963. l) El dret d'iniciativa política, un dret individual d'exercici col·lectiu, que s'exercirà davant la corresponent Comissió Executiva o davant els màxims òrgans del Partit entre Congressos a nivell municipal o de districte (Assemblea Local), comarcal (Comitè Comarcal), provincial (Comitè Provincial) de País Valencià (Comitè Nacional), segons es determine reglamentàriament. Les iniciatives que superen el 20% de les signatures dels militants de l'àmbit territorial corresponent seran d'obligat tractament per a aquest.
1964. m) El dret a impugnar els acords adoptats pels òrgans del partit que estimen contraris a la Llei, als presents Estatuts o els Federals, a través dels procediments que es regulen estatutàriament o reglamentàriament.
1965. n) El dret a acudir en defensa dels seus drets com a afiliat/a davant la Comissió d'Ètica i Garanties corresponent, o davant qualsevol altre òrgan del Partit al qual se li atribuisca la defensa d'aquests. En darrer terme, i en tot cas, esgotada aquesta última instància interna, davant els Jutjats i Tribunals competents.

1966. **2. Són deures dels i les militants:**

1967. a) El sentit de la responsabilitat en el treball i en tots els àmbits que desenvolupen la seua activitat.
1968. b) La defensa dels interessos generals de l'Organització, la Declaració del Programa, les resolucions i estatuts aprovats pels seus Congressos, així com els acords legítimament emanats dels seus òrgans de direcció, no podent pertànyer a una altra organització política diferent ni a agrupacions d'electors/es o fundacions o associacions o plataformes ciutadanes que defensen interessos contraris o en conflicte amb els del Partit.
1969. c) La solidaritat material i moral amb la resta de la militància de l'Organització, el respecte a les seues opinions i posicions, a les seues persones i a l'obligada col·laboració sense discriminació per raons de diferent forma de concepció política.
1970. d) Complir els Estatuts, el Codi Ètic i de Conducta, el Reglament Federal de Desenvolupament, les normes que conformen el Sistema de Compliment Normatiu i altra normativa interna, així com acatar les resolucions, directrius i instruccions que, en l'exercici de les seues competències, dicten els òrgans del Partit.
1971. e) S'incentivarà la participació activa de la militància del Partit en algun moviment social. En cas d'actuar sindicalment, hauran de fer-ho preferentment a la Unió General de Treballadors. En la seua acció hauran d'aplicar i defensar l'estratègia del Partit, decidida pels òrgans competents del mateix en cada cas.
1972. f) L'aportació dels seus coneixements i col·laboració a tots els òrgans i institucions del Partit els ho demanden.
1973. g) La remissió, a través dels mitjans orgànics que s'establisquen, de quanta informació posseeixen amb relació a les tasques d'organització.
1974. h) L'assistència activa a tots els actes de la vida orgànica i política que convoque l'Organització.
1975. i) L'acceptació d'aquelles comeses de representació política que democràticament els siguen requerides o executivament designades, segons els casos i llevat de circumstància o causa justificada.
1976. j) Mantindre actualitzades en tot moment les seues dades personals i d'afiliació a les bases de dades del Partit.
1977. k) La col·laboració econòmica a través dels compromisos adquirits amb el Partit mitjançant domiciliació bancària.

1978. l) Ser interventor/a o apoderat/ada en els diferents processos electorals.
1979. m) La participació i col·laboració en l'organització dels processos d'elecció de candidats/es mitjançant el procediment d'eleccions primàries.
1980. **3.** Els/les militants que deguen més de sis mesos de cotització perdran la seua condició de militant al PSOE.
1981. **Article 11. De l'afiliació directa.**
1982. 1. Els/les afiliats/des directes/es són membres del Partit adscrits/es a l'àmbit Federal i nacional (País Valencià), sense integrar-se en cap agrupació municipal o de districte com a militants. Exerceixen els seus drets i obligacions, d'acord amb la normativa del partit, directament en l'àmbit al qual estan adscrits.
1983. 2. Els i les afiliats/des directes/es tenen iguals drets que els/les militants del PSPV-PSOE, establerts en l'article 10 d'aquests Estatuts. Per excepció, no tenen reconegut el dret de sufragi actiu ni passiu en l'elecció de les Secretaries Generals i de les Comissions Executives municipals o de districte, comarcals i provincials, ni en els processos congressuals d'aquests àmbits.
1984. 3. Els/les afiliats/des directes/es tenen iguals deures, obligacions i responsabilitats que els militants del PSPV-PSOE establerts en l'article 10 d'aquests Estatuts.
1985. Els i les afiliats/des directes que adeuden més de sis mesos de cotització perdran la seua condició d'afiliat/a directe del Partit.
1986. **Article 12. Dels/les simpatitzants.**
1987. 1. Els i les simpatitzants del Partit són aquelles persones disposades a col·laborar i participar en les activitats del Partit sense assumir les obligacions i deures propis dels/les militants i afiliats directes, sinó les pròpies que s'estableixen en aquest article, assumint un grau d'implicació menor en l'organització del Partit.
1988. 2. Els i les simpatitzants tenen iguals drets que els recollits per als militants a l'article 10.5 a), b) d) e) i k) i els drets reconeguts en les lletres l) m) i n) exclusivament en aquelles qüestions que l'afecten en la seua condició de simpatitzants. A més, es reconeix el seu dret a triar en els processos interns d'elecció de candidats/es a les diferents institucions que es duguen a terme pel sistema de Primàries Obertes, complint els requisits i conforme al procediment que es determine en el Reglament Federal de Desenvolupament o les seues bases de convocatòria.

1989. 3. Els i les simpatitzants tenen iguals deures, obligacions i responsabilitats que els militants del PSPV-PSOE, establerts en l'article 10.6 d'aquests Estatuts a excepció del que estableixen els apartats h), i) i j) i el que disposa la lletra m), llevat del que fa a la seua participació en els processos de Primàries Obertes.
1990. 4. Es perdrà la condició de simpatitzant pel desenvolupament de qualsevol activitat contrària als acords, resolucions i activitats que adopte i desenvolupe el Partit, així com per l'incompliment dels deures, obligacions o responsabilitats establertes en aquests Estatuts, d'acord amb el que estableix el Reglament Federal de Desenvolupament.

TÍTOL III.ASSOCIACIONS I COL·LECTIUS

1991. TÍTOL III.ASSOCIACIONS I COL·LECTIUS

1992. Article 13. Convenis de col·laboració d'associacions i col·lectius.

1993. 1. El PSPV-PSOE podrà establir convenis de col·laboració amb les associacions, fundacions, o entitats o col·lectius culturals, professionals, agents socials, recreatives, reivindicatives, cooperatives, centres d'estudis, organitzacions tècniques i clubs d'opinió o similars que desenvolupen la seua tasca en el si de moviments socials (feministes, ecologistes, pacifistes, etc.); el moviment ciutadà (associacions de veïns, consumidors, esportives, plataformes etc.); el món de la cultura, recerca teòrica, ideològica i amb diferents universitats; i amb aquelles que representen reivindicacions socials (tercera edat, joves, col·lectius LGTBI, immigrants etc.); sempre que ni en els seus estatuts o normes fundacionals ni en les seues finalitats hi haja contradiccions amb els principis ideològics i les resolucions dels Congressos del PSPV-PSOE.
1994. 2. La col·laboració política es formalitzarà mitjançant un conveni subscrit amb la Comissió Executiva que corresponga en raó a l'àmbit en el qual operen i en el qual especificaran els deures i els drets de les organitzacions col·laboradores, entre els quals podrà estar el de participar en el Congrés, en el Comitè Nacional i en els Comitès Provincials i Comarcals.
1995. 3. En la primera reunió que celebre el Comitè Nacional, Provincial o Comarcal corresponent s'haurà de pronunciar sobre el conveni de col·laboració aprovant-lo per majoria. En qualsevol cas, es podrà recórrer a l'òrgan immediatament superior, que també haurà de decidir per majoria.

TÍTOL IV. ESTRUCTURA GENERAL DEL PSPV-PSOE

1996. *TÍTOL IV. ESTRUCTURA GENERAL DEL PSPV-PSOE*

1997. **CAPÍTOL I. ESTRUCTURA GENERAL DEL PSPV-PSOE.**

1998. **Article 14. De l'organització territorial del PSPV-PSOE i la relació orgànica dels àmbits del Partit.**

1999. 1. El PSPV-PSOE és una organització política de caràcter federal, constituïda sobre la base d'Agrupacions de Districte, Municipals, de Gran Ciutat, Comarcals, Provincials i Nacional.

2000. 2. La denominació, organització i estatuts del PSPV-PSOE hauran de ser ratificats pel Comité Federal en el termini màxim de sis mesos des de la seua presentació.

2001. 3. Són òrgans del PSPV-PSOE, el Congrés Nacional, el Comité Nacional, la Comissió Executiva Nacional, la Comissió Nacional de Llistes, la Comissió Nacional d'Ètica i el Consell Territorial.

2002. 4. Quan la situació orgànica o política d'un determinat àmbit del Partit ho aconsella, la Comissió Executiva Nacional podrà adoptar les mesures que estime necessàries per tal de restaurar la normalitat. El Reglament Federal de desenvolupament dels Estatuts Federals regula els supòsits i els procediments a seguir en aquests casos.

2003. **Article 15. Espai de Reflexió Maria Cambrils.**

2004. El PSPV-PSOE fomentarà i facilitarà les activitats de "l'Espai de Reflexió Maria Cambrils" com a lloc de debat i trobada oberta a la ciutadania, mitjançant la participació i col·laboració en qualssevol iniciatives encaminades a la consecució d'una societat lliure, igualitària, solidària i en pau, que lluita pel progrés dels pobles en consonància amb els valors i principis defensats pel PSPV-PSOE.

2005. CAPÍTOL II. AGRUPACIONS LOCALS O DE DISTRICTE

2006. Article 16. Agrupacions municipals, locals o de districte.

2007. 1. La unitat bàsica de militància és l'Agrupació Municipal i de Districte. Les Agrupacions seran responsables del compliment de les obligacions dels militants, així com de garantir l'exercici dels seus drets i la seua participació en les tasques del Partit. Tenen la missió d'exercir a l'àrea de la seua demarcació la política del Partit, així com de decidir sobre els problemes de la seua demarcació, d'acord amb les directrius emanades dels òrgans superiors.
2008. 2. En les agrupacions se celebraran reunions d'informació i debats amb els afiliats/des i simpatitzants. Hi podran participar membres d'òrgans superiors o representants institucionals, petició que es canalitzarà a través de les executives provincials. A més d'aquestes, es promouran fòrums de debat d'actualitat per tal de dinamitzar l'activitat en les nostres agrupacions, fent-ne un lloc de trobada i debat.
2009. 3. Els òrgans de les Agrupacions de Districte i Municipals són l'Assemblea i la Comissió Executiva Municipal o de Districte, segons corresponga. Desenvolupen la seua activitat amb autonomia dins el seu àmbit territorial d'acord amb el que disposen les resolucions i acords dels òrgans d'àmbit superior.
2010. 4. L'Assemblea és l'òrgan sobirà de l'Agrupació i està composta per tots/es els/les militants. La Comissió Executiva Municipal i de Districte, si s'escau, podrà convocar Assemblees Extraordinàries quan ho considere oportú o ho sol·licite 1/3 dels/les militants.
2011. 5. La Comissió Executiva Municipal, Local i de Districte és l'òrgan executiu de l'Agrupació, serà elegida per l'Assemblea i informa a la mateixa en assemblees ordinàries convocades per a aquesta finalitat cada sis mesos. El seu informe de gestió i el seu pla de treball seran votats anualment.
2012. 6. Els òrgans de l'Agrupació Municipal de Gran Ciutat amb Agrupacions de Districte són la Comissió Executiva Municipal, el Comitè Municipal i l'Assemblea de Delegats/des.
2013. 7. En el cas de les Agrupacions Municipals de Gran Ciutat amb agrupacions de districte, la Comissió Executiva Municipal serà elegida per l'Assemblea de Delegats/des i informarà davant el Comitè Municipal de la seua gestió.
2014. 8. Els membres de JSPV podran participar en els debats de les assemblees amb veu, però sense vot. De la mateixa manera, el/la Secretari/ària General de JSPV de l'Agrupació Municipal o de Districte, serà membre nat de la Comissió Executiva Municipal o de Districte del PSPV-PSOE, amb veu i vot.

2015. En el supòsit que existiren Agrupacions Municipals o de Districte que no es correspongueren amb la divisió geogràfica de l'organització juvenil, aquesta decidirà el/la membre nat de cada Comissió.

2016. **Article 17. De l'estructura municipal del PSPV-PSOE.**

2017. 1. L'Estructura municipal del PSPV-PSOE és la següent:

2018. a. Una Agrupació Municipal en tots els municipis on hi haja estructura orgànica del Partit.

2019. b. En aquelles localitats on existisquen Agrupacions de Districte aquestes integraran l'Agrupació Municipal.

2020. 2. Previ acord favorable de la Comissió Executiva Federal, en aquells municipis que en aplicació de la Llei de Bases del Règim Local procedisquen a la constitució de districtes, la Comissió Executiva Nacional podrà crear Agrupacions de Districte, l'àmbit d'actuació de la qual haurà de coincidir almenys amb un d'ells o un barri de nova creació. La Comissió Executiva Nacional elevarà a la CEF la sol·licitud d'autorització d'una estructura municipal que atenga les necessitats específiques d'aquest municipi.

2021. 3. Prèvia proposta de la Comissió Executiva Nacional, la Comissió Executiva Federal podrà autoritzar una estructura municipal del PSOE que atenga les necessitats dels municipis que compten amb pedanies, parròquies, barris rurals, entitats locals menors dependents o barris de nova creació.

2022. *CAPÍTOL III: L'ESTRUCTURA COMARCAL*

2023. **Article 18. Naturalesa i funcions.**

2024. 1. Les Comarques són la representació del Partit en el seu àmbit d'actuació. Estan formades per les Agrupacions Municipals i de Districte del seu territori, atenent cadascuna de les realitats territorials singulars.

2025. 2. La missió de l'Agrupació Comarcal és desenvolupar la política general del Partit en el seu àmbit, així com dur a terme les iniciatives necessàries per fer front als seus problemes, d'acord amb les directrius generals dels òrgans superiors.

2026. 3. Els objectius de les Agrupacions Comarcals són:

2027. a. Impulsar la implantació i descentralització territorial.

2028. b. Aplicar en el seu àmbit la política general i específica del Partit.

2029. c. Establir mecanismes de relació i presència en el territori.
2030. d. Impulsar el creixement del Partit en el seu àmbit territorial.
2031. e. Servir com a nexa d'unió entre les organitzacions del Partit d'àmbit inferior i superior.
2032. 4. Les Agrupacions Comarcals estaran dotades d'òrgans de direcció i recursos per a la consecució dels seus objectius.
2033. 5. L'estructura comarcal del PSPV-PSOE està conformada per 26 Agrupacions Comarcals. El Congrés Nacional acordarà la creació d'òrgans de coordinació de política comarcal. Per a la creació de noves Agrupacions Comarcals serà necessària la proposta de la Comissió Executiva Nacional, prèvia autorització de la Comissió Executiva Federal.
2034. 6. Les Agrupacions Comarcals, es regiran pel que disposen els presents Estatuts. En allò no previst en aquests Estatuts es regirà supletòriament pel disposat per a les Agrupacions Provincials en els Estatuts Federals.

2035. **Article 19. Agrupacions Comarcals.**

2036. Les Agrupacions Comarcals del PSPV-PSOE són:

2037. L'Alacantí
2038. L'Alt i Mitja Vinalopó
2039. El Baix Vinalopó
2040. La Marina Alta
2041. La Marina Baixa
2042. La Muntanya
2043. La Vega Baja
2044. L'Alcalaten-Millars
2045. L'Alt Palància
2046. La Plana Alta
2047. La Plana Baixa
2048. Ports Maestrat
2049. El Camp de Morvedre
2050. El Camp del Túria
2051. La Costera-Canal de Navarrés
2052. La Hoya de Buñol-Chiva
2053. L'Horta Nord
2054. L'Horta Sud
2055. La Plana de Requena
2056. La Ribera Alta
2057. La Ribera Baixa
2058. La Safor-Valldigna
2059. La Serrania-Racó d'Ademús
2060. València Ciutat
2061. La Vall d'Albaida
2062. La Vall d'Ayora

2063. **Article 20. Òrgans de l'estructura Comarcal**

2064. Els òrgans de les Agrupacions Comarcals són:

2065. a. El Congrés Comarcal

2066. b. El Comitè Comarcal

2067. c. La Comissió Executiva Comarcal

2068. **SECCIÓ 1. EL CONGRÉS COMARCAL**

2069. **Article 21. Naturalesa i funcions.**

2070. El Congrés Comarcal és l'òrgan màxim del Partit en el seu àmbit territorial d'actuació. Assumeix la problemàtica específica de la Comarca, debat i jutja la gestió de la Comissió Executiva Comarcal i del Comitè Comarcal. Aplica la política general del Partit i les directrius emanades dels seus òrgans superiors. Defineix els principis i fixa els programes del Partit, establint la línia política del mateix i assenyalant l'estratègia per a la comarca.

2071. El Congrés Comarcal determinarà el nombre total de membres del Comitè Comarcal de conformitat amb els presents Estatuts.

2072. **Article 22. Composició.**

2073. El Congrés Comarcal es constituirà amb els Delegats/des elegits en les Agrupacions Municipals o de Districte, aplicant el sistema establert en l'Article 5 d'aquests Estatuts. Així mateix, assistirà una delegació de les JSPV comarcals, amb veu i vot.

2074. El Congrés Comarcal Ordinari estarà format per:

2075. a. Les Delegacions elegides pel procediment establert a l'article 5.2 d'aquests Estatuts.

2076. b. Una Delegació de cadascuna de les Conferències Sectorials amb veu i vot, en els termes expressats a l'article 30 d'aquests Estatuts.

2077. c. Una representació de les col·lectivitats associades al PSPV-PSOE, amb un nombre de Delegats/des que serà determinat pel Comitè Comarcal, amb veu però sense vot.

2078. d. Una delegació de les JSPV comarcals, amb veu i vot.

2079. Els membres de la Comissió Executiva Comarcal no podran assistir com a Delegats/des amb veu, però sense amb vot.

2080. **Article 23. Convocatòria i acords.**

2081. El Congrés Comarcal es reuneix amb caràcter ordinari entre el tercer i quart any, i sempre després del Congrés Provincial del PSPV-PSOE. Serà convocat pel Comitè Comarcal, que determinarà l'Ordre del Dia, lloc i dates de la reunió amb, almenys, un mes d'antelació. Així mateix, determinarà el nombre de Delegats/des que assistirà al Congrés, a proposta de la Comissió Executiva Comarcal.

2082. Quan les circumstàncies especials ho aconsellen o quan procedisca tractar un tema específic, podrà convocar-se Congrés Comarcal Extraordinari pel Comitè Comarcal o la Comissió Executiva i, preceptivament, quan ho demanen la meitat més un dels/les afiliats/des. L'òrgan convocant determinarà la data i lloc de la reunió, així com els punts de l'Ordre del Dia, amb una antelació mínima de deu dies.

2083. El Congrés Comarcal Extraordinari tindrà la mateixa composició, encara que el seu nombre podrà variar segons ho determine el Comitè Comarcal convocant.

2084. L'elecció de la Mesa, les Resolucions, Dictàmens i Acords, es decidiran mitjançant vot individual i públic dels/les Delegats/des.

2085. La votació de la Gestió de la Comissió Executiva Comarcal, i el Comitè Comarcal es realitzarà mitjançant vot individual i públic dels/les delegats/des.

2086. El Secretari/a General s'escollirà per vot individual, directe i secret de tota la militància. La Comissió Executiva Comarcal serà elegida a proposta del Secretari/a General a la Comissió Electoral, mitjançant vot individual, directe i secret de tots els/les delegats/des.

2087. **SECCIÓ 2. EL COMITÈ COMARCAL**

2088. **Article 24. Naturalesa i funcions.**

2089. El Comitè Comarcal és el màxim òrgan de direcció del Partit a la Comarca entre Congrés i Congrés. Reunint-se amb caràcter ordinari cada 6 mesos.

2090. Correspon al Comitè Comarcal:

2091. a. Adoptar resolucions sobre la política del Partit a la Comarca entre Congressos, aplicant les emanades dels òrgans superiors del Partit.

2092. b. Convocar el Congrés del PSPV-PSOE a nivell Comarcal.

2093. c. Examinar la gestió de la Comissió Executiva Comarcal. Exigir, si s'escau, la responsabilitat política de la Comissió Executiva Comarcal mitjançant la presentació d'una moció de censura, tal com es regula en el procediment a l'article 6 dels presents Estatuts.

2094. d. Proposar, d'acord amb la Comissió Executiva Nacional, la política d'aliances del Partit a nivell Comarcal o local, si s'escau, amb el que estableix l'article 50.2 dels Estatuts Federals.
2095. e. Fer seguiment de la tasca dels Ajuntaments.
2096. f. Garantir que els modes de gestió dels òrgans públics s'adeqüen als modes de gestió socialistes.
2097. g. Elaborar el seu propi reglament de funcionament.
2098. h. Cobrir les vacants que es produïsquen a la Comissió Executiva Comarcal. Quan la vacant de la Comissió Executiva Comarcal afecte la Secretaria General, el Comitè Comarcal haurà de convocar Congrés Comarcal Extraordinari per a l'elecció d'una nova Comissió Executiva Comarcal.
2099. i. Crear comissions de treball si ho considera oportú.
2100. **Article 25. Composició.**
2101. Són membres nats del Comitè Comarcal:
2102. 1. Els membres de la Comissió Executiva Comarcal.
2103. 2. Els/les Secretaris/es Generals de les Agrupacions Municipals i els Secretaris/es Generals de Districte. En el cas que aquests ja fossin membres del Comitè Comarcal, la seua Comissió Executiva decidirà qui el substitueix de forma permanent.
2104. 3. Un membre per cada 50 militants o fracció superior a 25.
2105. 4. Els Coordinadors de les Conferències Sectorials constituïdes a la Comarca.
2106. 5. Una delegació de JSPV composta pel seu Secretari/a General i cinc membres més
2107. 6. Amb veu, però sense vot, els alcaldes i alcaldesses o portaveus i els càrrecs institucionals de la comarca en les diputacions i en els parlaments autonòmics, central i europeu.
2108. Membres Elegits:
2109. Els membres elegits pel Congrés Comarcal seran 2/3 del número total del Comitè Comarcal, seran elegits mitjançant vot individual, directe i secret, dels/les delegats del Congrés en llistes tancades i bloquejades. Estan obligats a informar puntualment els òrgans de les seues respectives agrupacions.

2110. Podran assistir els/les representants dels col·lectius associats al PSPV- PSOE, de conformitat amb els compromisos anunciats en el document d'associació, amb veu però sense vot.
2111. Els membres elegits al Comitè Comarcal, podran ser revocats/des únicament per la mateixa instància que els va elegir.
2112. Les vacants que es produïsquen entre els membres del Comitè Comarcal seran cobertes de la següent manera, les vacants entre els elegits en el Congrés, es cobriran pel Comitè Comarcal a proposta de la CEC, les vacants entre els elegits per les Agrupacions, es cobriran per part de les respectives Agrupacions i les vacants entre els elegits pel vot de la militància, cobrirà segons el desplegament reglamentari corresponent
2113. **Article 26. Convocatòria i acords.**
2114. El Comitè Comarcal es reunirà ordinàriament, almenys, cada sis mesos, sent convocat per la Comissió Executiva Comarcal, almenys amb deu dies d'antelació. La convocatòria contindrà el lloc, dia i hora de la reunió, així com el seu ordre del dia.
2115. Almenys un 30% dels membres del Comitè Comarcal podrà demanar la inclusió de punts en l'ordre del dia provisional aprovat per la Comissió Executiva, sempre que es presenten per escrit amb una antelació mínima de tres dies a la data de celebració prevista.
2116. Amb caràcter extraordinari podrà ser convocat per la Comissió Executiva Comarcal, sempre que ho considere oportú o a petició de, almenys, un terç dels seus components. En aquest cas la Comissió Executiva Comarcal haurà de convocar el Comitè Comarcal en el termini dels 5 dies següents a la data de la sol·licitud amb l'Ordre del Dia proposat pels/les sol·licitants.
2117. El Comitè Comarcal quedarà vàlidament constituït en primera convocatòria quan concorran més de la meitat dels seus integrants i en segona convocatòria, amb els/les presents, mitja hora més tard.
2118. Les decisions del Comitè Comarcal s'adoptaran per majoria simple dels/les presents, llevat dels casos en què estatutàriament s'exigisca una majoria qualificada. En aquests casos, perquè la decisió sigua vàlida, haurà de concórrer a la reunió, almenys, els dos terços dels/les integrants del Comitè Comarcal.

2119. El Comitè Comarcal podrà constituir Comissions de Treball sobre diferents àrees o temes, les propostes dels quals seran elevades al Ple del Comitè per a la seua resolució definitiva.
2120. Després del Congrés Ordinari, els membres del Comitè Comarcal anterior, a excepció dels elegits pel propi Congrés que canvien automàticament, continuaran en funcions fins que vagen sent gradualment substituïts pels nous elegits en les assemblees corresponents, així com el terç que correspongués a l'elecció pel vot individual directe i secret dels/les militants del PSPV-PSOE.
2121. **SECCIÓ 3. LA COMISSIÓ EXECUTIVA COMARCAL**
2122. **Article 27. Naturalesa i funcions.**
2123. L'òrgan executiu de l'Agrupació Comarcal és la Comissió Executiva Comarcal. Realitza en l'àmbit de la Comarca la política definida pels òrgans superiors del seu àmbit territorial, adoptant resolucions conforme a les normes i directrius emanades d'aquelles.
2124. Correspon a la Comissió Executiva Comarcal:
2125. a. La Coordinació política del Partit en l'àmbit de la seua Comarca, així com el compliment de les comeses pròpies de cadascuna de les Secretaries Executives.
2126. b. La convocatòria del Comitè Comarcal i l'ordre del dia del mateix.
2127. c. La proposta i tramitació de la constitució de les Agrupacions de Comarca prèvia autorització de la Comissió Executiva Província.
2128. d. La coordinació de les tasques polítiques de les Agrupacions.
2129. e. El compliment dels acords adoptats pel Congrés Comarcal, el Comitè Comarcal i els òrgans superiors del Partit.
2130. f. La representació del Partit a nivell Comarcal.
2131. g. Crear les Conferències Sectorials Comarcals.
2132. h. Dirigir la política municipal a la Comarca, seguint les resolucions bàsiques i línies generals dels òrgans superiors del Partit (Província, Nacional i Federal).
2133. i. Realitzar les campanyes electorals en l'àmbit Comarcal d'acord amb les directrius i decisions dels òrgans superiors del Partit (Província, Nacional i Federal).

2134. j. Impulsar i coordinar els grups sectorials en el seu àmbit.
2135. k. El seguiment de la política desenvolupada als Ajuntaments de la comarca.
2136. l. L'elecció dels membres del Comitè Comarcal, representants al Comitè Provincial i al Comitè Nacional, mitjançant votació individual i secreta dels Delegats/des prèvia presentació de les candidatures a la Comissió Electoral, en llistes completes, tancades i bloquejades.
2137. **Article 28. Composició.**
2138. La composició de la Comissió Executiva Comarcal serà fixada pel Congrés Comarcal respectiu. El responsable Comarcal de JSPV serà membre nat de la Comissió Executiva Comarcal.
2139. La Comissió Executiva Comarcal serà elegida pel següent sistema:
2140. a. Elecció del Secretari/a General: es realitzarà a través del sistema de primàries, mitjançant vot individual, directe i secret dels i les militants del corresponent àmbit territorial, i que tinguen plens drets polítics, conforme al regulat en les normes reglamentàries de desenvolupament dels Estatuts Federals. Tots els processos de primàries, en tots els nivells de l'organització, hauran de regir-se per normes anàlogues, que afavorisquen la presentació i vetllen per la igualtat de mitjans i recursos, la imparcialitat de l'organització, la llibertat i la transparència durant el procés.
2141. b. Elecció de la Comissió Executiva Comarcal: proposada pel/la Secretari/a General electe/a, a la Comissió Electoral, mitjançant vot individual, directe i secret de tots els/les Delegats/des.
2142. **Article 29. Convocatòria i acords.**
2143. La Comissió es reunirà amb la freqüència que per si mateixa acorde. Quedarà vàlidament constituïda en primera convocatòria quan concorran més de la meitat dels seus integrants i en segona convocatòria, amb els/les presents, mitja hora més tard.
2144. Les decisions de la Comissió Executiva s'adopten per majoria simple de membres presents. Perquè les decisions adoptades siguin vàlides es requereix que tots/es els/les membres hajan estat notificats de la convocatòria de la reunió i el quòrum de majoria simple.

2145. La convocatòria de les reunions de la CEC correspondrà a la Secretaria d'Organització comarcal, establint el corresponent ordre del dia i data de celebració de la mateixa de comú acord amb la Secretaria General comarcal, amb una antelació mínima de cinc dies, llevat de motius d'urgència. Podran incloure's punts en l'ordre del dia quan ho demane la majoria absoluta dels seus membres i sempre que es presenten amb 48 hores d'antelació
2146. Els acords de l'Executiva Comarcal s'adoptaran per majoria simple dels/les presents, llevat dels casos en què estatutàriament s'exigisca una majoria qualificada.

2147. CAPÍTOL IV: L'ESTRUCTURA PROVINCIAL

2148. Article 30. Agrupacions Provincials.

2149. Les Agrupacions Provincials del PSPV-PSOE són les d'Alacant, Castelló i València.

2150. Article 31. Naturalesa i funcions.

2151. Les Agrupacions Provincials són la representació del Partit en el seu àmbit d'actuació. Estan formades per les Agrupacions Municipals, de Districte i Comarcals de la seua província.

2152. La missió de les Agrupacions Provincials és desenvolupar la política general del Partit en el seu àmbit provincial, així com dur a terme les iniciatives necessàries per fer front a les seues concretes situacions, d'acord amb les directrius generals dels òrgans superiors.

2153. Article 32. Òrgans de l'estructura Provincial

2154. Els òrgans de les Agrupacions provincials són:

2155. a. El Congrés Provincial

2156. b. El Comitè Provincial

2157. c. La Comissió Executiva Provincial

2158. **SECCIÓ 1. EL CONGRÉS PROVINCIAL**

2159. **Article 33. Naturalesa i funcions.**

2160. El Congrés Provincial és l'òrgan màxim del Partit en el seu àmbit, i en la seua preparació i desenvolupament es regirà per aquests Estatuts i el Reglament Federal de Congressos.

2161. El Congrés assumeix la problemàtica específica de la Província, adopta resolucions sobre ella, aplicant la política general del Partit i les directrius emanades dels seus òrgans superiors. Defineix els principis i fixa els programes del Partit, establint la línia política del mateix i assenyalant l'estratègia per a la província.

2162. El Congrés Provincial debat i jutja la gestió de la Comissió Executiva Provincial, del Comitè Provincial, així com dels contenciosos que li presente la mesa de credencials en última instància.

2163. El Congrés Provincial determina el nombre total de membres del Comitè Provincial de conformitat amb els presents Estatuts.

2164. **Article 34. Composició.**

2165. El Congrés Provincial es constituirà amb els Delegats/des elegits en les Agrupacions Municipals o de Districte, aplicant el sistema establert en l'Article 5 d'aquests Estatuts. Així mateix, assistirà una delegació de les JSPV, amb veu i vot.

2166. El Congrés Provincial Ordinari estarà conformat per:

2167. Les Delegacions elegides pel procediment establert a l'article 5.2 d'aquests Estatuts

2168. Una representació de les col·lectivitats associades al PSPV-PSOE, amb un nombre de Delegats/des que serà determinat pel Comitè Provincial, amb veu però sense vot.

2169. Una delegació de les JSPV amb veu i vot.

2170. El Congrés Provincial Extraordinari tindrà la mateixa composició, encara que el seu nombre podrà variar segons ho determini el Comitè Provincial convocant.

2171. Els membres de la Comissió Executiva Provincial no podran assistir com a Delegats/des, tindran veu però sense vot.

2172. Article 35. Convocatòria i acords.

2173. El Congrés Provincial es reuneix amb caràcter ordinari entre el tercer i quart any, i sempre després del Congrés del PSPV-PSOE.

2174. El Congrés Provincial Ordinari serà convocat pel Comitè Provincial, que determinarà l'Ordre del Dia, lloc i dates de la reunió amb, almenys, un mes d'antelació. Així mateix, determinarà el nombre de Delegats/des que assistirà al Congrés, a proposta de la Comissió Executiva Provincial.

2175. Quan les circumstàncies especials ho aconsellen o quan procedisca tractar sobre un tema específic, podrà convocar-se Congrés Provincial Extraordinari pel Comitè Provincial o la Comissió Executiva i, preceptivament, quan ho sol·liciten la meitat més un dels/les afiliats/des. El Congrés Provincial Extraordinari només pot adoptar resolucions sobre les matèries previstes en l'Ordre del Dia de la seua convocatòria.

2176. L'elecció de la Mesa, les Resolucions, Dictàmens i Acords, es decidiran mitjançant vot individual i públic dels/les Delegats/des.

2177. La votació de la Gestió de la Comissió Executiva Provincial i el Comitè Provincial es realitzarà mitjançant vot individual i públic dels/les delegats/des.

2178. El Secretari/a General s'escollirà per vot individual, directe i secret de tota la militància.

2179. SECCIÓ 2. EL COMITÈ PROVINCIAL

2180. Article 36. Naturalesa i funcions.

2181. El Comitè Provincial és el màxim òrgan de direcció del Partit a la Província entre Congrés i Congrés.

2182. Correspon al Comitè Provincial:

2183. a. Adoptar resolucions sobre la política del Partit a la Província, entre Congressos, aplicant les emanades en els òrgans superiors del Partit.

2184. b. Convocar el Congrés del PSPV-PSOE a nivell provincial

2185. c. Examinar la gestió de la Comissió Executiva Provincial. Exigir, si s'escau, la responsabilitat política de la Comissió Executiva Provincial, mitjançant la presentació d'una moció de censura tal com es regula en el procediment a l'article 6 dels presents Estatuts.

2186. d. Determinar, d'acord amb la Comissió Executiva Nacional, la política d'aliances del Partit a nivell, provincial o local, si s'escau, amb el que estableix l'article 50.2 dels Estatuts Federals.
2187. e. Fer seguiment de la tasca de la Diputació Provincial i Ajuntaments.
2188. f. Garantir que els modes de gestió dels òrgans públics s'adeqüen als modes de gestió socialistes.
2189. g. Elaborar el seu propi reglament de funcionament.
2190. h. Cobrir les vacants que es produisquen en la Comissió Executiva Provincial. Quan les vacants de la Comissió Executiva Provincial afecten la Secretaria General, el Comitè Provincial haurà de convocar Congrés Provincial Extraordinari per a l'elecció d'una nova Comissió Executiva Provincial.
2191. i. Aprovar els pressupostos del Partit, així com la seua liquidació a proposta de l'Executiva.
2192. j. Crear comissions de treball si ho considera oportú.
2193. k. Designar el/la candidat/a a President de la Diputació Provincial, d'acord amb el que preveu la designació de candidats/es i el seu desenvolupament en compliment dels Estatuts.
2194. l. Convocar les consultes a la militància sobre aquells assumptes d'especial transcendència que es determinen reglamentàriament. La celebració d'aquestes consultes haurà de ser prèviament autoritzada per la Comissió Executiva Nacional. En tot cas, serà obligatòria la consulta a la militància sobre els acords de Govern en els quals siga part el PSPV-PSOE o sobre el sentit del vot en sessions d'investidura que suposen facilitar el govern a un altre partit polític.
2195. m. El Comitè Provincial podrà constituir Comissions de Treball sobre diferents àrees o temes, les propostes dels quals seran elevades al Ple del Comitè per a la seua resolució definitiva.
2196. **Article 37. Composició.**
2197. El Comitè Provincial està format per:
2198. a) Membres Nats:
2199. a. Els/les membres de la Comissió Executiva Provincial
2200. b. Els/les Secretaris Generals de les Agrupacions Municipals i els/les Secretaris Generals de Districte que tinguen 20 o més afiliats. En el cas que aquests ja foren membres del Comitè Provincial, la seua Comissió Executiva decidirà qui el substitueix de forma permanent.

2201. c. El/la President/a o el/a Portaveu, en el seu cas, de la Diputació Provincial.
2202. d. Els/les Secretaris/es comarcals
2203. e. Una delegació de JSPV composta pel seu Secretari/a General i cinc membres més amb veu i vot
2204. f. Els/les diputats/des autonòmics de la província, amb veu però sense vot.
2205. g. Els/les Diputats/des i Senadors/es electes/es a la Província, amb veu però sense vot.
2206. b) Membres Elegits:
2207. h. Els/les membres elegits/des pel Congrés Provincial, en nombre decidit pel mateix, que serà dos terços del nombre total dels seus membres, seran elegits/des mitjançant vot individual, directe i secret, dels/les delegats/des del Congrés en llistes tancades i bloquejades.
2208. i. L'últim terç dels membres del Comitè Provincial serà elegit pel vot individual directe i secret dels/les militants del PSPV-PSOE del seu àmbit corresponent. Els/les membres del Comitè Provincial referits en els apartats anteriors, s'elegiran de conformitat amb el desenvolupament reglamentari dels Estatuts Federals.
2209. c) Podran assistir els/les representants dels col·lectius associats al PSPV-PSOE, de conformitat amb els compromisos anunciats en el document d'associació amb veu, però sense vot. Els/les representants de les conferències sectorials provincials.
2210. Els membres elegits al Comitè Provincial podran ser revocats/des únicament per les mateixes instàncies que els van elegir.
2211. Els membres del Comitè Provincial estan obligats a informar puntualment els òrgans de les seues respectives agrupacions
2212. Les vacants que es produisquen entre els membres del Comitè Provincial seran cobertes de la siga, les vacants entre els elegits en el Congrés, es cobriran pel Comitè Provincial a proposta de la CEP, les vacants entre els elegits per les Agrupacions, es cobriran per part de les respectives Agrupacions i les vacants entre els elegits pel vot de la militància, es cobrirà segons el desenvolupament reglamentari corresponent.

2213. Després del Congrés Ordinari, els membres del Comitè Provincial anterior, a excepció dels elegits pel propi Congrés que canvien automàticament, continuaran en funcions fins que vagen sent gradualment substituïts pels nous elegits en les assemblees corresponents, així com el terç que correspongués a l'elecció pel vot individual directe i secret dels/les militants.

2214. **Article 38. Convocatòria i acords.**

2215. El Comitè Provincial es reunirà ordinàriament, almenys, cada sis mesos, sent convocat per la Comissió Executiva Provincial almenys amb deu dies d'antelació, fent constar lloc dia i hora de la convocatòria, així com ordre del dia del mateix.

2216. Almenys un 30% dels membres del Comitè Provincial, podrà demanar la inclusió de punts en l'ordre del dia provisional aprovat per la Comissió Executiva, sempre que es presenten per escrit amb una antelació mínima de tres dies.

2217. Amb caràcter extraordinari podrà ser convocat per la Comissió Executiva Provincial, sempre que ho considere oportú o a petició de, almenys, un terç dels seus components. En aquest cas la Comissió Executiva Provincial haurà de convocar el Comitè Provincial en el termini dels 5 dies siga a la data de la sol·licitud amb l'Ordre del Dia proposat pels/les sol·licitants.

2218. El Comitè Provincial quedarà vàlidament constituït en primera convocatòria quan concorran més de la meitat dels seus integrants i en segona convocatòria, amb els/les presents, mitja hora més tard.

2219. Les decisions del Comitè Provincial s'adoptaran per majoria simple dels/les presents, llevat dels casos en què estatutàriament s'exigisca una majoria qualificada. En aquests casos, perquè la decisió siga vàlida, haurà de concórrer a la reunió, almenys, els dos terços dels/les integrants del Comitè Provincial.

2220. **SECCIÓ 3. LA COMISSIÓ EXECUTIVA PROVINCIAL**

2221. **Article 39. Naturalesa i funcions.**

2222. L'òrgan executiu de l'Agrupació Provincial és la Comissió Executiva Provincial, que realitza en l'àmbit de la Província la política definida pels òrgans superiors competents, i pel Congrés Provincial i el Comitè Provincial, adoptant resolucions conforme a les normes i directrius emanades d'aquelles.

2223. Correspon a la Comissió Executiva Provincial:
2224. a. L'organització i vida interna del Partit en l'àmbit de la seua Província, així com el compliment de les comeses pròpies de cadascuna de les Secretaries Executives.
2225. b. La convocatòria del Comitè Provincial i establir l'ordre del dia del mateix.
2226. c. La tramitació i aprovació de la constitució de les Agrupacions de la Província.
2227. d. La coordinació de les tasques polítiques i orgàniques de les Agrupacions.
2228. e. L'execució i responsabilitat del compliment dels acords adoptats pel Congrés provincial, el Comitè Provincial i els òrgans superiors del Partit.
2229. f. La representació del Partit a nivell provincial.
2230. g. Crear les Conferències Sectorials Provincials.
2231. h. Dirigir la política municipal a la Província, seguint les resolucions bàsiques i línies generals dels òrgans superiors del Partit (Nacional i Federal).
2232. i. Realitzar les campanyes electorals en l'àmbit provincial d'acord amb les directrius i decisions dels òrgans superiors del Partit (Nacional i Federal).
2233. j. Impulsar i coordinar els grups sectorials en el seu àmbit.
2234. k. Elaborar el Projecte de Pressupostos del Partit, tant ordinari com els extraordinaris en les campanyes electorals, per a la seua remissió al Comitè Provincial.
2235. l. El seguiment de la política desenvolupada en les Diputacions Provincials.
2236. m. Proposar el nomenament de l'Administrador Provincial.
2237. **Article 40. Composició.**
2238. La composició de la Comissió Executiva Provincial serà fixada pel Congrés Provincial respectiu. El responsable provincial de JSPV serà membre nat de la Comissió Executiva Provincial.
2239. La Comissió Executiva Provincial serà elegida pel següent sistema:
2240. a) Elecció del/a Secretari/a General: es realitzarà a través del sistema de primàries, mitjançant vot individual, directe i secret dels i les militants del corresponent àmbit territorial, i que tinguen plens drets polítics, conforme al regulat en les normes reglamentàries de desenvolupament dels Estatuts Federals.
2241. b) Elecció de la Comissió Executiva Provincial: serà proposada pel/la Secretari/a General electe/a a la Comissió Electoral i sotmesa al vot individual, directe i secret de tots els/les Delegats/des amb dret a vot en el seu respectiu Congrés.

2242. Article 41. Convocatòria i acords.

2243. La Comissió es reunirà amb la freqüència que per si mateixa acorde. Quedarà vàlidament constituïda en primera convocatòria quan concorran més de la meitat dels seus integrants i en segona convocatòria, amb els/les presents, mitja hora més tard.
2244. Les decisions de la Comissió Executiva s'adopten per majoria simple de membres presents. Perquè les decisions adoptades siguin vàlides es requereix que tots/es els/les membres hagen estat notificats de la convocatòria de la reunió i el quòrum de majoria simple.
2245. La convocatòria de les reunions de la CEP correspondrà a la Secretaria d'Organització provincial, establint el corresponent ordre del dia i data de celebració de la mateixa de comú acord amb la Secretaria General provincial, amb una antelació mínima de cinc dies, llevat de motius d'urgència. Podran incloure's punts en l'ordre del dia quan ho demane la majoria absoluta dels seus membres i sempre que es presenten amb 48 hores d'antelació
2246. Els acords de la Comissió Executiva Provincial s'adoptaran per majoria simple dels/les presents, llevat dels casos en què estatutàriament s'exigisca una majoria qualificada.

2247. CAPÍTOL V: CONFERÈNCIES VIRTUALS SECTORIALS.

2248. Article 42. Les Conferències Sectorials

2249. 1. Les Conferències Sectorials són espais de participació política oberta i directa del Partit Socialista Obrer Espanyol com una forma de participació complementària a les estructures territorials del Partit ja existents. S'agruparan per matèries o temes i comptaran amb un espai de treball virtual permetent als seus membres interactuar i participar en debats, activitats o l'impuls d'iniciativa i l'elaboració de propostes a traslladar als òrgans del Partit.
2250. 2. Participació:
2251. a. Hi podran participar, a més dels/les afiliats/des del Partit, entitats socials i representants de la societat civil.
2252. b. Per a la participació en les Conferències Sectorials s'establiran sistemes de registre electrònic.

2253. 3. Creació i estructura:
2254. a. Les Secretaries de la Comissió Executiva Nacional proposaran a la Comissió Executiva Nacional, per a la seua aprovació, la creació Conferències Sectorials.
2255. b. Un cop constituïda, es conformarà un Comitè Coordinador Sectorial format per:
2256. i. La Secretaria corresponent.
2257. ii. El/la Coordinador/a de la Conferència, designat per la Comissió Executiva Nacional.
2258. iii. Representants dels àmbits territorials del partit.
2259. 4. Funcionament:
2260. La designació, el funcionament i la forma d'adopció d'acords del Comitè Coordinador Sectorial serà establert en el Reglament Federal de Desenvolupament.

TÍTOL V. ÒRGANS NACIONALS DEL PSPV-PSOE

2261. TÍTOL V. ÒRGANS NACIONALS DEL PSPV-PSOE

2262. Els òrgans Nacionals del Partit són:
2263. El Congrés Nacional del PSPV-PSOE
2264. El Comitè Nacional
2265. La Comissió Executiva Nacional.
2266. La Comissió Nacional d'Ètica.
2267. El Consell d'Alcaldes i Alcaldesses
2268. El Consell Territorial

2269. CAPÍTOL I. CONGRÉS NACIONAL

2270. Article 43. Definició i competències

2271. 1. El Congrés Nacional és l'òrgan sobirà del PSPV-PSOE. Té com a principals funcions les següents:
2272. a) Defineix els principis i fixa els programes del Partit, estableix la línia política del mateix i assenyala la seua estratègia per a l'àmbit de la Comunitat Valenciana.

2273. b) Debat i jutja la gestió de la Comissió Executiva Nacional, del Comitè Nacional, la Comissió Nacional d'Ètica i de la delegació electa del PSPV-PSOE al Comitè Federal.
2274. c) Elegeix la Comissió Executiva Nacional, la Comissió Nacional d'Ètica, la delegació al Comitè Federal i als membres del Comitè Nacional. L'elecció dels membres del Comitè Nacional i Comitè Federal es realitzarà d'acord amb el que estableix l'article 5 d'aquests Estatuts.
2275. d) Debat i aprova les modificacions dels presents Estatuts del PSPV-PSOE.
2276. 2. El Congrés Nacional està integrat per:
2277. a) Les delegacions elegides a les Agrupacions Municipals o de Districte o, si s'escau, pels Congressos de Restes Comarcals. El nombre de delegats/des es fixarà segons el cens tancat de referència conforme a la data de convocatòria del Congrés pel Comitè Nacional. Una vegada convocat el Congrés pel Comitè Nacional, els/les militants que es donen d'alta al Partit no tindran dret a ser ni elector/es ni elegibles en el procés d'elecció dels/les delegats/des al Congrés.
2278. b) Una delegació de Joves Socialistes del País Valencià, amb veu i vot que serà elegida en el respectiu Congrés de l'Organització.
2279. 3. El nombre de delegats/des serà establert pel Comitè Nacional, oscil·lant entre 300 i 600.
2280. 4. Assistirà una representació amb veu, però sense vot, de les col·lectivitats que estigueren associades al PSPV-PSOE, amb un nombre de delegats i delegades que serà determinat pel Comitè Nacional en funció del nombre de persones que integren aquestes col·lectivitats, tot això sense perjudici dels possibles drets a participar amb vot de les col·lectivitats amb les quals així s'haja acordat en el document d'associació.
2281. 5. El Congrés es reuneix ordinàriament entre el tercer i quart any des de la celebració del Congrés Ordinari anterior, preferentment després de les eleccions autonòmiques de la Comunitat Valenciana
2282. **Article 44. Funcionament del Congrés Nacional**
2283. 1. L'elecció de la Mesa, i la votació de les Resolucions, Dictàmens i Acords, així com de la Gestió de la Comissió Executiva Nacional, Comitè Nacional es realitzarà mitjançant vot individual i públic dels/les Delegats/des.

2284. 2. La Comissió Executiva Nacional serà elegida pel següent sistema:
2285. a) Elecció del/la Secretari/a General, mitjançant vot individual, directe i secret de tots/es els/les afiliats/des. De conformitat amb els requisits que s'establisquen a aquest efecte
2286. b) Elecció de la Comissió Executiva Nacional proposada pel/la Secretari/a General electe, a la Comissió Electoral, mitjançant vot individual, directe i secret de tots els/les Delegats/des
2287. 3. Tots els delegats i delegades tenen veu i vot en el debat de les ponències. Qualsevol esmena que no haja estat recollida en la ponència, però que compte almenys amb el 30% dels vots emesos en la seua respectiva comissió, podrà ser defensada en les sessions plenàries.
2288. **Article 45. Convocatòria i calendari.**
2289. 1. El Congrés Nacional del Partit serà convocat pel Comitè Nacional, qui determinarà les dates i lloc de reunió almenys amb 45 dies d'antelació. Es trametrà una proposta d'Ordre del Dia Provisional i una Ponència-Marc elaborada pel Comitè Nacional juntament amb les Memòries de Gestió del Comitè Nacional, Comissió Executiva Nacional i Comissió Nacional d'Ètica a totes les Agrupacions.
2290. 2. Les Agrupacions Municipals o de Districte o en el seu cas els Congressos de Restes Comarcals disposaran d'un màxim de 30 dies per formular suggeriments a l'Ordre del Dia, presentar proposicions, esmenes parcials o ponències alternatives sobre matèria de qualsevol naturalesa, tant si figuren incloses en la Ponència-Marc com si no, sempre que obtinguen un mínim del 30% de suport en el respectiu Congrés.
2291. 3. Deu dies abans de la data fixada per a la celebració del Congrés, el Comitè Nacional, a través de la Comissió Executiva, enviarà a totes les Agrupacions Municipals i delegats/des elegits/des per al Congrés Nacional, una Memòria amb totes les esmenes i proposicions rebudes.
2292. 4. Tant les Resolucions del Congrés Nacional com el resultat de les Conferències o Congressos sobre política sectorial s'editen per la direcció nacional del Partit, que es responsabilitzarà del seu enviament a totes les Agrupacions i Conferències Sectorials.

2293. **Article 46. Congrés Nacional Extraordinari.**

2294. 1. Quan circumstàncies especials aconsellen la convocatòria d'un Congrés Nacional extraordinari o quan procedisca per tractar sobre algun tema específic, no caldrà atendre els terminis establerts a l'article anterior.

2295. 2. El Congrés Nacional extraordinari podrà ser convocat pel Comitè Nacional o la Comissió Executiva Nacional i, preceptivament, quan ho demane la meitat més un dels militants a la Comissió Executiva Nacional. L'òrgan convocant determinarà la data i lloc de la seua reunió, així com els punts de l'Ordre del Dia.

2296. 3. El Congrés Nacional extraordinari només pot adoptar resolucions sobre les matèries previstes en l'Ordre del Dia per al qual va ser convocat.

2297. 4. El Congrés Extraordinari tindrà la mateixa composició que l'Ordinari, encara que el seu número podrà variar segons ho determine el Comitè Nacional convocant.

2298. CAPÍTOL II. EL COMITÈ NACIONAL

2299. **Article 47. Composició del Comitè Nacional**

2300. 1. El Comitè Nacional és el màxim òrgan del Partit entre Congressos.

2301. 2. El Comitè Nacional està constituït per:

2302. a) Membres nats:

2303. i. Comissió Executiva Nacional

2304. ii. Els/les Secretaris/es Generals Provincials i Comarcals

2305. iii. La representació de les JSPV, composta pel seu Secretari/a General i un 5 % calculat sobre el nombre de delegats al comitè nacional elegits en el Congrés Nacional

2306. iv. El o la Portaveu del Grup Parlamentari Socialista de les Corts Valencianes

2307. v. El/a President/a, o en el seu defecte, el/la portaveu del PSPV-PSOE en la FVMP, sempre que ostente la condició de militant

2308. vi. Els/Les Exsecretaris/àries Generals del PSPV-PSOE

2309. vii. El coordinador o coordinadora dels/les Diputats/des i Senadors/es elegits/des a la Comunitat Valenciana

2310. viii. El President o Presidenta del Consell d'Alcaldes i Alcaldesses.

2311. b) Membres a elegir:
2312. i. 2/3 al Congrés Nacional, mitjançant vot dels delegats/des presents al Congrés Nacional de conformitat amb l'article 5 dels presents Estatuts.
2313. ii. 1/3 a determinar en els Congressos Provincials i Comarcals mitjançant el vot dels delegats/des presents en el Congrés corresponent i siga el repartiment fixat per la Comiss  Executiva Nacional en funció del cens. El nombre total d'aquests membres serà elegit el 50% pel Congressos Provincial i l'altre 50% pel Congrés comarcal.
2314. 3. Aquesta escala de representació romandrà invariable fins al següent congrés Nacional. Els càrrecs de membre del Comitè Nacional seran revocables en tot moment per la instància que el va elegir. Els membres del Comitè Nacional estan obligats a informar puntualment, d'acord amb el que determinen els Estatuts de l'Organització que representa, els òrgans de direcció política de l'esmentada Organització. De la mateixa manera podran ser cridats/des a informar davant el Congrés o Assemblea Municipal pel Comitè corresponent. Els/les membres del Comitè Nacional es mantindran en funcions fins a la seua substitució pels/les nous/es membres/es elegits/des en els seus respectius Congressos.
2315. 4. Podran assistir els i les representants dels col·lectius o entitats associades al PSOE, de conformitat amb els compromisos enunciats en el document d'associació.
2316. 5. Els/les representants del PSPV-PSOE en el Comitè Federal i en l'Executiva Federal tindran veu, però sense vot.
2317. **Article 48. Competències del Comitè Nacional.**
2318.  s competència del Comitè Nacional:
2319. a. Dins de les Resolucions del Congrés Nacional, definir la política del PSPV-PSOE entre Congressos.
2320. b. Examinar la gestió de la Comiss  Executiva Nacional.
2321. c. Exigir, si s'escau, la responsabilitat política de la Comiss  Executiva Nacional mitjançant la presentació d'una moció de censura, tal com es regula en el procediment a l'article 6 dels presents Estatuts.
2322. d. Elaborar i aprovar el programa electoral d'àmbit autonòmic.
2323. e. Fer el seguiment de la política parlamentària del Partit en les Corts Valencianes, tasca del Consell i del desenvolupament legislatiu.

- 2324. f. Garantir que els modes de gestió dels i les càrrecs públics s'adeqüin als modes de gestió socialista.
- 2325. g. Establir les línies fonamentals de la política electoral del Partit d'acord amb les Resolucions dels seus Congressos.
- 2326. h. Aprovar les propostes de candidats i candidates i les llistes electorals que li siguen presentades d'acord amb el que estableix el procediment general per a elaboració de llistes, previ dictamen de la Comissió Nacional de Llistes que serà elegida pel Comitè Nacional en la seua primera reunió després del Congrés i que tindrà caràcter permanent, per a tots els processos electorals, fins al pròxim Congrés.
- 2327. i. Determinar la política d'aliances del Partit a nivell autonòmic, provincial o local, si s'escau, amb el que estableix l'article 50 dels Estatuts Federals, i dirimir les discrepàncies existents entre les Agrupacions Comarcals i/o Provincials i la CEN en aquesta matèria.
- 2328. j. Ratificar els Estatuts de les Agrupacions Comarcals, i en el seu cas, Municipals o de Districte, o associades que seran retornats a elles per a la seua modificació quan contravinguen l'estipulat en els presents Estatuts o en el Reglament Federal de Desenvolupament dels Estatuts Federals.
- 2329. k. Aprovar, si s'escau, les conclusions de les jornades o seminaris que es convoquen per desenvolupar la línia política del Partit. Les conclusions aprovades tindran caràcter vinculant.
- 2330. l. Rebre l'informe dels/les representants del Partit en el Comitè Federal.
- 2331. m. Elaborar el seu propi Reglament de funcionament.
- 2332. n. Cobrir les vacants que es produisquen en la Comissió Executiva Nacional, Comitè Federal i Comissió Nacional d'Ètica. Quan les vacants en la Comissió Executiva Nacional afecten la Secretaria General, el Comitè Nacional haurà de convocar Congrés Extraordinari per a l'elecció d'una nova Comissió Executiva Nacional.
- 2333. o. Aprovar els pressupostos del PSPV-PSOE. Dins del primer trimestre de cada any s'aprovarà el pressupost provisional per a l'any en curs i se sotmetrà a aprovació definitiva el pressupost real de l'any anterior.
- 2334. p. Proclamar el/la candidat/a a la Presidència de la Generalitat, d'acord amb la normativa reguladora dels càrrecs públics.
- 2335. q. Rebre i examinar els informes elaborats per la Comissió Nacional d'Ètica.
- 2336. r. Convocar el Congrés Nacional.
- 2337. s. Promoure i convocar Conferències sobre qüestions de política general o sectorial.

2338. t. Constituir les diverses Comissions de Treball en el seu si que cregua convenient.
2339. u. Aprovar, a proposta de la Comissió Executiva Nacional, les normes de caràcter reglamentari previstes en els presents Estatuts i totes les que siguen necessàries per a la seua aplicació i desenvolupament.
2340. v. Decidir sobre les sol·licituds d'excepció al règim d'incompatibilitats.
2341. **Article 49. Funcionament del Comitè Nacional.**
2342. 1. El Comitè Nacional es reuneix almenys dues vegades a l'any, sent convocat per la Comissió Executiva Nacional. En l'últim Comitè Nacional de cada any, la Comissió Executiva Nacional retrà comptes de la gestió realitzada al llarg del mateix. Quedarà vàlidament constituït quan estiguen presents la meitat més un dels seus membres.
2343. 2. El Comitè Nacional pot ser convocat amb caràcter extraordinari quan ho jutge convenient la Comissió Executiva o ho demanen, almenys, un terç dels seus components. Les sessions ordinàries hauran de ser convocades amb, almenys, deu dies naturals d'antelació, fent constar lloc, dia i hora de la convocatòria, així com l'ordre del dia del mateix. Les sessions extraordinàries seran convocades amb la urgència que requerisca el cas, i els acords seran vàlids sempre que hagen estat notificats amb la convocatòria, per escrit, tots els seus membres i es done el quòrum mínim de dos terços dels seus components.
2344. 3. Les vacants que es produïsquen entre els membres del Comitè Nacional seran cobertes de la següent manera, les vacants entre els elegits en els Congressos provincials i comarcals es cobriran pels respectius Comitès aniran pel Comitè Nacional a proposta de la CEN, les vacants entre els elegits per les Agrupacions, es cobriran per part de les respectives Agrupacions i les vacants entre els elegits pel vot de la militància es cobriran segons el desplegament reglamentari corresponent.
2345. 4. Després del Congrés Ordinari, els membres del Comitè Nacional anterior, a excepció dels elegits pel mateix Congrés que canvien automàticament, continuaran en funcions fins que vagen sent gradualment substituïts pels nous elegits en els congressos Provincials i Comarcals.
2346. 5. Almenys un 30% dels membres del Comitè Nacional, podrà sol·licitar la inclusió de punts en l'ordre del dia provisional aprovat per la Comissió Executiva, sempre que es presenten per escrit amb una antelació mínima de tres dies a la data de celebració prevista.

2347. 6. El Comitè Nacional quedarà vàlidament constituït, tant en les Sessions Ordinàries com en les Extraordinàries, sempre que s'haja enviat comunicació de la convocatòria a tots els seus membres i concorran en 1a convocatòria més de la meitat dels seus integrants i en la 2a mitja hora després, amb els/les presents. La Comissió Executiva arbitrarà les mesures adequades per al correcte registre de l'Acta de Sessions, que haurà de ser signada pel/la President/a de la Mesa i el/la Secretari/a d'Actes.
2348. 7. El Comitè Nacional podrà crear les Comissions de Treball que considere oportunes.

2349. **CAPÍTOL III. LA COMISSIÓ EXECUTIVA NACIONAL.**

2350. **Article 50. Definició.**

2351. La Comissió Executiva Nacional realitza en l'àmbit del País Valencià les polítiques definides pels òrgans de direcció del Partit, el Congrés Nacional i el Comitè Nacional, adoptant per a això quantes resolucions considere necessàries, sempre d'acord amb les normes i directrius emanades d'aquells.

2352. La Comissió Executiva Nacional és elegida directament per majoria simple de vots representats al Congrés, a proposta del Secretari/ària General electe.

2353. **Article 51. Competències de la Comissió Executiva Nacional.**

2354. La CEN és l'òrgan encarregat d'aplicar i dirigir la política del Partit. Més específicament, són competències de la CEN:

2355. a. L'organització de la vida interna del Partit.

2356. b. Les relacions amb altres grups polítics i socials valencians.

2357. c. Quantes qüestions es deriven de la gestió i administració ordinària del Partit, així com el seguiment de l'afiliació al Partit.

2358. d. La realització de totes les activitats que siga necessari en tots els aspectes per al compliment de les finalitats del Partit a nivell autonòmic.

2359. e. El seguiment polític de la tasca del Consell i del desenvolupament legislatiu.

2360. f. El seguiment de l'actuació dels qui siguen representants del Partit en els poders públics, interpretant i valorant si la seua actuació s'ajusta al compliment dels objectius fixats.

- 2361. g. La resolució dels conflictes que sorgeixin en el si del Partit, en els termes reglamentàriament establerts. Cabrà recurs davant la Comissió Nacional d'Ètica.
- 2362. h. Proposar al/la Portaveu Síndic de Les Corts Valencianes.
- 2363. i. El disseny dels mètodes que asseguren la coordinació dels diversos projectes polítics del Partit en tots els àmbits, analitzant i definint prèviament les prioritats polítiques.
- 2364. j. El suport al desenvolupament de l'acció política dels socialistes en les institucions i la col·laboració de la seua explicació a l'opinió pública.
- 2365. k. Aprovar el projecte de pressupostos del Partit, tant ordinari com extraordinari per a les campanyes electorals d'àmbit autonòmic, per a la seua aprovació en el Comitè Nacional.
- 2366. l. Designar el President/a del Consell d'Alcaldes i Alcaldesses
- 2367. m. Proposar un candidat o candidata a les eleccions primàries per designar el candidat o candidata a la Presidència de la Generalitat.
- 2368. n. Proposar als companys i companyes que formaran part de la direcció del Grup Parlamentari.
- 2369. o. Designar els companys i companyes que formaran part de la Mesa de les Corts Valencianes.
- 2370. p. Convocar les conferències sectorials que crega convenient i coordinar a través de les diverses secretaries l'activitat sectorial del Partit.
- 2371. q. Recaptar dels òrgans territorials del Partit la informació econòmica, comptable i financera que considere necessària, així com intervenir els seus comptes si les circumstàncies ho requereixen.
- 2372. r. Proposar la presidència o la portaveu en la Federació Valenciana de Municipis i Províncies.
- 2373. s. L'aprovació de tots els documents polítics.
- 2374. t. Convocatòria del congrés extraordinari si procedira.
- 2375. u. La convocatòria del Comitè Nacional i proposta d'ordre del dia.
- 2376. v. L'aprovació de propostes al Comitè Nacional.
- 2377. w. Proposar al Comitè Nacional el cobriment de vacants a la CEN.
- 2378. x. Nomenament del Gerent del PSPV-PSOE, a proposta de la Secretaria d'Organització de la CEN.

2379. y. Nomenament del Director/a de Comunicació i Coordinador/a d'Organització de la CEN, a proposta de la seua Secretaria d'Organització.
2380. z. Proposar al Comitè Nacional el candidat/a a President/a de la Generalitat.
2381. aa. Aprovar el Pressupost Anual del Grup Parlamentari en les Corts Valencianes.
2382. bb. Proposar les aportacions dels càrrecs públics i orgànics del Partit que perceben qualsevol tipus d'ingressos per raó del seu càrrec.
2383. cc. Convocar les consultes a la militància sobre aquells assumptes d'especial transcendència que es determinen reglamentàriament. En tot cas, serà obligatòria la consulta a la militància sobre els acords de Govern en els quals siga part el PSPV-PSOE o sobre el sentit del vot en sessions d'investidura que suposen facilitar el govern a un altre partit polític.
2384. dd. Totes les funcions que li siguen atorgades pels Estatuts i la normativa reglamentària que els desenvolupen.
2385. ee. Aprovar el seu propi reglament de funcionament intern.
2386. **Article 52. Funcionament de la Comissió Executiva Nacional.**
2387. 1. La responsabilitat de la Comissió Executiva Nacional és col·legiada, la qual cosa no eximeix els seus membres de la responsabilitat en l'exercici de les seues funcions.
2388. 2. La Comissió Executiva Nacional podrà aprovar el seu reglament intern de funcionament.
2389. 3. La CEN es reuneix amb la freqüència que per si mateixa acorde. Les decisions de la Comissió Executiva s'adopten per majoria simple de membres presents. Perquè les decisions adoptades siguen vàlides es requereix que tots/es els/les membres hagen estat notificats de la convocatòria de la reunió i el quòrum de majoria simple.
2390. 4. La convocatòria de les reunions de la CEN correspondrà a la Secretaria d'Organització, establint el corresponent ordre del dia i data de celebració de la mateixa de comú acord amb la Secretaria General, amb una antelació mínima de cinc dies, llevat de motius d'urgència. Podran incloure's punts en l'ordre del dia quan ho demane la majoria absoluta dels seus membres i sempre que es presenten amb 48 hores d'antelació
2391. 5. La CEN podrà constituir dins del seu si comissions per a assumptes específics en els quals delegue facultat de decisions sobre els mateixos. A aquest efecte establirà les normes reglamentàries que estime convenientes.

2392. 6. Les deliberacions de la Comissió Executiva Nacional són reservades. Es faran constar a l'acta de cada reunió els vots particulars que hi hagués sobre les decisions adoptades, que s'arxivaran al llibre d'actes, que custodiarà la Secretaria d'Organització.
2393. 7. Contra els actes de la CEN que els afiliats/des consideren que conculquen els seus drets estatutaris aquests podran acudir en empara davant la Comissió Nacional d'Ètica del PSPV-PSOE.
2394. **Article 53. Composició de la Comissió Executiva Nacional.**
2395. 1. La Comissió Executiva Nacional és elegida directament per majoria simple de vots representats al Congrés corresponent.
2396. 2. Els/les Secretaris/es Generals Provincials, el/la Portaveu en Les Corts Valencianes, el/la Secretari General de JSPV, el/la portaveu en la FVMP, el/la President/a del Consell d'Alcaldes i Alcaldesses i els membres de la Comissió Executiva Federal seran membres nats de la Comissió Executiva Nacional, amb veu però sense vot.
2397. 3. La CEN podrà funcionar en Ple o Permanent, en funció del que assenyalé el seu Reglament Intern.
2398. 4. A cada component de la CEN se li podrà assignar els treballs d'una Secretaria específica, havent de desenvolupar una dedicació preferent a les tasques d'aquesta. També podrà constituir-se en comissions per a assumptes específics i podrà establir-se la delegació d'una o diverses de les seues competències en un/a o diversos/es dels seus membres.
2399. 5. Les vacants de la Comissió Executiva Nacional seran cobertes per aquesta a proposta de la Secretaria General i ratificades en el següent Comitè Nacional.
2400. **Article 54. Funcions específiques de la Comissió Executiva Nacional.**
2401. 1. El President o la Presidenta ostenta la representació oficial del Partit. Presideix i modera les reunions de la CEN i quants actes oficials organitze.
2402. 2. El/la Secretari/a General coordina la política i estratègia del Partit i actua com a màxima Portaveu de la Comissió Executiva Nacional. Ostenta la representació política del Partit i coordina els treballs de la Comissió Executiva Nacional.

2403. 3. El/la Vicesecretari/ària General col·labora amb la Secretaria General en totes les seues funcions, especialment pel que fa a la coordinació dels treballs de les Secretaries, i el substitueix en cas d'absència.
2404. 4. La Secretaria d'Organització ostentarà les competències previstes en els presents estatuts i en el seu Reglament de Funcionament. A més, té atribuïda la representació legal del PSPV-PSOE, amb plenes facultats per a realitzar qualsevol contractació en nom del PSPV-PSOE així com per a assumir qualsevol obligació per qualsevol títol o forma admesa pel nostre ordenament jurídic, podent delegar aquelles qüestions de caràcter tècnic.
2405. 5. Les Secretaries que es constitueixen assumeixen les funcions que s'especifiquen en el Reglament Intern i es responsabilitzen d'aquestes davant el Comitè Nacional i el Congrés.
2406. **Article 55. Dels i les Delegats/des Nacionals.**
2407. La Comissió Executiva Nacional podrà designar Delegats/des Nacionals, que actuaran en nom de la mateixa en aquelles funcions que aquesta els encomane, sota la dependència del corresponent Secretari/a. Els/les Delegats/des Nacionals podran ser cridats/des a comparèixer davant la Comissió Executiva Nacional per informar sobre els assumptes encomanats.

2408. *CAPÍTOL IV: EL CONSELL D'ALCALDES I ALCALDESSES*

2409. Article 56. Definició

2410. El Consell d'Alcaldes i Alcaldesses és l'òrgan nacional del PSPV-PSOE que serveix com a mecanisme de participació i diàleg dels representants municipals en els òrgans decisoris del Partit.
2411. El Consell és l'òrgan de caràcter deliberant, assessor i consultiu, amb funcions d'informe i, si s'escau, que amb criteris d'oportunitat i conveniència participarà en aquells assumptes d'especial transcendència per als municipis del País Valencià.
2412. El Consell d'Alcaldes i Alcaldesses dependrà tant orgànicament com funcionalment de la Secretaria General del PSPV-PSOE.

2413. **Article 57. Organització i funcionament del Consell d'Alcaldes i Alcaldesses.**

2414. Els òrgans del Consell d'Alcaldes i Alcaldesses són:

2415. El/la President/a

2416. El Ple

2417. **LA PRESIDÈNCIA**

2418. La Presidència del Consell d'Alcaldes i Alcaldesses l'ostentarà un/a Alcalde o Alcaldessa designat/ada per la Comissió Executiva Nacional.

2419. Correspon a la Presidència del Consell d'Alcaldes i Alcaldesses les sigüents funcions:

2420. a. Acordar la convocatòria de les seues sessions, fixar-ne l'ordre del dia, presidir-les i moderar el desenvolupament dels seus debats.

2421. b. Proposar al Consell totes les iniciatives que considere procedents i promoure les actuacions que estimi necessàries en ordre al compliment dels fins encomanats a aquest òrgan consultiu.

2422. c. Vetllar pel compliment de les normes que regulen el funcionament del Consell, així com dels acords i dictàmens que s'hi adopten.

2423. **EL PLE**

2424. El Ple del Consell està format pel/la president/a i tots els alcaldes i alcaldesses socialistes del País Valencià.

2425. Igualment, són membres del Ple del Consell el/la Secretari/a d'Organització i el/la titular de la Secretaria de Política Municipal de la Comissió Executiva Nacional, així com els/les portaveus socialistes de les Diputacions d'Alacant, Castelló i València.

2426. La periodicitat de les seues reunions serà establerta pel propi Ple. No obstant l'anterior, se celebraran com a mínim dues sessions ordinàries a l'any, una cada semestre. La convocatòria d'aquestes sessions es realitzarà amb una antelació de deu dies naturals. També es poden convocar sessions extraordinàries i extraordinàries amb caràcter urgent quan la importància o el constrenyiment de l'assumpte així ho requerisquen.

2427. A les sessions del Ple del Consell podran assistir, prèviament convocades per la Presidència, aquelles persones de reconegut prestigi, experiència o professionalitat per assessorar o informar en els temes específics que en aquell moment s'estiguen tractant. Aquestes persones participaran en el Consell amb veu però sense vot.
2428. Correspondrà al Ple l'aprovació dels dictàmens o propostes sobre els assumptes que siguen sotmesos a la seua consideració, que tindran caràcter facultatiu i no vinculant.

2429. CAPÍTOL V: EL CONSELL TERRITORIAL

2430. Article 58. Definició

2431. El Consell Territorial és un òrgan nacional al qual correspon informar i avaluar les polítiques del Partit que afecten la cohesió territorial, les relacions entre les Comarques i la Comissió Executiva Nacional, així com les relacions entre aquesta i les Comissions Executives Provincials.

2432. Article 59. Organització i Funcionament del Consell Territorial

2433. 1. El Consell Territorial serà convocat pel/la Secretari/a d'Organització de la CEN a proposta de la Secretaria General de la Comissió Executiva Nacional.
2434. 2. El Consell Territorial està compost pel/la Secretari/a General de la CEN, el/la Secretari/a d'Organització, el/la Secretari/a de Relacions Institucionals, els/les Secretaris/es Generals Comarcals i Provincials, el/la secretari/a general de JSPV, El/la Portaveu del Grup Parlamentari Socialista de les Corts Valencianes i el/la President/a de la FVMP, sempre que aquest/a ostente la condició de membre del Partit; en el seu defecte, aquell membre del PSPV-PSOE que ostente el càrrec de major rellevància en l'Executiva de la FVMP, i els/les Presidents/es de les Diputacions Provincials o en el seu defecte els/les portaveus dels Grups Socialistes de les Diputacions Provincials i el/la Coordinador/a del Grup Parlamentari en les Corts Generals.
2435. 3. El Consell Territorial podrà elegir d'entre els seus membres un/una Coordinador/a General.
2436. 4. Podran ser convocats/des a les reunions del Consell Territorial els/les responsables d'àrea de la CEN i responsables públics, en cas que es vagen a tractar en la reunió assumptes que els afecten per raó de la matèria. Aquestes reunions se celebraran a les diferents comarques del País Valencià per tal de reforçar la vertebració del territori, segons el calendari elaborat pel mateix Consell Territorial.

2437. CAPÍTOL VI. LA COMISSIÓ NACIONAL DE LLISTES

2438. Article 60. Composició i competències.

2439. 1. La Comissió Nacional de Llistes està composta pels/les membres de la CEN que aquesta designe i per les persones del Comitè Nacional elegides d'entre els seus membres. Les persones elegides com a membres pel Comitè Nacional hauran de ser majoria.
2440. Per a les qüestions que afecten les seues respectives circumscripcions, seran escoltats prèviament la Secretaria General Comarcal i Provincial i la Secretaria General de Joves Socialistes. En el cas que la Comissió Nacional de Llistes ho estime convenient podrà citar el Secretari/a General de l'Agrupació Municipal corresponent.
2441. 2. La Comissió Nacional de Llistes emetrà dictamen previ a l'aprovació definitiva per part del Comitè Nacional dels/les candidats/es i candidatures en els diferents processos electorals, en l'àmbit de la seua competència.
2442. 3. La Comissió Nacional de Llistes, quan les circumstàncies polítiques ho aconsellen o l'interès general del PSPV-PSOE ho exigisca, podrà proposar a la Comissió Federal de Llistes suspendre la celebració de primàries en determinats àmbits territorials, una vegada que aquestes siguen convocades pel Comitè Nacional i previ informe o sol·licitud de les Comissions Executives Nacional, Provincial o Comarcal.

2443. CAPÍTOL VII. LA COMISSIÓ NACIONAL D'ÈTICA

2444. Article 61. Definició i composició de la Comissió Nacional d'Ètica

2445. 1. La Comissió Nacional d'Ètica és l'òrgan del PSPV-PSOE encarregat de la defensa i garantia dels drets dels/les afiliats/des en l'àmbit territorial del País Valencià i està integrada per una Presidència, una vicepresidència, una Secretaria i tres vocalies elegides al Congrés Nacional del PSPV-PSOE.
2446. 2. La condició de membres de la Comissió Nacional d'Ètica és incompatible amb els càrrecs de membres de les Comissions Executives federal, regionals o de nacionalitat, provincial, comarcal, municipal i de Districte. Assistiran al Comitè Nacional en condició de membres.
2447. 3. La Comissió Nacional d'Ètica tindrà llibertat, autoritat i independència, per a l'exercici de les seues funcions, i s'expressarà a través de resolucions, advertències o recomanacions. Les seues decisions podran ser recorregudes davant la Comissió Federal d'Ètica en la forma i terminis regulats en el Reglament Federal de Desenvolupament.

2448. **Article 62. Competències de la Comissió Nacional d'Ètica**

2449. 1. Garantir els drets individuals i col·lectius reconeguts per aquests Estatuts, mitjançant la resolució dels recursos establerts contra les decisions dels òrgans del Partit.
2450. 2. Informar el Comitè Nacional dels litigis sorgits entre militants i òrgans del Partit o òrgans del Partit entre si, quan en tinga notícia.
2451. 3. Supervisar el compliment i aplicació del Codi Ètic i de Conducta del PSOE.
2452. 4. Emetre dictàmens no vinculants a sol·licitud dels diversos òrgans col·legiats del Partit.
2453. 5. Verificar els avals presentats per les precandidatures i supervisar el procediment d'eleccions primàries per a l'elecció de Secretari/a General nacional.
2454. 6. Informar, a petició de l'òrgan competent, sobre el compliment de les normes o incompatibilitats de càrrecs públics que siguin afiliats/des socialistes.
2455. 7. Rebre, comprovar i guardar les declaracions de béns que hauran de presentar tots els membres de la Comissió Executiva Nacional, així com els càrrecs del partit en institucions, entitats i empreses públiques en iniciar i finalitzar els seus mandats.
2456. 8. Expressar-se a través d'advertències o recomanacions, d'ofici o a instància de la Comissió Executiva Nacional sobre matèries o circumstàncies d'interès per al PSPV-PSOE. Aquestes advertències o recomanacions podran ser públiques per a general coneixement i es basaran en els principis i valors del PSOE així com en el Codi Ètic i de Conducta i resta de normativa del Partit.
2457. 9. Qualsevol altra que establisquen els Estatuts o el seu Reglament de desenvolupament.

2458. **Article 63. Règim de recursos.**

2459. 1. Els/les afiliats/des que consideren conculcat o vulnerat algun dels seus drets estatutaris, segons la seua naturalesa, disposaran del tràmit de queixa en empara. Es plantejarà davant la Comissió Nacional d'Ètica, directament si l'òrgan al qual s'atribueix la vulneració és la Comissió Executiva Nacional. S'haurà de plantejar la queixa davant l'òrgan executiu superior al que s'atribueix la queixa en la resta dels àmbits territorials, i posteriorment davant la Comissió Federal d'Ètica si es desestima.

2460. El procediment s'iniciarà mitjançant escrit dirigit a la Comissió Executiva Nacional o Comissió Executiva corresponent, o directament davant la Comissió Federal d'Ètica segons la seua competència. Aquest escrit exposarà succeïment els fets denunciats i els drets estatutaris que hagen estat infringits. El termini per interposar la sol·licitud d'empara serà d'un mes a partir del moment en què s'haja produït l'acte que motiva la queixa.
2461. 2. Els recursos que es plantegen en relació amb la convocatòria, constitució, procediment i acords de les Assemblees de les Agrupacions, seran competència en primera instància de la Comissió Executiva Nacional que resoldran d'acord amb el que estableix el Reglament Federal de Desenvolupament. Els recursos en segona instància seran competència de la Comissió Executiva Federal, les resolucions de la qual podran ser recorregudes davant la Comissió Federal d'Ètiques i Garanties. Aquests recursos s'hauran d'interposar en un termini de deu dies des de l'acte o resolució recorreguda, i en 72 hores els recursos davant les desestimacions.
2462. 3. Els recursos que es plantegen en relació amb la convocatòria, constitució, procediment i acords dels Comitès Nacional, Provincials i Comarcals, seran competència en primera instància la Comissió Nacional d'Ètica, que resoldrà d'acord amb el que estableix el Reglament Federal de Desenvolupament. Els recursos en segona instància seran competència de la Comissió Federal d'Ètica. Aquests recursos s'hauran d'interposar en un termini de deu dies des de l'acte o resolució recorreguda i en 72 hores els recursos davant les desestimacions.
2463. 4. Les resolucions que posen fi al procediment disciplinari, d'expulsió provisional o de suspensió cautelar de militància, o aquelles que suposen la pèrdua de la condició d'afiliat/a conforme a l'article 9 dels Estatuts Federals, podran recórrer-se davant la Comissió Federal d'Ètica en el termini de deu dies, remetent còpia del recurs a l'Òrgan que hagués adoptat la resolució recorreguda.
2464. 5. S'entendran desestimats els recursos davant la Comissió Federal d'Ètica si en els sis mesos següents a la seua interposició no són resolts de manera expressa, sense perjudici de la seua resolució expressa posterior.
2465. 6. La resolució definitiva dictada per la Comissió Federal d'Ètica no podrà ser recorreguda davant cap òrgan intern, sense perjudici del Recurs de Revisió extraordinari davant la pròpia Comissió previst pel Reglament Federal de Desenvolupament, i únicament cabrà la seua impugnació davant els Jutjats i Tribunals competents.

2466. **Article 64. De la declaració de béns i activitats.**

2467. 1. Tots/es els/les candidats/es en llistes del Partit hauran de presentar la Declaració de béns i Activitats davant la Comissió Nacional d'Ètica, amb anterioritat a l'aprovació definitiva de la llista per l'òrgan competent en cada àmbit. L'incompliment de l'obligació de declarar podrà determinar l'exclusió d'aquest/a candidat/a de la llista.

2468. Els/les candidats/es electes/des i els càrrecs públics designats quedaran també obligats/des a presentar la seua declaració en finalitzar el seu mandat o en cessar en el càrrec per al qual van ser nomenats/des.

2469. 2. Els qui integren les Comissions Executives de Nacionalitat o Provincials hauran de presentar una declaració de béns i activitats davant les seues respectives Secretaries d'Organització.

2470. 3. En cas de variacions substancials en allò declarat en la declaració de béns i activitats haurà de ser objecte de comunicació o presentació d'una nova declaració.

2471. 4. La Comissió Nacional d'Ètica podrà en qualsevol moment requerir als qui siguen càrrecs públics perquè aporten informació complementària sobre la seua situació patrimonial o sobre activitats econòmiques amb les quals estiguen relacionats. L'incompliment de l'obligació d'aportar les dades demanades o de col·laborar amb la Comissió constituirà una falta disciplinària i comportarà, previ apercibiment, la suspensió temporal de militància de l'afectat o afectada.

2472. **Article 65. Petició d'empara en defensa de la integritat i honestedat.**

2473. Els qui siguen càrrecs públics del Partit i militants d'aquest podran acudir a la Comissió Nacional d'Ètica quan siguen difamats/des o siguen objecte d'informacions tendencioses sobre el seu patrimoni o activitats, per tal que siga la Comissió la que assumisca la defensa de la seua integritat i honestedat.

2474. *CAPÍTOL VIII. CONFERÈNCIES I CONFERÈNCIES SECTORIALS*

2475. **Article 66. De les conferències: Definició, convocatòria i desenvolupament.**

2476. 1. El PSPV-PSOE podrà celebrar, almenys una vegada entre Congressos, Conferències per a qüestions polítiques i sectorials d'especial transcendència, amb un ordre del dia específic. Hi participaran, amb veu i vot, els/les afiliats/des en representació dels àmbits orgànics, territorials del Partit.

2477. 2. L'òrgan convocant de les Conferències serà el Comitè Nacional a iniciativa pròpia o a proposta de la Comissió Executiva Nacional. En la seua convocatòria es determinarà el nombre de participants, la seua distribució territorial i l'objecte d'aquesta.
2478. 3. La normativa aplicable per al desenvolupament de les Conferències estarà determinada per la seua pròpia convocatòria i, supletòriament, pel que estableix el Reglament Federal de desenvolupament dels Estatuts Federals.
2479. **Article 67. De les Conferències Virtuals Sectorials.**
2480. 1. Les Conferències Virtuals Sectorials són espais de participació política oberta i directa del PSPV-PSOE com una forma de participació complementària a les estructures territorials del Partit ja existents. S'agruparan per matèries o temes i comptaran amb un espai de treball virtual permetent als seus membres interactuar i participar en debats, activitats o l'impuls d'iniciativa i l'elaboració de propostes a traslladar als òrgans del Partit.
2481. 2. Participació:
2482. a. Hi podran participar, a més dels/les afiliats/des del Partit, entitats socials i representants de la societat civil.
2483. b. Per a la participació en les Conferències Sectorials s'establiran sistemes de registre electrònic.
2484. 3. Creació i estructura:
2485. a. Les Secretaries de la Comissió Executiva Nacional proposaran a la Comissió Executiva Nacional, per a la seua aprovació, la creació de Conferències Sectorials.
2486. b. Un cop constituïda, es conformarà un Comitè Coordinador Sectorial format per:
2487. La Secretaria corresponent.
2488. El/la Coordinador/a de la Conferència, designat/ada per la Comissió Executiva Nacional.
2489. Representants dels àmbits territorials del Partit.
2490. 4. Funcionament: La designació, el funcionament i la forma d'adopció d'acords del Comitè Coordinador Sectorial estarà determinat per la seua pròpia convocatòria.

2491. CAPÍTOL IX. CONSULTES A LA MILITÀNCIA

2492. Article 68. Convocatòria i desenvolupament.

2493. 1. Les Comissions Executives Nacional, Provincials, Comarcals o Municipals podran convocar consultes a la militància sobre aquells assumptes d'especial transcendència que afecten el seu àmbit territorial d'actuació. De la celebració d'aquestes consultes haurà d'informar-se prèviament a la Comissió Executiva Federal, que podrà, en tot cas, oposar-se a la celebració d'aquesta quan pugua entrar en contradicció amb decisions adoptades pels òrgans competents d'àmbit territorial superior, i, a més haurà de ser autoritzada per la Comissió Executiva d'àmbit superior a la proponent.

2494. 2. En tot cas, serà obligatòria la consulta a la militància, al nivell territorial que corresponga, sobre els acords de Govern en què siga part el PSPV-PSOE o sobre el sentit del vot en sessions d'investidura que suposen facilitar el govern a un altre partit polític.

2495. 3. Quan en l'àmbit superior al municipal, en els acords d'investidura el PSPV-PSOE assolisca la Presidència de la institució, es faculta el Comitè de l'àmbit territorial a la seua aprovació. Només serà necessària la consulta a la militància quan ho demane més del 30% dels membres del Comitè de l'àmbit territorial corresponent.

TÍTOL VI. RÈGIM PATRIMONIAL I ECONÒMIC

2496. TÍTOL VI. RÈGIM PATRIMONIAL I ECONÒMIC

2497. CAPÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

2498. Article 69. Principis.

2499. El PSOE ostenta personalitat jurídica única en tot el seu àmbit orgànic d'actuació. En matèria d'administració, finançament i comptabilitat el PSPV-PSOE possibilitarà i promourà els màxims nivells de transparència i publicitat i adoptarà mecanismes de control que impedisquen la desviació de les seues funcions i que seran permanentment revisats, en tots els seus àmbits territorials d'actuació.

2500. El PSPV-PSOE com a federació integrant del PSOE atindrà les directrius i normes fixades per la Direcció Gerència Federal i els mandats continguts en la normativa vigent en matèria de finançament, establint els mecanismes de funcionament de les estructures de suport funcional al Partit, el sistema de control intern que garantisca l'adequada intervenció i comptabilització de tots els actes i documents dels quals es deriven drets i obligacions de contingut econòmic, la gestió patrimonial, gestió de recursos humans, la gestió de les fonts de finançament públic i privat en virtut de la normativa vigent, desenvolupant el que preveuen els presents Estatuts Federals.
2501. El PSPV-PSOE, podrà establir convenis d'actuació conjunta amb tota classe d'entitats culturals o altruistes, Associacions, Clubs, Fundacions i altres entitats semblants, sempre que ni en els seus estatuts o normes fundacionals ni en les seues finalitats hi haja contradiccions amb els principis ideològics i les resolucions dels Congressos del PSOE i del PSPV.
2502. **Article 70. Nomenament i funcions del Gerent Nacional**
2503. 1. A proposta de la Secretaria d'Organització Nacional, i amb l'informe previ de la Secretaria d'Organització Federal, la Comissió Executiva Nacional nomenarà el o la Gerent del PSPV-PSOE que rebrà, segons el que disposa la normativa federal, poders suficients per a l'acompliment de les seues funcions.
2504. La Gerència del PSPV-PSOE serà la responsable de la gestió economicofinancera del PSPV, amb les competències i els límits fixats en els Estatuts Federals i les seues normes de desenvolupament. Per a l'adequat compliment de les seues funcions, podrà impartir instruccions específiques i criteris d'actuació als administradors provincials.
2505. 2. La Gerència Nacional i els/les Administradors/es Provincials rendiran comptes de manera anual davant el Comitè de l'àmbit territorial corresponent respecte de la presentació dels comptes anuals aprovats per les Comissions Executives i el projecte de pressupostos que ha d'aprovar el Comitè Federal.
2506. 3. La Gerència Nacional i els/les Administradors/es Provincials formen part del Sistema de Control Intern del PSOE. En el seu nomenament hauran de complir els requisits establerts en la Llei Orgànica 8/2007, de Finançament de Partits Polítics.

2507. CAPÍTULO II. SOBRE EL PRESUPUESTOS

2508. Article 71. De l'aprovació de pressupostos.

2509. 1. La Gerència del PSPV coordinarà l'elaboració i ajust del projecte de pressupostos anuals del PSPV-PSOE amb la Direcció Gerència Federal. Amb el dictamen favorable d'aquesta, se sotmetran a l'aprovació de la Comissió Executiva Nacional, que l'elevà al Comitè Nacional per a la seua definitiva aprovació, conforme a l'establert en el Reglament Federal de desenvolupament dels Estatuts Federals.

2510. 2. Els pressupostos consolidats del PSPV-PSOE contindran els de la CEN, del Grup Parlamentari de les Corts Valencianes, i els de les CEP d'Alacant, Castelló i València i resta de nivells territorials en coordinació amb la CEF.

2511. 3. Els pressupostos per als processos electorals autonòmics s'aprovaran per la CEN, respectant els límits de despesa i mecanismes de control establerts per la Direcció Gerència Federal, autoritzats per la Secretaria d'Organització Federal.

2512. 4. A efectes de la confecció dels pressupostos anuals, els recursos econòmics del PSPV-PSOE estaran constituïts per les fonts de finançament previstes en els Estatuts Federals i la resta de normativa interna del PSOE, així com en la Legislació aplicable en aquesta matèria.

2513. 5. La Comissió Executiva Nacional vetllarà pel compliment de les diferents instàncies del PSPV-PSOE de les normes d'obligat compliment en matèria d'administració, finançament i comptabilitat fixades per la CEF.

TÍTOL VII. PROCEDIMENTS ELECTORALS

2514. TÍTOL VII. PROCEDIMENTS ELECTORALS

2515. Article 72. De l'elaboració de les candidatures electorals.

2516. L'elaboració de les llistes dels/les candidats/es a les eleccions al Parlament Europeu, Corts Generals, Corts Valencianes, Diputacions Provincials i eleccions locals, així com a entitats locals menors, es basarà en els següents principis:

2517. a. La igualtat de tots/es els/les afiliats/des per accedir als càrrecs públics dependents del Partit.

2518. b. La representativitat i projecció social dels/les candidats/es.
2519. c. El principi del mèrit que afavorisca la selecció dels/les companys/es més capacitats/des.
2520. d. La renovació periòdica i gradual en l'exercici de les funcions públiques, evitant l'acumulació de càrrecs tant orgànics com institucionals.
2521. e. El compliment del principi de democràcia paritària i la presència equilibrada de dones i homes d'acord amb el que estableix l'article 3.7 dels Estatuts Federals, promovent de forma decidida que les dones encapçalen candidatures als diferents processos.
2522. f. Com a principi general hauran de reflectir la diversitat de la societat davant la qual es presenten i la gradual renovació generacional.
2523. g. Les Comissions de Llistes disposaran d'una àmplia informació sobre la trajectòria personal, professional i política dels/les candidats/es i establiran mecanismes de valoració objectiva dels mèrits.
2524. **Article 73. Del procediment per a l'elaboració de candidatures electorals.**
2525. Els procediments de selecció de càrrecs públics es regularan d'acord amb el Reglament Federal de desenvolupament dels Estatuts Federals.
2526. La normativa de desenvolupament dels Estatuts Federals, corresponent a l'elaboració de les candidatures electorals, regularà les següents qüestions:
2527. a. Procediment per a l'elecció de candidats/es als processos electorals referits a l'article anterior.
2528. b. Competència dels òrgans del Partit en l'elaboració de les candidatures
2529. c. L'organització i funcionament de les Comissions de Garanties Electorals que supervisen aquests procediments.

TÍTOL VIII. EL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA

2530. TÍTOL VIII. EL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA

2531. Article 74. Del Grup Parlamentari Socialista en les Corts Valencianes.

2532. 1. El Grup Parlamentari Socialista en les Corts Valencianes és el suport parlamentari permanent del Consell quan aquest està presidit pel propi partit i ha d'explicar suficientment i profundament a la societat les reformes realitzades des de les institucions administrades pels socialistes

2533. 2. El Grup Parlamentari Socialista en Corts Valencianes estarà constituït per tots/es els/les diputats/des electes del Partit Socialista.

2534. 3. La Comissió Executiva Nacional designarà la direcció i composició del Grup Parlamentari, escoltat el mateix. Estarà compost almenys per: el/la Portaveu, un/a Secretari/a General i quants/es portaveus suplents es consideren necessaris/es.

2535. 4. El/la Portaveu del Grup Parlamentari de l'Executiva Nacional tindrà dret a assistir a les reunions de l'Executiva Nacional, amb veu però sense vot.

2536. 5. El Grup Parlamentari Socialista de les Corts Valencianes presentarà al Comitè Nacional un informe anual sobre l'activitat realitzada.

2537. Article 75. Dels seus membres i la disciplina parlamentària.

2538. 1. Els qui siguen membres del Grup Parlamentari Socialista de les Corts Valencianes assumeixen i estan obligats/des a acatar la declaració de principis, programa i resolucions aprovats pels nostres Congressos o pel Comitè Nacional. Així mateix, en l'exercici de les seues funcions aplicaran les resolucions i acords adoptats expressament pels òrgans de direcció del Partit.

2539. 2. Per a aquells supòsits en què no existisca acord o resolució expressa dels òrgans de direcció del Partit, la disciplina parlamentària es basarà en el respecte als acords debatuts i adoptats per majoria en el si del Grup Parlamentari.

2540. 3. En tots els casos, les persones membres del Grup Parlamentari estan subjectes a la unitat d'actuació i disciplina de vot. Si no la respectassen, el Grup Parlamentari i la Comissió Executiva Nacional podran denunciar la seua conducta al Comitè Nacional. Si l'actuació originada per aquesta persona del Grup s'estimen greu pel Comitè Nacional, aquest tindria facultats per procedir a donar-li de baixa en el Grup Parlamentari, procedint a incoar el corresponent expedient, que serà tramitat per la Comissió Federal d'Ètica i Garanties perquè dicte les resolucions a adoptar.

2541. **Article 76. De la baixa al PSOE.**

2542. Totes les persones membres del Grup Parlamentari accepten el compromís de presentar la seua renúncia a l'acta si una vegada elegides causassen baixa al PSOE per qualsevol circumstància. Aquest compromís es formalitzarà per escrit davant la Comissió Nacional d'Ètica.

2543. **Article 77. De les assignacions econòmiques.**

2544. Les assignacions econòmiques i emoluments que perceben les persones membres del Grup Parlamentari s'ingressen automàticament en el Compte Corrent que a aquest efecte designe la Comissió Executiva Nacional. La Comissió Executiva Nacional fixarà les assignacions econòmiques corresponents als membres del Grup Parlamentari, en base als acords de retencions aprovats en el Comitè Nacional, i n'aprovarà un pressupost anual en el qual s'incloga també els recursos que en garantisquen el bon funcionament. La Comissió Executiva Nacional donarà compte d'aquests acords al Comitè Nacional per a la seua ratificació.

2545. **Article 78. Dependència i situació orgànica.**

2546. A efectes orgànics, els/les membres del Grup Parlamentari Socialista de les Corts Valencianes continuaran vinculats/des a les seues unitats orgàniques, encara que només depenguen del Comitè Nacional i, en el seu defecte, de la Comissió Executiva Nacional, respecte a les seues activitats en les Corts.

2547. **Article 79. Dels/les independents.**

2548. Aquells parlamentaris o parlamentàries que no estiguen afiliats/des al PSOE, però que desitgen adscriure's al Grup Parlamentari Socialista de les Corts Valencianes, poden fer-ho sempre que accepten les obligacions contingudes en el present Títol dels Estatuts i el contingut del compromís socialista, prèvia proposta del President del Grup Socialista a la Comissió Executiva Nacional, donant compte al Comitè Nacional.

2549. **Article 80. De la Comissió Permanent.**

2550. 1. El Grup Parlamentari Socialista elegiran d'entre els seus membres una Comissió Permanent constituïda per una Presidència, una Secretaria General i una Secretaria Adjunta i els restants càrrecs que preveu el seu Reglament intern.

2551. 2. La Comissió Executiva Nacional proposarà candidats/es per exercir aquests càrrecs.

TÍTOL IX. ELS GRUPS SOCIALISTES A LES CORPORACIONS LOCALS

2552. TÍTOL IX. ELS GRUPS SOCIALISTES A LES CORPORACIONS LOCALS

2553. **Article 81. Els Grups socialistes a les Corporacions Locals**

2554. 1. Els Grups Socialistes de les Corporacions Locals i les Diputacions provincials, per a totes aquelles qüestions específiques del seu àmbit territorial, dependran dels òrgans de direcció corresponents, havent d'assumir i acatar les resolucions i programes en matèria política dels mateixos que els afecte.

2555. 2. Així mateix s'atendran els principis fixats en el títol anterior per al Grup Parlamentari Socialista de les Corts Valencianes.

2556. 3. Tots els membres dels Grups en les Diputacions, Regidors i Regidores assumeixen i estan obligats/des a acatar les Declaracions de Principis, Programes i Resolucions, aprovades pel nostre Congrés, o pel Comitè Nacional, així com les directrius emanades dels òrgans de direcció, acceptant el compromís de presentar la seua dimissió si una vegada triats/des causassen baixa en el Partit per qualsevol circumstància. Aquest compromís es formalitzarà per escrit davant el Comitè Provincial o Comissió Executiva respectiva.

2557. 4. Aquells companys i companyes que per raó del seu càrrec institucional reban contraprestació econòmica, estan obligats a realitzar les aportacions que determine l'òrgan competent. Els càrrecs eventuais designats a proposta dels grups socialistes de les diferents corporacions, mantenen els mateixos deures que els nostres representants públics.

TÍTOL X. JOVES SOCIALISTES DEL PAÍS VALENCIÀ

2558. TÍTOL X. JOVES SOCIALISTES DEL PAÍS VALENCIÀ

2559. **Article 82. Joves Socialistes. L'organització juvenil del PSPV.**

2560. 1. Joves Socialistes del País Valencià constitueix l'organització juvenil del PSPV-PSOE i com a tal, tant els seus òrgans directius com els seus militants estan obligats a acceptar i complir el programa i resolucions del Congrés, acords del Comitè Nacional i de la Comissió Executiva Nacional. La relació entre ambdues organitzacions es basarà en el respecte i la mútua cooperació.

2561. 2. Les comissions executives municipals impulsaran la incorporació a JSPV d'afiliats i afiliades menors de 25 anys. La participació de JSPV en Congressos, Conferències i Assemblees de Delegats/des es determinarà conforme a la normativa general del Partit. JSPV en coordinació amb el PSPV-PSOE, tindrà la tasca de l'elaboració de la política socialista per a la joventut.

2562. 3. El límit d'edat per incorporar-se a Joventuts Socialistes serà de 25 anys i l'edat límit de militància serà de 30 anys.

2563. **Article 83. La doble militància.**

2564. Els i les militants de JSPV que militen al mateix temps en el PSPV-PSOE tenen tots els drets i deures que figuren en els Estatuts.

2565. **Article 84. Autonomia de JSPV i la seua representació en el PSPV-PSOE.**

2566. 1. JSPV tindran autonomia en les seues organitzacions de base, concretada en la possibilitat de celebrar els seus propis Congressos i d'elecció d'òrgans de direcció a tots els nivells, si bé les seues resolucions hauran de ser ratificades pels òrgans de direcció del PSPV-PSOE, a fi que no existisquen contradiccions.

2567. 2. JSPV tindrà representació en els òrgans executius del PSPV-PSOE per mitjà del/la Secretari/a General de l'àmbit corresponent amb veu i vot. En aquells territoris en els quals no existeixi estructura juvenil, JSPV podrà designar un representant.

2568. 3. La participació de JSPV, amb veu i vot en els Congressos, Conferències del Partit i assemblees de delegats, a nivell nacional, provincial i comarcal, es determinarà sobre la base del seu cens regularitzat segons el procediment establert per al cens del Partit sota la supervisió de la Secretaria d'Organització del PSPV-PSOE, utilitzant el mateix barem que l'aplicat per a la resta del Partit. Les Secretaries d'Organització del PSOE i de JSE emetran l'oportú certificat de cada àmbit territorial. En tot cas, la representació de JSPV serà del 2 per 100 dels/les representants per al respectiu Congrés o Conferència en aquells nivells orgànics on la proporcionalitat siga inferior al barem establert; i com a màxim el 5% dels representants d'aquests Congressos o Conferències.
2569. 4. Als exclusius efectes de la participació de JSPV en els Congressos i Conferències del Partit en cada àmbit, el seu cens de militants haurà d'estar integrat en el cens del PSPV-PSOE, sent gestionat pel Departament de Cens de la Secretaria d'Organització Federal i sotmès als mateixos criteris de control.
2570. 5. La Secretaria d'Organització Federal resoldrà, prèvia audiència i en última instància, les discrepàncies respecte a les decisions de la Comissió Executiva de Joves en relació a la representació d'aquestes en els Congressos i Conferències del PSPV-PSOE.
2571. **Article 85. Política socialista per a la joventut i Comissió de Joventut.**
2572. 1. JSPV, en coordinació amb el PSPV-PSOE, tindran la tasca de l'elaboració de la política socialista per a la joventut. A tal efecte, es crearà una Comissió de Joventut copresidida pels/les Secretaris/es Generals d'ambdues organitzacions i formada per quatre membres més de les respectives Comissions Executives Nacionals. Aquesta Comissió de Joventut farà un seguiment especial dels programes electorals del PSPV-PSOE.

TÍTOL XI. RÈGIM DISCIPLINARI

2573. TÍTOL XI. RÈGIM DISCIPLINARI

2574. CAPÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

2575. Article 86. Principis rectors.

2576. 1. Les disposicions d'aquest Títol seran d'aplicació a totes les persones que tinguen la condició de militant, afiliat/da directe/a o simpatitzant del Partit Socialista Obrer Espanyol i el comportament del qual vulnere el que disposa l'article 8 dels presents Estatuts.

2577. 2. El règim disciplinari de les persones afiliades al PSOE s'exercirà pels òrgans competents; s'haurà d'instruir de forma contradictòria, d'acord amb els principis de tipicitat de les infraccions, audiència de la persona interessada, presumpció d'innocència i proporcionalitat en la sanció.

2578. 3. El Reglament Federal de Desenvolupament regularà de manera expressa els requisits i garanties del règim disciplinari. Haurà de regular, com a mínim, la forma en què es comunicarà l'obertura dels expedients disciplinaris, la necessitat d'informar dels fets que donen lloc a l'obertura del procediment, la manera i el termini per a l'aportació de proves en la seua defensa, terminis de tramitació i resolució per l'òrgan competent, que haurà de ser sempre motivada, així com el termini establert per a la interposició dels recursos corresponents.

2579. 4. Les infraccions es qualificaran com a faltes molt greus, greus i lleus.

2580. 5. S'imposarà la sanció d'expulsió del partit a aquells que hagen estat condemnats per delictes relacionats amb la corrupció, la violència contra les dones o contra la llibertat sexual, conforme al regulat en el Codi Ètic i de Conducta i el Reglament Federal de Desenvolupament dels Estatuts Federals.

2581. Article 87. De l'òrgan competent.

2582. 1. Correspon a la Comissió Executiva Nacional, Provincial, Comarcal, Local o de Districte la incoació i instrucció dels expedients disciplinaris d'acord amb el que disposen els Estatuts Federals. Amb aquesta finalitat, la Comissió Executiva corresponent designarà un/a instructor/a que, conclosa la instrucció de l'expedient, elevarà una proposta de resolució a l'òrgan competent per resoldre.

2583. 2. No obstant això, la Comissió Executiva Nacional d'ofici, a instància de la Comissió Nacional d'Ètica o en virtut de denúncia o petició raonada, podrà incoar un expedient per determinar si determinats fets poguessen ser constitutius d'infracció sobre els quals no se segueix expedient disciplinari. En aquest cas podrà delegar la designació d'instructor/a en un òrgan territorial d'àmbit inferior.
2584. 3. La Comissió Executiva Nacional podrà delegar en qualsevol dels seus membres les competències dels apartats 1 i 2 del present article.
2585. 4. Correspon a la Comissió Executiva Federal resoldre els expedients disciplinaris i, si s'escau, imposar les sancions que corresponguen, previ informe de la Comissió Executiva Nacional.
2586. 5. La Comissió Executiva Nacional, per delegació de la Comissió Executiva Federal, podrà resoldre els expedients disciplinaris i imposar sancions per faltes lleus i greus.
2587. **Article 88. De les faltes lleus.**
2588. Comet falta lleu aquell/l'afiliat/ada, afiliat/a directe/a o simpatitzant que incorra en algun dels supòsits de fet que es relacionen a continuació:
2589. a. L'insult personal a una altra persona afiliada, tenint en compte les circumstàncies de lloc, naturalesa i ocasió en què es produisca, sempre que aquestes no revestisquen gravetat.
2590. b. La pèrdua de compostura i respecte que, sens perjudici de la llibertat de crítica, s'ha de guardar entre persones afiliades en qualsevol acte del Partit.
2591. c. Qualsevol altre incompliment injustificat i deliberat dels Estatuts i/o altres normes de caràcter intern que no siguen considerats faltes greus o molt greus.
2592. **Article 89. De les faltes greus.**
2593. Comet falta greu aquell/la militant, afiliat/a directe/a o simpatitzant que incorra en algun dels supòsits de fet que es relacionen a continuació:
2594. a. La privació a altres persones afiliades, per acció o omissió, dels seus drets de vot, assistència als actes del Partit i participació en les activitats de militància sense la prèvia resolució de l'òrgan competent.
2595. b. La manca de solidaritat manifestada públicament en contra de les decisions o actituds adoptades pels òrgans competents del Partit.

2596. c. L'obstrucció a la tasca i decisions dels òrgans del Partit.
2597. d. La retenció de documentació que impedisca l'execució dels acords presos pels òrgans del Partit, del nivell que siguen, o que impedeixen o dificulten l'exercici de les accions que entablen les persones afiliades en defensa dels seus drets o en interès del Partit.
2598. e. L'ofensa personal greu a qualsevol afiliat/a o que vaja destinada a menyscabar el prestigi i la imatge pública dels òrgans col·legiats del Partit i dels seus membres, quan es produïsquen amb publicitat o tinguen notòria transcendència.
2599. f. Fer públics, per qualsevol mitjà de difusió, opinions, idees o comentaris oposats a la línia política del Partit.
2600. g. L'incompliment dels articles 46 i 47 d'aquests Estatuts Federals o qualsevol altra irregularitat que afecte la formació del cens o la gestió, custòdia, utilització, de fitxers de dades de caràcter personal titularitat o responsabilitat del partit, quan els fets no siguen qualificats com a falta molt greu en funció de la seua gravetat.
2601. h. L'omissió del deure de col·laboració amb la Comissió Federal d'Ètica i Garanties, en els termes establerts en l'article 44 d'aquests Estatuts Federals.
2602. i. L'incompliment de l'obligació de pagament de la quota especial de càrrec públic o assimilat per un període superior a tres mesos.
2603. j. Mala conducta cívica o ètica que contradiga els principis del Partit, el Codi Ètic i de Conducta o el Codi de Comportament i Bones Pràctiques en Xarxes Socials, que siga considerada greu pel dany causat a la imatge o els interessos del PSOE.
2604. **Article 90. De les faltes molt greus.**
2605. Comet falta molt greu aquell/la militant, afiliat/da directe/da o simpatitzant que a més de les expressament disposades en l'article 9 d'aquests Estatuts Federals, incòrriga en algun dels supòsits de fet que es relacionen a continuació:
2606. a. La indisciplina reiterada en relació amb les decisions de les instàncies competents del Partit.
2607. b. La manca de probitat i honradesa en l'acompliment de qualsevol càrrec públic o orgànic, així com els derivats de la irregular administració dels fons del Partit o de l'Administració.

2608. c. La doble afiliació en el PSOE i en qualsevol altre partit, llevat que siga expressament autoritzat per l'òrgan competent en casos justificats.
2609. d. L'abandonament del càrrec públic per al qual hagués estat designat/ada o elegit/a sense la prèvia autorització de l'òrgan competent del Partit, així com impossibilitar per acció o omissió la representació del Partit en les institucions.
2610. e. Exercir càrrecs públics o assimilats sense l'autorització expressa dels òrgans competents del Partit.
2611. f. Menyscar la imatge dels/les càrrecs públics o de les institucions socialistes.
2612. g. La utilització del nom del Partit per al lucre personal.
2613. h. Actuació, per acció o omissió, en contra d'acords adoptats pels òrgans de direcció del Partit.
2614. i. Mala conducta cívica o ètica que contradiga els principis del Partit, el Codi Ètic i de Conducta o el Codi de Comportament i Bones Pràctiques en Xarxes Socials, que siga considerada molt greu pel dany causat a la imatge o els interessos del PSOE.
2615. j. La falsedat o ocultació deliberada de dades en la declaració que se subscriga amb motiu de l'afiliació, o en aquelles que procedissen per concurrència a processos congressuals o d'eleccions primàries, o per accés o cessament de càrrecs públics i orgànics (declaracions de béns, interessos, rendes i subscripció del Compromís Socialista, entre d'altres).
2616. k. L'incompliment dels articles 46 i 47 dels Estatuts Federals o qualsevol altra irregularitat que afecti la formació del cens o la gestió, custòdia, utilització, de fitxers de dades de caràcter personal titularitat o responsabilitat del partit, quan els fets siguen qualificats com a falta molt greu en funció de la seua gravetat.
2617. l. Actuació, per acció o omissió, en contra d'acords adoptats pels òrgans de direcció del Partit que afecten les institucions.
2618. **Article 91. De les sancions.**
2619. 1. Les sancions hauran d'establir-se sempre en virtut d'acord motivat i fundat, previ expedient instruït d'acord amb el procediment establert en els presents Estatuts Federals i el Reglament Federal de Desenvolupament.
2620. 2. Per raó de les faltes a què es refereixen els articles anteriors, podran imposar-se les següents sancions:

2621. a. En els supòsits de faltes lleus: adpercebiment i/o suspensió de militància fins a dos mesos.
2622. b. En els supòsits de faltes greus, a més de les sancions previstes per a faltes lleus: suspensió d'afiliació i/o inhabilitació per a l'acompliment de càrrec públic o orgànic per un període de temps de més de dos mesos i fins a diuuit mesos.
2623. c. En els supòsits de faltes molt greus, a més de les sancions previstes per a faltes lleus i greus: suspensió d'afiliació i/o inhabilitació per a l'acompliment de càrrec públic o orgànic per un període de temps de més de diuuit mesos o l'expulsió del partit.
2624. 3. La suspensió d'afiliació deixa sense efecte els drets i els deures a què fan referència aquests Estatuts. No obstant això, el/la militant i afiliat/da directe/a en suspensió seguirà obligat a abonar puntualment les cotitzacions i a respectar les decisions polítiques dels òrgans de direcció del Partit.
2625. 4. La sanció de suspensió d'afiliació o inhabilitació per a l'exercici de càrrec orgànic per falta greu o molt greu per un període superior als 12 mesos comportarà la pèrdua definitiva de qualsevol càrrec orgànic que s'ostente.
2626. 5. L'expulsió del Partit comportarà en tot cas, la pèrdua del dret a representar com a càrrec públic o institucional el Partit respecte dels càrrecs o llocs institucionals que ostentés la persona sancionada. La pèrdua de la condició de representant del partit davant les institucions suposarà la pèrdua del dret a formar part dels grups institucionals del Partit, la qual cosa serà comunicada a les Institucions corresponents als efectes previstos en les Lleis.
2627. **Article 92. Dels criteris per a la graduació de les sancions.**
2628. 1. En la determinació de la sanció es podran considerar els següents criteris:
2629. a. L'existència d'intencionalitat.
2630. b. Els perjudicis causats als interessos i la imatge del Partit
2631. c. La reincidència en el supòsit que hagués estat sancionat/da disciplinàriament per una altra falta d'igual o major gravetat o per dos o més d'inferior gravetat. Els antecedents de faltes comeses i sancionades no es tindran en compte si ha transcorregut un any des de l'última resolució de sanció en les de caràcter lleu, dues en les greus i quatre en les molt greus.

2632. **Article 93. De l'eficàcia de les sancions.**

2633. La sanció imposada a un/a afiliat/a començarà a complir-se a partir del mateix moment de l'adopció de la resolució dictada en l'expedient.

2634. **Article 94. De la suspensió cautelar de militància o afiliació directa.**

2635. 1. La Comissió Executiva Federal podrà suspendre cautelarment els/les militants o afiliats/des directes/des sotmesos/des a expedient o que hagen estat denunciats/des per un òrgan del Partit en qualsevol moment del procediment, bé d'ofici, o a instància de l'òrgan instructor o el/la denunciant.

2636. 2. En tot cas procedirà la suspensió cautelar en els supòsits previstos en el Codi Ètic i de Conducta relatiu a l'actuació en cas d'implicació en procediments judicials.

2637. 3. En cas de suspensió prèvia, es deduirà de la sanció, el temps transcorregut des de l'aplicació de la interrupció de drets.

2638. 4. La Comissió Executiva Federal podrà delegar en qualsevol dels seus membres les competències recollides en aquest article.

2639. **Article 95. Del solapament amb un procés judicial.**

2640. 1. Quan existisquen obertes actuacions judicials en relació amb els fets que van motivar l'obertura d'un expedient disciplinari, l'òrgan competent per a la seua resolució podrà acordar la suspensió de l'expedient fins a la finalització de la causa judicial oberta, o fins quan a judici del/de la instructor/a concorran circumstàncies que justifiquen la seua represa. El període de suspensió no computarà a efectes de prescripció ni caducitat de les faltes ni de l'expedient.

2641. 2. Quan, com a conseqüència d'un procés judicial motivat per accions sancionables segons els Estatuts Federals, el procés acabe amb sentència absolutòria o una altra resolució que li posi fi, provisionalment o definitivament, sense declaració de responsabilitat i sempre que aquesta no estiga fonamentada en la inexistència del fet, podrà iniciar-se, continuar o reprendre's el corresponent procediment disciplinari en els termes previstos en els Estatuts Federals.

2642. CAPÍTOL II. ACTUACIONS PRÈVIES, PRESCRIPCIÓ I REINGRÉS

2643. Article 96. De les actuacions prèvies. Expedient informatiu.

2644. 1. Amb anterioritat a la iniciació de l'expedient disciplinari, la Comissió Executiva Federal o els òrgans competents podran realitzar, si ho consideren necessari, actuacions prèvies per tal de determinar si concorren circumstàncies que justifiquen aquesta iniciació.

2645. 2. L'òrgan executiu que acorde l'inici de les actuacions nomenarà un/a instructor/a amb el propòsit de recaptar la informació respecte als fets que s'han produït.

2646. 3. Si el procediment s'inicia mitjançant denúncia, el/la instructor/a podrà realitzar les funcions de mediador/a per tal que les parts s'avinguen a una conciliació. En el supòsit que no hi hagués conciliació o un cop recaptades les proves oportunes, el/la instructor/a posarà en coneixement de l'òrgan executiu corresponent totes les actuacions realitzades, qui adoptarà la decisió d'incoar l'expedient disciplinari o arxivar la causa.

2647. Article 97. De la prescripció.

2648. 1. L'òrgan competent en qualsevol de les seues fases resoldrà l'arxivament de les actuacions quan constate que ha prescrit la infracció. Es notificarà a les persones interessades l'acord o resolució adoptada.

2649. 2. Les faltes prescriuen en els següents terminis:

2650. a. les lleus als 3 mesos.

2651. b. les greus als 9 mesos.

2652. c. les molt greus als 18 mesos.

2653. 3. El còmput dels terminis començarà en el moment de la comissió de la falta o en el qual l'òrgan competent en tinga coneixement. El termini s'interromprà per denúncia o actuació d'ofici de l'òrgan competent dins del respectiu període.

2654. Article 98. Del reingrés de les persones expulsades del PSOE.

2655. 1. La persona afiliada que en virtut d'expedient disciplinari fos expulsada no podrà sol·licitar el reingrés en el Partit fins passats quatre anys des de l'efectivitat de la seua baixa.

2656. 2. No obstant el preceptuat en el paràgraf anterior, si haguessen transcorregut almenys dos anys des de l'efectivitat de la baixa i els òrgans directius de l'àmbit territorial corresponent mostressin la seua conformitat a la reincorporació de la persona expulsada, aquesta podrà sol·licitar el reingrés.
2657. 3. En qualsevol dels casos el reingrés no serà efectiu fins que la Comissió Executiva Federal així ho acorde, previs els informes que estime convenient recaptar.
2658. **Article 99. De l'expulsió provisional.**
2659. 1. Cabrà l'expulsió provisional del Partit acordada per la Comissió Executiva Federal bé a iniciativa pròpia o a instància de les Comissions Executives Regionals, de Nacionalitat, Autonòmiques Provincials i Insulars, quan es produisquen els següents supòsits:
2660. a. Actuació en contra d'acords expressament adoptats pels òrgans de direcció del Partit.
2661. b. Quan es produisquen supòsits d'actuacions greument irregulars que a judici de la CEF mereixen aquesta mesura.
2662. c. Els supòsits previstos a l'article 9 dels presents Estatuts fins que es produisca la suficient acreditació de la concurrència de les circumstàncies personals que donen lloc a la pèrdua de la condició d'afiliat/ada.
2663. 2. La resolució d'adopció de la mesura d'expulsió provisional comportarà l'obertura d'expedient disciplinari que es tramitarà d'acord amb el que disposa el Reglament Federal de Desenvolupament.
2664. 3. La Comissió Executiva Federal podrà delegar en qualsevol dels seus membres les competències recollides en aquest article.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

2665. DISPOSICIONS ADDICIONALS

2666. Disposició Addicional Primera.

2667. Les Resolucions i documents de comunicació interna i externa del PSPV-PSOE seran bilingües, recomanant-se l'extensió d'aquesta pràctica als altres documents de difusió i publicacions que s'elaboren.

2668. Disposició Addicional Segona.

2669. Les decisions dels diferents òrgans del PSPV-PSOE podran ser recorregudes davant l'òrgan de nivell immediatament superior que corresponga. El recurs s'haurà de presentar en el termini de deu (10) dies hàbils, comptats a partir de la data en què s'haja comunicat feacement la resolució als afectats, havent l'òrgan immediatament superior de resoldre en el termini de trenta dies des de la data de presentació del recurs.

2670. Disposició Addicional Tercera.

2671. Els presents Estatuts només podrà ser modificat pel Congrés Nacional del PSPV-PSOE, llevat que existisquen contradiccions o col·lisió amb els Estatuts Federals, i el seu desenvolupament reglamentari.

2672. No es podrà prendre en consideració cap proposta de reforma sense abans haver inclòs en l'Ordre del Dia del Congrés un punt sobre el particular i si el projecte no s'ha sotmès a debat en el si del Partit.

2673. Disposició Addicional Quarta.

2674. Els Congressos Provincials Ordinaris, així com l'elecció dels òrgans de direcció de les Agrupacions Locals i Comarcals se celebraran segons allò establert a les bases de convocatòria.

2675. **Disposició Addicional Cinquena.**

2676. Cap càrrec orgànic executiu podrà ser ocupat per la mateixa persona durant més de tres mandats consecutius complets, llevat del cas de la Secretaria General quan el seu titular exercisca la Presidència de la Generalitat, l'Alcaldia, o la Presidència de la Diputació del seu respectiu àmbit.

2677. **Disposició Addicional Sisena.**

2678. Els afiliats/des, a més de les incompatibilitats específiques entre càrrecs i funcions, no podran exercir simultàniament més d'un càrrec institucional o públic d'elecció directa, amb l'excepció de regidor i Diputat/da Provincial, per a la resta de les excepcions hi ha d'haver un informe motivat des de la Comissió Executiva Provincial o de la CEN per a casos excepcionals.

2679. Així mateix, un/a afiliat/a només podrà tenir un càrrec orgànic executiu, llevat que siguin inherents o derivats del càrrec o funció principal o un d'ells siga formar part de la Comissió executiva municipal o de districte. En tot cas, serà incompatible simultaniejar un càrrec en les Comissions executives provincials, de nacionalitat amb ser membre de la Comissió Executiva Federal.

2680. **Disposició Addicional Setena.**

2681. El cens serà tancat quadrimestralment el primer dia dels mesos de febrer, juny i octubre per la Secretaria d'Organització de la Comissió Executiva Federal. Per a la celebració dels diferents processos orgànics, congressos, conferències, consultes i elaboració de candidatures el cens utilitzat es correspondrà amb el tancat el darrer quadrimestre anterior a la data de convocatòria. La convocatòria del Congrés Nacional fixarà la data de tancament censal quadrimestral a utilitzar per als àmbits territorials inferiors, d'aplicació als Congressos Provincials i els processos de renovació de les Comissions Executives de Gran Ciutat, Municipals i de Districte.

2682. **Disposició addicional Huitena.**

2683. Els perfils oberts en les xarxes socials que utilitzen la imatge del PSPV-PSOE, hauran d'estar controlats per la Comissió Executiva Nacional, vetllant així pel correcte ús de les sigles, logotips i missatges, en les xarxes socials.

2684. **Disposició addicional Novena.**

2685. La Comissió Executiva Nacional elaborarà i aprovarà un reglament de bon ús per part de càrrecs públics, orgànics i de tota la militància de les xarxes socials.

DISPOSICIONS FINALS

2686. DISPOSICIONS FINALS

2687. **Disposició Final Primera.**

2688. Els presents Estatuts estaran desenvolupats, entre d'altres, per les següents normes i reglaments:

2689. Reglament del Comitè Nacional.

2690. Reglament de Funcionament de la CEN.

2691. Reglament de Funcionament del Consell Territorial.

2692. Reglament de Funcionament de la Comissió d'Igualtat.

2693. Normativa Reguladora de l'Estructura i Funcionament del PSPV-PSOE.

2694. **Disposició Final Segona.**

2695. Aquests Estatuts podran ser modificats totalment o parcialment en els Congressos Ordinaris i en l'extraordinari convocat a l'efecte. En qualsevol cas, en tots els Congressos ordinaris de tots els àmbits s'inclourà en la ponència la integritat dels Estatuts en vigor en el moment de celebració del Congrés.

2696. **Disposició Final Tercera.**

2697. Tot el que fa al que no preveuen els presents Estatuts Nacionals serà d'aplicació el que disposen els Estatuts i reglaments federals en vigor.

2698. **Disposició Final Quarta.**

2699. En cas que els presents Estatuts aprovats pel Congrés del PSPV-PSOE entren en contradicció o col·lisió amb els Estatuts Federals i la seua corresponent reglamentació normativa, s'atorga al Comitè Nacional la facultat per a realitzar la corresponent adaptació o esmena.

L'ALTERNATIVA VALENCIANA

Ponència Política PSPV-PSOE

Ací estem. ♥ 🎯

PSPV
PSOE

15 CONGRÉS
PONÈNCIA POLÍTICA